

คำนำ

โครงการวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สาเหตุที่เลือกวิจัยและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นนี้ เพราะได้รับการเรียกร้องจากเพื่อนครูในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นจำนวนมาก ว่าต้องการทราบแนวทางที่จะสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย และที่ต้องการยิ่งกว่านั้นคือ สื่อที่จะใช้สอนซ่อมเสริม ส่วนที่เลือกทำการวิจัยระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ก็เนื่องจากเป็นระดับชั้นที่ทักษะทางการอ่านเขียนของเด็กมีพื้นฐานมั่นคงพอสมควรแล้ว การผลิตสื่อในชั้นนี้จึงจะใช้แบบฝึกการอ่าน การเขียน และการฟัง ถ้าเป็นระดับต่ำกว่านั้นจะต้องใช้สื่ออีกหลายประเภท ซึ่งคณะผู้วิจัยคำนี้จะทำในโอกาสต่อไป สำหรับสื่อประเภทแบบฝึกการอ่าน การเขียน และการฟังนี้อาจจะเป็นแนวทางให้ครูประถมทั่วไปสามารถทำได้ด้วยตนเอง ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนภาษาไทยในระดับชั้นนี้ครูควรจะเริ่มเห็นปัญหาในการเรียนของเด็กและเริ่มทำการซ่อมเสริมก่อนที่จะขึ้นไปเรียนในชั้นสูงขึ้นไป

งานวิจัยนี้สำเร็จได้โดยได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างมากจาก ดร.พัฒนา ชัชพงศ์ ซึ่งเป็นผู้ประสานงานโครงการและเขียนรายงานทั้งหมด ตลอดจนดูแลการจัดพิมพ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรมณี โสมประยูร ช่วยค้นคว้าเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจักษ์ อภินันท์รักต์ ช่วยอ่านแก้ไข ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาวุธ วัฒนสินช่วยตรวจสอบรูปแบบการวิจัยและสถิติ คณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ช่วยทำแบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริม

ขอขอบคุณผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ผู้อำนวยการโรงเรียนคาราคาม อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดตะคร้ำเอน จ. กาญจนบุรี ตลอดจนคณาจารย์ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่ง

อารี สัมพันธ์

ประธานโครงการวิจัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ค่านิยมศัพท์เฉพาะ	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม	7
ความหมาย	8
หลักการและวิธีการสอนซ่อมเสริม	10
แบบฝึกหัดในการสอนซ่อมเสริม	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม	24
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจัย	31
ความหมาย	31
ลักษณะของแบบทดสอบวินิจัย	33
การสร้างแบบทดสอบวินิจัย	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจัย	40
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	42

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	43
	กลุ่มตัวอย่าง	43
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	45
	แบบทดสอบวินิจฉัย	45
	แบบฝึกหัดซ่อมเสริม	47
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	48
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	53
	ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล	54
5	สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	72
	วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า	72
	กลุ่มตัวอย่าง	72
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	73
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	73
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	76
	การวิเคราะห์ข้อมูล	77
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	77
	อภิปรายผล	80
	ขอเสนอแนะ	81

บทที่

หน้า

ภาคผนวก

94

- ภาคผนวก ก. แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- ภาคผนวก ข. แบบฝึกหัดซ่อมเสริมการอ่าน การฟัง และการเขียน

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบทดสอบครบทุกฉบับและกลุ่มควบคุม โรงเรียนและห้องเรียน	44
2 แสดงแบบแผนการวิจัย	48
3 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 322 คน	55
4 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ มหานคร จำนวน 144 คน	57
5 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคาราคาม กรุงเทพมหานคร จำนวน 74 คน	59
6 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม กาญจนบุรี จำนวน 58 คน	60
7 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนครุคร่ำเอน กาญจนบุรี จำนวน 46 คน	62
8 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนคาราคาม กรุงเทพมหานคร จำนวน 218 คน	63

9	แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรก และครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์ศรีสุวรรณ และโรงเรียนวัดกระคร่าเอน กาญจนบุรี จำนวน 104 คน	65
10	แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรก: และครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกลุ่มควบคุมได้แก่ โรงเรียนการาคาม และโรงเรียนโพธิ์ศรีสุวรรณ จำนวน 132 คน	66
11	แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนวัดกระคร่าเอน จำนวน 190 คน	68
12	แสดงค่า \bar{X} , S และค่า t ของผลทางของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	70

ภูมิหลัง

การศึกษาในระดับประถมศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กล่าวคือ เด็กส่วนใหญ่จะได้รับผลประโยชน์จากการศึกษาขั้นมูลฐาน สามารถอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้ สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตามสมควรแก่วัย และดำรงตนให้เป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2520) ดังนั้นโครงสร้างมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในกลุ่มวิชาทักษะซึ่งประกอบด้วย วิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์ จึงนับได้ว่าเป็นกลุ่มวิชาที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะกลุ่มวิชาทักษะนี้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีการสืบทอดมาเป็นเวลานาน เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาค่าการเรียนรู้อื่นๆ และการดำรงชีวิตประจำวัน ความเจริญก้าวหน้าของแขนงวิชาอื่น ๆ จึงเป็นผลสืบเนื่องมาจากความเจริญทางภาษาและคณิตศาสตร์ (พนัส หันนาคินทร์, 2505)

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อความสำเร็จในชีวิตอีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นมรดกที่คนไทยภูมิใจที่จะใช้และสร้างไว้ให้ยั่งยืน (กรมวิชาการ, 2521) ดังนั้นวิชาภาษาไทยจึงนับว่าเป็นวิชาที่สำคัญอันดับแรก โดยเฉพาะในการเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งได้กำหนดไว้ชัดเจนในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2521 ดังนี้

ในหมวดที่ 2 แนวนโยบายทางการศึกษาของรัฐได้กำหนดว่า "รัฐพึงจัดการศึกษาให้ประชาชนชาวไทยทุกคนสามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดีในการติดต่อทำความเข้าใจกัน" และในหมวดที่ 3 ว่าด้วยระบบการศึกษา ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ดังนี้ "การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมี

ความสามารถขั้นพื้นฐาน และให้สามารถคงสภาพอ่านออกเขียนได้..." (กระทรวงศึกษาธิการ, 2520)

การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ได้มุ่งให้สอนทักษะทั้ง 4 ด้านคือการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้สัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นกระบวนการทางธรรมชาติในการสอนภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2522) สำหรับการฟังและการอ่านเป็นทักษะการเข้าใจภาษา ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะการใช้ภาษา ในบรรดาทักษะทั้งสี่นี้ ถือว่าการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและความเข้าใจของตนเองเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ซึ่งการที่เด็กจะสามารถเขียนได้นั้นจะต้องมีทักษะการฟัง พูด และอ่านมาก่อน ฉะนั้นการเรียนภาษาไทยจึงควรเป็นผลสัมฤทธิ์ของทักษะทั้ง 4 ด้าน แยกจากการรายงานผลการวิจัยของ ดวงเดือน สุกิกิจย์ ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำกว่าเกณฑ์ถึงร้อยละ 63 (ดวงเดือน สุกิกิจย์, 2522) นอกจากนี้ยังได้พบว่า เด็กที่จบออกไปแล้วนั้น อ่านเขียนได้ไม่ดีและไม่สามารถนำความรู้จากการอ่านและการเขียนไปใช้ในวิถีประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บันลือ พุกกะวัน, 2520) ฉะนั้นการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาไทยที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องรีบเร่งดำเนินการในขณะที่เด็กยังอยู่ในโรงเรียน และต้องแก้ไขให้ตรงกับจุดที่เป็นปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ นานับประการ อันแตกต่างกันไปแล้วแก่บุคคล จึงจะนับว่าเป็นการเพิ่มความสามารถในการรู้ภาษาไทยของเด็กอย่างแท้จริง

อนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ไว้ว่า ครูผู้สอนทุกคนจะต้องตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของนักเรียน และเมื่อพบว่า นักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องในเรื่องใดให้ถือเป็นความรับผิดชอบของครูผู้สอนและของโรงเรียนที่จะต้องจัดซ่อมเสริมให้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2524) ซึ่งการที่จะค้นหาข้อบกพร่องนี้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้เทคนิคการวัดผลและการทดสอบเข้ามาช่วยค้นหาข้อบกพร่องของการเรียนการสอน ซึ่งเครื่องมือที่มีความ

เหมาะสม ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic Test) การใช้แบบทดสอบวินิจฉัยนี้จะทำให้ครูทราบอย่างแน่นอนว่านักเรียนมีข้อบกพร่องอย่างไร และจะยังผลให้การสอนมีประสิทธิภาพขึ้น

ปัจจุบันแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะภาษาไทยยังมีค่อนข้างน้อย การใช้แบบทดสอบของต่างประเทศอาจจะมีผลคลาดเคลื่อน ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะโครงสร้างของภาษาที่แตกต่างกัน ตลอดจนพื้นฐานทางภาษา สังคม และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (ชวาลแพรัตกุล, 2514) ค่ายเหตุดังกล่าว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จึงได้มองเห็นความสำคัญในการทำวิจัยเพื่อหาวิธีปรับปรุงการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา โดยการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะภาษาไทย และแบบฝึกหัดซ่อมเสริม โดยเริ่มในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้เพราะเด็กในวัยนี้ถือว่าเริ่มมีความสนใจในด้านการเรียนภาษาอย่างจริงจังมากขึ้น และเพื่อที่ครูผู้สอนจะได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนี้ไปตรวจสอบความรู้และข้อบกพร่องของนักเรียน เพื่อวินิจฉัยสาเหตุและนำแบบฝึกหัดซ่อมเสริมมาใช้ในการเพิ่มความสามารถในการเรียนภาษาไทยอันเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนขั้นสูงขึ้นไป

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อทดลองใช้แบบฝึกหัดการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูและผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ได้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะภาษาไทยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมสำหรับการเรียนในระดับอื่นและในวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้านี้ กระทำเป็น 2 ขั้นตอน
 - 1.1 การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 1.2 การทดลองใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมขอบกพร่องในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่
 - 2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เพื่อการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนจาราคาม จำนวน 8 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 320 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ 2 สำหรับทดลองแบบฝึกหัดซ่อมเสริม ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โรงเรียนจาราคาม จังหวัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุวาราม และโรงเรียนวัดตระครีวเอน จังหวัดกาญจนบุรี รวมทั้งสิ้น 483 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 255 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 228 คน
3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ กระทำเฉพาะเนื้อหาวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

4. สถานที่ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 โรงเรียนประถมนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
จังหวัดกรุงเทพมหานคร

4.2 โรงเรียนคาราคาม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

4.3 โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม จังหวัดกาญจนบุรี

4.4 โรงเรียนวัดกระคร่าเอน จังหวัดกาญจนบุรี

5. ระยะเวลาในการทดลองใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง ใช้เวลาในการใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม 14 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ครั้ง ๆ ละ 5 – 7 นาที โดยจะทำแบบฝึกหัดก่อนเรียนวิชาภาษาไทยในชั่วโมงปกติ

6. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ได้ประมวลจากหลักสูตรเฉพาะเนื้อหาวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2521 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

7. การทดสอบข้อมูล

ใช้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่านิยมศัพท์เฉพาะ

1. การวินิจฉัย หมายถึง การค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียน
2. ความบกพร่อง หมายถึง ความผิดพลาดที่เกิดจากการขาดทักษะทางด้าน การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียนภาษาไทย ซึ่งวัดได้จากการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทยที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะภาษาไทย หมายถึง แบบทดสอบชนิดตัวเลือกตอบ ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น จากประมวลคำในหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 และ 3 เพื่อใช้ในการวัดทักษะภาษาไทย ซึ่งมีลักษณะดังนี้

3.1 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก ให้กาคำตอบที่ถูกข้อที่สุด เพียงคำตอบเดียว

3.2 เป็นแบบทดสอบให้เลือกคำตอบมาเติมในช่องว่าง

4. แบบฝึกหัดซ่อมเสริม หมายถึง แบบฝึกหัด กิจกรรม บทเรียน ข้อคำถาม ข้อความที่สร้างขึ้นเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทักษะต่าง ๆ ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมวิชาภาษาไทย ชั้น ประถมปีที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ที่สามารถวัดได้จากแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทยที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น 9 ฉบับคือ คำที่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดมีการันต์ คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว คำควบคู่และอักษรนำ คำ ยกเว้น การวางรูปวรรณยุกต์ ความหมายของคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน

6. คำในประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง คำที่รวบรวมไว้ใน คู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งรวบรวมโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

7. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนชาย-หญิง ที่กำลังเรียน อยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โรงเรียนคาราคาม กรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัดโพธิ์สุขาราม และโรงเรียนวัดตระคร้อเอน จังหวัดกาญจนบุรี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม
 - 1.1 ความหมาย
 - 1.2 หลักการและวิธีการสอนซ่อมเสริม
 - 1.3 แบบฝึกหัดในการสอนซ่อมเสริม
 - 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจัย
 - 2.1 ความหมาย
 - 2.2 ลักษณะของแบบทดสอบวินิจัย
 - 2.3 การสร้างแบบทดสอบวินิจัย
 - 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริม

นับตั้งแต่เริ่มใช้หลักสูตรประถมศึกษา ปี พ.ศ. 2521 เป็นต้นมา ได้มีผู้สนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาไทยตามลำดับ ดวงเดือน สุกัญชัย (ดวงเดือน สุกัญชัย, 2522) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการสะกดคำของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนจำนวนร้อยละ 63 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำกว่าเกณฑ์สองปีต่อมา แก้วตา ไทรงาม (แก้วตา ไทรงาม, 2520) ได้ศึกษาถึงความยากง่ายในการสะกดคำพื้นฐานในภาษาไทยที่ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังพบว่า ครูทำการฝึก

ทักษะให้กับเด็กน้อยเกินไป ไม่ให้เด็กเห็นขั้นตอนของการเปลี่ยนรูป ลครูป อย่างชัดเจน ครูไม่แก้ไขการเขียนคำผิดของเด็ก และในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ ได้มีการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารว่า ผู้ใดควรรับผิดชอบหน้าที่ดังกล่าว จากผลงานการศึกษาของแพรวพรรณ คืออาษา (แพรวพรรณ คืออาษา, 2518) ที่ได้สำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาในเขตจังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับขอบเขต หน้าที่ และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา ซึ่งพบว่า ผู้บริหาร จำนวนร้อยละ 75 ขึ้นไป มีความเห็นว่า ครูผู้สอนควรมีหน้าที่สอนพิเศษหรือสอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กที่เรียนช้า

ในปีเดียวกันนี้ นิภา เพชรสม (นิภา เพชรสม, 2518) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูประจำการ และนักศึกษาวิทยาลัยครูในจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับขอบเขต หน้าที่ และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา" พบว่า ครูประจำการเห็นควยอย่างยิ่งต่อการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนเป็นพิเศษ โดยการสอนซ่อมเสริม นอกจากนี้ยังได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาและการจัดบริการการสอนซ่อมเสริมนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ (กรมวิชาการ 2521 : 20) ได้สำรวจสภาพปัจจุบัน และความต้องการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ยังคงมีปัญหาในการจัดบริการด้านต่าง ๆ รวมทั้งการจัดบริการสอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กด้วย

ความหมายของการสอนซ่อมเสริม

ได้มีผู้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมไว้มากมาย ดังนี้

ศรียา - ประภัสร นิยมธรรม (ศรียา - ประภัสร นิยมธรรม, 2520) ได้กล่าวว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นบริการที่แยกมาจากชั้นเรียนปกติ เป็นการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ใหม่ ๆ และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ จากครู สำหรับ จินนาภา สัตบุศกร (จินนาภา สัตบุศกร, 2521) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่า คือวิธีการที่ครูจะช่วยนักเรียนใหม่บรรลุผลการเรียนการสอนนอกเหนือไปจากแผนการสอนปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนให้กับนักเรียน

ในคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ ได้อธิบายถึง การสอนซ่อมเสริมว่า คือการสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนช้าหรือนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียน สำหรับสมจิตต์ ศรีชัยรัตน์ (สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์, 2520) ได้ให้ความหมายว่า คือการแก้ไขข้อบกพร่องหรือการพยายามขจัดปัญหาทางการเรียนอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ที่เกิดจากครู ไม่มีพื้นฐานความรู้เบื้องต้นในการเรียน จากความหมายดังกล่าวนี้ พอสรุปได้ว่า การสอนซ่อมเสริมคือ การจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ ให้แก่ผู้ที่มีปัญหาและข้อบกพร่อง ให้มีความรู้ความสามารถดังจุดมุ่งหมายทางการเรียนที่ได้รับไว้

ความสำคัญของการสอนซ่อมเสริม

นอกจากจะเป็นการระบุไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ที่ได้รับให้ครูเป็นผู้ทำหน้าที่สอนซ่อมเสริมและจากการศึกษาวิจัยของ แพรวพรรณ คืออาษา (แพรวพรรณ คืออาษา, 2518) และนิภา เพชรสม (นิภา เพชรสม, 2518) ที่พบว่า ผู้บริหารและครูประจำการมีความเห็นพ้องกันว่า ควรมีการสอนซ่อมเสริมให้ในกรณีที่มีเด็กเรียนอ่อน แล้ว สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์, 2523) ยังได้เพิ่มเติมสาเหตุต่าง ๆ ที่ควรมีการสอนซ่อมเสริม ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนมีทัศนคติแตกต่างกันในด้านทัศนคติ ความถนัด และ ความขยัน
2. ผู้สอนไม่มีความสามารถที่จะสอนให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ได้
3. เพื่อเป็นการสอนซ้ำในเรื่องที่สอนไม่ได้
4. การขาดแคลนสื่อการเรียนหรือการมีสื่อการเรียนที่ไม่ดีพอ เช่น ไม่ชัดเจน ไม่เหมาะสมกับนักเรียน
5. การมีจุดประสงค์ที่สูงเกินไปในบางข้อ อาจต้องการเวลาสอนนาน
6. การขาดพื้นฐานความรู้เบื้องต้นเพราะบางจุดประสงค์นั้น เป็นการเรียนที่ล้มลำคอบเนื่องกัน

หลักการสอนซ่อมเสริม

เพื่อให้การสอบบรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (ณัฐพร จิระโชติวานิช, 2524 อ้างอิงมาจาก ฐะปะนีย์ นาครทรรพ) ได้ให้หลักการสอนซ่อมเสริมว่า

1. ต้องสำรวจข้อบกพร่องควยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสอบ การสัมภาษณ์ การให้งานทำ แล้วนำผลการทดสอบมาพิจารณาว่าแต่ละคนมีจุดอ่อนเรื่องใด
2. ครูต้องพยายามทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่า การแก้ไขข้อบกพร่องนั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำ และเต็มใจที่จะแก้ไขปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
3. วางแผนร่วมกับนักเรียนว่าจะแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ด้วยวิธีใด โดย
 - 3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ให้แน่ชัด
 - 3.2 กำหนดเวลา
 - 3.3 เลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับบุคคลตามลักษณะข้อบกพร่องนั้น
4. ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง โดยอาจทำกราฟแสดงความก้าวหน้าของคะแนนที่ได้เป็นระยะ และ รัชนี ศรีไพรวรรณ (รัชนี ศรีไพรวรรณ, 2517) ได้กล่าวถึงหลักการสอนซ่อมเสริมไว้อย่างละเอียด ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความสำเร็จในการสอนซ่อมเสริมขึ้นอยู่กับผู้เรียนและผู้สอนเป็นสำคัญ ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบปัญหาของตนเอง อุปสรรคของการเรียนที่เกิดจากปัญหาเหล่านั้น จนนักเรียนมีความรู้สึกอยากเรียน อยากได้รับความช่วยเหลือจากครู ผู้สอนก็ต้องเป็นผู้เอาใจใส่รับผิดชอบก่อนงาน มีบุคลิกแห่งความเมตตาปรานีต่อเด็กอย่างจริงจัง
2. วิธีสอนต้องเป็นวิธีใหม่ น่าสนใจ
3. การสอนแต่ละครั้งควรตั้งจุดประสงค์เพื่อแก้ปัญหาเพียงปัญหาเดียว
4. สื่อการเรียนรู้ กิจกรรม เกมการเล่นต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็น แต่ไม่ควรใช้พร่ำเพรื่อ ควรให้เด็กได้ทำแบบฝึกหัดหรือแบบเสริมประสบการณ์ อาจให้นักเรียนเลือกปฏิบัติตามความสนใจ

5. ครูต้องมีความอดทน ไม่บ่นว่าให้เด็กเกิดปมด้อยหรือเอาใจเด็กมากเกินไป ควรลงโทษหรือชมเชยตามที่เห็นสมควร

6. ในขณะที่สอนซ่อมเสริม ครูควรฝึกประสาทสัมผัสและทักษะต่าง ๆ ให้กับเด็กเป็นบางครั้ง เพื่อช่วยในการเรียนรู้ เช่น ฝึกการเคลื่อนไหวสายตา ฝึกการฟังเสียง แยกเสียง ฝึกสมาธิ เป็นต้น

7. ถ้าสอนแล้วผลการเรียนของเด็กไม่ดีขึ้น ครูต้องประเมินตนเองและสภาพขอบกพร่องจริง ๆ ของแก้ไขตนเอง

สำหรับ สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์ (สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์, 2520) ได้กล่าวว่าการสอนซ่อมเสริมจะได้ผลคือของอาศัยหลักในการสอน ดังนี้

1. ครูจะต้องมีวิธีสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิดในระหว่างเวลาเรียนในชั้นและครูควรจะมีบันทึกย่อเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กและผลการเรียนของเด็กด้วย
2. ครูควรรู้จักเลือกเวลาที่เหมาะสมจะทำการสอนซ่อมเสริม หมายถึง กำหนดเวลาที่จะเรียกเด็กมาทำการสอน ควรเป็นเวลาที่ทำให้เด็กไม่เบื่อง่าย เครียด ท้อถอย เรียนจนเกินไปหรือรู้สึกว่าเป็นการลงโทษในการต้องเรียนเพิ่มเติม แต่ควรให้เด็กเข้าใจว่าได้รับการเอาใจใส่และเห็นอกเห็นใจจากครูมากกว่า
3. ครูควรรู้จักพลิกแพลงวิธีสอน เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจบทเรียนดีขึ้น
4. ครูควรมีความสามารถช่วยให้เด็กเรียนด้วยการรู้จักหาความจริง เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความคิด และประสบการณ์ในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น
5. ครูควรช่วยให้เด็กเกิดความรู้ความเข้าใจด้วยการใช้วัสดุทัศนศึกษาหรือช่วยการเรียนรู้จากของจริง
6. ครูควรสอนจากสิ่งที่เกิดจากความสนใจของเด็กด้วยการสังเกตทัศนคติ และความต้องการของเด็ก
7. ครูควรสอนด้วยการทำให้เด็กเกิดความสนุกด้วยกิจกรรมที่สอดคล้องกับบทเรียน

8. ครูควรสอนเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสปฏิบัติจริงและงานที่จะนำไปใช้ได้ด้วย

9. ครูควรสอนให้เหมาะกับวัยและความสามารถของเด็ก

บันลือ พุกษะวัน (บันลือ พุกษะวัน, 2522) ได้สรุปหลักการเบื้องต้นสำหรับการสอนซ่อมเสริมไว้ดังนี้

1. แนวคิดในหน้าที่ของครูจะคงถือว่าสอน สอบ และสอนซ้ำ ในการสอนซ้ำ เพื่อเพิ่มเติมในส่วนที่ยังบกพร่องไม่เข้าใจที่เรียนไปแล้ว

2. ครูจะคงรู้ว่าเด็กรู้อะไรมาบ้างแล้ว ควรเริ่มจากสิ่งท่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้ ครูต้องใจเย็นพอ รู้จักนำเอาผลการทดสอบมาพิจารณาเป็นแนวทางที่จะช่วยเหลือแก่ผู้เรียน

3. รู้จักเลือกวัสดุหรืออุปกรณ์การสอนที่ใช้สอนซ่อมเสริมเด็ก เด็กแต่ละคนอาจไม่ทองเรียนเหมือนกัน ในขณะที่เดียวกันพยายามหากิจกรรมแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนหลายแบบ จะช่วยให้เด็กเข้าใจได้ดีขึ้น

4. กระตุ้นและส่งเสริมกำลังใจให้เกิดความอบอุ่นและหนักเป็นไปได้ ครูควรแสดงผลการเรียนซ่อมเสริมเปรียบเทียบความก้าวหน้าเป็นกราฟให้เห็นชัดเจน

นอกจากนี้ ชาญชัย ศรีไสยเพชร (ชาญชัย ศรีไสยเพชร, 2525) ก็ได้กล่าวถึงหลักการสอนซ่อมเสริมว่า ควรมีลักษณะดังนี้

1. ท่องรู้จักขอบบพร่องของนักเรียน การรู้ขอบบพร่องของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยเหลือ เพื่อครูจะได้แกขอบบพร่องและเสริมการเรียนของนักเรียนได้ถูกวิธี โดยใช้วิธีศึกษาจากระเบียบสะสม การสังเกตสอบถามจากครูคนเดิมหรือการทดลองก่อนสอนซ่อมเสริม ครูควรทดสอบหาขอบบพร่อง เมื่อรู้จักอ่อนของนักเรียนจึงลงมือทำการสอน เมื่อสอนไประยะหนึ่งจึงทำการทดสอบซ้ำ เพื่อรู้ความงอกงามของนักเรียน

2. ท่องเริ่มจากประสบการณ์พื้นฐานทาง ๆ ของนักเรียน บทเรียนควรจัดให้เหมาะสมกับความสามารถ ความคงการ และความสนใจของนักเรียน

3. เลือกวัสดุการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน เพื่อช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

4. ครูจะท่องเป็นผู้กระตุ้นและให้กำลังใจแก่นักเรียนโดยควรวีคหลัก ดังนี้

4.1 ให้นักเรียนเข้าใจครู ให้ความรู้และความเข้าใจนักเรียน พร้อมทั้งช่วยเหลือให้ความเป็นเพื่อน

4.2 ให้นักเรียนทำงานและประสบความสำเร็จในงานที่ทำ โดยอธิบาย ให้นักเรียนเข้าใจงานที่จะทำ เริ่มจากงานง่าย ๆ ไปหายาก ให้กำลังใจ และคำ ชมเชย และให้นักเรียนประเมินผลตนเอง โดยให้ความก้าวหน้าของตนเอง

จากหลักการของการสอนซ่อมเสริมที่ผู้เสนอเอาไว้อย่างกว้างขวางนั้น อาจสรุป เป็นหลักการสำคัญ ๆ ในการซ่อมเสริมได้ดังนี้

1. ท่องรู้ปัญหาหรือขอบกพร่องของผู้เรียน เพื่อจะได้ช่วยเหลือได้ถูกต้อง
2. ควรใช้วิธีการที่ต่างไปจากการสอนตามปกติ เพื่อให้ผู้เรียนสนใจและเข้าใจ คดียิ่งขึ้น
3. การเสนอบทเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ ควรให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน
4. ควรให้กำลังใจและเอาใจใส่ช่วยเหลือผู้เรียนอยู่เสมอ
5. ควรมีการติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้า ของตน

วิธีดำเนินการสอนซ่อมเสริม

ก่อนที่ครูจะสอนซ่อมเสริมให้เด็กคนใด ต้องทราบเสียก่อนว่าเด็กมีความบกพร่อง ในเรื่องใด นั่นคือต้องทำการ "วินิจฉัย" เพื่อค้นหาสาเหตุการวินิจฉัยจึงมีความสำคัญมาก ถ้าการวินิจฉัยผิดพลาด จะทำให้การสอนซ่อมเสริมล้มเหลวได้ ประคอง สุทธสาร (ประคอง สุทธสาร, 2526) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการวินิจฉัยว่ามีอยู่ 2 อย่างคือ

1. การวินิจฉัยอย่างเป็นทางการ (Formal Techniques)
2. การวินิจฉัยอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Techniques)

ซึ่ง แมร์ (เกษร รongเคซ, 2522 อ้างอิงมาจาก Blair.) ได้อธิบายว่า การวินิจฉัยอย่างเป็นทางการ มักทำโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานเพื่อทดสอบความสามารถทางทักษะแต่ละด้าน ส่วนการวินิจฉัยอย่างไม่เป็นทางการ เป็นการหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กโดยวิธีต่าง ๆ เช่น การสังเกตขณะเด็กเรียน เด็กเล่น หรือคุยกับเพื่อน ๆ วิธีสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ สังเกตจากการทำงานที่ครูมอบหมาย จากระเบียบสนทนา และจากแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher - Made Test) ซึ่งเป็นการสะดวกสำหรับครู ทำให้ได้ข้อมูลหลาย ๆ แบบ ทันสมัยและชัดเจน แคมป์ขอเสียที่ขาดกระบวนการที่นาเชื่อถือ

เมื่อวินิจฉัยแล้ว จึงควรแก้ไขข้อบกพร่องของเด็กแต่ละคน ซึ่ง อำไพ สุจริตกุล (อำไพ สุจริตกุล, 2516) เสนอไว้ดังนี้

1. วัดความสามารถทั่ว ๆ ไปในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในด้าน การอ่าน ทดสอบความเข้าใจ และประมวลคำ
2. แยกเด็กที่บกพร่องในการอ่าน ในการแยกเด็กออกเพื่อสอนซ่อมเสริมให้ ไม่จำเป็นต้องบอกให้เด็กรู้ตัว เพราะบางคนอาจเกิดปมด้อยภายหลัง เด็กที่แยกมานี้เป็นเด็กที่มีความสามารถในการเรียนรู้ต่ำกว่าระดับเฉลี่ย
3. สสำรวจข้อบกพร่องของเด็กที่แยกออกมาให้แน่ชัดว่าบกพร่องอะไร อย่างไร ต้องวิเคราะห์เป็นรายบุคคลให้ละเอียดถี่ถ้วน เด็กบางคนอาจมีข้อบกพร่องทางด้านร่างกาย และอวัยวะเกี่ยวกับตา หู หรือปาก จนต้องส่งให้แพทย์รักษา บางคนอาจบกพร่องทางสติปัญญา หรืออารมณ์ จนต้องส่งให้จิตแพทย์ช่วยเหลือโดยตรง
4. คำเนิการแก้ไขโดยเริ่มวิธีสอนเพื่อซ่อมเสริมเด็กแต่ละคน เมื่อรู้ข้อบกพร่องแน่ชัดแล้ว ซึ่งในคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ, 2523) ได้ให้ข้อคิดในการสอนว่า ต้องให้นักเรียนเรียนด้วยความพอใจ

จัดประสบการณ์ให้นักเรียนและให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนบ่อย ๆ และอีกประการหนึ่ง
ต้องสร้างความเชื่อมั่นและการเคารพตนเองให้กับนักเรียน

ในการเลือกวิธีสอนซ่อมเสริมนั้น กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ,
2523) ได้เสนอแนะว่า โรงเรียนแต่ละโรงเรียนยอมใช้วิธีการสอนซ่อมเสริมแตกต่างกัน
ขึ้นอยู่กับสภาพของโรงเรียน เป็นที่น่าว่าจะให้ครูประจำชั้น ครูพิเศษ ครูที่ไม่ได้สอน
ประจำหรือมอบให้ครูประจำวิชาเป็นผู้รับผิดชอบในการสอนซ่อมเสริม ส่วนเวลาจะเรียนใน
ชั่วโมงว่างท้ายชั่วโมง นอกเวลาเรียนหรือวันหยุด ก็แล้วแต่ความเหมาะสมกับสภาพการณ์
ในขณะนั้น ซึ่งได้เสนอวิธีสอนแต่ละวิธีดังนี้

1. การสอนแบบตัวต่อตัวระหว่างครูกับนักเรียน เป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะผู้สอน
สามารถเลือกใช้ถ้อยคำหรือวิธีการได้เหมาะสมกับนักเรียน สามารถดูความสนใจของ
นักเรียนได้อย่างใกล้ชิดและสอนได้ตามที่นักเรียนประสบปัญหา

2. การสอนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อความสะดวกในการจัดนักเรียนที่มีปัญหาเหมือนกัน
ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ประมาณกลุ่มละ 2 - 3 คน ซึ่งทำให้ผู้เรียนร่วมมือกันแก้ปัญหา ไม่
ทำให้ใครรู้สึกว่ามีปัญหายหรือปมเค้น และอาจจะเปลี่ยนครูมาหมุนเวียนกันสอนได้ด้วย

3. นักเรียนสอนกันเอง โดยให้นักเรียนที่เรียนเก่งสอนนักเรียนที่เรียนอ่อน
อาจจะสอนตัวต่อตัวหรือสอนเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งทำให้เกิดผลดีคือนักเรียนใช้ภาษาเดียวกัน
ง่ายต่อการเข้าใจ ผู้เรียนก็สนใจเรียน ผู้สอนก็ได้ฝึกทักษะของตนเองไปด้วย

4. บทเรียนสำเร็จรูปในกรณีที่ผู้สอนพบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนบางเรื่อง
อาจใช้บทเรียนสำเร็จรูปง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนเป็นสื่อในการเรียน โดยนักเรียนแต่ละคนต้อง
เรียนรู้ ทำแบบฝึกหัด ตรวจสอบคำตอบด้วยตนเอง

5. สมุดแบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง คล้ายบทเรียนสำเร็จรูป เพราะเริ่มต้น
การให้บทเรียนแล้วใช้แบบฝึกหัด ต่อจากนั้นเฉลยคำตอบ แบบฝึกหัดมีแบบฝึกมากกว่า
ทำให้ได้ฝึกทักษะมากขึ้น

6. ให้กิจกรรมเพิ่มในกรณีที่นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียน แต่ควรได้รับการ
ฝึกทักษะเพิ่ม ผู้สอนอาจมอบงานให้ทำ อาจจะทั้งโรงเรียนหรือทำที่บ้านก็ได้

ขั้นสุดท้ายของการสอนซ่อมเสริมก็คือ การทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่าหลังจากได้รับการสอนซ่อมเสริมแล้ว นักเรียนสามารถสอบผ่านตามจุดประสงค์ทั้งไว้หรือไม่

การสอนซ่อมเสริมเป็นเรื่องที่สำคัญที่คงมีการวางแผนล่วงหน้า เพื่อจัดเตรียมทั้งส่วนที่เป็นผู้สอนและผู้เรียน ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน ทั้งนี้เพื่อผลสำเร็จในการเรียนของนักเรียนนั่นเอง

ปัญหาเรื่องการจัดสอนซ่อมเสริมเป็นปัญหามากสำหรับครูผู้สอน วิไล โบว์เสวีวงศ์ (วิไล โบว์เสวีวงศ์, 2522) ได้ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2522 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 6 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีปัญหาระบบการจัดสอนซ่อมเสริมในระดับปานกลาง ส่วนครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาเรื่องการจัดสอนซ่อมเสริมในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัฒนา ลวงสี (วัฒนา ลวงสี, 2522) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ผลของการศึกษา พบว่า สภาพการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษานั้น ครูประจำการเป็นผู้สอนเอง โดยจัดสอนนอกเวลาเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนผ่านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรและเพื่อให้เรียนทันเพื่อนในชั้น ปัญหาที่ครูใหญ่และครูประจำชั้นเห็นว่า เป็นปัญหามากคือ ปัญหาด้านความสามารถของครูผู้สอนในคานกลาง ๆ ส่วนปัญหาด้านการบริการสื่อการเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคม และบริการทาง ๆ นั้น เป็นปัญหาปานกลาง

งานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของการสอนซ่อมเสริม เนื่องจากการเรียนการสอนสนุกสนานไม่น่าเบื่อหน่าย ได้แก่ งานวิจัยของ มณฑนา วัฒนธนม (มณฑนา วัฒนธนม, 2523) ที่พบว่า การสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำด้วยวิธีการฝึกสะกดคำสูงชันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และการสอนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ ให้ผลดีกว่าการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับทัศนคติของนักเรียนที่ทดลองได้แสดงความคิดเห็นว่า ชอบการเรียนซ่อมเสริม เพราะบรรยากาศการเรียนสนุกสนานไม่น่าเบื่อหน่าย ได้ทำกิจกรรมเล่นแปลก ๆ และทำให้ตนเองมีความ

สามารถในการเขียนสะกดคำมากขึ้น และในปี 2526 อุทัยวรรณ พูลทวี (อุทัยวรรณ พูลทวี, 2526) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนซ่อมเสริมวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 8 ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการเรียนการสอนซ่อมเสริมวิชาสังคมศึกษาที่ผู้บริหารและครูมีความเห็นตรงกันในระดับกลาง คือ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ปัญหา นักเรียน ปัญหาการวางแผนซ่อมเสริมเทคนิค วิธีสอน และการใช้สื่อการสอน ปัญหาที่ผู้บริหารและครูสังคมศึกษามีความเห็นแตกต่างกันคือ ผู้บริหารเห็นว่า เป็นปัญหาระดับน้อย แต่ครูเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร ครูสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล และปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ่อมเสริมวิชาสังคมศึกษา และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนซ่อมเสริมระหว่างผู้บริหารและครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เวลล์ส (Wells. 1975) ได้ศึกษาเรื่องการสืบสวนเพื่อทดลองความเป็นไปได้ของการใช้เทคนิคภาพและประสบการณ์ในการอ่านภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของการสอนซ่อมเสริมการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิธีการที่ใช้คือการสอนโดยใช้หนังสือภาพย่นคริต์ไม่มีคำบรรยาย แก่ให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติมด้วยการพูดและการเขียน เพื่อเป็นการให้ประสบการณ์พื้นฐานที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มซ่อมเสริมให้ดีขึ้น ผลการศึกษา พบว่า การเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาคด้วยวิธีรูปภาพ (Visual Literacy Techniques) นั้น จะช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้

การจัดซ่อมเสริมให้นักเรียนได้ปรับปรุงวิธีการแบบใหม่มากขึ้น บรูคส์ (Brooks. 1977) ได้จัดโครงการสอนซ่อมเสริมการอ่านและศึกษาผลของโครงการดังต่อไปนี้

1. สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของเด็กได้
2. สามารถพัฒนาอักษมนภาพของเด็กได้
3. ผลจากการสอนเสริม ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
4. ผลจากการสอนเสริม ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน
5. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมจะสูงขึ้น

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน จำนวน 64 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการสอนเสริม เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนระหว่างทดสอบก่อนและหลังสอน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ในเรื่องการพัฒนาอักษมนภาพของเด็กและในเรื่องการพัฒนา ระดับคะแนนเฉลี่ย แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องการพัฒนาทัศนคติต่อการอ่านของนักเรียน

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการสอนเสริมทำได้หลายวิธีและการจัดสอนเสริมเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เพราะไม่เพียงแต่ช่วยแก้ปัญหาข้อบกพร่องให้กับนักเรียนได้เท่านั้น แต่การสอนเสริมยังช่วยให้การดำเนินงานจัดการศึกษา มีสัมฤทธิ์ผลสูงขึ้นอยู่เห็นได้ชัดเจน ดังนั้นครูและผู้ที่ส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ควรให้ความสำคัญต่อการสอนเสริมด้วยการทำความเข้าใจ พยายามหาความรู้และวิธีการสอนเสริมที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษาในการพัฒนาเยาวชนไทยได้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

แบบฝึกหัด

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะเช่นเดียวกับคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่สำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 การสอนภาษาจึงต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่ว เพื่อช่วยให้พัฒนาการทางภาษาของเด็กได้เพิ่มพูนขึ้นเท่าที่วัยและความสามารถของคนจะทำได้ ดังที่ กมล คิษฐกมล (กมล คิษฐกมล, 2509) กล่าวว่า "หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก (Drill) การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ว่องไว และทำได้โดยอัตโนมัติ" ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ศศิธร สุทธิแพทย์ (ศศิธร สุทธิแพทย์, 2517) ได้แสดงความคิดเห็น

เกี่ยวกับความสำคัญของแบบฝึกหัดว่า สิ่งหนึ่งที่จะช่วยการสอนของครูให้ประสบความสำเร็จได้ ก็คือ แบบฝึกหัด เพราะการใช้แบบฝึกที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดจะช่วยทวนเวลาในการสอน กฏเกณฑ์ การยกตัวอย่าง ทั้งยังเป็นการวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย และนิภา ชวนะพานิช (นิภา ชวนะพานิช, 2516) ยังได้กล่าวไว้ว่า สิ่งที่จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาคือขั้นนั้นคือ แบบฝึกหัด เพราะนักเรียนจะมีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น

เมื่อแบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษา และแบบฝึกหัดภาษาไทยระดับประถมศึกษา ยังไม่เป็นการเพียงพอสำหรับเด็กที่มีปัญหาบางประการได้ ครูจึงอาจสร้างแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมการเรียนภาษาของเด็กได้

หลักในการจัดทำแบบฝึกหัด

ดร.กอ สวัสดิ์พานิช (ดร.กอ สวัสดิ์พานิช, 2505) ได้เสนอแนะวิธีการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกจะต้องสอดคล้องกับทักษะที่ของการฝึก
 2. ให้แบบฝึกหัดสั้น ๆ และมีหลายแบบในการฝึกทักษะเดียวกัน
 3. ให้ฝึกในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น การเล่นเกม ทำแบบฝึกหัด
 4. มีการประเมินผลในขณะฝึกเป็นขั้นตอน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน
- กล่าวได้ว่า สิ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดีขึ้นนั้นคือ การนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น และมีทักษะโดยอาศัยแบบฝึกทักษะโดยตรง เพราะหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญ ชาญฉลาด แคล้วคล่องไว ทักษะในด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรฝึกให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความสามารถติดต่อสื่อสารความหมายกันได้ อันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสอนภาษา ซึ่งการฝึกทักษะทางภาษามีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ให้เด็กเข้าใจในวิธีการฝึกนั้นเสียก่อน
2. เมื่อเด็กเข้าใจวิธีการดีแล้ว จึงจูงมือฝึกด้วยการให้ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ
3. ฝึกบ่อย ๆ สม่ำเสมอ ไม่ทิ้งระยะไว้นานจนเด็กลืม
4. แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมฝึกทักษะจำเป็นถ่วงท่าช้า ๆ กัน แต่ใช้กลวิธีพลิกแพลงให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในรูปที่แตกต่างกัน เพื่อเด็กจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น
5. คิดคามผลเพื่อสังเกตความก้าวหน้าของเด็กภายหลังการฝึกไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ครูทราบว่าเด็กคนไหนมีทักษะเกิดขึ้นบ้างน้อยเพียงไร และมีข้อบกพร่องในเรื่องใดอย่างไร เพื่อจะได้แก้ไขได้ทัน อย่างปลอดภัยผ่านไป จะทำให้คิดเป็นนิสัยและครูจะต้องคอยควบคุมการฝึกอย่างใกล้ชิดกัน ไม่ควรปล่อยให้เด็กฝึกกันไปเอง โดยครูไม่ควรยอตรวจสอบแบบฝึกหัด

เนื่องจากแบบฝึกหัดมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนวิชาทักษะ ดังนั้นครูจะต้องศึกษาหาความรู้ในการสร้างแบบฝึกหัดที่จะฝึกทักษะให้แก่ักเรียน โดยครูจะต้องเลือกเฟ้นหรือสร้างแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียนมากที่สุด และมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งมีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

โรเซนบาวม (Rosenbaum, 1969) กล่าวว่า ในการจัดทำแบบฝึกหัดนั้น ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กส่วนใหญ่ แล้วจัดทำแบบฝึกหัดไว้ให้มากพอที่เด็กทั้งเก่งและอ่อน จะเลือกทำได้ตามความสามารถและแบบฝึกหัดนั้นควรจะมีข้อความหมายทอดร่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การใช้หลักจิตวิทยาของเด็กและการเน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการสร้างแบบฝึกหัดของ โรเซนบาวมนี้ ได้ตรงกับความเห็นของ รัชนี ศรีไพรวรรณ (รัชนี ศรีไพรวรรณ, 2517) ที่กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกหัดทักษะว่า

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นของการเรียน เด็กแรกเรียนยังมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกทักษะจะต้องอาศัยรูปภาพ สีสวย จูงใจ เด็ก และเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ

2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่ามุ่งจะฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความ มุ่งหมายที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไวลวดงหนาเสมอ

3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถแยกตามความสามารถ และจัดทำแบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ก็ยิ่งดี

4. ในแบบฝึกต้องมีคำสั่งแจ่มง่าย ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังไม่ได้อ่าน ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้

5. แบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้อง ครูต้องตรวจสอบพิจารณาทุกข้อให้ถี่ถ้วน อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

6. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความ สนใจของเด็ก เด็กเล็ก ๆ ย่อมจะสนใจทำสิ่งใดอยู่ไม่นาน

7. ควรทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวางและ ส่งเสริมให้เกิดความคิด

สำหรับ ริเวอร์ (River, 1968) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะมีการฝึกเรื่อง อื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้เพื่อการสอนมิใช่เพื่อทดสอบ

2. แต่ละแบบก็ควรฝึกโดยใช้เพียงหนึ่งแบบเท่านั้น

3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว

4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ

5. ประโยคและคำศัพท์ ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียน รู้จักดีแล้ว

6. เป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนใช้ความคิดด้วย

7. แบบฝึก ควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
 8. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
 ฮาร์เลส (Harless. n.d.) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ว่า การเขียนแบบฝึกต้องแน่ใจในภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนและควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการแก้และสนองตอบ ดังนี้

1. ใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนั้นต้องให้นักเรียนสามารถแยกออกมาพิจารณาได้ว่าแต่ละแบบแต่ละข้อต้องการให้ทำอะไร
3. ให้นักเรียนได้ฝึกการตอบแบบฝึกหัดแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบว่ามีวิธีการตอบอย่างไร
4. นักเรียนได้มีโอกาสตอบสนองสิ่งเร้าดังกล่าวด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึกหัด
5. นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้ออกจากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกหัดให้ตรงเป้าหมายที่สุด

ประโยชน์ของแบบฝึกหัด

รัชนี้ ศรีไพรวรรณ (รัชนี้ ศรีไพรวรรณ, 2517) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะทางภาษาว่า

1. ทำให้เด็กเข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะจะเป็นเครื่องมือทบทวนความรู้ที่เด็กได้เรียนและทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วในเนื้อหาวิชาเหล่านั้นยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่ตอบบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหาวิธีสอน และกิจกรรมในแต่ละบทเรียน ตลอดจนสามารถช่วยเด็กให้เรียนได้ดีที่สุด ตามความสามารถของเขาด้วย
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

เพตตี้ (Petty. 1963) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดที่มีต่อวิชาทักษะ
ไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์
การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ
และมีระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แต่คงได้รับการส่งเสริมเอาใจใส่
จากครู

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะเด็กมีความสามารถ
ทางภาษาแตกต่างกัน ถ้าเด็กได้ทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะ
ช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน เพราะเป็นการฝึกทันทีหลังจากที่เด็ก
ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ ได้ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และเน้นเฉพาะเรื่องที่ฝึก

5. ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นแนวทางทบทวนด้วยตนเองได้

7. ทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วย
ให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเด็กที่บกพร่อง

นอกจากนี้ยังมีผู้เสนอแนะถึงลักษณะของแบบฝึกหัดทักษะการเขียนและการเขียน
สะกดคำ โดยเฉพาะเอาไว้หลายท่าน ดังเช่น แดคคาเนย์ และโดนาลด์

(Daccanary and Donald. 1963) ได้แนะนำแบบฝึกหัดทักษะการเขียนไว้ดังนี้

1. แบบให้เขียนความคำบอก

2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม

3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความ ให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน

4. แบบฝึกแบบสร้าง คือ ให้ประโยคมาแล้วให้นักเรียนเติมท้ายประโยค

มาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม

5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้

ยิ่งไปกว่านั้น ลอเรนซ์ และลอลลี่ (Lawrance and Lolly. 1972) ได้เสนอแนะว่า ควรใช้สิ่งของ รูปภาพ ที่นักเรียนเคยเห็น นำไปสู่การสะกดคำ และให้นักเรียนฝึกสะกดคำโดยอาศัยรูปภาพเป็นหลัก เพื่อเกื้อหนุนความจำของนักเรียนในเรื่องการเขียนสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ เอมเมอร์ดี ที่เสนอแนะเอาไว้ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1964 (Emerald. 1964) ว่า ควรแนะนำให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำ โดยใช้รูปภาพ หนังสือ สำหรับนักเรียนควรมีรูปภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ พร้อมกับความหมายของคำนั้น ๆ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกหัด จะเห็นว่าแบบฝึกหัดเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษา เพื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่เด็กและแบบฝึกหัดที่ค้นคว้าค่านึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น เป็นไปตามเนื้อหาเหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้เรียน ค่านึงถึงหลักจิตวิทยา จะทำให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยไม่มีเบื่อหน่ายหรือทอดอวยเสียก่อน จึงเป็นหน้าที่ของครูจะต้องสร้างแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเพื่อฝึกทักษะและแก้ปัญหาคำเรียนของเด็กแต่ละคน

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม

งานวิจัยในประเทศนั้น ได้มีผู้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทยมากมาย ดังนี้

พูนพงษ์ งามเกษม (พูนพงษ์ งามเกษม, 2518) ได้ทดลองสอนอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอ่านด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่านดีกว่า สำหรับการศึกษาของ สมศรี เพ็ชรยิ้ม (สมศรี เพ็ชรยิ้ม, 2520) ที่ได้สร้างแบบฝึกหัดทักษะทางภาษาไทยเรื่อง ทิวสะกดแมกค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า หลังจาก

นักเรียนทำแบบฝึกหัดเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ได้ผลของการทดสอบครั้งหนึ่งนั้น นักเรียนทำข้อสอบได้ร้อยละ 84 และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกหัด ก็พบว่า การทดสอบครั้งหลังมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกหัดช่วยให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าแบบฝึกหัดนี้จะมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ต่อมา ยูฟา ยัมพงษ์ (ยูฟา ยัมพงษ์, 2521) ได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" "ล" และ "ว" และนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในจังหวัดทหารบกชลบุรี จำนวน 70 คน ผลของการทดลองพบว่า เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการทดลองให้ทำแบบฝึกหัด พบว่า คะแนนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ในปีเดียวกัน จินนภา สัตบุศร์ (จินนภา สัตบุศร์, 2521) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การหารด้วยการสอนซ่อมเสริม โดยใช้บทเรียนโมดูลที่มีและไม่มี การสอบย่อยท้ายบทเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดรวก กรุงเทพมหานคร จำนวน 90 คน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนโมดูลและมีการทดสอบย่อยท้ายบทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า และนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่มี การสอนซ่อมเสริม

สมบูรณ์ สันถาวร (สมบูรณ์ สันถาวร, 2521) ได้ศึกษาทดลองการใช้แบบฝึกหัดฝึกทักษะ และการสอนสิ่งที่บกพร่องในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์กับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนค่ายประจักษ์ศิลปาคม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 115 คน ผลของการศึกษาปรากฏว่า การสอนซ่อมเสริมในสิ่งที่นักเรียนยังบกพร่องเป็นวิธีการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่าวิธีฝึกทักษะด้วยแบบฝึกหัด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ศรีประภา ปาลสุทธิ (ศรีประภา ปาลสุทธิ, 2523) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ความกล้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทดลองใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำความกล้า ปรากฏว่า นักเรียนสามารถอ่านคำที่ใช้อักษรความกล้าได้ถูกต้องมากขึ้นหลังจากการฝึกแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฐปทอง ปรามพาด (ฐปทอง ปรามพาด, 2525) ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาในการอ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะ ฉ ช และ ส ซ เมื่อได้รับการฝึกแล้ว ได้ผลดีขึ้นโดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ สมชัย ไชยกุล (สมชัย ไชยกุล, 2526) ก็ได้ทำการทดลองในลักษณะเดียวกันนี้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา ในเรื่องการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วยแมก ก และ กบ กับนักเรียน 50 คน ที่มีปัญหาในการอ่าน ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกแตกต่างจากคะแนนการสอบก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกอ่านแล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

สำหรับการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษานั้น ในปี 2520 สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์ (สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์, 2520) ได้ทำการวิจัยการสอนซ่อมเสริมเด็กที่มีปัญหาทางการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า การสอนซ่อมเสริมสามารถช่วยแก้ไขปัญหาทางการเรียนได้ สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์ ยังได้ให้ความเห็นว่าการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เด็กเกิดปัญหาทางการเรียน หรือเรียนช้า ถ้าทักษะในการอ่านไม่ดี นักเรียนก็จะมีผลอย่างมากในการที่จะอ่านเพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนและรวดเร็ว และทักษะการอ่านนี้เป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ฝึกฝนหรือแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษร ร่องเคช (เกษร ร่องเคช, 2522) ซึ่งได้สร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ "ง" "พ" "ณ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยลงมือทำการทดสอบก่อนสอนและหลังสอน และสร้างแบบฝึกจำนวน 15 แบบฝึก ใช้กับ

นักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ ง ฟ ฝ คว และ ขว มาก เมื่อเปรียบเทียบค่าความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยนก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยการหาค่า t (t - test) ปรากฏว่า แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยการใช้แบบฝึกชุดนี้แล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ ง ฟ ฝ คว และ ขว ได้สูงขึ้น เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ ราจิต สุวรรณรักษ์ (ราจิต สุวรรณรักษ์, 2525) ที่ทำวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงผันวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งใช้วิธีค่าเนนการวิจัย เช่นเดียวกับ เกษร รongเดช จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริมด้วย จากการทดสอบหาค่า t ปรากฏว่า ค่าของคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันในทางที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกชุดนี้แล้ว สามารถออกเสียงผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้องชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเล็ก อุทระ แห่งศูนย์เสริมการอ่านภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูพระนคร (พวงเล็ก อุทระ, 2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านระดับประถมศึกษา โดยสร้างแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึก แล้วนำแบบฝึกที่สร้างเองไปสอนซ่อมเสริมกับนักเรียนจำนวน 27 คน ในเวลา 48 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที แล้วทดสอบอีกครั้ง จากผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอันเป็นผลจากการใช้แบบฝึก ปรากฏว่า คะแนนในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า เมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกแล้ว จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีขึ้น

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมการอ่านในต่างประเทศนั้น

ในปี ค.ศ. 1970 บล็อก (Block, 1970) ได้แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองสอนนักเรียนเกรด 8 จำนวน 91 คน ในวิชาพีชคณิต โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม

กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่มจะเรียนแบบรอบรู้เมื่อเรียนจบเนื้อหาแต่ละตอน จะมีการทดสอบย่อย และแจ้งให้นักเรียนทราบผลการทดสอบของตน แล้วทำการสอน ซ้อมเสริมซ่อมบกพร่องเพื่อให้ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์รอบรู้ที่กำหนดของแต่ละกลุ่ม ส่วนกลุ่ม ควบคุมเรียนแบบปกติ เมื่อสิ้นสุดการเรียนแล้วมีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ปรากฏว่า นักเรียนในทุกกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทุกกลุ่ม

ในปีเดียวกัน เคอร์ส (Kersh. 1970) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อที่จะทำให้นักเรียนทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์มากขึ้นในวิชาเลขคณิต กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนเกรด 5 วางแผนการเรียนเป็น 4 ชั้นดังนี้ ชั้นแรก ครูสอนในชั้นเรียน ตามปกติ ชั้นที่สอง เมื่อเรียนจบบททดสอบด้วยแบบทดสอบย่อย ชั้นที่สาม ซ้อมเสริม นักเรียนที่บกพร่องและชั้นสุดท้าย ทำการทดสอบใหม่อีกครั้ง ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีอัตราการบรรลุจุดประสงค์การเรียนตามเกณฑ์มากขึ้น

ในปี ค.ศ. 1971 เกนเนท (Kenneth. 1971) ได้ทำการวิจัยเพื่อต้องการ ประเมินความสำคัญของตัวแปรในรูปแบบการเรียนแบบรอบรู้ของบลูม เช่น การสอนที่ บอจุดประสงค์ของการสอน การใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและการใช้สื่อการสอนซ่อมเสริม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 และเกรด 8 โดยจัดกลุ่มตัวอย่างในการทดลองดังนี้

กลุ่ม 1 กลุ่มควบคุม

กลุ่ม 2 สอนและบอจุดประสงค์ของการเรียน

กลุ่ม 3 สอน บอจุดประสงค์ สอบวินิจฉัย และทดสอบย่อย

กลุ่ม 4 สอน บอจุดประสงค์ ใช้แบบทดสอบย่อย พร้อมทั้งชี้แจงและแก้ไข ซ้อมบกพร่อง โดยใช้สื่อการสอนชนิดต่าง ๆ

ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองต่าง ๆ และกลุ่มควบคุม และได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ไม่ว่าจะสอนแล้วบอจุดประสงค์ไปด้วยหรือใช้การสอบวินิจฉัย พร้อมทั้งชี้แจงซ่อมบกพร่องที่นักเรียนยังผิดพลาดอยู่ ทำให้นักเรียนมีความรอบรู้สูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญและการชี้แจงซ่อมบกพร่องกับนักเรียนนั้นให้ผลในทางที่ดี

สำหรับ คอลลินส์ (Collins, 1971) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ได้สรุปผลไว้ว่า การใช้ข้อทดสอบย่อยมาช่วยหาจุดบกพร่องของเด็กแต่ละคนก่อน แล้วสอนซ่อมเสริมเฉพาะจุดบกพร่องนั้น จะทำให้เด็กสามารถบรรลุถึงเกณฑ์มาตรฐานตามจุดมุ่งหมายที่บทเรียนระบุไว้ ไม่เป็นไปคามกระบวนการในการสอนซ่อมเสริม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวางแผนในการสอนซ่อมเสริมนั้น เป็นการสอนทบทวนทวนทวนวิชาแทนที่จะเป็นการสอนซ่อมเสริมพื้นฐานที่จำเป็นไปคามลำดับชั้น ในปี ค.ศ. 1974 จากคอบ (Jacobs, 1974) ได้เปรียบเทียบการสอนอ่านระหว่างนักเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มซ่อมเสริมการอ่านพิเศษกับกลุ่มซ่อมเสริมการอ่านในห้องเรียนปกติ ผลปรากฏว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทั้ง 2 กลุ่มในเรื่องความเข้าใจในการอ่านและการลำดับความของนักเรียนทุกระดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มในการทดสอบก่อนสอนและหลังสอน คะแนนหลังสอนจะดีขึ้น แสดงว่า นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น เมื่อได้รับบทเรียนซ่อมเสริมการอ่าน

ทอมสัน (Thomson, 1975) ได้ทดลองสอนซ่อมเสริมในเรื่องการฟังและการพูดแก่นักเรียน จำนวน 40 คน ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยการฟังในแบบทดสอบก่อนสอนและหลังสอนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยการพูดในแบบทดสอบก่อนสอนและหลังสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า การสอนซ่อมเสริมมีประสิทธิภาพในการปรับปรุงการฟังและการพูดของนักเรียนดีขึ้น

เวลล์ส (Wells, 1975) ได้ใช้วิธีสอนโดยใช้หนังสือภาพและภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยาย แต่เปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติมด้วยการพูดและเขียนนักเรียนกลุ่มซ่อมเสริมชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าระดับชั้นที่เรียนอยู่ ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน พูด เขียน และมีทัศนคติต่อการอ่านดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ การเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาคด้วยการดูภาพช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านและเขียนของนักเรียนกลุ่มซ่อมเสริมได้

มิลเลอร์ (Miller. 1976) ได้ทำการวิจัยเมื่อปี ค.ศ. 1976 เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของการเรียนแบบรอบรู้ในวิชาพีชคณิต กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับวิทยาลัย 5 แห่ง จากแคลิฟอร์เนีย การทดลองกระทำโดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบบรรยายตามจุดประสงค์แห่งเดียวกัน กลุ่มทดลองทดสอบแบบทดสอบชนิดอิงเกณฑ์ทุก ๆ สัปดาห์นักเรียนที่ทำคะแนนไม่ถึงเกณฑ์จะได้รับการซ่อมเสริมด้วยบทเรียนสำเร็จรูปในเนื้อหาคนั้น ผลการทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนเป็นตอน ๆ และสอนซ่อมเสริมได้ผลดีกว่าการสอนแบบบรรยายตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ สรุปได้ว่าการสอนแล้วทำการทดสอบและสอนซ่อมเสริมไปที่ละตอน ทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาพีชคณิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

บรูคส์ (Brooks. 1977) ได้จัดโปรแกรมการสอนซ่อมเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่คัดเลือกมา ผลปรากฏว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านและต่อโรงเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ฮอร์น (Horne. 1977) ได้จัดโปรแกรมการอ่านพิเศษสำหรับนักเรียนระดับ 2 - 3 ที่มีข้อบกพร่องในการอ่าน โดยจัดสอนเป็นกลุ่มย่อยและรายบุคคล ซึ่งใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ อย่าง ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนสอนและหลังสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ มีความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและมีความก้าวหน้าในด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้น และสำหรับ ลอเรย์ (Lowrey. 1978) ได้ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งถึงชั้นประถมศึกษาปีที่สาม จำนวนนักเรียนทั้งหมด 87 คน สรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้
2. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำข้อทดสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง เฉลี่ยถึงร้อยละ 98.8

3. แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

จากผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมและการใช้แบบฝึกหัดทั้งในประเทศและต่างประเทศต่างก็ให้ผลสอดคล้องกัน นั่นคือ เมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งการใช้แบบฝึกหัดแล้วจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนวิชาทักษะ เช่น วิชาภาษาไทย นับได้ว่า การสอนซ่อมเสริมมีความสำคัญต่อการแก้ปัญหาทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย

ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัย เป็นลักษณะของแบบทดสอบแบบหนึ่งที่ใช้สำหรับค้นหาจุดบกพร่องหรือปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนของนักเรียน มีผู้ให้ความหมายของแบบทดสอบชนิดนี้ไว้มากมาย ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ ดังนี้

แอทคินสัน (Atkinson. 1961) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัย คือ แบบทดสอบที่ค้นหาความไม่เข้าใจในการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการอ่านและเลขคณิต แบบทดสอบวินิจฉัยสร้างขึ้นเพื่อตอบคำถามว่า อะไรผิด และผิดอย่างไร

อดัมส์ และทอร์เกอร์สัน (Adams and Torgerson. 1964) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัย คือ แบบทดสอบที่ใช้เพื่อชี้ให้เห็นจุดบกพร่องและสาเหตุของความบกพร่อง

อีเบล (Ebel. 1965) ได้ให้คำจำกัดความของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่ปรับปรุงเพื่อใช้ค้นหาจุดบกพร่องหรือความไม่สำเร็จในการเรียนของนักเรียน เช่น การอ่าน เป็นต้น แบบทดสอบวินิจฉัยมุ่งสนใจคะแนนจากคำตอบของนักเรียนในแต่ละข้อหรือกลุ่มเล็ก ๆ ของข้อสอบที่มีความคล้ายคลึงกัน

ทอร์นไดค์ และแฮแกน (Thorndike and Hagan. 1959) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า คือ แบบทดสอบที่รวบรวมปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการเรียนวิชาต่าง ๆ ไว้ในแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาวิธีการสอน

ชอมเสริมทรงจุดและเป็นการช่วยปรับปรุงความรอบรู้ (Mastery) ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นอีกด้วย

บราวน์ (Brown. 1970) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัย คือ แบบทดสอบสำหรับการวินิจฉัย นั่นคือ สามารถบอกความเด่นและจุดอ่อน ทั้งยังช่วยให้ทราบถึงธรรมชาติของจุดอ่อน ทั้งยังช่วยให้ทราบถึงธรรมชาติของจุดอ่อนนั้น ๆ ด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1958) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัย คือ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์ความเก่ง ความอ่อนของแต่ละบุคคล และบอกถึงสาเหตุของความอ่อนนั้นด้วย

พัมฟรีย์ (Pumfrey. 1976) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านว่า เป็นแบบทดสอบที่ชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องในทักษะทางการอ่านของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ทำให้สามารถสรุปสาเหตุที่มีผลต่อกระบวนการอ่านได้ ผลจากการใช้แบบทดสอบจะทำให้เข้าใจขอบเขตทางการอ่านและสามารถปรับปรุง แก้ไข ป้องกัน และลดปัญหาทางการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ถูกต้องและตรงจุด

สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย (สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย, 2522) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องในแคล่ววิชา ผลของการสอบที่ได้จากแบบทดสอบวินิจฉัย จะนำไปสู่การแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องนั้นได้

จากนิยามทั้งหมดที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัย คือ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อค้นหาความบกพร่องของนักเรียนในการเรียนวิชาต่าง ๆ เป็นรายบุคคล พร้อมกับค้นหาสาเหตุของความบกพร่องนั้น เพื่อนำไปสู่การแก้ไข ป้องกัน และชอมเสริมความบกพร่องนั้นต่อไป

ลักษณะของแบบทดสอบวินิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวินิจัย เพื่อค้นหาความบกพร่องในการเรียนของนักเรียน ได้มีผู้เสนอไว้มากมาย ซึ่งพอจะรวบรวมมาให้เห็นถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยได้เด่นชัดขึ้น ดังนี้

อดัมส์ และทอร์เกอร์สัน (Adams and Torgerson, 1964) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจัยจะแยกออกเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ (Subtests) เพื่อวัดทักษะเฉพาะอย่างของการเรียนวิชาต่าง ๆ และจะคงกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการวินิจัยที่เหมาะสมกับความบกพร่องแต่ละชนิด

2. แบบทดสอบแต่ละฉบับย่อยจะคงมีความยาวพอที่จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคลได้อย่างมีความเชื่อมั่น

3. ปกติแบบทดสอบวินิจัยจะใช้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้นข้อสอบจึงมักมีจำนวนข้อมาก ๆ และเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

4. เกณฑ์ปกติ (Norm) ไม่มีความสำคัญในแบบทดสอบวินิจัย เพราะจุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดของแบบทดสอบวินิจัยคือ เพื่อที่จะค้นหาว่าสิ่งใดที่นักเรียนไม่สามารถทำได้ และมีสาเหตุใดมากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เพย์ (Payne, 1968) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจัย ควรมีลักษณะดังนี้

1. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดประสงค์ของการสอน
2. ประกอบด้วยข้อสอบซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์รายละเอียดขององค์ประกอบที่เกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ

3. ชี้แนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องว่าควรแก้ ณ จุดใด

4. ครอบคลุมลำดับขั้นการเรียนรู้ในเรื่องนั้น

อาห์แมน และกลอค (Ahmann and Glock, 1967) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจัยไว้ว่า

1. แบบทดสอบวินิจฉัยเน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นสำคัญ
2. เกณฑ์ปกติ (Norm) ไม่มีความสำคัญในแบบทดสอบวินิจฉัย
3. แบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยกลุ่มข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนเป็นรายข้อ แล้วรวบรวมคำตอบที่เป็นปัญหา ซึ่งเกิดขึ้นกับนักเรียนจำนวนมากไว้คนหาจุดบกพร่องต่อไป
4. แบบทดสอบวินิจฉัย มักใช้เพื่อแก้ปัญหาทางการเรียนให้กับนักเรียนที่มีคะแนนต่ำ จากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ (Survey Test)

บลูม (Bloom, 1971) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า

1. แบบทดสอบวินิจฉัยใช้สำหรับชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องในทักษะพื้นฐานและระดับความรู้ของนักเรียน นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อครูในด้านการปรับปรุงการสอนและการค้นหาสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน เพื่อทำการสอนซ่อมเสริมในจุดบกพร่องที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ กันของนักเรียนจำนวนมาก
2. ใช้เมื่อนักเรียนได้เรียนบทเรียนแต่ละบทเสร็จสิ้นลงแล้ว
3. สามารถประเมินได้ทั้งด้านความรู้ ด้านอารมณ์ และด้านทักษะต่าง ๆ
4. แบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยกลุ่มข้อสอบจำนวนมาก ๆ และเป็นข้อสอบที่ง่าย โดยมีระดับความยาก ตั้งแต่ .65 ขึ้นไป
5. การให้คะแนนสามารถประเมินได้ทั้งแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์
6. วิธีการรายงานคะแนนจะอยู่ในรูปเส้นกราฟ (Profile) ของคะแนนของนักเรียนแต่ละคนในแต่ละทักษะย่อย ๆ

สิงห์ (Singha, 1974) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. ต้องมีการวิเคราะห์เนื้อหาอย่างระมัดระวัง
2. มีจำนวนข้อมาก ๆ และครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
3. ข้อคำถามเป็นคำถามที่ค่อนข้างยาก

4. จัดข้อสอบไว้เป็นพวก ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้
5. ไม่มีการสร้างเกณฑ์ปกติ เพราะต้องการค้นหาจุดบกพร่องมากกว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรอนลินด์ (Groundlund, 1976) ได้สรุปลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความบกพร่องทางการเรียน
2. ความบกพร่องที่ได้จากการวัด เป็นความบกพร่องเฉพาะอย่างของแต่ละบุคคล

บุคคล

3. เป็นแบบทดสอบที่วัดความยากอยู่ในระดับต่ำ
4. เป็นแบบทดสอบที่ใช้ประเมินระหว่างเรียน
5. ผลที่ได้จากการทดสอบ จะเป็นข้อมูลในการพิจารณาซ่อมเสริม

สำหรับ ชาวาล แพร์คกุล (ชาวาล แพร์คกุล, 2514) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่นิยมแยกข้อสอบของแต่ละวิชาออกเป็นฉบับย่อย ๆ โดยที่เป้าหมายที่จะวัดความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นด้าน ๆ ไป เพื่อให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและพฤติกรรมตามที่กำหนดในหลักสูตร คุณประโยชน์ของแบบทดสอบย่อย ๆ เหล่านี้คือสามารถช่วยให้ครูผู้สอนวินิจฉัยนักเรียนเป็นรายลักษณะได้ว่า ใครมีสมรรถภาพเด่นหรือถ้อยในด้านใดบ้าง จะได้ช่วยแก้ไขตรงจุดยิ่งขึ้น

ส่วน อนันท์ ศรีโสภากา (อนันท์ ศรีโสภากา, 2525) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า เป็นแบบทดสอบที่มีจำนวนข้อสอบมากข้อในแต่ละเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบ การทดสอบมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาสาเหตุของความบกพร่องและปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนของนักเรียน จึงพิจารณาเฉพาะค่าตอบของข้อสอบ ส่วนคะแนนรวมในวิชามีความสำคัญน้อยมาก การทดสอบโดยวิธีแบบทดสอบวินิจฉัยจึงไม่สนใจคะแนนรวม

สุจินดา สุปารากา (สุจินดา สุปารากา, 2524) ได้สรุปลักษณะแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย จะแบ่งเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ หลายฉบับและแยกแบบทดสอบในทักษะเฉพาะที่แตกต่างกัน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทดสอบให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหาและพฤติกรรมที่สำคัญตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งจะทำให้วินิจฉัยได้ว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านใดบ้าง และมีสาเหตุใด จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องนั้นได้ตรงจุดยิ่งขึ้น

2. แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับ จะต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการวินิจฉัยที่เหมาะสมกับความบกพร่องแต่ละชนิด เพื่อจะได้นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้ และตัดสินใจว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านใดบ้าง

จากลักษณะดังกล่าวจะพบว่า แบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัยมีลักษณะพิเศษที่ไม่ปรากฏในแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ นับว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณค่าต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง เพราะสามารถชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องของนักเรียน ทำให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงจุด การทดสอบที่ทำกันอยู่ในปัจจุบันนี้เพียงแต่หาคะแนนรวม คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ตามระเบียบเท่านั้น ซึ่งนับว่าเป็นการกระทำที่ไม่คุ้มค่า ความบกพร่องความไม่เจริญงอกงามทางสติปัญญาของเด็กไทยจึงมีสาเหตุอันหนึ่งมาจากการที่ผู้สอนวัดกันแต่เพียงด้านบวกด้านเดียวคือ วัดว่าใครมีความรู้มากเท่าใด โดยไม่นิยมวัดทางลบ ซึ่งจะเป็นตัวบอกให้เราทราบว่าเด็กคนนั้นยังบกพร่องอะไร สาเหตุมาจากอะไร จะได้ช่วยกันได้ตรงจุดและเหมาะสมกับเด็ก แบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย นับว่าเป็นแบบทดสอบชนิดเดียวที่จะช่วยบอกความบกพร่องของนักเรียนได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะเป็นแบบทดสอบที่มีลักษณะพิเศษที่เป็นข้อดีหลายประการ

การสร้างแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย

แบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย มีลักษณะพิเศษกว่าแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ ดังนั้นในการสร้างต้องรอบคอบและอาศัยเทคนิคต่าง ๆ ดังที่มีผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวไว้ดังนี้

โนลด์ (Noll, 1965) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัยต้อง
 ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. ต้องวิเคราะห์ทุกหลักการ ความรู้ หรือทักษะที่ของการจะวัดอย่าง

รอบคอบ

2. ต้องวางแผนในการสร้างให้ครอบคลุมทุกหลักการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์

3. จัดข้อสอบเข้ากลุ่มตามหัวข้อที่ของการวิเคราะห์และวินิจฉัย

ต่อมา ลินด์ควิสต์ (Lindquist, 1966) ได้สรุปกล่าวว่า แบบทดสอบเพื่อ
 การวินิจฉัยจะมีคุณภาพสูงสุดถ้าได้สร้างตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. จะต้องสร้างให้สัมพันธ์กับหลักสูตร โดยมีการวิเคราะห์จุดประสงค์

ของการวัดให้ชัดเจน

2. การสร้างคำถามต้องสร้างให้ตรงจุดประสงค์ของการจะวัด

3. ต้องมีการทดลอง ปรับปรุง และวิเคราะห์อย่างละเอียด

4. สามารถวัดความรู้ได้อย่างครอบคลุมและสามารถค้นหาจุดบกพร่องทางการ

เรียนได้

5. แบบทดสอบต้องเสนอแนะจุดบกพร่องในแต่ละจุดประสงค์ที่ทำการวัดได้อย่าง

ถูกต้อง

6. ต้องครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

7. ต้องสามารถวิเคราะห์ความบกพร่องทางการเรียนที่ผ่านมาได้ และ

สามารถสืบหาความบกพร่องนั้น ๆ จากการสอนได้

8. คำขอบที่ถูกต้องจะแสดงความก้าวหน้าของผู้สอบแต่ละคนได้

ทรอนไดค์และเฮเกน (Thorndike and Hagan, 1969) ได้กล่าวถึงขั้นตอน
 การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะหรือเนื้อหาที่ของการวัดออกเป็นทักษะหรือองค์ประกอบย่อย ๆ

2. สร้างและปรับปรุงแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะย่อยเหล่านั้น เพื่อให้สามารถ
 ค้นหาจุดบกพร่องในแต่ละทักษะย่อย ๆ นั้นได้

บราวน์ (Brown. 1979) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย ควรพิจารณาหลักเกณฑ์ดังนี้

1. แบ่งทักษะที่ต้องการจะวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ให้ชัดเจน
2. แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับ จะต้องวัดองค์ประกอบนั้นได้จริงและสามารถพิจารณาสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ถูกต้องตามความเป็นจริง
3. แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับ ต้องสามารถวัดองค์ประกอบย่อย ๆ นั้นได้เพียงองค์ประกอบเดียว

4. ผลจากการทดสอบ จะเป็นแนวทางสำหรับการสอนซ่อมเสริม

กรอปเปอร์ (Groppe. 1974) กล่าวว่า ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัยมีดังนี้

1. วางแผน
2. เขียนข้อสอบโดยใช้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นเกณฑ์
3. หาสาเหตุของการที่ไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น
4. นำแบบทดสอบที่สร้างแล้วไปทดลองใช้และปรับปรุง

สิงห์ (Singha. 1974) กล่าวว่า ในการสร้างแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัย จะต้องสร้างแบบสำรวจก่อน แล้วนำสถานการณ์จากการสำรวจมาเขียนข้อสอบ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. วางแผน
2. เขียนข้อสอบ
3. รวบรวมเป็นแบบทดสอบ
4. เขียนคู่มือการใช้แบบทดสอบ
5. เตรียมเฉลยแบบทดสอบ
6. วางแผนในการใช้แบบทดสอบ
7. ทบทวนแบบทดสอบ

ชาวาล แพร์ทกุล (ชาวาล แพร์ทกุล, 2514) กล่าวว่า การวินิจฉัยว่าเด็กคนนี้เก่ง-อ่อนตรงไหน จำเป็นจะต้องวางแผนกันตั้งแต่เริ่มเขียนข้อทดสอบ โดยให้ดำเนินการดังนี้

1. การจะนำผลไปใช้ในการวินิจฉัย ไม่ว่าจะ เป็นเนื้อหาใดก็ตาม มีหลักที่จะต้องจำอยู่สองประการดังนี้ ประการแรก จะต้องออกคำถามอย่างน้อยเนื้อหาละ 10 ข้อเสมอ และประการที่สอง แนวคำถามจะต้องเน้นพฤติกรรมมากกว่าเนื้อหาเสมอ เพราะต้องการข้อทดสอบที่ความเที่ยงตรงตามโครงสร้างมากกว่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

2. ตรวจสอบว่าเด็กแต่ละคนทำข้อใดผิดบ้าง แยกเป็นแต่ละเนื้อหา แล้วบันทึกไว้เป็นรายบุคคล

3. ค้นหาสาเหตุของความเค้น-ค้อย ให้ละเอียดขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง โดยต้องอาศัยความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนเป็นเครื่องช่วย

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, 2522) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัยมีลำดับขั้นในการสร้างดังนี้

1. แยกหรือวิเคราะห์ทักษะใหญ่ออกเป็นส่วนย่อย เป็นต้นว่าทักษะในการอ่าน อาจแยกเป็นความเข้าใจในการอ่านศัพท์ การแยกคำออกเป็นพยางค์ การแยกแยะเสียงต่าง ๆ การอ่านคำควบกล้ำ เป็นต้น

2. สร้างคำถามหรือซ้ำคำถามแต่ละทักษะย่อยเหล่านั้น ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นคำถามที่ยากนัก แต่ควรมีจำนวนข้อมาก

จากเทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยที่กล่าวมา พอสรุปขั้นตอนของการสร้างได้ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบ
2. วิเคราะห์ทักษะหรือเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบออกเป็นทักษะหรือองค์ประกอบย่อย ๆ ให้ชัดเจนและเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมตามทักษะหรือองค์ประกอบย่อยนั้น
3. เขียนข้อคำถามตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

4. วิเคราะห์สาเหตุของการไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนั้น
5. สร้างแบบทดสอบนำไปทดลองใช้และพัฒนาแบบทดสอบ
6. เขียนคู่มือในการใช้แบบทดสอบและกำหนดแนวทางที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถบ่งชี้ถึงความบกพร่องและค้นหาสาเหตุของความบกพร่องในแต่ละทักษะนั้นได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

สุจินดา สุปารว (สุจินดา สุปารว, 2524) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาไทยค่านการรู้จักคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้มีคุณภาพสูง รวม 9 ฉบับคือ การจำตัวอักษร เสียงพยัญชนะต้น การจำเป็นคำ เสียงตัวสะกด การผสมเสียงให้เป็นคำ การสัมผัสคำ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และคำพ้องเสียง พร้อมทั้งสร้างคู่มือคำเนิการสอน การตรวจให้คะแนน การวินิจฉัย และการแปลความหมายของคะแนนผลการสอบที่สามารถบ่งชี้ถึงความบกพร่องและสาเหตุที่บกพร่องในทักษะการอ่านภาษาไทย ในค่านการรู้จักคำของนักเรียนได้ ผลการศึกษาพบว่า ข้อสอบมีค่าความยากตั้งแต่ .65 ขึ้นไป ค่าอำนาจจำแนกมีค่ามากกว่า .00 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้งเก้าฉบับ ซึ่งคำนวณหาโดยใช้สูตรหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ของ ลิฟวิงสตัน มีค่าอยู่ในระดับสูงคือ ตั้งแต่ .9003 - .9897 สำหรับค่าความแม่นยำเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบซึ่งหาโดยการนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ ปรากฏว่า แบบทดสอบทั้ง 9 ฉบับ ใช้วัดทักษะในการอ่านภาษาไทยค่านการรู้จักคำจริง ส่วนความแม่นยำเชิงโครงสร้าง ซึ่งหาโดยอาศัยค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน มีค่าอยู่ในระดับสูง คือ ตั้งแต่ .7150 - .8800 และตรวจสอบได้โดยอาศัยค่าสถิติประจำรายข้อ คือ ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นค่าชี้แนวความแม่นยำเชิงโครงสร้าง ปรากฏว่า ข้อสอบทุกข้อมีความแม่นยำเชิงโครงสร้างสูง

สำหรับ สมเกียรติ ปดิษฐพร (สมเกียรติ ปดิษฐพร, 2526) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีคุณภาพสูงชั้น 5 ฉบับคือ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน การแบ่งพยางค์ การผสมคำ และการจำแนกเสียง พร้อมทั้งสร้างคู่มือดำเนินการทดสอบ ซึ่งข้อสอบมีค่าความยากตั้งแต่ .50 ขึ้นไป และมีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า .00 ขึ้นไป ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งห้าฉบับ ซึ่งคำนวณสูตรไบโนเมียลของ โลเวทท์ มีค่าตั้งแต่ .7039 - .9929 สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา นั้น จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ใช้วัดทักษะทางภาษาไทยได้จริง ส่วนความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งหาโดยอาศัยค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ .6162 - .8201

จากเอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับแบบทดสอบวินิจฉัยที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยนั้นเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์ในการที่จะช่วยให้การระบุมองปัญหาในการเรียนภาษาไทยของนักเรียน อันจะเป็นแนวทางในการสอนซ่อมเสริม ซึ่งอาจจะนำเอาแบบฝึกหัดหลายรูปแบบมาใช้ในการสอนซ่อมเสริม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ช่วยให้การแก้ไขปัญหาในการสร้างทักษะอันเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้เสียแก่โดยเร็ว ฉะนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย เพื่อใช้ในการสำรวจในการเรียนภาษาไทยและได้จัดทำแบบฝึกหัดทั้งในด้านการอ่าน การฟัง และการเขียน เพื่อฝึกฝนทักษะที่เด็กยังคงมีขอบกพร่องอยู่ อันจะเป็นเครื่องมือให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้ในการสอนภาษาไทยให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นแนวทางให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาคำเนินการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กไทยในระดับประถมศึกษาให้มีทักษะในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ทั้งทางการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้เป็นอย่างดี และมีผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนวิชาภาษาไทย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกหัดซ่อมเสริม หลังจากทำแบบทดสอบ
วินิจฉัยแล้ว จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกหัด
ซ่อมเสริม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โรงเรียนคาราคาม กรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม และโรงเรียนวัดตระคร้ำเอน จังหวัดกาญจนบุรี รวมจำนวนทั้งสิ้น 483 คน ซึ่งแยกออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้ โรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลอง 2 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนวัดตระคร้ำเอน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม หลังจากการทดสอบวินิจฉัยครั้งแรก (pre-test) แล้ว ส่วนโรงเรียนในกลุ่มควบคุมคือ โรงเรียนคาราคาม และโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม สำหรับนักเรียนในโรงเรียนหลังนี้ ไม่ได้รับการใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมหลังจากทดสอบครั้งแรก และเมื่อได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคะแนนแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพียง 322 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
โรงเรียน และห้องเรียนที่ทำแบบทดสอบครบทุกฉบับทั้ง 2 ครั้ง

กลุ่ม	โรงเรียน	ห้องเรียน	จำนวน(คน)
ทดลอง	1. ประถมสาธิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	3/1	31
		3/2	37
		3/3	39
		3/4	37
	รวม	4	144
	2. วัดตระคร้อเอน	3 ก.	20
		3 ข.	26
		รวม	2
	รวมกลุ่มทดลอง	6	190
	ควบคุม	1. ดาราคาม	3/2
3/3			13
3/6			24
3/7			22
รวม		4	74

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่ม	โรงเรียน	ห้องเรียน	จำนวน(คน)
2.	วัดโพธิ์ศรีสุวรรณาราม	3/1	16
		3/2	19
		3/3	23
	รวม	3	58
	รวมกลุ่มควบคุม	7	132
	รวมทั้งหมด	13	322

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบทดสอบวินิจัย

การสร้างแบบทดสอบวินิจัย มีวิธีการดังต่อไปนี้

1.1 ประชุมคณะกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญ และครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 เพื่อศึกษาถึงปัญหาที่ครูผู้สอนประสบอยู่ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวินิจัยวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยได้สอดคล้องกับปัญหาที่ประสบอยู่ในการสอนวิชาภาษาไทย

1.3 ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจัย

1.4 ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร แบบเรียน คู่มือครู โครงการสอนระยะยาววิชาภาษาไทย พร้อมทั้งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ปลายภาคเรียนของวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ปีการศึกษา 2525

1.5 ทำการคัดเลือกคำศัพท์และเนื้อเรื่อง เพื่อนำมาใช้ในการทำแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.6 สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 9 ฉบับ

ฉบับที่ 1 คำที่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ฉบับที่ 2 คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ฉบับที่ 3 คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดและมีการันต์

ฉบับที่ 4 คำที่มตัวสะกด 2 ตัว

ฉบับที่ 5 คำควบกล้ำและอักษรนำ

ฉบับที่ 6 คำยอกเว้น

ฉบับที่ 7 การวางรูปวรรณยุกต์

ฉบับที่ 8 ความหมายของคำศัพท์

ฉบับที่ 9 ความเข้าใจในการอ่าน

1.7 ประชุมคณะกรรมการเพื่อวิเคราะห์แบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างเสร็จแล้วในข้อ 1.6 เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

1.8 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์โดยมีผู้เชี่ยวชาญจากสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยารวมควย

1.9 หากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทย เป็นผู้พิจารณาตัดสินว่า แบบทดสอบทั้ง 9 ฉบับนี้ สร้างขึ้นได้ตรงตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่เขียนขึ้น โดยยึดเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1.10 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 9 ฉบับไปทดลองเครื่องมือ (Try - out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 181 คน ณ โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

1.11 วิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อ เพื่อศึกษาคุณภาพในด้านความ ยากง่าย หาค่าอำนาจจำแนก ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 9 ฉบับ และคัดเลือกไว้เฉพาะข้อที่มีคุณภาพ ซึ่งมีความยากง่ายต่ำกว่า .50 และค่าอำนาจจำแนก ต่ำกว่า .00

1.12 นำแบบทดสอบไปทดลองเครื่องมือครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 139 คน ณ โรงเรียน คาราคาม กรุงเทพมหานคร แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าความเชื่อมั่น .78 - .93

2. แบบฝึกหัดซ่อมเสริม

แบบฝึกหัดซ่อมเสริม จัดทำขึ้นโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 2.1 ประชุมคณะกรรมการ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น เพื่อศึกษาปัญหาในการสอน
- 2.2 กำหนดจุดมุ่งหมายในการใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมในการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 2.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยในการสร้างแบบฝึกหัดซ่อมเสริมภาษาไทย ในระดับประถมศึกษาปีที่ 3
- 2.4 สร้างแบบฝึกหัดซ่อมเสริมภาษาไทย ด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 2.5 ตรวจสอบแบบฝึกหัดซ่อมเสริม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 2.6 แก้ไขปรับปรุง จัดพิมพ์เป็นแบบฝึกหัดซ่อมเสริมสำหรับใช้ทดลองจริง

วิธีดำเนินการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้ ใช้แผนการวิจัยแบบ Nonrandomized Control - group Pretest - posttest design (ชูศรี วงศ์รัชนี. 2528) ซึ่งมีรูปแบบการทดลองดังนี้

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
E	T _{1E}	X	T _{2E}
C	T _{1C}	-	T _{2C}

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X	แทน	การทดลองการใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม
E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
T ₁	แทน	การทดสอบครั้งแรกก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	การทดสอบครั้งหลังหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนทำการทดลองได้ทดสอบครั้งแรก (pre - test) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โรงเรียนคาราวาตาม กรุงเทพมหานคร โรงเรียนวัดศรีโพธิ์สุวรรณาราม และโรงเรียนวัดตระคร้อเอน จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 483 คน

2. หลังจากที่ได้ทดสอบครั้งแรกแล้ว ได้ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมเฉพาะกับนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มทดลองคือ นักเรียนจากโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนวัดพระศรีมหาธาตุ จังหวัดกาญจนบุรี รวมจำนวน 255 คน เป็นระยะเวลา 14 สัปดาห์
3. เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมแล้ว ทำการทดสอบครั้งหลัง (post - test) กับนักเรียนทั้ง 4 โรงเรียนด้วยข้อสอบชุดเดิมอีกครั้ง
4. ตรวจสอบและคัดเลือกคะแนนของนักเรียนที่ทำการทดสอบครบ 9 ฉบับทั้งสองครั้ง (pre - test และ post - test) ซึ่งมีจำนวน 322 คน
5. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (t - test) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวินิจฉัยทั้ง 9 ฉบับ ในการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง โดยแยกเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รวมทั้งค่าคะแนนเฉลี่ยที่จำแนกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และจำแนกเป็นรายโรงเรียน
6. สรุปผล เขียนรายงาน และเสนอผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าความยากง่ายของข้อสอบ โดยใช้สูตรอย่างง่าย (อนันต์ ศรีโสภณ. 2525)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่นำมาวิเคราะห์

2. ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ ได้ใช้สูตรดัชนีค่าอำนาจจำแนก บี (Discrimination Index B.) ของ เบรนนัน (Brennan, 1972)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 U แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 N₁ แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
 N₂ แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร ไบโนเมียล (Binomial) ของ Lovett. 1978)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K X_i}{(K-1)} - \frac{X_i^2}{(X-C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิง เกณฑ์
 K แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบอิง เกณฑ์
 X_i แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
 X_i² แทน คะแนนของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
 C แทน คะแนนเกณฑ์

4. หาค่าสถิติพื้นฐาน คะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม จากสูตร (Ferguson, 1971)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

5. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2525)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร t -test แบบ independent

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left[\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{(n_1 + n_2 - 2)} \right] \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ	\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
	\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มควบคุม
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เครื่องหมาย ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เครื่องหมาย * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบด้วยแบบทดสอบวินิจัย
 - 3.1 Pre 1 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 1 จากการทดสอบครั้งแรก
Post 1 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 1 จากการทดสอบครั้งหลัง
 - 3.2 Pre 2 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 2 จากการทดสอบครั้งแรก
Post 2 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 2 จากการทดสอบครั้งหลัง
 - 3.3 Pre 3 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 3 จากการทดสอบครั้งแรก
Post 3 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 3 จากการทดสอบครั้งหลัง
 - 3.4 Pre 4 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 4 จากการทดสอบครั้งแรก
Post 4 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 4 จากการทดสอบครั้งหลัง
 - 3.5 Pre 5 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 5 จากการทดสอบครั้งแรก
Post 5 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 5 จากการทดสอบครั้งหลัง
 - 3.6 Pre 6 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 6 จากการทดสอบครั้งแรก
Post 6 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 6 จากการทดสอบครั้งหลัง
 - 3.7 Pre 7 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 7 จากการทดสอบครั้งแรก
Post 7 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 7 จากการทดสอบครั้งหลัง
 - 3.8 Pre 8 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 8 จากการทดสอบครั้งแรก
Post 8 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 8 จากการทดสอบครั้งหลัง

- 3.9 Pre 9 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 9 จากการทดสอบครั้งแรก
 Post 9 คะแนนแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 9 จากการทดสอบครั้งหลัง
- 3.10 Pre รวม คะแนนแบบทดสอบวินิจัยรวมทุกฉบับ จากการทดสอบครั้งแรก
 Post รวม คะแนนแบบทดสอบวินิจัยรวมทุกฉบับ จากการทดสอบครั้งหลัง

4. \bar{X}^{-1} แทน คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวินิจัยแต่ละชุดที่ปรับเป็นค่าร้อยละ
 เพื่อการเปรียบเทียบ

$$\bar{X}^{-1} = \frac{X / 100}{\bar{X}}$$

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ทำการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์แบบทดสอบวินิจัยวิชาภาษาไทย จำนวน 9 ฉบับ

1.1 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแบบทดสอบวินิจัย (try - out) ครั้งที่ 1 แล้ว คณะกรรมการได้นำแบบทดสอบมาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากของข้อสอบ และได้ทำการปรับปรุงในข้อสอบที่มีค่าความยากต่ำกว่า .50 และค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .00 มาปรับปรุงทั้ง 9 ฉบับก่อนนำไปทดสอบครั้งที่สอง

1.2 เมื่อนำไปทดสอบครั้งที่ 2 และนำคะแนนจากการทดสอบครั้งที่ 2 มาคำนวณหาค่าความยาก และค่าอำนาจของข้อสอบโดยใช้สูตรของ เบรนนัน และได้คัดเลือกเก็บเอาไว้เฉพาะข้อที่มี เช่น ความยากตั้งแต่ .65 - .88 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .02 - .50 ไว้ทั้ง 9 ฉบับ

1.3 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรไบโนเมียล (Binomial) ของ Lovett ปรากฏว่า แบบทดสอบวินิจัยทั้ง 9 ฉบับมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .78 - .93

1.4 หากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ตัดสินว่าจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบที่ได้เขียนขึ้นนั้นครอบคลุมหลักสูตรหรือไม่ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ได้มีความเห็นสอดคล้องกันว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมทุกข้อทรงและครอบคลุมทักษะ พื้นฐานและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบด้วยแบบทดสอบ วินิจฉัยครั้งแรกและครั้งหลัง จำนวน 9 ฉบับ

2.1 แสดงค่า \bar{X} , S และค่า $\frac{-1}{\bar{X}}$ ของการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง ดังได้ แสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่า \bar{X} , S และค่า $\frac{-1}{\bar{X}}$ ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งแรก และครั้งหลัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 322 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	$\frac{-1}{\bar{X}}$
Pre 1	31	21.985	3.847	70.919
Post 1	31	24.612	3.731	79.394
Pre 2	31	23.208	5.063	74.865
Post 2	31	25.587	4.694	82.539
Pre 3	30	20.798	4.685	69.327
Post 3	30	24.273	3.544	80.910
Pre 4	11	9.047	2.111	82.245
Post 4	11	9.761	1.593	88.736
Pre 5	29	19.957	5.403	68.817
Post 5	29	21.702	5.190	74.834

ตาราง 3 (ต่อ)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	$\frac{-1}{X}$
Pre 6	15	11.630	2.666	77.533
Post 6	15	12.112	2.512	80.747
Pre 7	25	19.019	4.396	76.076
Post 7	25	20.441	3.238	81.764
Pre 8	28	20.006	5.245	71.450
Post 8	28	22.525	4.380	80.446
Pre 9	28	18.488	5.963	66.029
Post 9	28	18.053	5.268	64.475
Pre รวม	228	164.137	30.677	71.990
Post รวม	228	179.065	26.875	78.537

เมื่อศึกษาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งแรกและครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่างรวม 322 คน พบว่า คะแนนที่ได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกเกือบทุกฉบับ ยกเว้นแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านที่คะแนนจากการทดสอบครั้งแรกสูงกว่าครั้งหลัง และเมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบแต่ละชุดเป็นร้อยละ ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้คะแนนจากแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด 2 ตัวสูงกว่าฉบับอื่น สำหรับฉบับที่นักเรียนได้คะแนนน้อยที่สุดคือ แบบทดสอบฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

2.2 แสดงค่า \bar{X} , S และค่า \bar{X}^{-1} โดยจำแนกเป็นรายโรงเรียน
 ดังแสดงในตาราง 4 - 7

ตาราง 4 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^{-1} ของคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบครั้งแรกและ
 ครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 144 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	\bar{X}^{-1}
Pre 1	31	23.465	3.122	75.694
Post 1	31	26.674	2.631	86.045
Pre 2	31	25.104	3.959	80.981
Post 2	31	27.689	3.101	89.158
Pre 3	30	22.813	3.434	76.043
Post 3	30	25.507	2.959	85.023
Pre 4	11	9.569	1.749	86.991
Post 4	11	10.319	1.035	93.801
Pre 5	29	23.507	4.104	81.059
Post 5	29	24.681	3.627	85.107
Pre 6	15	12.403	2.022	82.687
Post 6	15	12.958	2.082	86.387
Pre 7	25	20.403	3.785	81.612
Post 7	25	21.271	2.381	85.084
Pre 8	28	22.806	4.133	81.450
Post 8	28	24.132	3.487	86.186

ตาราง 4 (ต่อ)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	\bar{X}^1
Pre 9	28	22.229	4.824	79.389
Post 9	28	20.153	4.582	71.975
Pre รวม	228	182.299	20.951	79.956
Post รวม	228	193.333	18.896	84.795

เมื่อศึกษาคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการทดสอบครั้งแรก และครั้งหลัง เป็นรายโรงเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งหลัง สูงกว่าครั้งแรกเกือบทุกฉบับ ยกเว้นฉบับที่ 9 ซึ่งเป็นเรื่อง ความเข้าใจในการอ่านที่มี คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบครั้งแรกสูงกว่าครั้งหลัง และเมื่อปรับค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบ วิจัยฉบับแต่ละฉบับให้เป็นร้อยละ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้คะแนนเฉลี่ยในแบบทดสอบวิจัยฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มั่วสั่วสะกด 2 คำสูงกว่าฉบับอื่น และได้คะแนนเฉลี่ยในแบบทดสอบวิจัยฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านน้อยกว่าฉบับอื่น

ตาราง 5 แสดงค่า \bar{X} , S และค่า $\frac{-1}{\bar{X}}$ ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรก และครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนดาราคาม จำนวน 74 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	$\frac{-1}{\bar{X}}$
Pre 1	31	21.338	4.402	68.832
Post 1	31	22.662	3.893	73.103
Pre 2	31	23.449	4.840	75.632
Post 2	31	24.135	5.266	77.855
Pre 3	30	21.162	3.948	70.540
Post 3	30	23.216	3.385	77.387
Pre 4	11	9.068	1.954	82.436
Post 4	11	9.554	1.648	86.855
Pre 5	29	18.527	4.540	63.886
Post 5	29	19.432	5.211	67.007
Pre 6	15	11.311	2.833	75.407
Post 6	15	11.649	2.529	77.660
Pre 7	25	18.716	4.486	74.864
Post 7	25	19.041	4.356	76.164
Pre 8	28	19.041	4.948	68.004
Post 8	28	22.311	4.840	79.682
Pre 9	28	16.311	5.457	58.254
Post 9	28	15.662	4.900	55.960
Pre รวม	228	158.919	28.813	69.701
Post รวม	228	167.662	26.481	73.536

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบครั้งแรก และครั้งหลัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคาราคาม พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ย ของการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกเกือบทุกฉบับ ยกเว้นฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบครั้งแรกสูงกว่าครั้งหลัง เมื่อปรับค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นค่าร้อยละ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนคาราคามได้คะแนนเฉลี่ยในแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่สัมผัสสะกด 2 ตัวสูงกว่าฉบับอื่น และได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน น้อยกว่าฉบับอื่น

ตาราง 6 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม จำนวน 58 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	\bar{X}^1
Pre 1	31	19.862	3.551	64.071
Post 1	31	21.500	3.310	69.355
Pre 2	31	19.655	5.149	63.403
Post 2	31	21.621	4.891	69.745
Pre 3	30	17.517	4.589	58.390
Post 3	30	22.086	3.803	73.620
Pre 4	11	8.466	2.378	76.964
Post 4	11	9.052	2.282	82.291
Pre 5	29	15.552	4.390	53.628
Post 5	29	18.017	4.733	62.128

ตาราง 6 (ต่อ)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	\bar{X}^1
Pre 6	15	10.879	3.095	72.527
Post 6	15	10.638	3.001	70.920
Pre 7	25	16.621	4.163	66.484
Post 7	25	19.603	2.753	78.412
Pre 8	28	16.362	4.930	58.436
Post 8	28	19.776	4.425	70.629
Pre 9	28	14.793	4.923	52.832
Post 9	28	15.052	5.017	53.757
Pre รวม	228	139.707	27.064	61.275
Post รวม	228	157.345	27.228	69.011

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุธาราม จำนวน 58 คน เมื่อไ้ผ่านการทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 9 ฉบับ พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรก ยกเว้นฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว ฉบับที่ 6 เรื่อง คำยกเว้น และเมื่อปรับค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างวัดโพธิ์ศรีสุธาราม ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว สูงกว่าฉบับอื่น และได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบ วินิจฉัยฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านน้อยกว่าฉบับอื่น

ตาราง 7 แสดงค่า \bar{X} , S และค่า \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและ
ครั้งที่สองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดกระคร่าเอน จำนวน 46 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	\bar{X}^1
Pre 1	31	21.065	3.580	67.952
Post 1	31	25.217	2.476	81.345
Pre 2	31	21.370	5.478	68.935
Post 2	31	26.500	3.644	85.484
Pre 3	30	18.044	5.684	60.147
Post 3	30	24.870	3.410	82.900
Pre 4	11	8.109	2.549	73.718
Post 4	11	9.239	1.303	83.991
Pre 5	29	16.696	4.157	57.572
Post 5	29	20.674	4.742	71.290
Pre 6	15	10.674	2.967	71.160
Post 6	15	12.065	2.004	80.433
Pre 7	25	18.196	4.833	72.784
Post 7	25	21.152	3.091	84.608
Pre 8	28	17.391	4.553	62.111
Post 8	28	21.304	3.977	76.086
Pre 9	28	14.935	4.192	53.339
Post 9	28	19.109	4.914	68.246
Pre รวม	228	146.478	28.604	64.245
Post รวม	228	180.130	21.497	79.004

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระศรีว่านอน จำนวน 46 คน เมื่อผ่านการทดสอบวินิจฉัย จำนวน 9 ฉบับ ครั้งแรกและครั้งหลังแล้ว ปรากฏว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบครั้งหลังมากกว่าครั้งแรกทุกฉบับ และเมื่อปรับค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นร้อยละแล้ว พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบฉบับที่ 2 เรื่อง คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สูงกว่าฉบับอื่น และได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านต่ำกว่าฉบับอื่น

2.3 การแสดงและเปรียบเทียบค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^1 โดยจำแนกเป็นรายจังหวัด ดังแสดงในตาราง 8 - 9.

ตาราง 8 แสดงค่า \bar{X} , S และค่า \bar{X}^1 ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนคาราคาม กรุงเทพมหานคร จำนวน 218 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	$\frac{S}{\bar{X}}$
Pre 1	31	22.743	3.736	73.365
Post 1	31	25.312	3.645	81.652
Pre 2	31	24.541	4.339	79.165
Post 2	31	26.450	4.293	85.323
Pre 3	30	22.252	3.692	74.173
Post 3	30	24.730	3.287	82.433
Pre 4	11	9.400	1.832	85.455
Post 4	11	10.060	1.324	91.455
Pre 5	29	21.817	4.860	75.231
Post 5	29	22.899	4.900	78.962

ตาราง 8 (ต่อ)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	$\frac{-1}{\bar{X}}$
Pre 6	15	12.032	2.380	80.213
Post 6	15	12.514	2.322	83.427
Pre 7	25	19.830	4.105	79.320
Post 7	25	20.514	3.352	82.056
Pre 8	28	21.528	4.763	76.886
Post 8	28	23.514	4.079	83.979
Pre 9	28	20.220	5.766	72.214
Post 9	28	18.628	5.144	66.529
Pre รวม	228	174.362	26.300	76.475
Post รวม	228	184.619	24.893	80.973

จากตาราง 8 โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แก่ โรงเรียน ประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนคาราคาม กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รวม 218 คน ได้คะแนนจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกเกือบทุกฉบับ ยกเว้นฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ที่มีคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกมากกว่าครั้งหลัง และเมื่อปรับคะแนนเฉลี่ยเป็นร้อยละ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว สูงกว่าฉบับอื่น และคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านต่ำกว่าทุกฉบับ

ตาราง 9 แสดงค่า \bar{X} , S และค่า $\frac{-1}{\bar{X}}$ ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและ
 ครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์ศรีสุวรรณและโรงเรียนวัด
 ตระคร้ำเอน จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 104 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	$\frac{-1}{\bar{X}}$
Pre 1	31	20.394	3.597	65.787
Post 1	31	23.144	3.490	74.658
Pre 2	31	20.414	5.344	65.852
Post 2	31	23.779	4.997	76.706
Pre 3	30	17.750	5.083	59.167
Post 3	30	23.317	3.875	77.723
Pre 4	11	8.308	2.450	75.536
Post 4	11	9.135	1.906	83.045
Pre 5	29	16.056	4.306	55.366
Post 5	29	19.192	4.897	66.179
Pre 6	15	10.789	3.026	71.927
Post 6	15	11.269	2.692	75.127
Pre 7	25	17.317	4.518	69.268
Post 7	25	20.289	2.994	81.156
Pre 8	28	16.817	4.772	60.061
Post 8	28	20.452	4.281	73.043
Pre 9	28	14.856	4.593	53.057
Post 9	28	16.846	5.346	60.164
Pre รวม	228	142.702	28.117	62.589
Post รวม	228	167.423	27.263	73.431

เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด ปรากฏว่า โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในจังหวัด กาญจนบุรี อันได้แก่ โรงเรียน โพธิ์ศรีสุวรรณ และโรงเรียนวัดกระคร่าเอน ซึ่งมี นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวม 104 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ ค่ายแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 9 ฉบับ จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรก และเมื่อ ปรับค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นค่าร้อยละ ปรากฏว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบ วินิจฉัยฉบับที่ 4 มากกว่าฉบับอื่น และได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดจากแบบทดสอบฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

2.4 การแสดงและเปรียบเทียบค่า \bar{X} , S และค่า \bar{X}^{-1} โดยจำแนก เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ดังแสดงในตาราง 10 - 11

ตาราง 10 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^{-1} ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและ ครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มควบคุมได้แก่โรงเรียนคาราคาม และโรงเรียน โพธิ์ศรีสุวรรณจำนวน 132 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	\bar{X}^{-1}
Pre 1	31	20.689	4.102	66.739
Post 1	31	22.152	3.681	71.458
Pre 2	31	21.780	5.306	70.258
Post 2	31	23.030	5.238	74.290
Pre 3	30	19.561	4.599	65.203
Post 3	30	22.720	3.605	75.733
Pre 4	11	8.803	2.163	80.027
Post 4	11	9.333	1.960	84.845

ตาราง 10 (ต่อ)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	\bar{X}^1
Pre 5	29	17.220	4.697	59.379
Post 5	29	18.811	5.037	64.866
Pre 6	15	11.121	2.947	74.140
Post 6	15	11.205	2.781	74.700
Pre 7	25	17.796	4.455	71.184
Post 7	25	19.288	3.735	77.152
Pre 8	28	17.864	5.099	63.800
Post 8	28	21.197	4.813	75.704
Pre 9	28	15.644	5.264	55.871
Post 9	28	15.394	4.942	54.979
Pre รวม	228	150.477	29.762	65.999
Post รวม	228	163.129	27.225	71.548

เมื่อพิจารณาโดยแยกกลุ่มโรงเรียนเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุมอันได้แก่ โรงเรียนคาราตามและโรงเรียน โพลีศรีสุขาราม มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวม 132 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวินิจัยจำนวน 9 ฉบับ จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรก ยกเว้นฉบับที่ 9 ซึ่งเป็นเรื่องความเข้าใจในการอ่าน ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งแรก และเมื่อปรับค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นร้อยละแล้ว พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยมากกว่าครั้งหลังจากแบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มั่วสับสน 2 คำมากกว่าฉบับอื่น ส่วนฉบับที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ แบบทดสอบวินิจัยฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

ตาราง 11 แสดงค่า \bar{X} , S และ \bar{X}^{-1} ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและ
 ครั้งหลังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลอง ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนวัดพระศรีจำเอน จำนวน 190
 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	$\frac{-1}{\bar{X}}$
Pre 1	31	22.884	3.390	73.819
Post 1	31	26.321	2.662	84.906
Pre 2	31	24.200	4.648	78.065
Post 2	31	27.363	3.268	88.268
Pre 3	30	21.658	4.562	72.193
Post 3	30	25.353	3.077	84.510
Pre 4	11	9.216	2.063	83.782
Post 4	11	10.058	1.196	91.436
Pre 5	29	21.858	5.041	75.372
Post 5	29	23.711	4.274	81.762
Pre 6	15	11.984	2.396	79.893
Post 6	15	12.742	2.094	84.947
Pre 7	25	19.868	4.159	79.893
Post 7	25	21.242	2.562	84.947
Pre 8	28	21.495	4.824	76.768
Post 8	28	23.447	3.800	83.739

ตาราง 11 (ต่อ)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S	\bar{x}^1
Pre 9	28	20.463	5.622	73.082
Post 9	28	19.900	4.673	71.071
Pre รวม	228	173.626	27.633	76.152
Post รวม	228	190.137	20.306	83.393

สำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนวัดกระคร่าเอน จำนวน 190 คน นั้น ผลของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 9 ฉบับ ครั้งหลัง สูงกว่าครั้งแรกแทบทุกฉบับ ยกเว้นฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งแรกสูงกว่าครั้งหลัง และเมื่อปรับคะแนนเฉลี่ยเป็นค่าร้อยละแล้ว ปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด 2 ตัวสูงกว่าฉบับอื่น และได้คะแนนเฉลี่ยค่าสูงสุดจากแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

2.5. เปรียบเทียบค่า \bar{x} , S และค่า \bar{x}^1 ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงค่า \bar{X} , S และค่า t ของผลทางของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ
ครั้งแรกและครั้งหลัง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แบบทดสอบ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	
ฉบับที่ 1	3.45	2.87	1.61	1.83	6.456 **
ฉบับที่ 2	3.18	3.23	1.39	1.41	5.947 **
ฉบับที่ 3	3.76	3.55	3.05	2.66	3.257 **
ฉบับที่ 4	0.88	1.42	0.49	0.82	2.826 **
ฉบับที่ 5	1.77	2.70	1.46	1.75	1.152
ฉบับที่ 6	0.68	1.18	0.23	0.84	3.750 **
ฉบับที่ 7	1.38	2.45	1.53	1.60	-0.615
ฉบับที่ 8	1.84	3.03	3.38	2.84	-4.570 **
ฉบับที่ 9	10.57	2.08	0.31	0.87	-0.135
รวม	16.62	16.90	12.84	10.24	2.278 **

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบ
วินิจฉัยทุกฉบับ ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่ม
ควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม
ด้วยแบบฝึกหัดการฟัง การอ่าน และการเขียน นั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูง
กว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่เมื่อพิจารณาแบบทดสอบแต่ละฉบับ ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ได้ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 5 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 ฉบับที่ 3 ฉบับที่ 4 และฉบับที่ 6 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมหลังจากการทดสอบวินิจฉัยครั้งแรกแล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ฉบับที่ 1 เรื่อง คำที่ตรงตามมาตราตัวสะกด ฉบับที่ 2 เรื่อง คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ฉบับที่ 3 คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดและมี การันต์ ฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว และฉบับที่ 6 เรื่อง คำยกเว้น สูงกว่า นักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม

สำหรับแบบทดสอบฉบับที่ 8 นั้น ปรากฏผลในทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การศึกษาค้างนี้เป็นการทดลองใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มี การใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริม อันจะเป็นแนวทางในการสอนภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้างนี้ แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนคาราคาม กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 320 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมและไม่ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมหลังจากที่ได้รับการทดสอบวินิจฉัยแล้ว ซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวนทั้งหมด 322 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดังนี้ กลุ่มทดลองได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนวัดตระครีเอน กาญจนบุรี จำนวน 190 คน และกลุ่มควบคุมได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคาราคาม กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุวรรณาราม กาญจนบุรี จำนวน 132 คน

สมมติฐานของการศึกษา

นักเรียนที่ได้รับการใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย สูงกว่านักเรียนที่ได้ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย จำนวน 9 ฉบับ ได้แก่
 - แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 เรื่อง คำที่ตรงตามมาตราตัวสะกด
 - แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 เรื่อง คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
 - แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 3 เรื่อง คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดและ
ไม่มีกรณ์ต์
 - แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว
 - แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 5 เรื่อง คำควบกล้ำและอักษรนำ
 - แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 6 เรื่อง คำยกเว้น
 - แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 7 เรื่อง การวางรูปวรรณยุกต์
 - แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 8 เรื่อง ความหมายของคำศัพท์
 - แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน
2. แบบฝึกหัดซ่อมเสริมทางการเรียนภาษาไทย แบ่งออกเป็น 3 ชุดคือ
 - 2.1 แบบฝึกหัดซ่อมเสริมด้านการฟัง จำนวน 23 แบบฝึกหัดคือ
 - 2.1.1 น้ำมันเกิดขึ้นได้อย่างไร
 - 2.1.2 รุ่งกินน้ำ
 - 2.1.3 สัทธิรมชาติ
 - 2.1.4 ยาชกำลังให้โทษแก่นักกีฬา
 - 2.1.5 มานาคืออะไร

- 2.1.6 ดึงโลภมาก
- 2.1.7 หอยทากยักษ์อาละวาด
- 2.1.8 หูกับการทำความสะอาดหู
- 2.1.9 เตากับกระทาย
- 2.1.10 ทำไมถึงหา
- 2.1.11 นกกระจอกป่าชอบสนุก
- 2.1.12 มีวิธีเลือกส้มโอบ้างไหม
- 2.1.13 แมวเหมียว
- 2.1.14 แมลงปอ
- 2.1.15 มีอะไรในดวงจันทร์
- 2.1.16 กระทายนอยแสนชนไปเที่ยวชายทะเล
- 2.1.17 เจ้าหมีนอยแสนค้อ
- 2.1.18 กระทายสามสหาย
- 2.1.19 ใต้กอง
- 2.1.20 แท้จริงมันคือวายุักษ์
- 2.1.21 ผู้มีความสุข
- 2.1.22 บานถึงเกิดไฟไหม้
- 2.1.23 จิ้งหรีดร้องเพลงได้อย่างไร
- 2.2 แบบฝึกหัดซ่อมเสริมค่านการอ่าน จำนวน 38 แบบฝึกหัดคือ
- 2.2.1 เคื่อนัก
- 2.2.2 สารพิษในอาหาร
- 2.2.3 นมทำให้พิการได้
- 2.2.4 ญุ่น
- 2.2.5 (กิ่งช่อเือง)

- 2.2.6 พุ่่งกุลาร้องไห้
- 2.2.7 ผมมีประโยชน์อย่างไร
- 2.2.8 ช้ผึ้งทองมาจากผึ้งไข่ไหม
- 2.2.9 นกปลอย
- 2.2.10 กระจก
- 2.2.11 ฟาคิมะคนฉลาด
- 2.2.12 เด็ก ๆ ทองการวิทามิน
- 2.2.13 ถานทองคำ
- 2.2.14 นกน้ำผึ้ง
- 2.2.15 เรืองของหนวด
- 2.2.16 ปลายทางรุ่งกินน้ำ
- 2.2.17 มិតส์โตะลูกชาวประมงกับนกกาน้ำ
- 2.2.18 พุกันวิเศษ
- 2.2.19 พระราชาคลังทอง
- 2.2.20 กว่าจะเป็นแม่คขาว
- 2.2.21 ผู้เสียสละ
- 2.2.22 คุบยอคหมา
- 2.2.23 ดวงชะตาเจ้าชาย
- 2.2.24 นุ่มผู้เข้มแข็ง
- 2.2.25 ออลกาแห่งฟินแลนด์
- 2.2.26 แพะสินเวร
- 2.2.27 หานชนทอง
- 2.2.28 ยุง
- 2.2.29 ความเคยมเมชัญโลก
- 2.2.30 นกฮัมมิงเบิร์ด

- 2.2.31 เด็กตกปลา
- 2.2.32 เมื่อกีบกามไปกินเลี้ยง
- 2.2.33 บัวกระดัง
- 2.2.34 ฝี่เสี้ยนกยุง
- 2.2.35 ส่ามเกคือผจัญภัย
- 2.2.36 หมูกับหมา
- 2.2.37 บุรุษสี่ครามแห่งชาฮารา
- 2.2.38 เจดีย์กลางบาป

2.3 แบบฝึกหัดเสริมความรู้ จำนวน 23 แบบฝึกหัด ซึ่งมีทั้งเขียนตามคำบอก เติมคำในช่องว่าง ให้เลือกคำที่สะกดถูกต้อง และให้แก้ไขคำที่เขียนผิด (ภาคผนวก ข.)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นทั้ง 9 ฉบับไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนคาราคาม 2 ครั้ง และได้ปรับปรุงให้เหมาะสม เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หลังจากนั้นได้นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 9 ฉบับ ไปทำการทดสอบครั้งแรก (pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 322 คน

เมื่อทำการทดสอบครั้งแรก เสร็จเรียบร้อยแล้ว กลุ่มทดลองได้ใช้แบบฝึกหัด
 ซ่อมเสริมภาษาไทยด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน เป็นระยะเวลา 14 สัปดาห์
 เมื่อครบ 14 สัปดาห์แล้ว จึงทำการทดสอบครั้งหลัง (posttest) ทั้งกลุ่มทดลองและ
 กลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยชุดเดิมอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การคำนวณหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวินิจฉัย ใช้สูตร อนันต์
 ศรีโสภา (2525)
2. การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัย ใช้สูตรของ
 เบรนแนน (Brennan. 1972)
3. การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัย ใช้สูตร ไบโนเมียล
 (Binomial) ของโลเวทท์ (Lovett. 1978)
4. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้
 สูตรของ Ferguson (Ferguson. 1971)
5. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากสูตร ชูศรี วงศ์วิริยะ (2525)
6. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม ใช้สูตร t - test
 แบบ independent

สรุปผลของการศึกษาค้นคว้า

1. ในการทดสอบครั้งแรกด้วยแบบทดสอบวินิจฉัย นักเรียนกลุ่มทดลองได้คะแนน
 เฉลยรวมร้อยละ 71.99 สำหรับการทดสอบครั้งหลังได้คะแนนเฉลยร้อยละ 78.54

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบควยแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งหลังมากกว่าครั้งแรก

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 4 เรื่อง คำสะกด 2 ตัวสูงกว่าแบบทดสอบฉบับอื่น ๆ และได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดจากแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

4. เมื่อศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นรายโรงเรียน พบว่า ในการทดสอบครั้งแรก นักเรียนโรงเรียนโพธิ์ศรีสุวรรณ ได้คะแนนเฉลี่ยรวมต่ำกว่าโรงเรียนอื่น ๆ กล่าวคือ ใ้ร้อยละ 61.275 ส่วนโรงเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยรวมมากกว่าโรงเรียนอื่นคือ ร้อยละ 79.956 เป็นโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ในการทดสอบครั้งหลัง ก็ปรากฏผลในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ โรงเรียนโพธิ์ศรีสุวรรณได้คะแนนเฉลี่ยรวมต่ำกว่าโรงเรียนอื่นคือ ใ้ร้อยละ 69.011 และโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใ้ร้อยละ 84.795 ซึ่งสูงกว่าโรงเรียนอื่น ๆ

5. เมื่อศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นรายโรงเรียน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

5.1 กลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด 2 ตัวสูงกว่าฉบับอื่น ยกเว้นโรงเรียนวัดตระคร้ำเอนที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบฉบับที่ 7 เรื่อง การวางรูปวรรณยุกต์ สูงกว่าฉบับอื่น ๆ และทุกโรงเรียนได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในแบบทดสอบฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน

5.2 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งอยู่ในกลุ่มทดลอง ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งหลังมากกว่าครั้งแรกเกือบทุกฉบับ ยกเว้นแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งแรกมากกว่าครั้งหลัง

5.3 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนวัดตระคร้ำเอน ซึ่งอยู่ในกลุ่มทดลอง ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งหลังมากกว่าครั้งแรกทุกฉบับ

5.4 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนคาราคาม ซึ่งอยู่ในกลุ่มควบคุม ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งหลังมากกว่าครั้งแรก เฉพาะในแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 เรื่อง คำที่ตรงตามมาตราตัวสะกด ฉบับที่ 3 เรื่อง คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแบบมีกัณฑ์ และฉบับที่ 8 เรื่อง ความหมายของคำศัพท์ นอกจากนั้นคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบทั้งสองครั้งมีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่างกัน

5.5 กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม ซึ่งอยู่ในกลุ่มควบคุม ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งหลังมากกว่าครั้งแรกในแบบทดสอบแทบทุกฉบับ ยกเว้นฉบับที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว ฉบับที่ 6 เรื่อง คำยกเว้น และฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่างกัน

6. เมื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏว่า ทั้งสองกลุ่มได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 4 สูงกว่าฉบับอื่น ๆ และมีคะแนนเฉลี่ยคำที่สุุดจากแบบทดสอบฉบับที่ 9

6.1 กลุ่มควบคุม ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุขาราม และโรงเรียนคาราคาม จำนวน 132 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกเกือบทุกฉบับ ยกเว้นฉบับที่ 6 เรื่อง คำยกเว้นและฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่าน ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทั้งสองครั้งไม่ต่างกัน

6.2 สำหรับกลุ่มทดลอง อันได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดตระครี่เอน และโรงเรียนประดอมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 190 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าครั้งแรกเกือบทุกฉบับ ยกเว้น ฉบับที่ 9 เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านที่มีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทั้งสองครั้งไม่ต่างกัน

อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้และไม่ใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมภาษาไทย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ แสดงว่าการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ ซึ่งคงจะเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้

1. แบบฝึกหัดซ่อมเสริมนี้ สร้างขึ้นจากข้อบกพร่องตามปัญหาที่สำรวจพบจริง ควบคู่กับข้อทดสอบวินิจฉัย จึงเป็นการแก้ปัญหาคงจุด ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการสอนซ่อมเสริมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, 1976)
2. แบบฝึกหัดซ่อมเสริมนี้ สร้างขึ้นตามหลักการและจุดประสงค์ของการสอนซ่อมเสริม ซึ่งมีการสำรวจวินิจฉัยหาข้อบกพร่องก่อนแล้วจึงซ่อมเสริมข้อบกพร่องตามความสามารถและเหมาะสมแก่แต่ละบุคคล ทำให้นักเรียนยอมรับและเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาไทยสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ คอนลินส์ (Collin, 1971) ที่ได้ศึกษาการใช้ข้อทดสอบวินิจฉัย ข้อบกพร่องทางการเรียนแล้วจึงสอนซ่อมเสริม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง พบว่า นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้
3. แบบฝึกหัดซ่อมเสริม ได้ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปแก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ จึงเป็นแบบฝึกหัดซ่อมเสริมที่มีคุณภาพ เมื่อนำไปทดลองสอนจึงทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาได้เพิ่มขึ้นมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกษร รong เคช (2522) ที่พบว่า การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำให้นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะได้สูงขึ้น และสอดคล้องกับวิจัยของ ราจิต สุวรรณรักษ์ (2525) ที่พบว่า แบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียง ฉั นว รรณ ยุ กต์ สามารถช่วยให้นักเรียนออกเสียง ฉั นว รรณ ยุ กต์ ได้ถูกต้อง ชัดเจน และสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของ พวงเล็ก อุตระ (2526) ที่พบว่า การสร้างแบบฝึกหัดซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านระดับประถมศึกษา พบว่า หลังการใช้แบบฝึก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านสูงขึ้น

ขอเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 จากผลการวิจัยนี้ พบว่า การใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมขอบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาไทย สามารถช่วยแก้ปัญหาของนักเรียนได้ ซึ่งโดยปกติแล้วการสอนในชั้นเรียนทั่วไปมักประสบปัญหาเช่นนี้ เพราะนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน ฉะนั้นควรควรนำแบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมไปใช้ เพราะจะเป็นสิ่งช่วยในการสอนของครูได้เป็นอย่างดี

1.2 ก่อนสอนซ่อมเสริมควรควรนำแบบทดสอบวินิจฉัย ทดสอบเพื่อหาขอบกพร่องเสียก่อน จะทำให้การสอนซ่อมเสริมได้แก้ปัญหาที่ตรงจุด และบรรลุจุดประสงค์

1.3 การสอนซ่อมเสริม ควรได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียน คณะครู ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเอง จึงจะทำให้การสอนซ่อมเสริมบรรลุผลสำเร็จ

1.4 การสอนซ่อมเสริมควรมีการสร้างแบบฝึกหัดสำหรับซ่อมเสริมด้วย เพราะเด็กของซ่อมเสริมต้องการเรียนด้วยวิธีการที่มัลติระดับขึ้นจากง่ายไปยาก มีสื่อเร้าความสนใจมาก ๆ และมีการเสริมแรงด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ควรจะมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยให้ครบทุกชั้นในระดับประถมศึกษา

2.2 ควรสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมในวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เป็นต้น ให้ครบในทุกระดับชั้น

2.3 ควรมีการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนในการสอนซ่อมเสริม เพื่อให้การสอนซ่อมเสริมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การสอนซ่อมเสริมที่เรียนเป็นกลุ่มเล็ก เพื่อนช่วยเพื่อน หรือนักเรียนชั้นสูงกว่าช่วยสอนให้เป็นรายบุคคล เป็นต้น

2.4 ควรมีการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสอนซ่อมเสริมที่ช่วยให้ทักษะในการเรียนดีขึ้นกับความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง (self-esteem) เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล คิชูรกุล "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ" ศูนย์ศึกษา 1 : 2509
- กอ สวัสดิพานิช การสอนอ่านในชั้นประถม หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษาดูการ
 โรงพิมพ์กรมการศาสนา 2501, 275 หน้า
- การสอนอ่านในชั้นประถม โรงพิมพ์กรมการศาสนา 2505, 199 หน้า
- เกษร รongเคช การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ "ว" "พ" "ฝ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, อค์สำเนา
- แก้วคำ ไทรงาม ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 51 หน้า อค์สำเนา
- เชื่อน เสือคำ การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างวิธีแนะนำให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองตามลำพัง วิธีแนะนำให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มย่อยและวิธีสอนแบบเดิม วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 483 หน้า อค์สำเนา
- จินนากา สักบุตร การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์ วิธีการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีและไม่มีการสอบย่อย วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 71 หน้า อค์สำเนา
- ชวาล แพทย์กุล "การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" พัฒนาวิคดล 2 - 16
 กรกฎาคม 2514
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร ทักษะและเทคนิคการสอน ศิทักษ์อักษร 2525, 224 หน้า

- ดวงเดือน สุกัญญา ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 165 หน้า อัดสำเนา
- รูปทอง ปราบพาด การสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะออกเสียง ฉ ช และ ส ช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 101 หน้า อัดสำเนา
- นิภา ชวนะพานิช การสร้างแบบฝึกคัดภาษาไทยเรื่องสระเสียงยาว สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 269 หน้า อัดสำเนา
- นิภา เพชรสม ความคิดเห็นของครูประจำการและนักศึกษาวิทยาลัยครูในจังหวัดราชบุรีเกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 137 หน้า อัดสำเนา
- บันลือ พุกพะวัน การประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนาพานิช 2522, 230 หน้า
- เอกสารประกอบคำบรรยาย การสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม 2520, 75 หน้า อัดสำเนา
- ประคอง สุทธสาร "การสอนซ่อมเสริม" หลักและแนวปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษา วัฒนาพานิช 2526, 272 หน้า
- ปรีชา วิเทศวิทยานุศาสตร์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ซ่อมเสริมวิชาทักษะอ่าน 2 ค่ายชุดการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ที่เรียนเป็นกลุ่ม โดยครูเป็นผู้ดำเนินการ นักเรียนผู้ช่วยสอนเป็นผู้ดำเนินการ และนักเรียนผู้ช่วยสอนกับครูรวมเป็นผู้ดำเนินการ วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 144 หน้า อัดสำเนา

- ปรียิกา จัทรโรจน์ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะและไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่าง
ก่อสร้าง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 229 หน้า อัดสำเนา
- พนัส หันนาคินทร "ตำราวิชาครูของคุรุสภาวิชาคณิตศาสตร์" วิธีสอนคณิตศาสตร์
องค์การคุรุสภา 2505, 169 หน้า
- พวงเล็ก อูกระ การสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา
ในการอ่านระดับประถมศึกษา ศูนย์เสริมการอ่าน ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครู
พระนคร 2526, 33 หน้า
- พูนพงษ์ งามเกษม การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 112 หน้า อัดสำเนา
- พิมพ์พร อุทัยเลิศ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เรียน
โดยการใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2526, 190 หน้า อัดสำเนา
- แพรวพรรณ กี้อาษา ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดอุตรดิตถ์เกี่ยวกับ
ขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2518, 133 หน้า
- ภาณี อักโสภณ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านขั้นที่ความก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัด
ทักษะการอ่านขั้นที่ความในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ 2523, 136 หน้า อัดสำเนา
- มณฑนา วัฒนดอนม การเปรียบเทียบการสอนซ่อมเสริมทักษะการเรียนรู้สะกดคำสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะ วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 188 หน้า

- ยุพดี พูลเวชประชาสุข การเปรียบเทียบผลของการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนคำตามคำบอก วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 160 หน้า อัดสำเนา
- ยุพา ยิ้มพงษ์ การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" "ล" และ "ว" สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 186 หน้า อัดสำเนา
- รัชณี ศรีไพวรรณ "แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทย สำหรับเด็กแรกเรียน" ใน คู่มือครูแนวความคิดและทฤษฎีบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา หน้า 412 - 417 พิมพ์ครั้งที่ 2 นครราชสีมา สำนักงานศึกษาธิการเขต 11 2517
- ราจิต สุวรรณรักษ์ การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงผันวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดบุรีรัมย์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2525, 123 หน้า อัดสำเนา
- วรรณี โสภประยูร เทคนิคการสอนคณิตศาสตร์สำเร็จรูปสำหรับครูประถม 1 เทพนมิตร การพิมพ์ 2524, 222 หน้า
- วิฉนา ล่วงสีอ การศึกษาการจัดสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 230 หน้า
- วิไล โบว์เสวีวงศ์ ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 6 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 155 หน้า
- วิชาการ, กรม รายงานปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ 2521, 128 หน้า อัดสำเนา

ศศิธร สุทธิแพทย์ แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลี ในภาษาไทยระดับภาคนี้ยัตร์
วิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 252 หน้า
 อัดสำเนา

ศรีประภา ปาลสุทธิ การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร "ร" "ล" "ว" ควบคู่
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 2523, 131 หน้า อัดสำเนา

ศรียา-ประภัสร์ นิยมธรรม การสอนซ่อมเสริม อักษรบังคับ 2523, 317 หน้า
 ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น
 2520, 442 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 โรงพิมพ์คุรุสภา 2522, 195 หน้า

คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ยูไนเท็ด
 โปรดักชั่น 2521, 119 หน้า

คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1 โรงพิมพ์คุรุสภา 2521,
 160 หน้า

คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 โรงพิมพ์คุรุสภา 2521,
 158 หน้า

หนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 โรงพิมพ์คุรุสภา
 2523, 108 หน้า

หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 2 โรงพิมพ์คุรุสภา 2523,
 108 หน้า

คู่มือการสอนภาษาไทยชั้น ป.3 เล่ม 1 โรงพิมพ์การศาสนา 2523,
 212 หน้า

ศึกษาศึกษา, กระทรวง กรมวิชาการ แบบฝึกหัดภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงพิมพ์
คุรุสภา 2523, 252 หน้า

แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์คุรุสภา
2525, 238 หน้า

สกศรี คันสุชัยลักษณ์ การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในการเรียนเรื่องเศษส่วนสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภูเก็ต วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 121 หน้า อัดสำเนา

สมเกียรติ ปดิษฐพร การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาไทยระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 156 หน้า อัดสำเนา

สมจิตต์ ศรีชัยวัฒน์ การสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียน วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2520, 57 หน้า อัดสำเนา

สมชัย ไชยกุล การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กก" "กค" และ
"กข" สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 123 หน้า อัดสำเนา

สมบุรณ์ สีนถาวร ผลการทำแบบฝึกหัดการทดสอบย่อยและการสอนสิ่งบกพร่องที่มีต่อผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร 2521, 52 หน้า อัดสำเนา

สมศรี เพ็ชรยิ้ม การสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่อง กวีสะกดมาตราแมก
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 185
หน้า อัดสำเนา

สมศักดิ์ สินธุรเวชชัย แบบทดสอบวินิจฉัย เอกสารอัดสำเนา 2522, 7 หน้า

สามัญศึกษา, กรม รายงานคุณภาพทางการศึกษาในระดับประถมศึกษา ปี 2513, 50 หน้า

- สุจิตา สุปารุ การสร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาไทยค่านการ
รู้จักสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 166 หน้า
อัครสำเนา
- อนันต์ ศรีโสภา การวัดผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2525, 326 หน้า
- อำไพ สุจริตกุล "การสอนเพื่อซ่อมเสริม" วิทยาสาร 24(8) : 46, 2516
- อุไทยวรรณ พูลทวี เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาการเรียนการสอนซ่อมเสริมวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการ
ศึกษา 8 วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526, 234 หน้า
- Adams, G.S. and T.L. Torgerson Measurement and Evaluation in
Education Psychology and Guidance. New York, Holt Rinehart and
Winston, 1964. 654 p.
- Ahmann, S.J. and M.D. Glock Evaluating Pupil Growth Principles of
Test and Measurement. 3rd. ed., Boston, Allyn and Bacon Inc.,
1967. 605 p.
- Anastasi, A. Psychological Testing. 3rd. ed., New York, The
MacMillan Company, 1968. 665 p.
- Atkinson, S.K. The Educator's Encyclopedia. Englewood Cliff,
New York, Prentice-Hall, 1961. 914 p.
- Blair, G.M. Diagnostic and Remedial Teaching Guide to Practice in
Elementary and Secondary School. New York, MacMillan, 1955. 409 p.
- Block, J. "The Effect of Various Levels of Performance on Selected
Cognitive, Affective and Time Variables", in Mastery Learning:
Theory and Practice. ed. by J.H. Block, New York, Holt Rinehart
and Winston, Inc., 1971.
- Bloom, B.S. Handbook on Formative and Summative Evaluation of
Student Learning. New York, McGraw-Hill, 1971. 923 p.
- _____ Human Characteristics and School Learning. New York,
MacGrawHill, 1976. 284 p.

- Brennan, R.L. "A Generalized Upper-Lower Item Discrimination Index", Educational and Psychological Measurement. 32, 289 - 303, 1972.
- Brooks, J.D., "The Effects of Remedial Reading Program upon Selected Reading Students in the Fourth, Fifth and Six Grade", Dissertation Abstracts International. 37(2): 6920 - A, 1977.
- Brooks, N., Language and Language Learning: Theory and Practice. 2 nd. ed. New York, Harcourt, Brace & World, 1960. 300 p.
- Brown, F.G. Principles of Education and Psychological and Psychological Testing. The Dryden Press, Inc., 1970. 468 p.
- Catalano, E.A. "The Effect of a Spelling Program Using Words in Given Context on Reading Comprehension and Vocabulary Scores", Dissertation Abstracts International. 8 : 4983 - A, 1976.
- Collins, K.H. An Investigation of the Variables of Bloom's Mastery Learning Model for Teaching Junior High School Mathematics. Doctor's Thesis, Purdue University, Ann Arbor Michigan, 1971. Microfilm.
- Daccanary, F.R., and J. Donald Techniques and Procedures in Second Language Teaching. Quezon City, Alemar Phoenix Publishing House, 1963. 538 p.
- Ebel, R.L. Measuring Educational Achievement. New Jersey, Prentice-Hall, Englewood Cliffs, 1965. 449 p.
- Emerald, V.D. "Learning to Read Picture", in Improving the Teaching and Reading. p. 133 - 135, New York, Prentice-Hall, 1964.
- Fiel, R.L., and J.R. Okey "The Effect of Formative Evaluation and Remediation on Mastery of Intellectual Skills", Journal of Educational Research. 68 : 253 - 255, 1975.
- Gladene, R.A. "A Comparison of Meaningful and Non-meaningful Content in Computer Assisted Spelling Programs", Research Center Report. 15 : 66, 1980.
- Gropper, G.L. "A Technology in Developing Instructional Materials", Research In Education. 9 : 145, 1974.
- Gronlund, N.E. Measurement and Evaluation in Teaching. New York, MacMillan, 1976. 590 p.

- Harless, J.H. "The Two Meanings of Mathematics", in Handbook of Programmed Learning. F. 93 - 94, India, Anand Press, n.d.
- Horne, D.S. "The Effects of a Remedial Reading Program on Vocabulary and Reading Comprehension Achievement of Culturally Disadvantaged Children", Dissertation Abstracts International. 38(3) : 3249 - A, 1977.
- Jacobs, B.L. "A Comparison Analysis of the Effects of Programs upon Selected Second, Third and Fourth Grade Remedial Reading Test", Dissertation Abstracts International. 38(1) : 7611 - 7612, A, 1975.
- Johnson, J.B. "An Analysis of Spelling Difficulties of Common Words Used with High Frequency", Dissertation Abstracts International. 1 : 79 - A, 1972.
- Kenneth, M.C. "An Investigation of the Variables of Bloom's Mastery Learning Model for Teaching Junior High School Mathematics", Dissertation Abstracts International. 32(6) : 3149 - A, 1971.
- Kersh, M.E. "A Strategy for Mastery Learning in Fifth Grade Arithmetics", in Mastery Learning: Theory and Practice. ed. by J.H. Block, New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1971.
- Larrabee, S. "The Construction and Evaluation of a Diagnostic Reading Test of Specific Reading Abilities for Secondary School Students", Dissertation Abstracts International. 31 : 931 - A, 1970.
- Lawrance, E.H., and H.B. Lolly "Association of the Printed Word With a Picture", in Pattern of Teaching Reading the Elementary School. p. 62 - 77, New York, MacMillan, 1972.
- Linguist, E.E. Education Measurement. Washington, D.C., American Council on Education, 1966. 818 p.
- Lowrey, E.B. "The Effects of Four Drill and Practice Time Unit on the Decoding Performance of Students With Specific Learning Disabilities", Dissertation Abstracts International. 39 : 817 - A, 1987.
- Lovett, H.T. "The Effects of Violating the Assumption of Equal Item Mean in Estimating the Livingston Coefficient", Educational and Psychological Measurement. 38 : 239 - 251, 1978.

- Miller, E.D. "The Effects of Some Mastery Learning Techniques on Achievement Scores and Mastery Rate of Junior College Students", Dissertation Abstracts International. 37(3) : 1507 - A, 1976.
- Noll, V.H. Introduction to Educational Measurement. Boston, Houghton Mifflin Co., 1965. 509 p.
- Nunnally, J.C. Educational Measurement. New York, McGraw-Hill, 1964. 440 p.
- Payne, D.A. The Specification and Measurement of Learning Outcome, Waltham, Blaisdell, 1968. 209 p.
- Petty, G. "Language Workbooks and Practice Materials", In Developing Language Skills in the Elementary Schools. New York, Allyn and Bacon, 1963. 689 p.
- Pinter, D.K. "The Effects of an Academic Game on the Spelling Achievement of Third Graders", Dissertation Abstracts International. 2 : 710 - A, 1977.
- Pumfrey, P.D. Reading; Tests and Assessment Techniques. London, Hodder and Stoughton, 1976. 160 p.
- River, W.M. Teaching Foreign Language Skills. The University of Chicago Press, 1968. 180 p.
- Rosenbaum, P.S. "Language Instruction and the School", in Report of the 20th Annual Round Table Meeting on Linguistic and Language Studies. p. 112 - 115, Washington D.C., George-town University Press, 1969.
- Schwartz, S. "A Development Study of Children's Ability to Acquire Knowledge of Spelling Patterns", Dissertation Abstracts International. 12 : 8020 - A, 1976.
- Singha, H.S. Modern Education Teaching. New Delhi, Sterling Publishing Pvt. Ltd., 1974. 228 p.
- Slattery, D.F. "Effects of Practice and Emphasis on the serial-Error-Curve in Spelling Performance", Dissertation Abstracts International. 30 : 38014 - A, 1970.

Thomson, A.N. "The Development and Validation of a Remedial Program for Upward Bound Students Based Upon the Identification of Difficulties in Aural-Oral Communication", Dissertation Abstracts International. 35(2) : 178 O 179A, 1975.

Thorndike, R.L. and E. Hagan Measurement and Evaluation in Psychology and Education. New York John Wiley, 1969. 705 p.

Wells, T.M. "An Investigation Designed to Test Feasibilities of Using Visual Literacy Techniques and the Language Experience Approach to Reading to Develop the Reading Abilities of Remedial Fourth Grade Reader", Dissertation Abstracts International. 36 : 1292 - A, 1975.

ภาคผนวก

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 1 : คำที่ตรงตามนาตราตัวสะกด

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

- แบบทดสอบนี้มีจำนวน 31 ข้อ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 30 นาที
- ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกา ทับอักษรกำกับข้อ
ตั้งตัวอย่างการเลือกข้อ ก. ดังนี้

ข้อ (๐)

ข.

ค.

ง.

แต่นักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดขวาง \equiv ทับลงบนคำตอบเดิมเสียก่อน
ให้ชัดเจน แล้วจึงขีดใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็นข้อ ง.

ดังนี้

ข้อ (๐)

ข.

ค.

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา 3
แบบทดสอบฉบับที่ 1 : คำที่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ตอนที่ 1 จงเลือกคำที่เขียนถูกต้อง

1. ก. ลูกโป่ง	5. ก. ไม้พลอง
ข. ลูกโปรง	ข. ไม้พอง
ค. ลุกโป่ง	ค. ไม้พรอง
ง. ลุกโปรง	ง. ไม้กลอง
2. ก. จิงเหลน	6. ก. ฉวัดเฉวียน
ข. จังเหลน	ข. ฉหวัดเฉวียน
ค. จึ่งเหลน	ค. ฉหวัดฉเหวียน
ง. จิงเหลน	ง. ฉวัดฉเหวียน
3. ก. ทองถิน	7. ก. สะไก
ข. ทองถีน	ข. สะไก
ค. ถองถิน	ค. สไก
ง. ถองถีน	ง. สไก
4. ก. ภูมิใจ	8. ก. เกี้ยจคาน
ข. ภูมิใจ	ข. เกลียคคราน
ค. พุมใจ	ค. เกี้ยจคราน
ง. พุมใจ	ง. เกี้ยจคราน

9. ก. ขหมี่ขมัน
 ข. ขหมี่ขหมั้น
 ค. ขปีขมัน
 ง. ขะหมี่ขะหมั้น

10. ก. พิกาน
 ข. พิกานต์
 ค. พิกานณ
 ง. พิการ

ตอนที่ 2 จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

11. เพื่อนของฉัน _____ คารามา

- ก. หลงไหล
 ข. หลงใหล
 ค. หลงหลัย
 ง. หลงไหล

12. ชายคนนี้ร่างกายซูบผอมเพราะอะไร?

- ก. อคยาก
 ข. อคหยาก
 ค. อคอยาก
 ง. อจอยาก

13. คุณพอกำลัง _____ กับประชาชน

- ก. ปราศัย
 ข. ปราศรัย
 ค. ปราศัย
 ง. ปาศรัย

14. ฉันไปเที่ยวที่ฟาร์มอะไร?

- ก. จอระเซ
 ข. จระเซ
 ค. จรเซ
 ง. จอรเซ

15. บ้านของคุณยายมีตะเกียงที่ใช้น้ำมันอะไร?

- ก. กาช
 ข. กาด
 ค. กาด
 ง. กาด

16. แขนงหนังสือที่มีแจ้งความให้คนอ่านเรียกว่าอะไร?

- ก. กระดาษ
 ข. ฝา
 ค. ป้าย
 ง. สมุด

17. โรคติดต่อที่มีอาการเป็นเม็ดตามผิวหนังเรียกว่าโรคอะไร?

- ก. หิด
 ข. เหา
 ค. มด
 ง. คัน

18. ลูกของลูก เรียกว่าอะไร?

- ก. หลาน
 ข. เหลน
 ค. นอง
 ง. ลูก

19. ภาชนะที่ใช้ต้มน้ำ เรียกว่าอะไร?
- ช้อน
 - ช้อน
 - ส้อม
 - จอบ
20. ต้นไม้ชนิดหนึ่งมีลำต้นเป็นปล้อง คือต้นอะไร?
- ส้ม
 - แตงโม
 - ละมุด
 - อ้อย
21. พันธมิตรหมายความอย่างไร?
- ตาย
 - รอก
 - ปากเจ็บ
 - เกิด
22. ค่าของสิ่งต่าง ๆ เรียกว่าอะไร?
- ราคา
 - ชื่อ
 - แพง
 - ถูก
23. สิ่งของที่มีราคาสูงหมายถึงสิ่งของนั้นเป็นอย่างไร?
- ราคา
 - ชื่อ
 - แพง
 - ถูก
24. พืชที่ใช้เป็นอาหาร เรียกว่าอะไร?
- ผัก
 - หญ้า
 - ต้นไม้
 - ใบทอง
25. เครื่องมือสำหรับขุดดินเรียกว่าอะไร?
- จอบ
 - มีด
 - จาน
 - ช้อน
26. การทำให้มีแผลคล้ายของมีคม หมายถึงคำใด?
- บาด
 - กระแทก
 - หกล้ม
 - สะคุด
27. การเดินเอาปลายเท้าเตะสิ่งของโดยไม่ตั้งใจเรียกว่าอะไร?
- หกล้ม
 - สะคุด
 - วิ่ง
 - เดิน
28. การเอาของใส่ในน้ำมันที่เดือด เรียกว่าอะไร?
- ผัก
 - ทอด
 - ปิ้ง
 - เผา

29. ทำให้เกิดความรำคาญ หมายถึงคำใด?

- ก. รบกวน
- ข. วิวาท
- ค. สามัคคี
- ง. รักใคร่

30. เคารพบนอบ ตรงกับคำอะไร?

- ก. อ่อนน้อม
- ข. ซื่อตรง
- ค. เข้มแข็ง
- ง. ทักทาย

31. เดือนที่เก่าของปีหมายถึงเดือนอะไร?

- ก. กันยายน
- ข. ตุลาคม
- ค. สิงหาคม
- ง. เมษายน

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 2 : คำที่ไมตรงมาตราตัวสะกด

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 31 ข้อ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 30 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดคำตอบเดียว แล้วกา \times ทับอักษรกำกับข้อ
คังตัวอย่างการเลือกข้อ ก. ดังนี้

ข้อ (0) ~~\times~~

ข.

ค.

ง.

แต่นักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดขวาง \equiv ทับลงบนคำตอบเดิมเสียก่อน
ให้ชัดเจน แล้วจึงขีดใหม่ คังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็นข้อ ง.

คังนี้

ข้อ (0) ~~\times~~

ข.

ค.

~~\times~~

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 2 : คำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จงกา ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกของที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. คำว่า ปะ - ติ - บัด เขียนอย่างไร
 - ก. ปฏิบัติ
 - ข. ปฏิบัติ
 - ค. ปฏิบัติ
 - ง. ปฏิบัติ
2. เมื่อออกจากห้อง ฉันจะต้องทำอะไร?
 - ก. ใส่กุญแจ
 - ข. ใส่กุญแจ
 - ค. ใส่กุญแจ
 - ง. ใส่กุญแจ
3. ที่บ้านของฉันมีกระป๋องทำด้วยอะไร?
 - ก. พลาสติก
 - ข. พลาสติก
 - ค. พลาสติก
 - ง. พลาสติก
4. เขาสมัครรับเลือกตั้งสังกัด _____ ไหน?
 - ก. พรรค
 - ข. พรรค
 - ค. พรรค
 - ง. พรรค
5. คนที่ร่ำรวยเรียกว่าอะไร?
 - ก. เศรษฐี
 - ข. เศรษฐี
 - ค. เศรษฐี
 - ง. เศรษฐี
6. ลูกเสือเรียนรู้อะไร?
 - ก. ประโยชน์
 - ข. ประโยชน์
 - ค. ประโยชน์
 - ง. ประโยชน์
7. เขาได้รับบาดเจ็บอย่างไร?
 - ก. สิ้นใจ
 - ข. สิ้นใจ
 - ค. สิ้นใจ
 - ง. สิ้นใจ
8. เขอตองรู้จัก _____ พิจารณา
 - ก. พิธี
 - ข. พิธี
 - ค. พิธี
 - ง. พิธี

9. ลูกแก้วรู้สึก _____ ลูกแมวตัวนี้มาก
- ก. สงसान
ข. สงสาร
ค. สงสาล
ง. สงสาม
10. ผู้ที่มีจิตใจอาฆาต _____ จะไม่มีความสุขในชีวิตเลย
- ก. พะยามาค
ข. พยามาค
ค. พะยามาท
ง. พยามาท
11. คนที่แต่งกายสกปรกยอมเป็นที่ _____ แก่ผู้ที่พบเห็น
- ก. รังเกียชค
ข. รังเกียค
ค. รังเกียจ
ง. รังเกียต
12. เช้าวันนี้ _____ คีมาก
- ก. อากาส
ข. อากาศ
ค. อากาษ
ง. อากาด
13. ฉันทูกสาคนำจันตัวเปียก _____
- ก. โชก
ข. โชค
ค. โชคร
ง. โชช
14. ลูกเกิดทำการบ้านถูกต้องทุกข้อ คุณแม่จึงให้อนิ้มเป็น _____
- ก. รางวัล
ข. รางวัล
ค. รางวัล
ง. รางวัล
15. คำใดที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่กบ
- ก. ราชธานี
ข. โลก
ค. นาค
ง. กุณ
16. ข้อใดที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่กดทุกคำ
- ก. พิบัติ, รอย
ข. สู้ทร, อพยพ
ค. ลังเกต, เคช
ง. ทบทวน, เลือด
17. คำที่อ่านว่า "อะ - เอ็น" เขียนอย่างไรจึงจะถูกตอง?
- ก. อะเอ็น
ข. อะเอิญ
ค. เอะเอ็น
ง. เอะเอิญ

18. ใคร ๆ ก็อยากเป็นคนมี _____
- ก. อำนาจ
ข. อำนาค
ค. อำนาจ
ง. อัมนาจ
19. ครูใหญ่ให้ _____ แก่นักเรียนในวันไหว้ครู
- ก. โอวาส
ข. โอวาช
ค. โอวาส
ง. โอวาท
20. วันนี้ฉันเห็น _____ ที่หน้าคั่นเตน
- ก. เหตุการณ์
ข. เหตุการณ์
ค. เหตุการ
ง. เหตุการ
21. รถชนกันมีคนที่ได้รับ _____ เป็นจำนวนมาก
- ก. บาดเจ็บ
ข. บาดเจ็บ
ค. บาศเจ็บ
ง. เจ็บ
22. คุณยายไป _____ ทุกวันพระ
- ก. ทำบุญ
ข. ทำบุญ
ค. ทำบุญ
ง. ทำบุญ
23. นายช่างทำงานอย่าง _____
- ก. ชำนาญ
ข. ชำนาณ
ค. ชำนาญ
ง. ชำนาณ
24. นักเรียนต้องทำความ _____ คุณครู เมื่อพบกัน
- ก. เคารพ
ข. เคารบ
ค. เคารพ
ง. ครวพร
25. ทหารยก _____ ไปปราบข้าศึก
- ก. กองทัพ
ข. กองทัพ
ค. กองทัพ
ง. กองทัพ
26. นักเรียนจัด _____ ทำความสะอาดห้อง
- ก. เวร
ข. เวล
ค. เวน
ง. เวณ
27. เขา _____ ฉันเพราะฉันแกล้งเขา
- ก. โกรธ
ข. โกรธ
ค. โกรค
ง. โกรท

28. พระสอนเราให้ตั้งอยู่ในความ _____
- ก. ไม่ประมาณ
 - ข. ไม่ประหมาด
 - ค. ไม่ประมาท
 - ง. ไม่ประมาท
29. บนท้องฟ้ามี _____ ลีคำลอยอยู่เต็มไปหมด
- ก. กอนเมก
 - ข. กอนเมฆ
 - ค. กอนเมค
 - ง. กอนเมฆ
30. ดวงอาทิตย์ขึ้นทางไหน?
- ก. ทิศตะวันออก
 - ข. ทิศตะวันออก
 - ค. ทิศตะวันออก
 - ง. ทิศตะวันออก
31. นักกีฬาคนนี้ว่าน่าได้รับรางวัลอะไร?
- ก. ชนะเลิศ
 - ข. ชนะเลิศ
 - ค. ชนะเลิศ
 - ง. ชนะเลิศ

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบทดสอบฉบับที่ 3 : คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดและมีگارันต์

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้มี 30 ข้อ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 30 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แลวงกา X ทับอักษรกำกับข้อ
คังตัวอย่าง การเลือกข้อ ก. คังนี้

ข้อ (๐) ~~X~~

ข.

ค.

ง.

แตถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดขวาง ~~==~~ ทับลงบนคำตอบเดิมเสียก่อนให้
ชัดเจน แล้วจึงขีดใหม่ คังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็นข้อ ง. คังนี้

ข้อ (๐) ~~X~~

ข.

ค.

~~X~~

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 3 : คำที่ไปตรงตามบาครทัวสะกดและปีการันต์

จงกา X ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. คุณแม่บอกว่า คนที่ทำควาดีเมื่อตายแล้วจะได้ _____ มาบิณฑบาตหน้าบ้านฉันทุกวัน
ไปไหน?
- ก. สะหวัน
ข. สะวรร
ค. สวรรค
ง. สวรรค
2. คุณแม่บอกว่านาแดงมี _____ ราย
- ก. เคาะ
ข. เคะาะ
ค. เคะาะห
ง. เคะาะช
3. ฉันชอบอ่าน _____ ทุกวัน
- ก. หนังสือพิม
ข. หนังสือพิมพ์
ค. หนังสือพิมช
ง. หนังสือพิมย
4. _____ มาบิณฑบาตหน้าบ้านฉันทุกวัน
- ก. พระสง
ข. พระสงค
ค. พระสงข
ง. พระสงส
5. แดงทำข้อสอบควยตัวเองทุกครั้ง แดงเป็นเด็ก _____
- ก. ข้อสตั
ข. ข้อสตั
ค. ข้อสตัย
ง. ข้อสตัย
6. ชายชราผู้นี้ชอบ _____ อะไรไว้ใต้นมะม่วง?
- ก. ชับสมบัต
ข. ทร์พสมบัต
ค. ทร์พยสมบัต
ง. ทร์ยพสมบัต

7. วันอาทิตย์นี้คุณตาจะพาจอนไปเที่ยวที่ไหน?
- สวนสัตว์
 - สวนสัตว์
 - สวนสัตว์
 - สวนสัตว์
8. ใครต้องการอาหารที่อยู่ เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค?
- มณค
 - มณค
 - มณษย
 - มณษ
9. พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเป็นใคร?
- กษัตริ
 - กษัตริ
 - กษัตริย
 - กษัตริย
10. ฉันชอบตื่นนอนแต่เช้าตรู่ เพื่อสูดอากาศอย่างไร?
- บริสุค
 - บริสุท
 - บริสุทธี
 - บริสุทธี
11. ที่เรียกว่าเป็นสัตว์ประเสริฐคืออะไร?
- มณษย
 - มณษย
 - มณษย
 - มณษย
12. เด็กคนนี้มีรูปร่างอย่างไร?
- สมบุร
 - สมบุรณ
 - สมบุรณ
 - สมบณณ
13. อะไรมีอยู่เต็มรั้ว?
- เถาว์ล
 - เถาว์นย
 - เถาว์ลย
 - เถาว์ณย
14. พอขนรามคำแหงทรงกระทำอะไร?
- ประคิษ
 - ประคิษณ
 - ประคิษย
 - ประคิษร
15. เขาได้รับที่ดินเป็น _____
- กรรมลิต
 - กรรมลิตธี
 - กรรมลิตธี
 - ก่ามลิตธี

16. เขารับราชการอยู่ที่กองอะไร
- พิสูจน์หลักฐาน
 - พิสูจน์หลักฐาน
 - พิสูจน์หลักฐาน
 - พิสูจน์หลักฐาน
17. สมบูรณ์ _____ ตั้งใจเล่าเรียน
- อุทิศ
 - อุทิศ
 - อุทิศ
 - อุทิศ
18. คำไหนแปลว่ามือ?
- พระหัตถ์
 - พระหัตถ์
 - พระหัตถ์
 - พระหัตถ์
19. พวกเรานั่งดูกีฬาบนอะไร?
- อัฒจันทร์
 - อัฒจันทร์
 - อัฒจันทร์
 - อัฒจันทร์
20. ฉันชอบดูอะไร?
- ภาพยนตร์
 - ภาพยนตร์
 - ภาพยนตร์
 - ภาพยนตร์
21. พระฤๅษีมีอะไร?
- เวทมนต์
 - เวทมนตร์
 - เวทมนตร์
 - เวทมนตร์
22. พระสงฆ์ใช้กายสีขาวทำอะไร?
- สายสิญจ์
 - สายสิญจน์
 - สายสิญจ
 - สายสิญจน์
23. คำว่า นิ - มน เขียนอย่างไร?
- นิมนต์
 - นิมนซ์
 - นิมนญ์
 - นิมนท์
24. เขารักใคร?
- อาจารย์
 - อาจารย์
 - อาจารย์
 - อาจารย์
25. เด็กคนนั้นเป็นใคร?
- ลูกศิษย์
 - ลูกศิษย์
 - ลูกศิษย์
 - ลูกศิษย์

26. เพื่อนของฉันทำเลขได้คะแนนเท่าไร?
- ก. สุนัข
 - ข. ศูนย์
 - ค. ศูนย์
 - ง. ศูนย์
27. ใครเป็นผู้เผยแพร่ศาสนาพุทธ?
- ก. พระสงฆ์
 - ข. พระสง
 - ค. พระสงค
 - ง. พระสงษ
28. เขาเป็นคณอยางไร?
- ก. มัธยม
 - ข. มัธยม
 - ค. มัธยม
 - ง. มัธยม
29. คำที่มีความหมายว่า ไม่ได้ คือคำใด?
- ก. ปฏิเสธ
 - ข. ปฏิเสธ
 - ค. ปฏิเสธ
 - ง. ปฏิเสธ
30. ในหนังสือนิทานมักกล่าวถึงสิ่งใด?
- ก. ยักษ์
 - ข. ยักษ์
 - ค. ยักษ์
 - ง. ยักษ์

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 4 : คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 11 ข้อ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 10 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกา ทัพอักษรกำกับข้อ
ดังตัวอย่างการเลือกข้อ ก. ดังนี้

ข้อ (0)

ข.

ค.

ง.

แต่นักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดขวาง ทัพลงบนคำตอบเดิมเสียก่อน
ให้ชัดเจน แล้วจึงขีดใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็นข้อ ง. ดังนี้

ข้อ (0)

ข.

ค.

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 4 : คำที่ขีดเส้นใต้ 2 คำ

จงกา \times ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. คุณยายไปซื้ออะไร?
ก. บาดพระ
ข. บาตรพระ
ค. บาดพระ
ง. บาทพระ
2. ที่ซื้อผ้าตัดเสื้อจำนวนเท่าไร?
ก. 5 เม็ด
ข. 5 เมต
ค. 5 เมตร
ง. 5 เมตร
3. น้องซื้อรถอะไร?
ก. จักรยาน
ข. จักกยาน
ค. จักกระยาน
ง. จักยาน
4. เธอทำ _____ ประชาชนหรือยัง?
ก. บัด
ข. บัด
ค. บัทร
ง. บัทร
5. สมศักดิ์เป็น _____ กับสมชาย
ก. มิตร
ข. มิตร
ค. มิตร
ง. มิตร
6. คุณแม่สวมแหวนอะไร?
ก. เพชร
ข. เพชร
ค. เพชร
ง. เพชร
7. เขาทองอะไร?
ก. สู้คุณ
ข. สู้คุณ
ค. สู้คุณ
ง. สู้ทรคุณ
8. คุณยายให้อะไร?
ก. ชนบัด
ข. ชนบัด
ค. หนบัด
ง. ชนบัด

9. คำที่มีความหมายว่า "ลูก" เขียนอย่างไร? 11. ศาสนาประจำชาติไทยคือศาสนาใด?

ก. บุค

ก. พุค

ข. บุค

ข. พุท

ค. บุคฺร

ค. พุช

ง. บุรค

ง. พุทช

10. ในเวลาเชาคุณยายทำอะไร?

ก. ตักบาค

ข. ตักบาค

ค. ตักบาคฺร

ง. ตักบาคฺร

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 5 : คำความกล้าและอักษรนำ

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 29 ข้อ นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 25 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แลวกา ทั้บอักษรกำกับข้อ
ตั้งตัวอย่าง การเลือกข้อ ก. ดังนี้

ข้อ (๐)

ข.

ค.

ง.

แต่ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดขวาง ทั้บลงบนคำตอบเดิมเสียก่อนให้
ชัดเจน แล้วจึงขีดใหม่ ตั้งตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็นข้อ ง. ดังนี้

ข้อ (๐)

ข.

ค.

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 5 : คำควบกล้ำและอักษรนำ

จงกา ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เมื่อไรฉันไม่คองไปโรงเรียน?
 ก. พรุ่งนี้
 ข. พุงนี้
 ค. พลูงนี้
 ง. พรูงนี้
2. คุณภรรยาของฉัน _____
 ก. สักคุ
 ข. สักคร
 ค. ซักคร
 ง. ซักคุ
3. น้องกำลังทำอะไร?
 ก. ปะแปง
 ข. ประแปง
 ค. ประแปง
 ง. ประแปง
4. เขาเป็นคนที่ _____
 ก. ไก่เกลี้ย
 ข. ไกลเกลี้ย
 ค. ไกลเกี้ย
 ง. ไก่เกี้ย
5. คำว่าปก - ครอง เขียนอย่างไร?
 ก. ปกครอง
 ข. ปกคลอง
 ค. ปก - ครอง
 ง. ปกคอง
6. เธอเคยอ่าน _____ สุนทรภู่ไหม?
 ก. ประหวัค
 ข. ประวัติ
 ค. ประวัค
 ง. ประหวัติ
7. ฉันคู่ละครเรื่องนี้แล้วรู้สึกอย่างไร?
 ก. เฝริคเพลิน
 ข. พเลคเพลิน
 ค. เพลคเพริน
 ง. เพลคเพลิน
8. คุณยายชอบรับประทานอะไร?
 ก. กวายน้ำว่า
 ข. กวายน้ำว่า
 ค. กรวายน้ำว่า
 ง. กวายน้ำหว่า

9. คำว่า ไหว - พริบ เขียนอย่างไร?
- ไหวพิบ
 - ไหวพลิบ
 - ไหวพริพ
 - ไหวพริบ
10. คุณเคยเห็น _____ ไหม?
- พับพา
 - พับพลา
 - พับพลา
 - พับพา
11. ชงที่มี 3 ลี เรียกว่าชงอะไร?
- ไตรรงค์
 - ไตรรงค์
 - ตรีรงค์
 - ตรีรงค์
12. คุณลุงมีบ้านขายอะไร?
- เครื่องยนต์
 - เคื่องยนต์
 - เครื่องยน
 - เคื่องยนต์
13. เด็กผู้ชายกำลังเตะอะไร?
- ตกรอ
 - ตกอ
 - ตะกรอ
 - ตะกอล
14. น้องของฉันรีบ _____ ไปโรงเรียน
- กะวีกะวาด
 - กะวีกระวาด
 - กะวีกระวาด
 - กะวีกะวาด
15. เขาเป็นคนทำงานอย่างไร?
- บกพอง
 - บกพลอง
 - บกพรอง
 - บกพลอง
16. ข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ?
- ปลก
 - เซอ
 - เครื่อง
 - โผล
17. ข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ?
- เพียร
 - ครัง
 - ชวาง
 - ประการ
18. คำว่า "ทรงเครื่อง" อ่านว่าอย่างไร?
- ทง - เครื่อง
 - ชง - เครื่อง
 - ทะ - รง - เครื่อง
 - ชะ - รง - เครื่อง

19. ฉันเห็นผึ้งกำลังทำอะไร?
 ก. เกือบกตัว เกสรคอกบัว
 ข. เกือบกตัว เกสรคอกบัว
 ค. เกือบกตัว เกสรคอกบัว
 ง. เกือบกตัว เกสรคอกบัว
20. ถนนหน้าบ้านของผมเป็นอย่างไร?
 ก. ชูชระ
 ข. ชรุชระ
 ค. ชรุชระ
 ง. ชะรุชระ
21. คางคกเป็นสัตว์มีรูปร่างอย่างไร?
 ก. น้าเกลี้ยงจ
 ข. น้าเกลี้ยงค
 ค. หน้าเกี้ยจ
 ง. หน้าเกลี้ยงค
22. ปกติเดินอย่างไร?
 ก. กะโปกกะแมก
 ข. กะโปลกกะแมลค
 ค. กะโปกกกระแมก
 ง. กะโปลกกระแมลค
23. คำว่า "เอกเซนก" อ่านว่าอย่างไร?
 ก. เอก - เซนค
 ข. เอก - เหนค
 ค. เอก - กะ - ชะ - เหนค
 ง. เอก - ชะ - เหนค
24. คำว่า "โกล" อ่านว่าอย่างไร?
 ก. โล - ไล
 ข. ละ - ไล
 ค. ละ - ไหล
 ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง
25. คำใดมีวิธีการอ่านคำเช่นเดียวกับคำว่า "ปรอท"
 ก. สมอง
 ข. หลบ
 ค. หมู
 ง. ระวัง
26. คุณพ่อกชอบสูบอะไร?
 ก. บุ - รี่
 ข. บุ - รี่
 ค. บุ - หรี่
 ง. บุ - หรี่
27. เจ้าจอยชอบนั่งอย่างไร?
 ก. ชะยม
 ข. ชะยม
 ค. ชยม
 ง. ชยม
28. จุ่มชอบรับประทานอะไร?
 ก. ลูกว้า
 ข. ลูกว้า
 ค. ลูกหว้า
 ง. ลูกหว้า

29. เจ้าจงเป็นลิงชนิดใด?

ก. สะเทม

ข. สะแม

ค. แสม

ง. สแม

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 6 : ค่ายกเว้น

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 15 ข้อ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 15 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกา ทับอักษรกำกับข้อ
ตั้งตัวอย่างการเลือกข้อ ก. ดังนี้

ข้อ (ก)

ข.

ค.

ง.

แต่นักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดขวาง \equiv ทับลงบนคำตอบเดิมเสียก่อนให้
ชัดเจน แล้วจึงขีดใหม่ ตั้งตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็นข้อ ง. ดังนี้

ข้อ (ก)

ข.

ค.

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 6 : คำยกเว้น

จงกา ✕ ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. คุณแม่เป็น _____ ของคุณพ่อ
 - ก. ภรรยา
 - ข. ภรรยา
 - ค. ภันยา
 - ง. พรรรยา
2. เขาเป็นเด็กที่มี _____ คี
 - ก. มรรยาท
 - ข. มรรยาต
 - ค. มรรยาท
 - ง. มรรยาษ
3. คุณครูกำลัง _____ วิชาภาษาไทย
 - ก. บั๊นยาย
 - ข. บรรระยาย
 - ค. บรยาย
 - ง. บรรยาย
4. คำว่า "บั๊น - คา" เขียนอย่างไร?
 - ก. บรรคา
 - ข. บั๊นคา
 - ค. บรรคาร
 - ง. บั๊นคาส
5. ฉัน _____ รถจักรยานคันใหม่
 - ก. ปราดนา
 - ข. ปรารดนา
 - ค. ปราดตนา
 - ง. ปรารตนา
6. ป้า ลุง น้ำ อา เรียกว่า _____ พี่น้อง
 - ก. ญาติ
 - ข. ญาติ
 - ค. ยาด
 - ง. ญาติ
7. ในดั่งปุยมี่อะไร?
 - ก. พยาธ
 - ข. พยาธิ
 - ค. พยาธิ
 - ง. พยาธิ
8. อ่านว่า "พา - สะ - นะ" เขียนอย่างไร?
 - ก. พาชนะ
 - ข. ภาชนะ
 - ค. พาชนะ
 - ง. ภาชนะ

9. ข้อใดอ่านไม่ถูกต้อง?
- บรรยาย บั้น - ยาย
 - สรรเสริญ สัน - ระ - เลิน
 - ธรรมชาติ ทำ - มะ - ซาค
 - บรรดา บั้น - คา
10. รถยนต์เป็น _____ ที่ใช้ในการเดินทาง
- พาหะนะ
 - พาหณะ
 - พาหนะ
 - พาหะณะ
11. ในการเล่นกีฬาทุกประเภทเราควรทราบอะไร?
- กติกากา
 - กะฎีกา
 - กติกกา
 - กฏีกา
12. ใครกล่าวอวยพรอาจารย์?
- คณะนักรเรียน
 - คนะนักรเรียน
 - คณะนักรเรียน
 - คณะนักรเรียน
13. ภูเขาในนิทานคือสัตว์อะไร?
- พยานาค
 - พญานาค
 - พระยานาค
 - พระญานาค
14. แก้วมีความ _____ จะได้ไปเที่ยวภูเก็ตกับคุณพ่อคุณแม่
- ปราดละหนา
 - ปราดถนา
 - ปรารถนา
 - ปราถนา
15. พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาของ _____ พุทธ
- ศาสดะหนา
 - สาสดนา
 - ศาสดนา
 - ศาสนา

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 7 : การวางรูปวรรณยุกต์

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 25 ข้อ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 20 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แลวกว่า \times ทั้บอักษรกำกับข้อ
ตั้งตัวอย่างการเลือกข้อ ก. ดังนี้

ข้อ (๐) ~~\times~~

ข.

ค.

ง.

แต่ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดขวาง \equiv ทั้บลงบนคำตอบเดิมเสียก่อนให้
ชัดเจน แล้วจึงขีดใหม่ ตั้งตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็นข้อ ง. ดังนี้

ข้อ (๐) ~~\times~~

ข.

ค.

~~\times~~

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 7 : การวางรูปวรรณยุกต์

จงกา X ทับตัวอักษรกำกับคำตอนที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. คำว่า จิ้ง - หรีด เขียนอย่างไร?
 - ก. จิ้งหรีด
 - ข. จิงหรีด
 - ค. จิงหรีด
 - ง. จิงหรีด
2. คำว่า กิ่ง - กา เขียนอย่างไร?
 - ก. กิ่งกา
 - ข. กิงกา
 - ค. กิงกา
 - ง. กิกกา
3. จอบ เสียม สอน เราเรียกว่าอะไร?
 - ก. เครื่องมือ
 - ข. เครื่องมือ
 - ค. เครื่องมือ
 - ง. เครื่องมือ
4. เขาเป็นคนที่จิตใจอย่างไร?
 - ก. เอื้อเฟื้อ
 - ข. เอื้อเฟื้อ
 - ค. เอื้อเฟื้อ
 - ง. เอื้อเฟื้อ
5. น้องชอบรับประทานอะไร?
 - ก. ลูกหว่า
 - ข. ลูกหว่า
 - ค. ลูกหว่า
 - ง. ลูกหว่า
6. วันนี้พวกเรารับประทานอะไร?
 - ก. กวยเตี๋ย
 - ข. กวยเตี๋ย
 - ค. กวยเตี๋ย
 - ง. กวยเตี๋ย
7. เขามีอายุ _____ กับฉัน
 - ก. ไล่เฉี่ย
 - ข. ไล่เฉี่ย
 - ค. ไล่เฉี่ย
 - ง. ไล่เฉี่ย
8. ลูกกวางแอมอยู่ที่ไหน?
 - ก. พุ่มไม้
 - ข. พุ่มไม้
 - ค. พุ่มไม้
 - ง. พุ่มไม้

9. เขาเป็นคนอย่างไร?
- ฟุ้งเฟ้อ
 - ฟุ้งเฟ้อ
 - ฟุ้งเฟ้อ
 - ฟุ้งเฟ้อ
10. เขียนท่ามาจากอะไร?
- ซีฉิ่ง
 - ซีฉิ่ง
 - ซีฉิ่ง
 - ซีฉิ่ง
11. เวลาเดินคุณเท้าใช้อะไร?
- ไม้เท้า
 - ไม้เท้า
 - ไม้เท้า
 - ไม้เท้า
12. พระอาทิตย์อยู่ตรงศีรษะเวลาใด?
- เที่ยง
 - เที่ยง
 - เที่ยง
 - เที่ยง
13. นกที่ชอบเกาะบนหลังควายคือนกอะไร?
- นกเอี้ยง
 - นกเอี้ยง
 - นกเอี้ยง
 - นกเอี้ยง
14. ป้อมชอบสะพายอะไร?
- ยาม
 - ยาม
 - หยาม
 - หยาม
15. อะไรมี 7 สี?
- รุ้งกินน้ำ
 - รุ้งกินน้ำ
 - รุ้งกินน้ำ
 - รุ้งกินน้ำ
16. คุณแม่ไหนของหนูทำอะไร?
- ทองหนังเสือ
 - ทองหนังเสือ
 - ทองหนังเสือ
 - ทองหนังเสือ
17. เสื้อผ้าเป็นอะไร?
- เครื่องนุ่งห่ม
 - เครื่องนุ่งห่ม
 - เครื่องนุ่งห่ม
 - เครื่องนุ่งห่ม
18. ครูให้อ่านทำนองเสนาะเมื่อไร?
- ชั่วโมงภาษาไทย
 - ชั่วโมงภาษาไทย
 - ชั่วโมงภาษาไทย
 - ชั่วโมงภาษาไทย

19. คุณแม่ _____ เงินค่าขนมให้น้อง 2 บาท
- ก. เพิ่ม
ข. เพิ่ม
ค. เพิ่ม
ง. เพิ่ม
20. คุณลุง ไปคอยรับคุณป้าที่ไหน?
- ก. ทาน้ำ
ข. ทาน้ำ
ค. ทาน้ำ
ง. ทาน้ำ
21. จันทราเป็นเด็กอย่างไร?
- ก. น่ารัก
ข. น่ารัก
ค. น่ารัก
ง. หน่ารัก
22. คุณตาจะพาฉันไปคูลีเกเวลาใด?
- ก. เวลาค่ำ
ข. เวลาค่ำ
ค. เวลาค่ำ
ง. เวลาค่ำ
23. น้องเป็นอะไร?
- ก. ร้องไห้
ข. ร้องไห้
ค. ร้องไห้
ง. ร้องไห้
24. โจ้กำลังทำอะไร?
- ก. วายน้ำ
ข. วายน้ำ
ค. วายน้ำ
ง. วายน้ำ
25. น้องหนูมีแกมสีอะไร?
- ก. แดงเรือ
ข. แดงเรือ
ค. แดงเรือ
ง. แดงเรือ

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 8 : ความหมายของคำศัพท์

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวน 28 ข้อ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 25 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกา ทั่บอักษรกำกับข้อ
คังตัวอย่างการเลือกข้อ ก. คังนี้

ข้อ (๐)

ข.

ค.

ง.

แตถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดขวาง ทั่บลงบนคำตอบเดิมเสียก่อน
ให้ชัดเจน แล้วจึงขีดใหม่ คังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก. เป็นข้อ ง. คังนี้

ข้อ (๐)

ข.

ค.

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 8 : ความหมายของคำศัพท์

จงกา X ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. คุณพ่อและคุณแม่ทำงาน _____ ทุกวัน
 - ก. ชาว
 - ข. หนังสือพิมพ์
 - ค. เรือง
 - ง. โน้ต
2. ผลไม้ที่มีผลเล็กรูปยาวรี มีผิวสีส้มคือผลไม้อะไร?
 - ก. มะเฟือง
 - ข. มะปราง
 - ค. มะนาว
 - ง. มะยม
3. ในสมัยโบราณคนในชนบทอาศัยอยู่ที่ไหน?
 - ก. โรง
 - ข. บ้านเล็ก
 - ค. กระทอม
 - ง. คีตก
4. คุณพ่อ _____ พระมาสาวกมนต์
 - ก. นิมนต์
 - ข. เชิญ
 - ค. บอก
 - ง. หา
5. อากาศร้อนมากคุณแม่ _____ ไม่ดี
 - ก. หงุดหงิด
 - ข. พุดมาก
 - ค. อารมณ์
 - ง. บน
6. สิ่งที่ใช้ตัดข้าวจากหม้อข้าวใส่จาน เราเรียกว่าอะไร?
 - ก. ช้อน
 - ข. ช้อนใหญ่
 - ค. กระจา
 - ง. ทัพพี
7. แมงมุมชักใยทำให้บนเพดานมีอะไร?
 - ก. สายใย
 - ข. เศษยาง
 - ค. หยากใย
 - ง. เส้นคาย
8. แมลงกำลัง _____ เกสรดอกไม้เพื่อคุณนำหวาน
 - ก. ตอม
 - ข. เกลือกกล้วย
 - ค. เกาะ
 - ง. คลุกเคล้า

9. ทุกครั้งที่แดงมีขนม เขาจะแบ่งให้เพื่อน ๆ แดงมีนิสัยอย่างไร?
- ชอบแบ่งปัน
 - รักเพื่อน
 - เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
 - เอื้ออารี
10. คนที่มีอาชีพล่าสัตว์ป่าเพื่อเอาเนื้อมาเป็นอาหาร เอาหนังมาทำเครื่องใช้ เราเรียกเขาว่าอะไร?
- ชาวประมง
 - ชาวไร่
 - ชาวนา
 - นายพราน
11. ผู้ที่ทำนายโชคชะตาของคน ของบ้านเมือง เรียกว่าอะไร?
- โหร
 - หมอ
 - พราหมณ์
 - ผู้วิเศษ
12. คนที่ปลูกต้นไม้เพื่อเก็บผลไปขายเรา เรียกว่าอะไร?
- ชาวไร่
 - ชาวสวน
 - ชาวนา
 - ชาวประมง
13. คุณพ่อคุณแม่จะ _____ สิ่งสอนลูก ๆ อยู่เสมอ
- อบรม
 - แนะนำ
 - ตักเตือน
 - พูดคุย
14. เขาเชิญชวนให้คนซื้อสินค้าโดยวิธีใด?
- พูด
 - ตะโกน
 - เรียก
 - โฆษณา
15. ของหนักที่ลำนโซ่อยู่กับเรือโซ่ทิ้งน้ำเพื่อให้เรือจอดอยู่กับที่ เรียกว่าอะไร?
- สมอ
 - อวน
 - ทุ่น
 - โป๊ะ
16. แดงวาดรูปใบสวดยเขาจึง _____ กระดาษที่วาดรูปลงตะกร้าฉาง
- ขยับ
 - ขยี้
 - ขยำ
 - เขย้า

17. ที่บ้านฉันน้ำท่วม ฉันจึงต้อง _____ ขา
กางเกงขึ้นเพื่อไม่ให้ถูกน้ำ
- ก. ยก
ข. ถก
ค. ถลก
ง. เปิด
18. บิดากับวีระหักท้าวกันอย่างไร?
- ก. รักใคร่
ข. สนิทสนม
ค. เฮฮา
ง. สนิบสนุน
19. แก้วเป็นเด็ก _____ ไม่ชอบทำการบ้านส่ง
ให้ครบตามที่อาจารย์กำหนด
- ก. เหลวไหล
ข. หลงไหล
ค. ไถล
ง. ชุกจน
20. คนหุคปคจะไม่มีใคร _____
- ก. เอ็นดู
ข. เมตตา
ค. เชื้อถือ
ง. เข้าใจ
21. "ใช้นื้อหาลิ่งของ" มีความหมายตรงกับ
คำใด?
- ก. หยิบ
ข. ค้าง
ค. ความ
ง. คลึง
22. คุณพ่อ _____ กับคุณแม่ เรื่องการเรียนของฉัน
- ก. ปรึกษา
ข. ตกง
ค. คุยกัน
ง. แนะนำ
23. ไคโนเสาเป็นสัตว์ในสมัยใด?
- ก. เกา
ข. กอน
ค. โบราณ
ง. คึกค้ำบรรพ์
24. ฟ่าแลบ ฟ่ารอง ฟ่าพา เรียกว่าอะไร?
- ก. สิ่งที่เกิดขึ้น
ข. เรื่องที่เกิดขึ้น
ค. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ง. ปราบฏการณธรรมชาติ

25. เด็ก ๆ ทุกคนควรจะ _____ ก่อนเข้านอน
- สวดมนต์
 - นิมนต์
 - ภาวนา
 - ท่องคำศักดิ์สิทธิ์
26. เมื่อ พ.ศ. 1826 พ่อขุนรามคำแหง
มหาราชทรงทำอะไรว?
- คิดอักษรไทย
 - ค้นอักษรไทย
 - แต่งอักษรไทย
 - ประดิษฐ์อักษรไทย
27. อาชีพที่มีเกียรติคืออาชีพที่เป็นอย่างไร?
- สุจริต
 - ทุจริต
 - วิปริต
 - ซื่อสัตย์
28. คำที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า "ปลา"
คือคำอะไร?
- นาวี
 - กินรี
 - มัจฉา
 - อินทรี

แบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่ 9 : ความเข้าใจในการอ่าน

ตอนที่ 1 แรคคูน

แรคคูนเป็นสัตว์เล็ก ๆ ที่น่ารัก หน้าตาเหมือนสวมหมวกาก บองดูแล้วคล้ายโจรที่คาดหมวกากในการต้อน ลักษณะนิสัยก็เป็นเช่นนั้นเสียด้วย มันนอนกลางวันออกหากินกลางคืน วิ่งชอกซอนหาอาหารไปทั่ว

แรคคูนนับว่าเป็นสัตว์โชคดี เพราะตอนที่มันอพยพเข้าไปในอเมริกาต่าง ๆ สัตว์หลายชนิดล้มตายไปมากมาย บางชนิดแทบสูญพันธุ์ แต่แรคคูนยังอยู่รอดมาได้ และอาจจะมีจำนวนเท่าสมัยก่อนด้วยซ้ำไป เพื่อน ๆ สงสัยไหมว่าทำไมจึงอยู่มาได้ คอบงาย ๆ คือ แรคคูนรู้จักปรับตัวเอง สามารถอยู่ในที่ต่าง ๆ ได้ เช่น ในป่าละเมาะ ทุ่งนา หนองบึงที่มีน้ำเค็ม นอกจากนี้ยังกินง่าย กินอะไรก็ได้ กินตั้งแต่ไข่จระเข้ไปจนถึงข้าวโพดที่สำคัญว่านั่นก็คือการที่แรคคูนใช้มือได้คล่องแคล่วมาก แรคคูนเป็นสัตว์เลี้ยง เขาให้มันกินไข่ไก่ มันจะใช้มือจับไข่ไก่กลิ้งไข่ไปบนพื้น ในที่สุดจะกะเทาะเปลือกออกแล้วกินข้างใน แรคคูนส่วนมากชอบกินไข่มาก บางที่แรคคูนป่าจะไปขโมยไข่ไก่จากในฟาร์ม ทำให้เจ้าของฟาร์มโกรธมาก

หลังบ้านเจนนีมีบ่อปลา เลี้ยงปลาทองค้ำววน ๆ ไว้หลายตัว คืนวันหนึ่งแรคคูนป่าแอบเข้ามา มันเห็นปลาอาหารโปรคว่ายไปมาในสระ มันไปรอที่ขอบสระแล้วคอยเวลาอันเหมาะ บังเอิญปลาทองเคราะห์ร้ายตัวหนึ่งว่ายเข้ามาใกล้ แรคคูนใช้มืออันว่องไววิคปลาขึ้นมาจากบ่อ ปลาลอยขึ้นฟ้าแล้วหล่นตกลงบนหญ้าใกล้ ๆ คืนไปมา แรคคูนจับปลาได้และได้กินอาหารมือเย็นอันแสนโอชา เจ้าของเสียค่ายปลาทอง แต่ก็ดีใจที่มีแรคคูนป่ามาเยี่ยมเยียน

ภูเขารอบ ๆ บ้านเพื่อนของเจนนีเคยปกคลุมไปด้วยต้นไม้ใหญ่เต็มไปด้วยสัตว์ต่าง ๆ ปัจจุบันสัตว์เหล่านั้นไม่มีเหลือเพราะถูกคนฆ่า หรือมีคนนั้นคนนั้นก็ไปทำลายแหล่งของมัน แต่แรคคูนยังคงอยู่และเรียนรู้วิธีอยู่กับคน ช่างยังรู้วิธีหาผลประโยชน์จากคนด้วย ซึ่งนับเป็นการดีที่ทำให้แรคคูนอยู่มาได้จนทุกวันนี้

จงกา X ทั้บอักษรก่ากับคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

1. แรคคุณเป็นสัตว์ที่ป็นิสัยอย่างไร?
 - ก. ชุกชน
 - ข. ชอบทองเหี้ยว
 - ค. กินงายอูงงาย
 - ง. ชอบวิ่งหาอาหาร
2. อาหารที่แรคคุณชอบกินมากคืออะไร?
 - ก. ผลไม้
 - ข. ไช้จระเข้
 - ค. ข้าวโพค
 - ง. ไช้ไก่
3. หน้าตาแรคคุณเปรียบเทียบเหมือนอะไร?
 - ก. หน้ากระรอก
 - ข. หน้าหนู
 - ค. หน้าโจร
 - ง. หน้าโจรคาคหน้ากาก
4. แรคคุณมีลักษณะเหมือนมนุษย์ในข้อใด?
 - ก. กินอาหารทุกชนิด
 - ข. รู้จักปรับตัว
 - ค. จับปลาได้
 - ง. หาอาหารกินเอง
5. แรคคุณปีในประเทศไทยหรือไม่?
 - ก. มี
 - ข. ไม่มี

ตอนที่ 2 ควงคา

เชื่อได้ว่าคนทุกคนต่างตระหนักถึงความสำคัญของการมองเห็น แต่จะมีใครบ้างที่เห็นถึงความสำคัญของการรักษาควงคา จนเมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับการมองเห็นนั้นแหละ จึงจะรู้สึกว่ทอคั้งควงคามาเสียนาน

อันที่จริงการทะนุถนอมควงคาทำได้ไม่ยากเลย ถ้าอยากให้มีควงคาที่แจ่มใสมีชีวิตชีวา เป็นประกายแห่งวงใจทั้งคงามไม่ใช่ประกายพิ้ง ๆ แล่วล่ก็ เพียงแคพักผอนให้พอรับประทานอาหารพวก ผัก นม ไช้ เนื้อ ทั้บ และออกก่าล้งกายในที่โล่งอย่างสม่ำเสมอแล้ว

แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องไม่ใช้ดวงตาในทางที่ผิด อย่างเช่น เวลาทำงานที่คงเพ่งใช้สายตา
มาก ไม่ควรทำงานตอนกลางคืน ควรทำตอนกลางวัน เพราะแสงสว่างธรรมชาติดีกว่าแสงจากดวงไฟ
ประดิษฐ์ทุกชนิด แสงจ้าเกินไปก็ เป็นอันตรายพอ ๆ กับแสงสลัว ๆ นั่นแหละ เพราะฉะนั้นอย่า
ทำการฝีมือ เย็บผ้า หรืออ่านหนังสือ เวลาที่แสงแดดส่องมาถูกงานในมือ

จงกา X ทัพอักษรกำกับคำตอบที่ถูกตอ้งที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. อะไรเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการมองเห็น?
 - ก. ดวงตา
 - ข. ดวงใจ
 - ค. ประตูล
 - ง. การรักษา
2. การทะนุถนอมดวงตาทำได้อย่างไร?
 - ก. พักผ่อนให้พอ
 - ข. ใช้สายตาให้คุ้มกับที่มีดวงตา
 - ค. อ่านหนังสือในที่ที่มีแสงสว่าง
 - ง. อ่านการ์ตูนในรถ
3. ข้อใดเป็นการกระทำที่แสดงว่าได้ใช้ดวงตา
ในทางที่ผิด?
 - ก. ทำงานตอนกลางวัน
 - ข. ออกกำลังกายในที่โล่ง
 - ค. พักผ่อนนอนหลับ
 - ง. อ่านหนังสือให้แสงแดดส่องมา
ถูกหนังสือ
4. แสงสว่างชนิดใดเหมาะสำหรับการอ่านหนังสือ?
 - ก. แสงสว่างธรรมชาติ
 - ข. แสงสว่างจ้า
 - ค. แสงสลัว
 - ง. แสงจากดวงไฟประดิษฐ์
5. ถ้านักเรียนเป็นคนสายตาสั้น นักเรียนควรทำ
อย่างไร?
 - ก. ควรสวมแว่นสายตา
 - ข. เวลาทำอะไรให้ยื่นหน้าเข้าไปจนชิด
 - ค. ไม่อ่านหนังสือเลย
 - ง. ถูกทุกข้อ

ตอนที่ 3 ไบบัวบกทองคำ

ทองหุงบ้านนี้ มีผักตามท้องไร่ทองนางอกอยู่หลายชนิด ชาวนาทุกคนรู้จักกันเป็นอย่างดี นับตั้งแต่ยอดกระถิน ผักคำลิง คอกโสน คอกแค ผักบุ้ง สายบัว ผักกระเฉด และแมกกระทิงไบบัวบก ผักเหล่านี้ขึ้นตามคันนาหรือริมน้ำ พ่อของฉันชอบไบบัวบกนักหนา พ่อบอกว่ากินกับน้ำพริกหรือแกงเผ็ดอร่อยดี ไบบัวบกยังเป็นยาแก้ช้ำในอีกด้วย

บายวันหนึ่ง ฉันกับน้องชายอีกสองคน คือ น้องกบกับน้องเชยค ถูกแ้ววานให้ไปเก็บไบบัวบก แม่บอกว่า "ลูกปลา ลูกพานอง ๆ ไปเก็บไบบัวบกมาให้พ่อ วันนี้แม่แกงส้มปลาหมอบ พ่อเขาชอบกินกับไบบัวบกเหมือนกัน"

พวกเราเดินเลาะริมคลอง ไปตัดไบบัวบก บัวบกเป็นผักออกเรียดิน มีลำต้นทอดยาวไปงอกเป็นกออื่นได้ มันจะขึ้นรวมกันเป็นพืดใหญ่แข่งกับยอดหญ้า ใบของมันสีเขียวสดขนาดเท่าเหรียญบาท ใบกลม ชอบใบหยักเล็กน้อย มีก้านเล็ก ๆ ฐานใบบนดินขึ้นมา น้องกบ น้องเชยค และฉันช่วยกันถอนไบบัวบกได้กำมือใหญ่ แลเราจะได้ยอดกระถินริมน้ำอีกกำหนึ่ง พ่อของเราคงถูกใจมาก

พ่อพายเรือกลับมาแล้ว กำลังอาบน้ำตุ้ม ๆ อยู่ที่นี่ ฉันช่วยแบกกับข้าวออกมา แกงส้มปลาหมอบ สายบัวต้มกะทิ ปลาตากอุยย่าง ชวนกันส่งกลิ่นล่อให้น้ำลายไหล น้องกบ กับน้องเชยคเสร็จจากการทำการบ้านพอดี จึง เขามา นั่งพับเพียบพร้อมพ่อ

พ่อขยับผ้าขาวมาพาดขา ประแป้งตัวลายพรอยพลางยิ้มอย่างถูกใจ

"ไอ้โฮ มือนี่มีผักนากินจริง ๆ ผักพวกนี้ขึ้นอยู่ตามท้องนาที่จริง แต่สะอาดไม่มียาฆ่าแมลง ดีกว่าผักตามตลาด เขาใช้ยาฆ่าแมลงเหมือนจะหาคนกินด้วย" พ่อพูดเสียงดัง อารมณ์ดีพลางชวนแม่ และพวกเราลงมือกินข้าว

ฉันกัดแกงส้มมาราดข้าว ยื่นมือไปหยิบไบบัวบกมาลองชิมดูบ้าง ปรากฏว่ามันมีรสขมเล็กน้อย แต่ชวนกินดี ฉันรู้สึกชอบกินมันเหมือนกัน น้องกบกับน้องเชยค ลองบางคนละนิด แล้วพากันทำหน้าที่แบบอกว่า กินยอดกระถินดีกว่า

จงกา X ทั้บอักษรก่ากับคำคอบที่ถูทที่สุคเพิงคำคอบเค็ยว

1. ผักคตมทองไรทองนทที่กลวถึงในเรื่งนี้ตรง 5. "พวกรเวคเินเลอะริมคลอง" พวกรเวใน
กับข้อใด? เรื่งนี้หมยถึงใครบง?
 ก. ผักค้บงเตอ ก. พอ แม ฉัน
 ข. ผักคบ ข. พอ ฉัน น้อง
 ค. ผักส้นตะวอ ค. แม น้อง ฉัน
 ง. ผักบุง ง. ลูกปลอ น้องกบ น้องเช็ยค
2. พอของปลอชอบกินผักอะไรมก? 6. วันนีแมแกงอะไร?
 ก. ผักบุง ก. แกงส้มผักกระเฉค
 ข. ใบบ้วบค ข. แกงสับใบบ้วบค
 ค. สอยบ้ว ค. แกงส้มปลอหบอ
 ง. ผักกระเฉค ง. แกงส้มปลอชอน
3. น้องกบกับน้องเช็ยค เป็นข้อของใคร? 7. "มันจะซันรวมกันเป็นพึกใหญ่" มันในข้อ
ควบหมยถึงอะไร?
 ก. เด็กผู้ชาย ก. หญอ
 ข. สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้า ข. ใบบ้วบค
 ค. เด็กผู้หญิง ค. กระดิน
 ง. ไม้ขอใจถูคคอง ง. สอยบ้ว
4. ใบบ้วบคมีประโยชน์อย่งไร? 8. ใบบ้วบคมีลักษณะใบอย่งไร?
 ก. แก้วคคพัน ก. ใบกลมขนาดเทอเหรียญมท
 ข. แก้วคคม้ว ข. ใบกลมเหมือนใบโพธิ์
 ค. แก้วคคใน ค. ใบยอวรีเหมือนใบมะบง
 ง. แก้วคคเสบ ง. ใบรูปบงวรีเหมือนใบมะชอม

9. "ฉันทักแกงส้มมาราคข้าว" ฉันทักในเรื่อง

หมายถึงใคร?

- ก. ลูกปลา
- ข. นองเซียง
- ค. นองกบ
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

10. ไบบัวบกปืรชชาติอย่างไร?

- ก. หวาน
- ข. เผ็ด
- ค. ขม
- ง. มัน

ตอนที่ 4 แมวน้ำผู้ทรง

ในคืนแค้นอันหนาวเย็นทุกแห่งมีแม่น้ำแข็ง เหลาสัตว์ทะเลน้อยยัดท้องทะเลเป็นสนามกีฬา หักว่ายน้ำ และแข่งขันกันว่าใครจะว่ายน้ำได้เร็วที่สุด แมวน้ำตัวหนึ่งชื่อว่า "สีเทา" ว่ายน้ำในทะเลได้เร็วเหมือนขนพวง

ลุงช่างนำยิมแย้มแสดงความยินดี "สีเทาว่ายน้ำได้เร็วเหลือเกิน"

คุณอาหญิงหีบซาวก็ชมว่าเก่ง "สีเทา" เคลิบเคลิ้มไปกับคำชื่นชม

ฝูงนกนางนวลทางไซโยโทรงว่า "สำคัญว่าตัวเองเก่งที่สุดในโลก"

ดวงอาทิตย์โผล่จากพื้นน้ำ เหลาสัตว์ทะเลพากันตื่นนอนและมาปลุก "สีเทา" เพื่อออกบริหาร ตอนเช้า "สีเทา" หาวแล้วพูดว่า "ฉันจะนอน อย่ายากวนใจ ฉันไปท่องฝึกก็ได้ ถึงยังงั้นก็ท่องได้ที่หนึ่ง" ถึงเวลาเช้าท่องเรียน "สีเทา" มาสายเป็นประจำ คนอื่นทำการฝึกแต่ "สีเทา" นอนอามแคคทั้งกินอาหารจุกจิก ร่างกายอ่อนขึ้นทุกวัน

วันหนึ่งขณะที่สัตว์ทะเลกำลังจับปลาและคำพูดว่าว่ายน้ำอยู่ในทะเล ทันใดฉลามร้ายโผล่มาจากหลังเขา เหลาสัตว์ทะเลจึงแตกตื่นหลบหนี รวมทั้ง "สีเทา" ด้วย "สีเทา" หนีไปไม่ไกลก็เหนื่อยหอบหมดกำลัง ร่างกายที่อ่อนพีคตอนนี้หนักเหลือหลาย เจ้าฉลามร้ายอาปากกว้างว่ายไล่เข้ามาทุกที ในบับคกลมหาทะเล ลาทะเล และสิงโตทะเล ก็หันตัวกลับพุ่งเข้าหาเจ้าฉลาม ใจแบบสายฟ้าแลบ แล้วก็หายลับไปอีกอย่างว่องไวและปราดเปรียว เพื่อหลอกฉลามที่กวัดไล "สีเทา" เจ้าฉลามงับปากอันกว้างใหญ่ของมัน สิ่งที่มีนัยบักคือกอนน้ำแข็ง แล้วมันก็สับคหางว่ายเคล็ดไป ทะเลกว้างก็คืนสู่ความสงบอีกวาระหนึ่ง

เพื่อน ๆ สัตว์ทะเลพากันจูง "สีเทา" ขึ้นบก ส่วนเจ้า "สีเทา" ได้แค่นอน ลุงช่างน้ำ
บอกวา

"ความทะนงว่าตัวเก่งเป็นศัตรูตัวร้าย พวกเจ้าทั้งหลายคงช่วย "สีเทา" พยายามฝึก
ว่ายน้ำ จะได้ไล่มันผู้อื่น"

จงกา ✗ ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. สีเทาคือใคร?

- ก. ช่างน้ำ
- ข. นกนางนวล
- ค. แมวน้ำ
- ง. หมีขาว

2. ในเรื่องนี้สัตว์ที่อายุมากกว่าเพื่อนน่าจะเป็น
สัตว์อะไร?

- ก. ฉลาม
- ข. แมวน้ำ
- ค. หมีขาว
- ง. ช่างน้ำ

3. คงอาทิตย์ไฉไลจากพื้นน้ำ ควรจะเป็นเวลาใด?

- ก. เช้าตรู่
- ข. กลางวัน
- ค. บ่าย
- ง. เย็น

4. ทำไมสีเทาจึงอ้วน?

- ก. นอนอย่างเดียว
- ข. กินและนอนมาก
- ค. อ้วนตามธรรมชาติ
- ง. พอแอมวน

5. ทำไมสีเทาจึงเหนื่อย?

- ก. เพราะหิวฉลาม
- ข. เพราะวิ่งไล่กับเพื่อน
- ค. เพราะหมีตัวใหญ่
- ง. เพราะจะขึ้นบก

6. ช่างน้ำสอนสีเทาอย่างไร?

- ก. ให้ทะเลงตัว
- ข. ไม่ให้ทะเลงตัว
- ค. ให้หัวว่ายน้ำ
- ง. ให้กินน้อย ๆ

7. หมี่ขาวเป็นสัตว์ที่ชอบชมสัตว์อะไร?

ก. สิงโตทะเล

ข. แมวน้ำ

ค. หมาทะเล

ง. นกนางนวล

8. สีเทาจะต้องฝึกในด้านใด?

ก. วายน้ำให้เร็ว

ข. ออกกำลัง

ค. บริหารคอนเซ้า

ง. นอนอาบแดด

ภาคผนวก ข.

แบบฝึกหัดซ่อมเสริมการฟัง การอ่าน และการเขียน

แบบฝึกหัดการฟัง

จำนวน 22 เรื่อง

1. น้ำมันเกิดขึ้นได้อย่างไร
2. สิทธิมนุษยชาติ
3. ยาชูกำลังให้โทษแก่นักกีฬา
4. มาน้ำคืออะไร
5. ดิง โลกมาก
6. หอยทากยักษ์อาละวาด
7. หักกับการทำความสะอาดหูก
8. เตากับกระต่าย
9. ทำไมถึงหนาว
10. นกกระจอกป่าชอบสนุก
11. มีวิธีเลือกซื้อส้มโอบ้างไหม
12. แมวเหมียว
13. แมลงปอ
14. มีอะไรในดวงจันทร์
15. กระต่ายน้อยแสนซนไปเที่ยวชายทะเล
16. เจ้าหมื่นน้อยแสนดี
17. กระต่ายสามสหาย
18. ใต้ท้องน
19. แท้จริงมันคือวาวยักษ์
20. ผู้มีความสุข
21. บานของดิงเกิดไฟไหม้
22. จิ้งหรีดร้องเพลงได้อย่างไร

แบบฝึกหัดการฟัง
น้ำมันเกิดขึ้นได้อย่างไร

นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าน้ำมันเกิดจากสัตว์ทะเลเล็ก ๆ เมื่อสัตว์เหล่านี้ตาย ซากของมันจะร่วงหล่นไปที่พื้นทะเล และทับถมฝังอยู่ที่โคลนเลนนั้น โคลนเลนนั้นจะแข็งขึ้นอย่างช้า ๆ กลายเป็นหิน ส่วนสัตว์เล็ก ๆ ในโคลนเลนนั้นจะกลายเป็นหยดน้ำมันเล็ก ๆ การเปลี่ยนแปลงนี้ใช้เวลาเป็นล้าน ๆ ปี

น้ำมันที่ออกจากพื้นดินนั้นเรียกว่า น้ำมันดิบ น้ำมันดิบจะถูกส่งไปคาบทางท่อ ไปยังโรงงานกลั่น เพื่อแยกเป็นน้ำมันเบนซิน และน้ำมันชนิดอื่น ๆ

จงกากบาทที่หน้าข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. น้ำมันเกิดจากอะไร?

ก. มนุษย์สร้างขึ้น	ข. เกิดจากซากสัตว์ทับถมกัน
ค. เกิดจากการหมักของดิน	ง. ไม่มีข้อใดถูก
2. น้ำมันที่ออกจากพื้นดิน เรียกว่าน้ำมันอะไร?

ก. น้ำมันปิโตรเลียม	ข. น้ำมันภาค
ช. น้ำมันเบนซิน	ง. น้ำมันดิบ
3. การที่จะทำน้ำมันดิบให้กลายเป็นน้ำมันเบนซิน ทำได้อย่างไร?

ก. การกลั่น	ข. การกรอง
ค. การต้ม	ง. การหมัก
4. โคลนเลนที่ทับถมกัน จะกลายเป็นอะไร?

ก. น้ำมันดิบ	ข. หิน
ค. น้ำมันเบนซิน	ง. เหล็ก

5. การที่จะเกิดน้ำมันขึ้นได้ ใช้เวลานานเท่าใด?

ก. 2 - 3 ปี

ข. 20 - 30 ปี

ค. 200 - 300 ปี

ง. เป็นล้าน ๆ ปี

แบบฝึกหัดการฟัง

สีธรรมชาติ

สีให้ความมีชีวิตแก่โลก แม้แต่การรับประทานอาหารก็มีค่ากล่าวกันว่า คนเราใช้ทั้งปากและตาในการรับประทานอาหารที่สวยงาม ๆ ของอาหารในงานเรียกน้ำย่อยได้คือนัก

มีผู้ค้นพบว่า การที่ผักกาดมีสีเขียว มะเขือเทศสีแดง องุ่นสีม่วง หรืออาหารอื่น ๆ มีสีสันแตกต่างกันไป เป็นเพราะสีสารคาโรทีนอยด์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งเป็นสารที่ช่วยปรุงแต่งธรรมชาติ เช่น สีทองของทุ่งข้าว และสีสวยของขนนกควาย

โรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตอาหารนอกจากจะต้องคำนึงถึงมาตรฐานทางด้านโภชนาการแล้วยังต้องเข้มงวดกวดขันในเรื่องความปลอดภัยของผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องสีสังเคราะห์ ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค นักวิทยาศาสตร์จึงได้เพียรพยายามที่จะนำสารคาโรทีนอยด์มาใช้ปรุงแต่งสีของอาหาร เพราะเป็นสีที่สกัดมาจากธรรมชาติ ไม่เป็นอันตรายใด ๆ ต่อสุขภาพ

จงกากบาทที่หน้าข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. "สีสวย ๆ ของอาหารในงานเรียกน้ำย่อยได้คือนัก" หมายความว่าอย่างไร?
 - ก. สีสวย ๆ ย่อยอาหารได้ดี
 - ข. สีสวย ๆ ทำให้น้ำย่อยของคนเกิดขึ้นมาก
 - ค. น้ำย่อยทำให้สีของอาหารสวย
 - ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง
2. สารที่เป็นส่วนประกอบในผักสีเขียวคือสารอะไร?
 - ก. สารคาโรทีนอยด์
 - ข. สารสีเขียว
 - ค. สารคาโรทีน
 - ง. สารคาโรทีน

3. โรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตอาหารต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง?
- ก. มาตรฐานทางค่านิยมโภชนา
 - ข. ความปลอดภัยของผู้บริโภค
 - ค. ถูกทั้งข้อ ก และ ข
 - ง. ไม่มีข้อใดถูก
4. สารที่นักวิทยาศาสตร์นำมาใช้ปรุงแต่งสีของอาหารคืออะไร?
- ก. สีสังเคราะห์
 - ข. สารคาโรทีนอยด์
 - ค. ผงชูรส
 - ง. ชนบก
5. คำกล่าวที่ว่า "ความปลอดภัยของผู้บริโภค" หมายความว่าอย่างไร?
- ก. ความปลอดภัยของผู้ซื้อ
 - ข. ความปลอดภัยของผู้ขาย
 - ค. ความปลอดภัยของนักวิทยาศาสตร์
 - ง. ความปลอดภัยของผู้รับประทาน

แบบฝึกหัดการฟัง
ยาชูกำลังให้โทษแก่นักกีฬา

นักกีฬาที่นิยมเครื่องดื่มประเภทยาชูกำลังเพื่อช่วยกระตุ้นร่างกายให้กระปรี้กระเปร่า ในระหว่างฝึกซ้อมและเข้าแข่งขัน นั่นคือความเข้าใจผิดอย่างมหันต์ เพราะยาชูกำลังให้โทษมากกว่าประโยชน์เสียอีก

เครื่องดื่มประเภทยาชูกำลังมีส่วนผสมของกลูโคส และวิตามินน้อยมาก แต่ที่ผสมอยู่มากคือ คาเฟอีน ซึ่งเข้าไปกระตุ้นระบบประสาททำให้หัวใจต้องทำงานหนักมากขึ้น เกิดอาการเหนื่อยโดยไม่จำเป็น หากดื่มมากเกินไปจะทำให้นอนไม่หลับ ใ้พักผ่อนน้อย เป็นสาเหตุให้อ่อนเพลียในการแข่งขัน

แพทย์จึงเตือนให้นักกีฬาดื่มยาชูกำลัง ควรจะพยายามบำรุงร่างกายด้วยอาหารที่มีประโยชน์ ทำการฝึกซ้อมและพักผ่อนให้เพียงพอ

จงกากบาทที่หน้าข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. นักกีฬาที่อ่อนเพลียควรทำอย่างไร?

- ก. ดื่มยาชูกำลัง
- ข. กินอาหารที่มีประโยชน์
- ค. ฝึกซ้อมให้มาก
- ง. ไม่ฝึกซ้อมเลย

2. ยาชูกำลังทำให้เกิดผลอะไร?

- ก. ร่างกายสดชื่นขึ้น
- ข. ร่างกายแข็งแรงขึ้น
- ค. วิ่งเร็วขึ้น
- ง. ผิดหมดทุกข้อ

3. เครื่องดื่มประเภทชาที่กำลังมีส่วนผสมของอะไรมาก?
- ก. กลูโคส
 - ข. วิตามิน
 - ค. คาเฟอีน
 - ง. โปรตีน
4. ข้อใดเป็นข้อที่นักกีฬาควรปฏิบัติ?
- ก. บำรุงร่างกายด้วยอาหารที่มีประโยชน์
 - ข. ดื่มยาชาที่กำลังมาก ๆ
 - ค. ฝึกซ้อมให้มากแล้วพักผ่อนน้อย ๆ
 - ง. ถูกทุกข้อ

แบบฝึกหัดการฟัง

ม้าน้ำคืออะไร

ม้าน้ำไม่ใช่หมา แต่เป็นปลาเล็ก ๆ ชนิดหนึ่ง โตเต็มที่อาจยาวเพียงหกนิ้วเท่านั้น ม้าน้ำเป็นสัตว์ทะเล ส่วนหัวมีจุกยื่นออกมาแล้วคลายขนานา ส่วนที่คลายปลาก็คือมันหายใจ คอยเหงือก ม้าน้ำมีตาเล็ก แต่มองเห็นได้ไปไกล ลำตัวของม้าน้ำจะเป็นกระดูกวงแหวน เรียงซ้อนกัน

ม้าน้ำว่ายน้ำได้ช้ามาก เวลาว่ายน้ำจะยกหัวตั้งตรง ม้าน้ำตัวเมียจะวางไข่ไว้ในกระเปาะหน้าท้องของม้าน้ำตัวผู้ ตัวผู้ก็จะนำไข่คืดตัวไปคืดตลอดเวลาจนกระทั่งไข่ฟักกลายเป็นตัวอ่อน ม้าน้ำตัวผู้ยังคงเฝ้าเลี้ยงลูก และให้ลูกนอนในกระเปาะหน้าท้องอยู่จนกระทั่งลูกโต พ่อจะแยกย้ายกันออกจากกระเปาะหน้าท้องพ่อไป หลายคนจึงเรียกสัตว์ชนิดนี้ว่า "เมื่อพ่อกลายเป็นแม่"

จงวงกลมล้อมรอบข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ม้าน้ำใช้หายใจส่วนไหนหายใจ?

ก. ปาก	ข. ปากและจุก
ค. จุก	ง. เหงือก
2. ม้าน้ำออกลูกเป็นอะไร?

ก. แพ	ข. ตัว
ค. ไข่	ง. ไข่มีข้อใดถูกต้อง
3. ม้าน้ำตัวผู้หรือม้าน้ำตัวเมียเป็นผู้เลี้ยงลูก?

ก. ม้าน้ำตัวผู้	ข. ม้าน้ำตัวพี่
ค. ม้าน้ำตัวเมีย	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

แบบฝึกหัดการฟัง

สิงโลกมาก

วันหนึ่งเจ้าลิงผานไร่ชาวโพค เห็นชาวโพคเต็มไปหมด มันรู้สึกดีใจมาก รีบเข้าไปเค็ด
 ชาวโพคจนถึงอไม่ไหว ขณะที่มันจะกลับบ้านก็บังเอิญเห็นลูกห่อผลโต ๆ เฝ้านั้นไปหมด มันจึงทิ้ง
 ชาวโพคแล้วเก็บลูกห่อไปแทน แรกแล้วมันก็มาพบแวงโมสีเขียวสกลสีอีก มันจึงทิ้งลูกห่อแล้วอุม
 แดงโมกลับบ้าน ทันใดนั้นก็มึเสียงคังมาจากกอหญ้า ทำให้เจ้าลิงตกใจมากแวงโมหลบจากมือ
 แล้วเจ้ากระต่ายน้อยก็กระโดดออกมา เยาะว่า ทาทางของลิงนาชั้น เจ้าลิงวิ่งไล่กระต่าย
 คว้าความโกรธ คิดว่าจะจับเจ้ากระต่ายกินให้ไคควย แทกระต่ายวิ่งเร็วมาก มันจึงวิ่งตาม
 ไมทัน เจ้าลิงสำนึกได้ว่า ในโลกนี้สิ่งทีอรอยมึอยู่มากมาย แทจะครอบครองให้หมดไค
 อยางไร

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า "โลกมากมักลาภหาย"

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวโดยกา ทับอักษรกำกับคำตอบนั้น ๆ

1. ลิงเห็นชาวโพคแล้วทำอยางไร?

ก. เค็ดชาวโพค	ข. กินชาวโพค
ค. ทำลายชาวโพค	ง. คัดตันชาวโพค
2. ในเรื่องนี้ ลิงมึนิสัยอยางไร?

ก. ชุกชน	ข. รักสนุก
ค. ตะกละ	ง. โลกมาก

3. ทำไมลิงจึงวิ่งไล่กระต่าย?

ก. เพราะลิงจะกินกระต่าย

ข. เพราะลิงจะเล่นกับกระต่าย

ค. เพราะลิงโกรธกระต่าย

ง. เพราะลิงจะจับกระต่าย

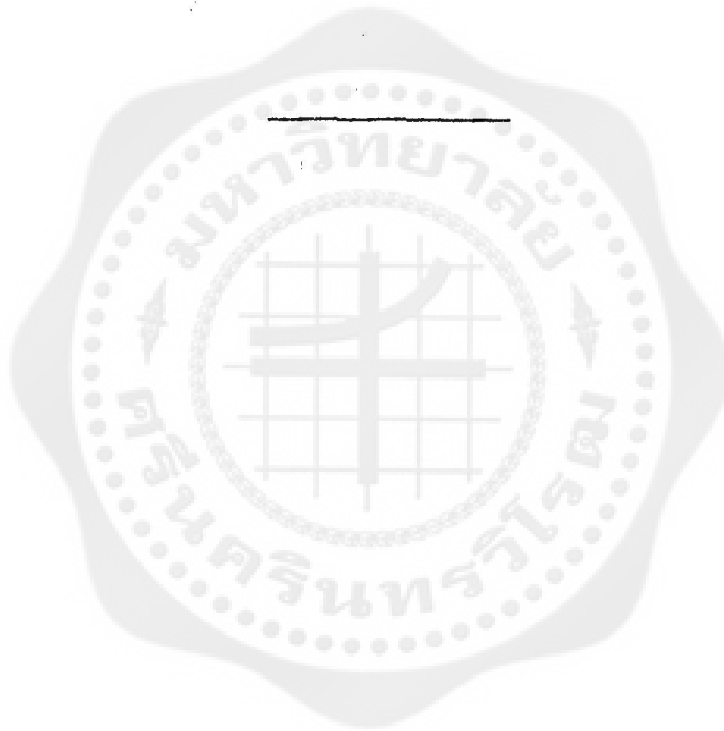
4. ทำไมลิงจึงไปไต่กินแตงโม?

ก. เพราะแตงโมหล่นจากมือ

ข. เพราะแตงโมหาย

ค. เพราะวิ่งไล่กระต่าย

ง. เพราะกระต่ายเอาแตงโมไป

แบบฝึกหัดการฟัง
หอยทากยักษ์อาละวาด

หอยทากยักษ์เป็นสัตว์ที่คอยกัดแทะผักและผลไม้ของชาวไร่ชาวนา แพรพันธุ์ได้เร็วมาก ชอบอาศัยอยู่ตามที่ชื้น ๆ เย็น ๆ เช่น ตามกอกล้วย โคนต้นไม้ ที่มีหลุมรก ฯลฯ

ถิ่นฐานดั้งเดิมของเจ้าทากยักษ์อยู่ในอาฟริกา แต่ถูกคนค้าเดินทางไกลมากระบาดในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และบุกรุกเข้ามาอาละวาดในเมืองไทยด้วย เคียวนี้ทากยักษ์เป็นที่หวงเกรงของชาวไร่ชาวนาเกือบทั่วประเทศแล้ว ในระยะแรกมันจะบุกเข้ามาเป็นกลุ่ม แล้วลงมือกัดกินผักต่าง ๆ และผลไม้ เช่น กล้วย มะละกอ สับ มะพร้าว หนาก และผลไม้อื่น ๆ ที่มันทำลายได้

วิธีปราบขั้นเด็ดขาดคือ ฆ่าโดยการทุบเปลือก อย่าปล่อยให้ส่วนกรงูรัง หรือจะวางกับดักล่อหอยทากโดยการกองเศษขยะ เศษพืชทิ้งไว้ให้หอยทากมารวมกันอยู่ แล้วจัดการทำลายเสียเลย นอกจากนี้จะใช้จิ้งจกสีผสมน้ำพริกวางที่พบหอยทากก็ได้

จงกากบาทที่ข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. อาหารของหอยทากยักษ์คืออะไร?

ก. ข้าว	ข. ผักและผลไม้
ค. ไล่เคื่อน	ง. หญ้า

2. ถิ่นเดิมของหอยทากยักษ์อยู่ที่ไหน?

ก. อาฟริกา	ข. ญี่ปุ่น
ค. ไทย	ง. จีน

แบบฝึกหัดการฟัง

หูกกับการทำความสะอาดหู

การทำความสะอาดหู เพียงแค่ล้างและขี้โคลนใบหู ข้างหู และหลังหูเท่านั้น ก็พอแล้ว ไม่ให้มีคราบค้ำเป็นปื้นเกาะกึกให้เป็นที่น่ากลัวเสียเลย ส่วนในหูนั้น ไปควรรู้งกับมัน อย่ายิ่ง

เอาละถ้าในหูมีขี้หูที่ไม่เจริญตาเกาะอยู่ ก็อาจเอาสำลีพันใบเช็ดออกได้บ้าง แต่ควรทำเฉพาะบริเวณที่เห็น ๆ อยาเอาสำลีพันใบเช็ดลึกลงไปเป็นอันขาด เพราะอาจเป็นอันตรายต่อแก้วหูที่เป็นเพียงเยื่อเหนียว ๆ บาง ๆ และที่จริงหูกมีหน้าที่กำจัดขี้หูส่วนเกินด้วย ตัวของมันเองอยู่แล้ว

ในรายคัดจมูกผู้ชาย มักมีบริการและหูให้ภายหลังคัดจมูก ซึ่งหน้าที่นี้ควรเป็นของหมอหรือพยาบาลมากกว่า และก็ไปจำเป็นต่องและหูด้วย นอกจากในกรณีพิเศษ ไปและหูตามร้านคัดจมูกนั้นอาจไม่สะอาด และทำให้เกิดการติดเชื้อในหูได้ ซึ่งถ้าไม่ได้รับการรักษาทันที่ เชื้อโรคในหูอาจลุกลามจนทำให้เกิดมีอาการหูตึง เป็นเช่นนี้เราถึงจะรู้อีกว่าโลกแห่งความเงียบนั้นเปลวเปลี่ยวทรมาณแค่ไหน แล้วเมื่อมันจะเสียใจกับการปล่อยให้เพลินกับความสุขเล็ก ๆ น้อย ๆ ระหว่างที่ข้างเขาและและมันหูให้ ไม่คุ้มกันเลย

จงกากบาทที่ข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. การทำความสะอาดหู ควรทำอย่างไร?

- ก. ล้างและขี้โคลนใบหู
- ข. ล้างและขี้โคลนที่ข้างหู
- ค. ล้างและขี้โคลนที่หลังหู
- ง. ถูกทุกข้อ

2. ถ้าในหมู่บ้านมีไข้หวัดใหญ่ นักเรียนควรทำอย่างไร?
- ก. เอาผ้าสีพันไม้ เชือกออกเฉพาะบริเวณนั้น ๆ
 - ข. เอาน้ำผสมสบู่เหลวในรูปขวดแล้วล้างให้สะอาด
 - ค. เอาทิชชูและกระดาษทิชชูออกให้หมด
 - ง. ใช้ปลายคินสอและกระดาษทิชชูออกให้หมด
3. การแพร่กระจายจะเป็นหน้าที่ของใคร?
- ก. ช่างตัดผม
 - ข. คุณแม่
 - ค. คุณพ่อ
 - ง. หมอหรือพยาบาล
4. ถ้าไปแตะหูไม้สะอาด จะทำให้เกิดโรคอะไรบ้าง?
- ก. โรคคอตีบเชื้อในหู
 - ข. หูคิง
 - ค. ถูกทั้งข้อ ก และ ข
 - ง. ผิดทั้งข้อ ก และ ข

แบบฝึกหัดการฟัง

เทากับกระต่าย

ป่าแห่งหนึ่งมีเตาอาศัยอยู่ วันหนึ่งมันไปหาอาหาร ด้วยความหนักของตัวมัน จึงมีเสียงดัง

ขณะที่เดินไป มันก็พบกระต่ายตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ พอกระต่ายตื่นขึ้นมาก็พูดว่า "เดินประสาอะไรหนวกหูชาวบ้าน" แล้วก็ถามต่ออีกว่า "เดินมาทำไม" เตาตอบว่า "มาหาอาหาร"

กระต่ายจึงหลอกล่อโดยการพูดว่า "ข้าจะพาไปตรงนั้น เพราะมีผักบุ้งเยอะแยะ เชียวนะ" เตาจึงยอม

ขณะที่เดินไปครึ่งทาง กระต่ายก็คิดอยู่ในใจว่า "เจ้าโง่ ไม่รู้หรือกว่าข้าจะพาเจ้าไปถ้ำเสือ ให้เสือกิน" แต่เมื่อไปถึงถ้ำเสือ เตาก็หัดหัวเข้าไปในกระดอง เสือกินไม่ได้ จึงไล่จับกระต่ายกินแทน

1. เรื่องนี้ตรงกับสุภาษิตข้อใด?

ก. ให้ทุกขแก่ทานทุกขนั้นถึงตัว	ข. น้ำขึ้นให้รีบตัก
ค. พุดไปสองไฟเบย นิงเสียกำลังทอง	ง. ช่างขายทั้งตัว เอาใบบัวปิดไม้มิด
2. อาหารที่เตาชอบคืออะไร?

ก. ข้าว	ข. ลูกน้ำ
ค. ผักบุ้ง	ง. มะขาม
3. ใครถูกเสี้ยจับกิน?

ก. เตา	ข. กราง
ค. กระต่าย	ง. เกง

แบบฝึกหัดการฟัง

ทำไมถึงหา

เวลาเรานั่งคุยกับเพื่อน แล้วเพื่อนอาปากหาว่า อย่าเพิ่งน้อยใจว่าเพื่อนเบื่อเรา อาจมีสาเหตุอื่นอีก การที่คนเราหาว่านั้นเป็นเพราะปอดต้องการออกซิเจนมากขึ้น เมื่อเรานั่งอยู่ในห้องที่อับอากาศร่างกายของเราจะต้องการออกซิเจนไปฟอกโลหิต วิธีที่เร็วที่สุดที่จะให้ได้ออกซิเจน ก็คืออาปากกว้าง แล้วกลืนอากาศเข้าไป

ทางที่ดี เวลาเราอยากจะหาให้ออกไปสู่ศอกอากาศบริสุทธิ์ขึ้นนอกห้อง แล้วอาการอยากจะหาจะหายไปทันที ที่เป็นเช่นนั้นเพราะเราได้ออกซิเจนใหม่ตามที่ต้องการ

บางทีเวลาเราเหนื่อย ๆ เราก็กหา ทั้งนี้เป็นเพราะเซลล์ของร่างกายต้องการ ซ่อมแซมและจำเป็นต้องใช้โลหิตช่วยในการซ่อมส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย อาการหา แสดงว่าปอดต้องการออกซิเจน การนอนหลับไม่เพียงพอจะช่วยให้ร่างกายได้พักผ่อนเท่านั้น ยังทำให้เราหายใจลึกและสม่ำเสมอด้วย ซึ่งช่วยระงับความต้องการออกซิเจนได้

แล้วทำไมเราถึงหาเวลาเราเบื่อ อาจเป็นเพราะเวลาเราไม่ได้หายใจลึก ๆ ทำให้ปอดได้ออกซิเจนไม่พอเพียงกับความต้องการ วิธีที่ดีที่สุดก็คือ หนีไปจากสิ่งหรือคนที่ ทำให้เราเบื่อ แต่ถ้าทำไม่ได้ ลองหายใจลึก ๆ ดู วิธีนี้ไม่ช่วยให้เราหายเบื่อหรอกนะ แต่ช่วยให้เราเลิกหา และรักษามารยาทที่ดีไว้ได้

1. การที่คนเราหาว่านั้นเป็นเพราะอะไร?

ก. ปอดต้องการออกซิเจนมากขึ้น	ข. ชี้เกียด
ค. หิวข้าว	ง. ชยัน

2. ร่างกายของเราต้องการอะไรฟอกโลหิต?

ก. ข้าว	ข. ชนม
ค. โปรตีน	ง. ออกซิเจน

แบบฝึกหัดการฟัง

นกกระจอกป่าชอบสนุก

ในป่าแห่งหนึ่ง นกกระจอกน้อยบินไปบินมา เที่ยงแคว่ทั้งวัน ค่อยแต่ให้แมงป่อง
อาหาร วันหนึ่งแมงป่องไปบ้านยาย ลูกนกก็บินเที่ยวไปไหน ๆ มันเห็นนกบางแอนกำลังง่วนอยู่
กับการทำรัง นกกระจอกน้อยก็เข้าไปทักทายว่า

"เรามาเล่นกันเอาไหมละ" นกนางแอ่นก็ปีกพืดพืดและว่า

"ฉันไม่ว่างหรอก เธอไปเล่นเองเถอะ" นกกระจอกน้อยก็บินต่อไปถึงทะเลสาบใหญ่
เห็นระลอกคลื่นสาดซัดแตกเป็นฟอง นกนางนวลกำลังจับปลาอยู่ นกน้อยก็เข้าไป ทักทาย
ควยแล้วชวนว่า

"เล่นกับฉันไหมละ?" นกนางนวลลั่นศีรษะปฏิเสธว่า

"ฉันไม่ว่างหรอก เธอไปเล่นเองเถอะ" จากทะเลใหญ่ นกกระจอกน้อยได้บิน
มาที่ทุ่งนา ได้เห็นนกเอี้ยงร้องเพลงแจ่มกู่ทำนามาถึงแล้ว นกกระจอกน้อยบินเข้าไปทักทาย
แล้วชวนเล่นอีก คุณอานกเอี้ยงหยุดร้องเพลงแล้วปฏิเสธว่า

"ฉันไม่ว่างหรอก เธอไปเล่นเองเถอะ" นกกระจอกน้อยบินทั้งวัน แล้วมันก็รู้สึกทิว
ทำให้คิดถึงความขยันของนกนางแอ่น นกนางนวล และนกเอี้ยง ครั้นแล้วแมงป่องก็กลับมา
พร้อมกับนำควั่นและผลไม้มาเยอะเยอะ ลูกนกเล่าเรื่องวันนี้ให้แม่ฟัง แม่พูดว่า

"ต่อไปนี้ เจ้าต้องจำไว้ ถ้าวันทั้งวันเอาแต่พาตัวเองเที่ยวแคว่ แล้วโตขึ้นจะรับ
ภาระครอบครัวได้อย่างไร นกกระจอกน้อยพยักหน้า แล้ววันรุ่งขึ้นก็ออกไปจับหนอนในป่าเป็น
อาหารให้แมงป่องและไมหวงแต่เล่นอีกต่อไป

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด คำตอบเดียว

1. ในเรื่องนี้มีนักกวีชนิด?

ก. 2 ชนิด	ข. 3 ชนิด
ค. 4 ชนิด	ง. 5 ชนิด
2. นักทฤษฎีที่สุดคือนกอะไร?

ก. นกนางนวล	ข. นกนางแอ่น
ค. นกกระจอก	ง. นกเอี้ยง
3. ทำไมแมนกกระจอกจึงสอนนกกระจอก?

ก. เพราะนกกระจอกเกียจคร้าน	ข. เพราะนกกระจอกชอบเที่ยว
ค. เพราะนกกระจอกค้อ	ง. เพราะนกกระจอกโง่แล้ว
4. นกกระจอกกินอาหารอะไร?

ก. หญ้าแห้ง	ข. ฟางข้าว
ค. เมล็ดพืช	ง. หนอน
5. นกนางนวลหาอาหารที่ไหน?

ก. ในป่า	ข. ในทะเล
ค. ในสวน	ง. ในทุ่งนา

แบบฝึกหัดการฟัง
มีวิธีเลือกซื้อส้มโอบางไหม

วิธีเลือกซื้อให้ได้ส้มโอที่ดี ๆ นั้น ต้องขึ้นอยู่กับพันธุ์ของส้มด้วย ส้มโอทองคำ จัดเป็นส้มโอชั้นหนึ่ง เพราะเนื้อนุ่ม รสหวานอมเปรี้ยวนิดหน่อย และไม่ขม หากส้มนั้นแก่จัดเกินไป ส้มจะเป็นสีขาวสาร ดังนั้นเมื่อจะซื้อส้มโอ จึงควรพิจารณาดังต่อไปนี้

1. เลือกส้มโอที่รูปผลค่อนข้างแบนจากสูง (สูงในต้นหมายถึง สูงในพันธุ์เดียวกัน นะครับ) สีเขียวอ่อน เพราะถ้าสีเขียวแก่แสดงว่าเปรี้ยว
2. เลือกผลที่น้ำหนักมาก
3. ส้มโอแก่จัด ตรงกันจะบวมมาก ถ้าอ่อนเกินไปจะเสมอกันหมด บางครั้งกลับโป่งออกมาควย

จงระบายสีเขียวลงในช่อง หน้าข้อความที่ถูกต้อง

1. จะซื้อส้มโอที่ดี ๆ ขึ้นอยู่กับพันธุ์ของส้มโอด้วย
2. ส้มโอทองคำ จัดเป็นส้มโอชั้นหนึ่ง เนื้อนุ่ม
3. ส้มโอสีเขียวแก่แสดงว่าหวานมาก
4. เราควรเลือกซื้อส้มโอที่น้ำหนักน้อย เพราะจะได้ไม่หนักเครื่องชั่ง
5. เราควรเลือกซื้อส้มโอที่แก่จัด

แบบฝึกหัดการฟัง

แมวเหมียว

เด็ก ๆ รักแมว แต่แมวไม่เคยรักใคร่จริงจังเลยนอกจากตัวของมันเอง มันจะครางเบา ๆ อย่างมีความสุขถ้าหากเราลูบหลังหรือเกาคางให้มัน เพราะมันชอบการลูบได้ เมื่อใดที่มีกระโดดขึ้นตัก ก็หมายความว่า มันจะใช้ตักของเราตางเกาอนวมอันอ่อนนุ่มและอบอุ่น ถึงอย่างไรก็เป็นการดีที่มีแมวเป็นสมาชิกในครัวเรือน มัน "วางมาด" งามสง่าอยู่เสมอ เวลาจะกินจะอยู่ดูเรียบร้อยไม่เคยขมำอาหารอย่างตะกละตะกลามเหมือนหมาหรือก และกว่าจะกินอาหารแต่ละครั้งของมีพิธีกรรมมากมาย เริ่มแรกจะต้องดมพิสูจน์กลิ่นเสียก่อน แล้วได้ชิมรสดูว่าอร่อยถูกปากไหม จากนั้นจึงลงมือกิน

แมยามักนอนตอนเช้า ๆ ก็มทำเหมือกัน มันหวาดหอด แล้วคอย ๆ เหยียดแข้งเหยียดขาออกมาที่ละข้าง พร้อมกับลุกขึ้นทำตัวโง่ ๆ นั่นแหละคือท่าหัดกายบริหารอย่างแมว ๆ ละ พอบริหารร่างกายแล้วก็ถึงเวลาแต่งตัว

แมวเป็นสัตว์ที่รักความสะอาด มันจะรักษาขนให้สะอาดอยู่เสมอด้วยการใช้ลิ้นเลีย เพราะลิ้นของมันมีลักษณะเป็นหนามเล็ก ๆ คล้ายกับแปรงลวดแบน ๆ มันจึงใช้ "แปรงธรรมชาติ" แปรงขนตามลำตัวเรื่อยลงไปจนถึงปลายหาง

เวลาแม่แมวมียูกล มันจะวนว้ายคอยระแวงระวังลูกน้อยเป็นอย่างดี หากมีใครมารบกวน มันจะคาบลูกไปซ่อนที่ละตัว เมื่อหมาแปลกหน้ามาป่วนเปียนอยู่ใกล้ ๆ มันจะพองหางออกคูใหญ่เหมือนกระบอง เพราะขนทุกเส้นที่หางของมันลุกชันขึ้นมาได้

ทราบไหมว่า... ถ้าแมวตกจากที่สูง มันจะพยายามกลับตัวให้หล่นลงมาในท่าสี่ขา ยันพื้น นัยน์ตาแมวจะหรี่แคบลงเมื่ออยู่ท่ามกลางแสงสว่างจ้า แต่เปิดกว้างออกในความมืด ยามค่ำคืน หูของแมวไวมาก แม่เสียงกุกกักแผ่วเบาที่สุดเบื้องหลังผนังห้องมันก็ได้ยิน

1. สัตว์อะไรกินอาหารเรียบบ่อยที่สุด?

ก. แมว	ข. หมา
ค. หมู	ง. ถูกทุกข้อ
2. เวลาที่แมวจะกินอาหารมันทำอย่างไร?

ก. คมพิสูจนกลิ่น	ข. อ้าปากหา
ค. เขี่ยคชาออกมาที่ละข้าง	ง. กินอาหารทันที
3. แมวจะรักษาขนให้สะอาดอยู่เสมอด้วยวิธีอะไร?

ก. อาบน้ำบ่อย ๆ	ข. ใช้น้ำมันเลีย
ค. สบัดขนบ่อย ๆ	ง. ไม่ทำอะไรเลย
4. ถ้าแมวตกจากที่สูงมันทำอย่างไร?

ก. ส่งเสียงร้องดังลั่น	ข. กลับตัวให้หันลงมาใบตาสีขำย่นพ่น
ค. หงายท้องขึ้น	ง. เอาหัวลง

แบบฝึกหัดการฟัง

แมลงปอ

แมลงปอเป็นแมลงชนิดหนึ่งที่มีในโลกมานานหลายล้านปี ก่อนที่จะมีมนุษย์บนโลกเสียอีก แมลงปอมีหลายชนิด แต่ที่เราเห็นอยู่บ่อย ๆ เป็นแมลงปอเข็มน้ำ

หัวแมลงปอใหญ่มาก ตรงข้ามกับลำตัวที่ยาวเล็ก สีของลำตัวส่วนมากเป็นสีเหลืองซีด ๆ สลับดำ แมลงปอมี 4 ปีก ปีกขนาดมหึมา 2 คู่ และมีสีต่าง ๆ กัน เช่น สีฟ้า สีเขียว หรือไม้ก็เหลือง ตาแต่ละข้างจะประกบด้วยตาเล็ก ๆ ประมาณ 20,000 - 30,000 ตา ด้วยเหตุนี้แมลงปอจึงสามารถมองเห็นได้รอบตัว ทุกทิศทางในขณะเดียวกัน

แมลงปอตัวผู้จะมีอวัยวะพิเศษคล้ายแหวน โผล่ยื่นออกมาจากส่วนท้ายของลำตัวคู่หนึ่ง แต่ตัวเมียจะไม่มี ศัตรูของแมลงปอคือแมงมุมและนกกินแมลงทั้งหลาย แต่ศัตรูตัวสำคัญที่สุดกลับเป็นความหนาวเย็น พอถึงฤดูหนาวแมลงปอจะตาย ดังนั้น ก่อนจะตายแมลงปอจะหาที่ปลอดภัยแล้ววางไข่ไว้เสียก่อน

การสืบพันธุ์และการเจริญเติบโต

แมลงปอชอบวางไข่ในน้ำ ตามโคนต้นกก หรือพงหญ้าที่ขึ้นตามขอบสระ หรือไม้ที่เป็นพวกต้นไม้น้ำที่ขึ้นอยู่ในน้ำ ไข่ของแมลงปอจะมีสีเหลือง แมลงปอตัวหนึ่ง ๆ จะวางไข่ได้ราว 50 ฟอง แต่มันไม่ชอบวางไข่ไว้ในพีชชนิดเดียวกันทั้ง 50 ฟอง มันจะเที่ยวไปวางไข่ไว้ในพีชชนิดต่าง ๆ เป็นหย่อม ๆ ไป

เมื่อแมลงปอวางไข่ไว้ 2 - 3 วันแล้ว ไข่จะฟักออกเป็นตัวอ่อน ซึ่งมีรูปร่างไม่เหมือนพ่อแม่เลย มันจะเจริญเติบโตอยู่ในน้ำอย่างช้า ๆ แล้วปรับสีของตัวให้เข้ากับกอไม้ในที่มีน้ำอาศัยอยู่ทุก 2 - 3 วันตัวอ่อนจะลอกคราบที่หนึ่ง พอลอกคราบได้ 4 ครั้งตุ่มปีกก็จะโตขึ้นและจะโตขึ้นเรื่อย ๆ ตัวอ่อนของแมลงปอจะเจริญเติบโตอย่างช้า ๆ ตลอดฤดูหนาว พอถึงฤดูร้อนก็โตเต็มที่ ตอนนั้นมันจะขึ้นจากน้ำมาเกาะบนต้นหญ้านิ่ง ๆ ปีกจะค่อย ๆ โผล่ออกมา

การลอกคราบครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้ายแล้ว และต้องใช้เวลาลอกคราบถึง 3 ชั่วโมง พอลอกคราบเสร็จ ก็จะเป็นแมลงปอเส้นสวยตัวหนึ่ง ซึ่งพร้อมจะโฉบบินใช้ชีวิตในอากาศต่อไป
 ว่างไปแล้ว แมลงปอเป็นสัตว์ที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์มาก เพราะแมลงปอช่วยกินแมลงที่นำความรำคาญหรือนำเชื้อโรคมาสู่มนุษย์ เช่น ยุง วัณ แมลงวัน เป็นต้น

จงกากบาทที่อักษร ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. แมลงปอมีปีกกี่ปีก?

ก. 2 ปีก	ข. 3 ปีก
ค. 4 ปีก	ง. 5 ปีก
2. ตาของแมลงปอมีคุณสมบัติพิเศษคืออะไร?

ก. มองไปข้างหน้าได้ระยะไกล	ข. มองไปด้านหลังได้ทั้งสองด้าน
ค. มองไปข้างหลังได้ระยะไกล	ง. มองเห็นไคร้รอบตัวในเวลาเดียวกัน
3. สัตว์อะไรที่เป็นศัตรูของแมลงปอ?

ก. แมงมุม	ข. นกกินแมลง
ค. หนอน	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข
4. แมลงปอจะตายในฤดูอะไร?

ก. ฤดูร้อน	ข. ฤดูฝน
ค. ฤดูหนาว	ง. ถูกทั้งข้อ ข และ ค
5. แมลงปอชอบวางไข่ที่ไหน?

ก. ในน้ำ	ข. บนบก
ค. บนเถาวัลย์	ง. บนต้นไม้และใบหญ้า

แบบฝึกหัดการฟัง

มีอะไรในดวงจันทร์

ดวงจันทร์ในสมัยโบราณนั้น สวย สว่าง ไม่มีตำหนิบนดวงจันทร์เลย ดวงจันทร์นั้น เป็นที่อยู่ของเทพเจ้า ทนตระกูลของชาวจีน ในดวงจันทร์มีส่วนดอกไม้สวยงามมาก มี มังกรตัวหนึ่งทำหน้าที่เฝ้าสวยกับวูกั๋ง เทพเจ้าชั้นผู้น้อยองค์หนึ่ง

วูกั๋งเป็นเทพเจ้าที่เกียจคร้าน ไม่คอยเฝ้าส่วนเท่าไร ชอบแต่เล่นหมากรุก กับดื่มเหล้าเป็นประจำ

วันหนึ่งวูกั๋งไปทำหน้าที่ของตนตามปกติ บังเอิญพบเพื่อน ๆ กำลังเล่นลูกเต๋ากันอยู่ วูกั๋งเข้าไปเล่นด้วย วูกั๋งแพ้ไม่มีเงินจ่าย จึงให้เพชรที่ปลอกคอของมังกรแก่ผู้ชนะไป วูกั๋งเลิกเล่นลูกเต๋าก็เดินไปพบเพื่อน ๆ เล่นหมากรุกกันอยู่อีกกลุ่มหนึ่ง วูกั๋งก็เข้าไปเล่นด้วย และแพ้ตามเคย วูกั๋งเลยให้มังกรแทนเงินไป

เมื่อเทพเจ้าผู้ใหญ่ทราบเรื่องเข้าก็โกรธมาก เรียกวูกั๋งไปทำโทษ เทพเจ้าฝั่ง ไซมุกเมียดหนึ่งลงไปในดิน คนไม่ใหญ่คนหนึ่งก็ออกขึ้นมา เทพเจ้าสั่งให้วูกั๋งตัดกิ่งไม้ นั้น ให้หมดจึงจะได้ออกภัยโทษ

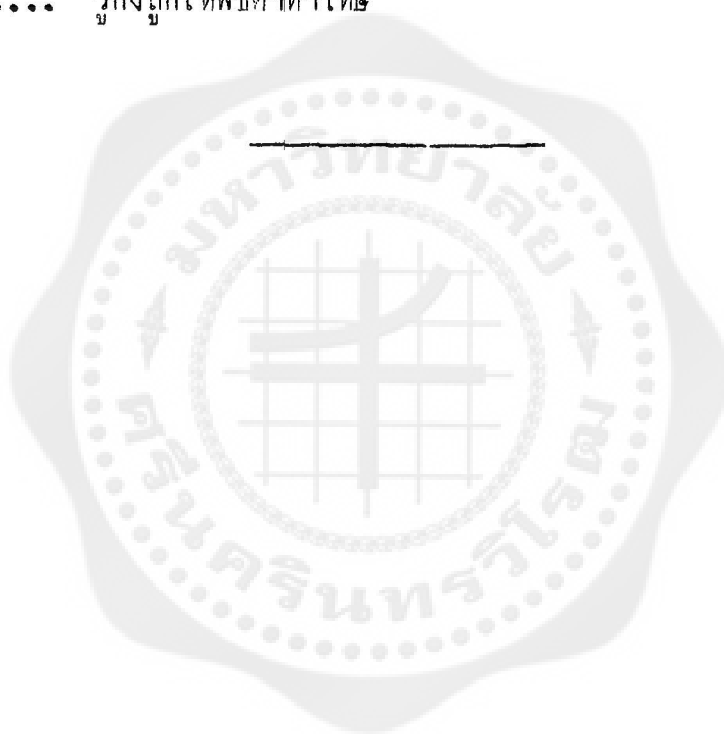
วูกั๋งคิดว่าวางยนิคเดียว ก็คว้าวานมาตัดกิ่งไม้ กิ่งไม้ก็หล่นลงพื้น แต่ยังไม่ทัน กระพริบตา กิ่งไม้ก็ออกขึ้นมาแทนที่ วูกั๋งก็ของตัดกิ่งไม้อยู่ตลอดเวลา

วูกั๋งต้องทำงานหนักมาก บางทีเหนื่อยก็ลงนั่งพักแล้วก็ลุกขึ้นตัดกิ่งไม้ใหม่

เงาคำ ๆ ในดวงจันทร์คือเงาคนไม่หิวกั๋งต้องคอยตัดกิ่งจึงเปลี่ยนรูปร่างอยู่เสมอ เพราะวูกั๋งตัดกิ่งไม้ออกนี้เอง

จงชี้ค✓ หน้าคำตอบที่ถูก

1. วู๊ง เป็นชื่อของคนเฝ้าควงจันทร์
2. วู๊ง ชอบดื่มเหล้า
3. ควงจันทร์ เป็นที่อยู่ของเทวดา
4. เเงาค่า ๆ ในควงจันทร์ คือเงาที่ถูกบัง
5. วู๊งถูกเทพธิดาทำโทษ

แบบฝึกหัดการฟัง

กระต่ายน้อยแสนซน ไปเที่ยวชายทะเล

วันหนึ่งจอยถามเพื่อนของเขาว่า "กระต่ายน้อย ฟรุ้งไปชายหาดกับฉันไหม"

"ชายหาดเป็นอย่างไร" กระต่ายน้อยสงสัย

"ก็เหมือนกับสนามที่มีแต่ทรายนะ อยู่ตรงริมทะเล ทะเลก็คือที่น้ำเยอะแยะ"

"ใหญ่กว่าสระบัวอีกเหรอ"

"ใช่" จอยหัวเราะ "ใหญ่กว่ามากเลยละ ทะเลใหญ่กว่าสระบัวทั้งพันเท่า"

กระต่ายน้อยอยากเห็นสระนั้นมานานมาก คังนั้นวันรุ่งขึ้น เขาจึงออกเดินทางแต่เช้า มีคอกอย่างเบิกบาน เมื่อเห็นทะเลเป็นครั้งแรก กระต่ายน้อยประหลาดใจมาก จอยเอาแว่นกันแดดมาถวาย เขาให้กระต่ายน้อยยืมเวลาใส่อาบแดด กระต่ายน้อยลงนอนบนพื้นทรายไม่กินน้ำที่ดื่มว่า

"ผิวฉันเป็นสีน้ำตาลหรือยัง"

จอยหัวเราะ "ดำแล้วละ ดำเป็นถ่านเลย" เขายก "มาเถอะ มาเล่นลูกบอลกัน"

แล้วเขาก็ได้ยินเสียงสุนัขกระดิง กระต่ายน้อยไม่เคยได้ยินเสียงรถขายไอศกรีมมาก่อน จอยซื้อไอศกรีมรสทอเบอร์แสนอร่อยให้ตัวเอง แล้วหันมาทางกระต่ายน้อย

"คินะ ที่ฉันไม่ลืมเอาหัวผักกาดแดงมาให้เธอ" เขายก แล้วเพื่อนรักทั้งสองก็นั่งลงบนหาดทราย รับประทานของชอบอย่างเอร็ดอร่อย

จงขีดเครื่องหมาย หน้าข้อถูก

1. จอยมีเพื่อนชื่อกระต่ายน้อย
2. กระต่ายน้อยลงนอนเล่นบนพื้นทราย
3. กระต่ายน้อยและจอยเล่นแว่นกันแดดกัน
4. เสียงกระดิงที่กระต่ายน้อยได้ยินเป็นเสียงกระดิงจากโรงเรียน
5. กระต่ายน้อยชอบรับประทานไอศกรีม

แบบฝึกหัดการฟัง

เจ้าหมื่นน้อยแสนดี

วันหนึ่งในฤดูร้อนแสงแดดจ้า เจ้าหมื่นน้อยเล่นอย่างสนุกสนาน พลันรู้สึกกระหายน้ำ จะดื่มน้ำเย็น แม่เตือนว่า

"ลูกแม่ เคยวอกอน ดื่มน้ำเย็นเคยจะไม่สบายนะลูก"

เจ้าหมื่นน้อยไม่เชื่อฟังคำตักเตือนของแม่แอบเปิดน้ำกอกดื่มเอา ๆ พอแม่เอาน้ำสุกมากก็ปรากฏว่าเจ้าหมื่นน้อยค้มจนอ้มแล้ว สักครู่ต่อมา เจ้าหมื่นน้อยพลันปวดท้องขึ้นมา กุมทองลงไปดิ้นกับพื้นแล้วร้องไห้เรียกหาแม่ แม่ห่มักไปเชิญหมอมมา หมอให้ยาทั้งกินทั้งฉีด หมอสั่งว่า ห้ามกินอาหารวันหนึ่ง เจ้าหมื่นน้อยจึงอดอาหารหนึ่งวัน ครั้นแล้วอาการก็ค่อย ๆ หายเป็นปกติ วันเวลาล่วงเข้าสู่ฤดูหนาว เจ้าหมื่นน้อยจะรีบไปเล่นสเก็ตน้ำแข็ง แม่เตือนว่า

"ลูกแม่ เคยวอกอน น้ำยังไม่แข็ง เอาไว้แม่จะพาไป"

เจ้าหมื่นน้อยไม่เชื่อฟังแม่ แอบไปเล่นสเก็ตน้ำแข็งที่ลำธาร ทั้งยังออกวิ่งคล้ายอีกควาย ทันใดนั้นกอนน้ำแข็งแยกออก เจ้าหมื่นน้อยตกลงไปในลำธาร แม่ต้องรีบวิ่งมาช่วยอย่างยากเย็น ในที่สุดจึงช่วยเจ้าหมื่นน้อยขึ้นมาได้

ฝั่งร้องหึ่ง ๆ เจ้าหมื่นน้อยร้องจะกินน้ำผึ้ง แม่พูดว่า

"ลูกแม่ อย่าเพิ่งกินตอนนี้ ผึ้งยังกลั่นไม่เสร็จ ให้กลั่นเสร็จก่อนแล้วแม่จะให้กิน"

เจ้าหมื่นน้อยไม่เชื่อฟังแม่ ไปที่โรงผึ้งจะขโมยกินน้ำผึ้ง ผึ้งโกรธมาก กรูกันไล่ตอย เจ้าหมื่นน้อย เจ้าหมื่นน้อยต้องร้องไห้หนีกลับบ้าน หู คาง จมูก ปากบวมไปหมด แม่ทอคถอนใจจัดการทายาพันผ้าพันแผลให้ แล้วพูดว่า

"คุณเจายังจะกล้าทำอีกไหม"

เจ้าหมื่นน้อยเงียบกริบ ได้แก้มหน้าอานหนังสือ

กา ✓ ทับอักษรกำกับคำคอมที่ถูกต้อง

1. ในเรื่องนี้มีสัตว์อะไรบ้าง?

ก. ผึ้งและหมี	ข. หมีและแม่
ค. ผึ้งและแมลง	ง. หมีและหมา
2. ทำไมหมีน้อยทองพมหมอ?

ก. เพราะหมีน้อยซุกซน	ข. เพราะหมีน้อยเป็นแผล
ค. เพราะหมีน้อยป่วย	ง. เพราะหมีน้อยปวดท้อง
3. สัตว์อะไรที่รุมคอยเจ้าหมีน้อย?

ก. แมลงภู่	ข. ผึ้ง
ค. แมลง	ง. มดคะนอย
4. เจ้าหมีน้อยมีนิสัยอย่างไร?

ก. ซุกซนและค้อ	ข. ค้อและฉลาด
ค. ซุกซนอยากกรูอยากเห็น	ง. ค้อและเออเพื่อเผอเผ

คำถาม

1. เจ้าหมีน้อยแสนค้อ ทำให้ทองเคื่อครอน แสดงว่าการค้อดีหรือไม่ เชื่อฟังคำตักเตือนของแม่หมี เป็นสิ่งไม่ดี ใช่หรือไม่?

ตอบ

2. หมีน้อยไม่เชื่อฟังแม่หมี แอบหนีไปเล่นสเก็ตน้ำแข็ง ทำให้เกิดอะไรขึ้น?

ตอบ

3. จากเรื่องนี้ ผู้อ่านคิดว่าทอไปเจ้าหมีน้อยจะค้ออีกหรือไม่?

ตอบ

4. น้อง ๆ ควรเอาแบบอย่างเจ้าหมีน้อยหรือไม่ เพราะอะไร?

ตอบ

แบบฝึกหัดการฟังกระต่ายสามสหาย

เจ้าหิมะ เจ้าขาว และเจ้าลายเป็นกระต่ายที่แสนฉลาด วันหนึ่งขณะที่พวกมันกำลังเล่นอย่างสนุก ทันใดนั้นเจ้าหมาป่าก็โผล่เข้ามาในยามคับขันมาถึงตัว เจ้าหิมะบอกเจ้าขาวกับเจ้าลายว่า

"ขอทั้งสองรีบหลบซ่อนเร็ว ฉันจะเป็นคนรับมือหมาป่าเอง" เจ้าหิมะได้ใช้ถนัดตามตัวจนตัวลาย แล้ววิ่งออกจากพุ่มไม้ วิ่งเข้าหาเจ้าหมาป่า หมาป่าเมื่อเห็นเข้าก็ตกใจ เจ้าคำมันมาจากไหนกัน อาจจะเป็นปีศาจก็ได้ แล้วมันก็วิ่งหนีไป หมาป่าหนีไปได้ระยะหนึ่งก็ถูกคิดขึ้นได้ เจ้าตัวที่หยาบหางสั้น นั่นแหละคือเจ้ากระต่ายแสนกลั่นเอง หมาป่าก็หวนกลับมาแล้วกระโจนเข้าใส่เจ้าหิมะ แต่เจ้าหมาป่าหารู้ไม่ว่า เจ้าขาวกับเจ้าลายวางแผนจับมันอยู่ เจ้ากระต่าย 2 ตัวใช้เชือกผูกไว้กับกิ่งไม้แล้วดึงง่างกิ่งไม้ไว้ หมาป่าได้เจ้าหิมะ มันไล่จะทันอยู่แล้ว เจ้าหิมะก็กระโดดข้ามกิ่งไม้ หมาป่าโกรธมาก เจ้าขาวและเจ้าลายเห็นได้จึงหว่านเกลือไปโดนหมาป่า ทำให้มันถูกกิ่งไม้หนึบติดกับต้นไม้

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ความสามัคคีเป็นบ่อเกิดแห่งความสำเร็จ

จงชี้ค หน้าคำตอบที่ถูก

1. เจ้าขาว เจ้าลาย และเจ้าหิมะ คือหมาป่า
2. เจ้าขาว เจ้าลาย และเจ้าหิมะ เป็นสัตว์ที่ซุกซน
3. เจ้าลาย เจ้าขาว และเจ้าหิมะ มีความสามัคคีกัน
4. งานที่หลาย ๆ คนจะสำเร็จลงด้วยดีอาศัยความสามัคคี
5. สัตว์ที่ถูกกิ่งไม้หนึบติดกับต้นไม้คือ กระต่าย

แบบฝึกหัดการฟัง

เด็กสองคน

อรุณเบิกฟ้า แม่กระรอกออกจากบ้านจะไปเก็บเมล็ดเกาลัดในป่า พี่ชายกระรอกพูดกับน้องว่า

"แม่ไปเก็บลูกเกาลัดจะต้องเห็นคเห็น้อยมาก พวกเราอยู่บ้านควรช่วยแม่ทำงาน"

กระรอกผู้น้องเห็นพองควย สองพี่น้องจึงลงมือกวาดพื้น เช็ดหน้าต่างกับโต๊ะ เก็บกวาดจนห้องหับสะอาดเรียบร้อย กระรอกผู้พี่พูดว่า

"แม่ไปเก็บลูกเกาลัด เดินทางมาเห็นคเห็น้อย เราไปรับท่านจะได้ช่วยถือ"

สองพี่น้องมาถึงในป่า แต่ไม่เห็นแม่ เห็นแต่คนสองคนหนึ่งมีผลงุ่นเต็มคน กระรอกผู้พี่บอกว่า

"แม่ชอบกินงุ่นที่สุด เด็กกลับไปบางเถอะ" แล้วสองพี่น้องก็เดินไปพลางกินไปพลางน้องพูดว่า

"เด็กมากอย่างนี้ จะชนกลับบ้านได้อย่างไร" กระรอกผู้พี่รีบวิ่งกรองอยู่ครู่หนึ่ง แล้วก็เดินไปบอกรายการสองใบ ส่วนน้องไซ้เกว๋ว้อยเล็ก ๆ มีงุ่นเป็นสองห่อ กระรอกผู้พี่แบกห่อใหญ่ กระรอกผู้น้องแบกห่อเล็กกลับบ้านด้วยความดีใจและได้พบกับแม่ระหว่างทาง ไปถึงบ้าน แม่กระรอกชมเชยว่า

"ลูกของแม่เก่งมาก ช่วยแม่ทำงานบ้านได้ มาลูก มากินผลไม้กันเถอะ"

จงชี้ หน้าคำตอบที่ถูกต้อง

1. สองพี่น้องที่ช่วยกันเก็บกวาดคือเด็กสองคน
2. กระรอกสองตัวในเรื่องนี้เป็นเพศผู้ทั้งคู่
3. กระรอกได้ผลงุ่นไปฝากแม่
4. แม่กระรอกไปเก็บผลมะม่วงในป่า
5. แม่โกซมเชยลูกกระรอก

แบบฝึกหัดการฟัง
แท้จริงมันคือวาทกรรม

เด็กคนหนึ่งกำลังเล่นว่าวพญาเหยี่ยวอยู่ แต่แล้วลมก็พัดว่าวขาดไป จักจั่นอยู่บนต้นไม้ เห็นว่าวร่อนลงมาก็ตกใจ จึงร้องว่า "เหยี่ยวมา วิ่งหนีเร็ว" ทำให้ตกแทนตกใจ โศกเข้าไปหลบอยู่ในกอหญ้า ตกแทนที่มันค้ายอยู่ก็หยุดบินทันที แล้วก็มีตกแทนตำข้าวใจกล้า เจ้าแมลงปอและเจ้าจิ้งหรีด ก็ช่วยกันคนหาพญาเหยี่ยวเพื่อจะขามัน แต่พอพบก็เห็นว่าพญาเหยี่ยวตัวนั้น คือว่าวนั่นเอง

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า อย่าตกใจกลัวในสิ่งที่เราไม่เห็นแน่ชัดว่าเป็นอะไร

จงเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความ

1. เด็กกำลังเล่น.....
2. สิ่งของเด็กเล่นมีรูปร่างเหมือน.....
3. ในเรื่องนี้มีสัตว์อยู่.....ชนิด
4. ตกแทนช่วยกันคนหา.....กับเจ้าแมลงปอและ.....
5. เราไม่ควร.....ในสิ่งที่เรายังเห็นไม่ชัดเจน

แบบฝึกหัดการฟัง

ผู้มีความสุข

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายชราคนหนึ่งเป็นช่างแกะไม้ แกมไม้เล็กๆ อยู่ริมถนน ในเมืองเล็ก ๆ วัน ๆ แกนั่งอยู่บนเก้าอี้ ทำงานแกะไม้เป็นรูปเป็ด รูปห่าน ใช้สำหรับเป็น เครื่องบอกทิศทางลม หรือเป็นนกคอลอเป็ด ห่าน พวกนักล่าสัตว์ชอบซื้อไป แขนงประดับบ้านไว้สวย ๆ ก็มี ตลอดชีวิตชายชราทำงานแกะไม้เลี้ยงชีพ นั่งอยู่บนเก้าอี้ โยก มือหนึ่งถือมีด อีกมือหนึ่งถือไม้ แกทาสีเป็ดต่าง ๆ กัน สีเขียวพื้นดำ หรือสีอื่น ๆ สวยงามแล้วแขวนไว้ที่หน้าต่างให้ผู้คนเห็นถนัด ๆ

คนที่มาซื้อไม้แกะสลักจะคุยกับแกนาน ๆ เพราะแกเป็นคนมีความสุข พูดเรื่อง ชวนฟัง แต่มิสิ่งหนึ่งซึ่งคนทั่วไปไม่เข้าใจ นั่นคือป้ายที่ประตูที่ว่า

"เราไม่ทำงาน และจะไม่มีวันทำงาน"

"อะไรกัน แกทำงานทั้งวันแล้วบอกได้ว่าไม่ทำงาน"

"นั่นสิ แกทำงานทั้งวัน แล้วก็เลี้ยงชีวิตจากงานพวกนั้น แต่บอกว่าไม่มีวันจะทำงาน"

"ฉันหมายความว่านั่นจริง ๆ" ชายชราตอบ "ฉันไม่เคยทำงานสักวัน และจะไม่มี วันทำด้วย"

"แต่ลุงทำงานตั้งแต่แปดโมงเช้าจนสองทุ่มทุกวัน" ผู้ฟังค้าน

"ถ้าคุณไม่เข้าใจ ฉันก็อธิบายไม่ได้หรอก"

แล้วแกก็หัวเราะอย่างมีความสุข ลูกคาสน์หัว "เราไม่เข้าใจ แกทำงานหนักกว่า พวกเราเสียอีก แกบอกว่าไม่เคยทำงาน"

พวกเด็กเกียจคร้านพากันมาทราญของแก เมื่อเห็นป้ายก็คิดว่าแกเป็นพวกเดียวกับเขา แต่มารู้ทีไรก็เห็นแกทำงานตั้งแต่เช้าจนค่ำ

"ลุงทำงานมากกว่าใคร ๆ ทุกคน" ชายชราสั่นหัว "ไปเสียเถอะเด็กเกียจคร้าน พวกเธอไม่รู้อรรถาหมายของประโยคนั้น พวกเธอเองก็ไม่ต้องทำงานเหมือนกัน ถ้ารู้ความลับ ของฉัน"

เด็กเหล่านั้นพูดกันว่า "ตาแก่แก่บ้า ทำงานทั้งวันแล้วบอกไม่ทำงาน" แต่เด็กอีกกลุ่มเข้าใจดี พวกเขามาหาชายชราทุกวัน คุณแก่ทำงานอย่างมีความสุข บางทีแก่ก็ให้เด็กเหล่านั้นช่วยทาสีเบ็ด เด็ก ๆ ไม่เคยถามแก่ว่าปายนั้นหมายความว่าอะไร เพราะพวกเขาเข้าใจดี พวกเขามีความสุขที่ได้เห็นชายชราทำงานและชายชราไม่เคยคิดว่ามันเป็นงาน พวกเขารู้ว่าความลับของชายชรา คืออะไร

จงเติมคำตอบที่ถูกต้อง

1. ชายชราเป็นช่าง.....
2. ชายชราเป็นคน.....
3. ชายชราทำงานอย่าง.....
4. ชายชราให้เด็กช่วย.....
5. ชายชราเป็นคน.....

แบบฝึกหัดการฟัง
บ้านของลิงเกิดไฟไหม้

บ้านของลิงน้อยถูกไฟไหม้ แก่น้อย กวางน้อย และหมาน้อยจึงไปช่วยกันดับไฟ
เดินผ่านหน้าบ้านแมวน้อย พวกเขาจึงตะโกนว่า

"บ้านเจ้าลิงไฟไหม้ รีบไปช่วยกันดับไฟเร็ว" แมวน้อยบิดขี้เกียจแล้วพูดว่า

"บ้านลิงถูกไฟไหม้เกี่ยวอะไรกับเราจួយ พวกเขาไปช่วยเถอะ" แก่น้อย กวาง
น้อย กับหมาน้อยช่วยดับไฟ ลิงน้อยดีใจมากและแสดงความขอบคุณผู้มาช่วย วันหนึ่ง
แมวน้อยออกไปเที่ยว เดินข้ามสะพานไม้แห่งหนึ่ง เขาเหยียบพลาดตกลงไปในลำธาร
แมวน้อยตะโกนร้องไห้ช่วย ลิงน้อย แก่น้อย กวางน้อย และหมาน้อยได้ยินเข้าก็พากันมา
ช่วยแมวน้อยขึ้นจากลำธาร แมวน้อยกล่าวขอบคุณผู้มาช่วย แก่น้อยว่า

"ไม่ต้องขอบใจ ใคร ๆ ก็ควรทำอย่างนี้ วันนั้นบ้างของลิงไฟไหม้ เจ้าทำไม
ไม่มาช่วย" ลูกแมวกมศีรษะแล้วพูดว่า

"เรื่องนั้นรู้สึกละอายใจ ไม่ควรคุยาย เพื่อนทุกซึกแล้วไม่ช่วยเหลือ ท่อไปนี้
ฉันจะเลิกนิสัยเซนน"

จงเติมคำคอบที่เหมาะสมลงในช่องว่าง

1. บ้านของลิง.....
2. แมวน้อยตกลงไปใน.....
3. แก่น้อย กวางน้อย และหมาน้อย ช่วยกัน.....
4. แมวน้อยมีนิสัย.....
5. เมื่อเพื่อนมีความทุกข์ เราควรให้.....

คำถาม

1. ทำไมบ้านของถึงถูกไฟไหม้ แมวน้อยจึงไม่ไปช่วย?

ตอบ

2. แมวน้อยตกลงไปในลำธาร ใครเป็นผู้ช่วยแมวน้อย?

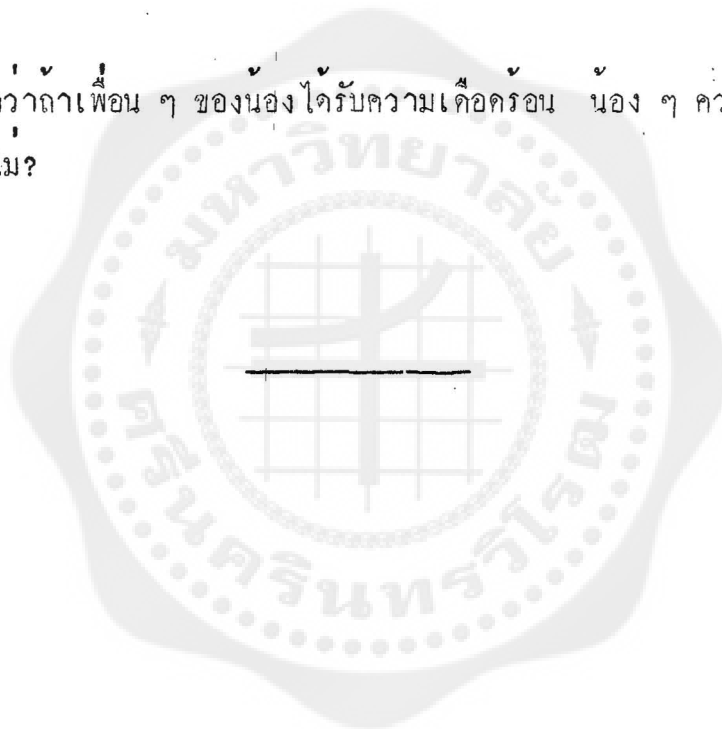
ตอบ

3. เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าอะไร?

ตอบ

4. น้อง ๆ คิดว่าถ้าเพื่อน ๆ ของน้องได้รับความเดือดร้อน น้อง ๆ ควรจะช่วยเหลือเพื่อนหรือไม่?

ตอบ

แบบฝึกหัดการฟัง
จังหวัดร้องเพลงได้อย่างไร

ตอนกลางคืนในฤดูร้อน อากาศกำลังสบาย ฟ่ำเต็มไปด้วยดาว เราจะได้ยินเสียง
จังหวัดกรี๊ดกรี๊ดอยู่ตรงนั้น ตรงนี้ ในทุ่งนา หรือที่ทุ่งหญ้าข้างบ้านเรา

จังหวัดที่ร้องเพลงดังกรี๊ด กรี๊ดนั้น เป็นจังหวัดตัวผู้ มันร้องเพลงให้จังหวัดตัวเมีย
ฟัง จังหวัดตัวเมียทำเสียงดังไพเราะอย่างจังหวัดตัวผู้ไม่ได้

เสียงเพลงที่จังหวัดตัวผู้ร้องก็ไม่ได้ร้องออกมาจากปาก แต่มันใช้วิธีขยับปีกของมัน
ไปมา ปีกของจังหวัดมีสองชั้น ชั้นนอกแข็ง ปีกชั้นในบางเบาและอ่อน มันจะขยับปีก
สองชั้นนี้ให้เสียดสีไปมา จึงเกิดเป็นเสียงเพลงอย่างที่เราได้ยิน

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. จังหวัดที่ส่งเสียงดังไพเราะ เป็นจังหวัดตัวผู้หรือจังหวัดตัวเมีย?

2. จังหวัดใช้วิธีอะไรช่วยระสวนใจในการทำให้เกิดเสียงเพลง?

3. จังหวัดใช้วิธีอะไรนั้นในการทำให้เกิดเสียงเพลงได้อย่างไร?

แบบฝึกหัดการอ่าน

แบบฝึกหัดการอ่าน

จำนวน 38 เรื่อง

1. เตือนภัย
2. สารพิษในอาหาร
3. นมทำให้ทารกพิการได้
4. ญูปุ่น
5. (ตั้งชื่อเรื่อง)
6. ทุงกุลารองไห้
7. ผมมีประโยชน์อย่างไร
8. ช้างทองมาจากฝั่งไหน?
9. นกปล่อย
10. กระดาษ
11. ฟาติมะคนฉลาด
12. เด็ก ๆ ต้องการวิตามิน
13. ถายทองคำ
14. นกน้ำผึ้ง
15. เรื่องของหนวด
16. ปลายทางรุ่งกินน้ำ
17. มีสุโตะลูกชาวประมงกับนกน้ำ
18. พุกันวิเศษ
19. พระราชาคลังทอง
20. กว่าจะเป็นเม็ดข้าว
21. ผู้เสียสละ
22. ตูบยอดหมา

23. ดวงซาทาของเจ้าชาย
24. นุ่นผู้เข้มแข็ง
25. ออลกาแห่งฟินแลนด์
26. แพะสีนัวร์
27. หานชนทอง
28. ยุง
29. ความเคยมเมธิญ์โลก
30. นักฮัมมิงเบิร์ค
31. เด็กตกปลา
32. เมื่อกีบกาบไปกินเลี้ยง
33. บัวกระดัง
34. ผีเสื้อนกยูง
35. สามเกลอผจญพราณ
36. หมูกับหมา
37. บุรุษสี่ครามแห่งซาฮารา
38. เจดีย์กลางบาป

แบบฝึกหัดการอ่าน

เตือนภัย

สัตว์มีประสาทสัมผัสไวกว่ามนุษย์ การสังเกตพฤติกรรมของสัตว์อาจช่วยให้สามารถคาดคะเนปรากฏการณ์ธรรมชาติซึ่งจะเกิดขึ้นได้

นกนางแอ่นย้ายถิ่น แสดงว่าอุณหภูมิของอากาศเริ่มจะหนาว ผึ้งมดค้ำอพยพรังขึ้นมาอยู่ตามเส้าบ้าน เตือนให้ระวังภัยจากฝนตกน้ำท่วม

ปรากฏการณ์ธรรมชาติที่รุนแรง เช่น แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด อาจเรียนรู้ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของสัตว์ ซึ่งประเทศจีนได้นำไปใช้ในการพยากรณ์แผ่นดินไหวได้เป็นผลสำเร็จ

1. อะไรมีประสาทสัมผัสไวกว่ามนุษย์?

ก. สัตว์	ข. ต้นไม้
ค. คน	ง. ถูกทุกข้อ
2. นกนางแอ่นย้ายถิ่น แสดงว่าจะเกิดอะไรขึ้น?

ก. อากาศจะเริ่มร้อน	ข. อากาศจะเริ่มหนาว
ค. ฝนจะตก	ง. แดดจะออก
3. ผึ้งมดค้ำอพยพรังขึ้นมาอยู่ตามเส้าบ้าน เตือนให้ทราบในเรื่องใด?

ก. ลมพายุ	ข. แผ่นดินไหว
ค. ภูเขาไฟระเบิด	ง. ฝนตกน้ำท่วม
4. ปรากฏการณ์ธรรมชาติที่รุนแรง อาจเรียนรู้ได้จากอะไร?

ก. การสังเกตพฤติกรรมของสัตว์	ข. การสังเกตพฤติกรรมของคน
ค. การสังเกตพฤติกรรมของคนและสัตว์	ง. ถูกทุกข้อ
5. ประเทศที่สังเกตพฤติกรรมของสัตว์แล้วนำไปใช้ในการพยากรณ์แผ่นดินไหวคือประเทศใด?

ก. จีน	ข. ไทย
ค. อังกฤษ	ง. อเมริกา

แบบฝึกหัดการอ่าน
สารพิษในอาหาร

จากวันนี้ แม้แต่การรับประทานอาหารก็ไม่ปลอดภัย อาหารสดไม่เป็นอันตราย เทากับอาหารประเภทหมักดองที่ผสมสารเคมีเพื่อเก็บอาหารไว้ได้นานวัน สารเคมีชนิดหนึ่งที่นิยมใช้กันมากคือ ซัลฟิตที่ใส่แทนน้ำตาล มักจะใส่มากในกระเทียมดอง ผลไม้ดองต่าง ๆ แม้แต่ผลไม้สด บางที่ผู้ขายก็นำไปแช่น้ำซัลฟิต สารนี้ทำให้เกิดมะเร็งได้ นอกจากนี้ยังมีสารดินประสิว ก็ทำให้เกิดมะเร็งได้เช่นเดียวกัน หากใส่มาก ๆ ในอาหาร และสารบอแรกซ์หรือน้ำประสานทองที่ผู้ขายนำมาผสมอาหารให้อร่อยน่ารับประทานขึ้น เป็นสารที่มีอันตรายต่อเซลล์ของร่างกายโดยเฉพาะไตและสมอง

จงกา + ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. อาหารที่ปลอดภัยที่สุด คือแก้อาหารพวกใด?

ก. อาหารสด	ข. อาหารหมักดอง
ค. กระเทียมดอง	ง. อาหารกระป๋อง
2. สารเคมีที่ใส่แทนน้ำตาลคืออะไร?

ก. ซัลฟิต	ข. กระเทียมดอง
ค. ดินประสิว	ง. น้ำประสานทอง
3. ซัลฟิตเป็นสารที่ทำให้เกิดโรคอะไร?

ก. หัวคั	ข. มะเร็ง
ค. ท้องผูก	ง. พิษณุ
4. ผลไม้สดบางชนิดผู้ขายนำไปแช่ในสารอะไร?

ก. สารบอแรกซ์	ข. ดินประสิว
ค. ซัลฟิต	ง. น้ำตาล

แบบฝึกหัดการอ่าน
นมทำให้ทารกพิการได้

พ่อแม่ทั้งหลายที่รักลูก ฟังระมัดระวังในการเลือกใช้นมเลี้ยงลูกด้วย อย่าซื้อนมที่มีข้อความที่ฉลาดกว่า "อย่าใช้เลี้ยงทารก" เพราะนอกจากจะไปทำให้ไม่เจริญเติบโตแล้วยังอาจทำให้คาบอด สมองไม่เจริญ หรือปัญญาอ่อนได้

การเลือกซื้อนม ควรตรวจดูอย่าให้กระป๋องชำรุด สำหรับนมสดอย่าลืมดูวันที่หมดอายุ ถ้าเป็นนมพาสเจอร์ไรส์ต้องเก็บไว้ในตู้เย็นอุณหภูมิไม่เกิน 10 องศาเซลเซียส และอย่าให้นานเกิน 3 วัน เพราะแบคทีเรียจะเพิ่มจำนวนขึ้นจะเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ส่วนนมสเตอริไลส์ก็ไม่ควรทิ้งไว้นานเช่นกัน

1. การเลือกซื้อนมควรตรวจอย่างไร?

ก. กระป๋องไม่ชำรุด	ข. กระป๋องยวบนิคหนอย
ค. กระป๋องที่มีสีสวย	ง. กระป๋องที่มีนมมาก ๆ
2. เวลาเลือกซื้อนมสดต้องเลือกอย่างไร?

ก. ซื้อมนมที่สีสวย	ข. ซื้อมนมที่มีชื่อ
ค. คุ้หข้างกลอง	ง. คุ้วันที่หมดอายุ
3. ถ้าเป็นนมพาสเจอร์ไรส์ต้องเก็บไว้ในตู้เย็นอุณหภูมิไม่เกินกี่องศา?

ก. 3 องศาเซลเซียส	ข. 5 องศาเซลเซียส
ค. 10 องศาเซลเซียส	ง. 13 องศาเซลเซียส
4. นมพาสเจอร์ไรส์เก็บไว้ในตู้เย็นได้นานไม่เกินกี่วัน?

ก. 3 วัน	ข. 10 วัน
ค. 15 วัน	ง. นานเท่าไรก็ได้

แบบฝึกหัดการอ่าน

ญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นประกอบด้วยเกาะใหญ่ ๆ 4 เกาะ และเกาะเล็กเกาะน้อยอีกมากมาย ตามปกติประเทศในเอเชียส่วนใหญ่จะมี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว แต่ญี่ปุ่นทำเหตุเกิด 4 ฤดู เพิ่มฤดูใบไม้ผลิ ใบไม้ร่วง และยังแถมหิมะเข้าไปด้วย

ด้วยเหตุที่ญี่ปุ่นเป็นหมู่เกาะ จึงมีภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อย ๆ เช่น แผ่นดินไหว ลมไต้ฝุ่นที่รุนแรง เวลาพัดมาที่ก้นทะเลจะถล่มเกาะเสียให้ไต่ แต่คนญี่ปุ่นก็มักบินออกนอกน คางจะถือคติว่าถล่มไต่ถล่มไป ซ้ำสร้างใหม่ก็ไต่ได้ง่ายนิกเดียว

ญี่ปุ่นมีประชากรราว 111 ล้านคน คนส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในเมือง โดยเฉพาะที่เมืองโตเกียวและโยโกฮาม่า มีประชากรหนาแน่นที่สุดในโลกเลยละ

ทุกวันนี้ ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ครองความเป็นเจ้าในด้านเศรษฐกิจของโลกทั้ง ๆ ที่เพิ่งฟื้นตัวจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ไต่ไม่นานนี้แสดงให้เห็นว่า คนญี่ปุ่นขยันขันแข็ง และอดออมขนาดไหน โดยเฉพาะเรื่องวินัยแล้วไต่ทองทุกสิ่งเลยละ (ดูเอาไต่ไต่ จะไต่เอามาพัฒนาประเทศเราไต่)

จงกากบาทที่อักษร ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ประเทศญี่ปุ่นประกอบด้วยเกาะใหญ่ ๆ กี่เกาะ?

ก. 1 เกาะ

ข. 2 เกาะ

ค. 3 เกาะ

ด. 4 เกาะ

2. ประเทศญี่ปุ่นมีกี่ฤดู?

ก. 2 ฤดู

ข. 3 ฤดู

ค. 4 ฤดู

ง. 5 ฤดู

แบบฝึกหัดการอ่าน

ที่ริมสระน้ำในโอเอซิสกลางทะเลทรายแห่งหนึ่ง มีคนอินทผาลัมขึ้นคู่กันอยู่คนหนึ่ง
งอกงามอวบทั้งใบและผลก็มีรสหวานอร่อย อีกคนหนึ่งพุ่มไม้ใบงามแต่ไม่มีผลเลย เมื่อผล
อินทผาลัมสุก ผู้คนที่สัญจรผ่านไปมาก็ขึ้นเก็บลูกไปหมดสิ้น ถึงงานสาขาก็เหยียบหัก ลูก
ที่อยู่สูง ๆ ก็ถูกไคน้หล่นลงมา คนไม้ที่เคยงามรวงโรยบอบช้ำไปหมด ส่วนอีกคนหนึ่งคง
สภาพตามเดิม มันมองดูเพื่อนด้วยความสมเพช แล้วพูดว่า "คุณไหมละ กับที่อุทิศกำลัง
ตนให้งอกงาม ให้ผลไม้มากมายมากมาย แล้วก็ถูกเหยียบ ถูกตี จนช้ำชอกเช่นนี้"
คนไม้ที่ให้ผลกล่าวกอบว่า "ฉันภูมิใจที่ได้ให้ผล ให้ความสุขแก่ผู้ที่ท่องเที่ยวทางทะเล
ทรายที่ร้อนแห้งแล้งมาไกล เธอเห็นหรือเปล่าว่าเขาดีใจเพียงไหน ชื่นใจเพียงใด ที่ได้
เห็นตนไม่งามและได้กินผลไม้มากมาย ความชื่นชมที่เขาแสดงให้เห็นนี้แหละ เป็นแรง
บันดาลใจให้ฉันตั้งใจให้ใบงามให้ผลตกทุก ๆ ปี จะให้ยืนตนอยู่สวย ๆ ไรผล ไร้ประโยชน์
หนักแผ่นดินเปล่า ๆ"

1. เรื่องนี้ควรตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร?

ก. ทะเลทราย	ข. แรงบันดาลใจ
ค. ความรวงโรย	ง. ความสมเพช
2. คนอินทผาลัมมักขึ้นที่ใด?

ก. กลางป่าลึก	ข. ในน้ำ
ค. ทะเลทราย	ง. ชายเลน
3. "ความสมเพช" มีความหมายใกล้เคียงกับข้อใด?

ก. เวทนา, สงสาร	ข. ความดีใจ
ค. ความโศกเศร้า	ง. ความสุข
4. คำใดไม่เข้าพวก

ก. รวงโรย	ข. โรยรา
ค. รุงเรือง	ง. รวงหล่น

แบบฝึกหัดการอ่าน
หุงกุลารองไห้

หุงกุลารองไห้ เป็นที่ราบแห้งแล้งกันดาร เพราะไม่มีพืชปกคลุมดิน ทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ การเพาะปลูกก็ไม่ค่อยได้ผล และมีแนวโน้มน้ำที่จะแห้งแล้งมากขึ้นไปอีก

ชาวจังหวัดร้อยเอ็ดช่วยกันปลูกไม้โตเร็วจำพวกประดู่ ยูคาลิปตัส กระถินณรงค์ มะม่วงหิมพานต์ และผลไม้อื่น ๆ จำนวน 6 หมื่นต้น ในหุงกุลารองไห้ เป็นจำนวนเนื้อที่ 1 พันไร่ และมีโครงการขยายถึง 4 พันไร่ ในปีต่อ ๆ ไป

หากประสบความสำเร็จดังคาด อีกไม่นานหุงกุลารองไห้จะได้สิ้นชื่อในความแห้งแล้งเสียที

1. หุงกุลารองไห้ อยู่ในจังหวัดอะไร?

ก. ร้อยเอ็ด	ข. ชุมพร
ค. กรุงเทพมหานคร	ง. สุพรรณบุรี
2. ลักษณะพื้นดินในหุงกุลารองไห้ เป็นอย่างไร?

ก. ความชื้นชื้น	ข. พืชผลอุดมสมบูรณ์
ค. ความแห้งแล้ง	ง. ไม่มีชอกชอก
3. เหตุใดหุงกุลารองไห้ จึงแห้งแล้งกันดาร?

ก. เพราะมีต้นไม้มากเกินไป	ข. เพราะไม่มีพืชคลุมดิน
ค. เพราะประชาชนอยู่กันมากเกินไป	ง. เพราะมีภูเขาไฟ
4. วิธีช่วยแก้ความแห้งแล้งของหุงกุลารองไห้ คือวิธีใด?

ก. ช่วยกันไถดินต้นไม้	ข. ช่วยกันปลูกต้นไม้
ค. ส่งเสริมอุตสาหกรรม	ง. ฝึกทุกข้อ
5. หุงกุลารองไห้ อยู่ในภาคใด?

ก. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ข. ภาคตะวันออก
ค. ภาคกลาง	ง. ภาคใต้

แบบฝึกหัดการอ่าน
ผมมีประโยชน์อย่างไร

ผมและชนมีหน้าที่หลายประการ ประการแรกช่วยให้ร่างกายอบอุ่น ประโยชน์
ข้อนี้เรามองไม่ค่อยเห็นเพราะทุกวันนี้นักเราไว้มัน แก่กายอบอุ่นในอีก ในสมัยหิน
ยุคนั้นคนไม่สวมเสื้อผ้าแต่จะมีผมยาวรุงรัง ผมยาว ๆ นั้นแหละช่วยให้ร่างกายอบอุ่น
โดยทั่วไปแล้วบนร่างกายของเราจะมีอยู่สองบริเวณที่ไม่มีขนขึ้นเลย คือ ฝ่ามือ กับฝ่าเท้า
ตั้งแต่ส้นเท้าไปถึงปลายนิ้วเท้า

ประการที่สองผมหรือขนช่วยป้องกันอันตรายให้กับอวัยวะบางส่วน เช่น ขนตา
ป้องกันฝุ่นเข้าตาของเรา

ในกรณีของสัตว์ ขนช่วยในการพรางตัวได้ เช่น สัตว์ที่อยู่ในเขตหนาว มีหิมะ
หรือน้ำแข็งปกคลุมสัตว์ในบริเวณดังกล่าวจะมีขนหนา และมีสีขนจะเป็นสีขาว หรือสีเทา
จาง ๆ เพื่อพรางตัวสัตว์นั่นเอง

ประโยชน์ของผมหรือขนอีกอย่างก็คือทำให้ตัวเองเป็นจุดสนใจของคนอื่น เช่น
คนเราจะมีการแต่งทรงผมเพื่อให้ตัวเองดู "หล่อ" คนอื่นจะได้สนใจเหลียวมอง

ในสัตว์หลายชนิดขนยังใช้ประโยชน์อย่างอื่นอีกด้วย เช่น แมวใช้หนวดคลำหาใน
ความมืด

จงกากบาทที่ข้อที่ถูกต้อง ก ช ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ในสมัยยุคหิน ทำไมคนจึงไว้มยาวรุงรัง?

ก. เพื่อความสวยงาม	ข. เพื่อป้องกันอันตราย
ค. เพื่อให้ร่างกายอบอุ่น	ง. เพื่อให้เกิดจุดสนใจ

2. บริเวณใดในร่างกายที่ไม่มีขนขึ้นเลย?

ก. ฝ่ามือ	ข. ฝ่าเท้า
ค. ใบหู	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

แบบฝึกหัดการอ่าน
ขี้ผึ้งทองมาจากผึ้งไขไหม?

ถาม ขี้ผึ้งทองมาจากผึ้งไขไหม?

ตอบ "ขี้ผึ้ง" เป็นสารที่ไต่จากพืช และสัตว์หลายชนิด "ขี้ผึ้ง" ก็มีทั้งหลายอย่างหลายประโยชน์ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น เราใช้ "ขี้ผึ้ง" ทำเทียนไข ใช้ทำเครื่องบันทึกเสียง "ขี้ผึ้ง" ยังใช้ทำเครื่องสำอางสำหรับทาหน้า ตลอดจนไปจนกระทั่งทำน้ำมันขัดพื้นบ้าน นอกจากนี้ "ขี้ผึ้ง" ยังใช้ทำสีเทียน ใช้ทำหุ่นขี้ผึ้ง (หุ่นปั้นเป็นรูปคนสำคัญ ๆ ของโลก เท้าตัวจริง ปั้นด้วยขี้ผึ้ง)

"ขี้ผึ้ง" ชนิดที่เรารู้จักกันคนนี้ได้มาจากผึ้ง ผึ้งผลิตสารที่เรียกว่า "ขี้ผึ้ง" นออกมาจากตัวเพื่อใช้สร้างรัง และการที่ผึ้งจะผลิตขี้ผึ้งได้ ผึ้งจะต้องกินอาหารเข้าไปก่อน นักวิทยาศาสตร์คำนวณว่า ถ้าจะให้ผึ้งผลิตขี้ผึ้งหนัก 1 กิโลกรัม ผึ้งจะต้องกินอาหารเข้าไปหนัก 10 กิโลกรัม

ขี้ผึ้งที่ไต่จากพืช ชนิดที่เห็นง่ายที่สุดคือ ขี้ผึ้งจากผลแอปเปิ้ล ลองเอาผลแอปเปิ้ลสดมาเช็ดดูก็จะเห็นว่าผิวของมันมีสารจำพวก "ขี้ผึ้ง" อยู่ด้วย นอกจากนี้ยังมีพืชอีกหลายชนิด จะสร้างขี้ผึ้งขึ้นมาคลุมใบเพื่อไม่ให้น้ำในใบระเหยออกไป ขี้ผึ้งที่คนไม่สร้างขึ้นมา เราจะเห็นเป็นฝุ่นขาว ๆ เหมือนแป้ง

นอกจากผึ้งแล้ว แกะก็ให้ "ขี้ผึ้ง" เช่นกัน ขี้ผึ้งจากแกะเรียกว่า "ลาโนลิน" นอกจากนี้ก็ได้จากส่วนหัวของปลาวาฬเปิร์ม ซึ่งนำมาใช้ทำเครื่องสำอาง ส่วนขี้ผึ้งจากผึ้งนั้น นิยมนำมาใช้ทำเทียนไข แท้ที่จริงทุกวันนี้เทียนไขส่วนมากทำมาจากพาราฟฟิน

พาราฟฟิน เป็นขี้ผึ้งที่นักวิทยาศาสตร์สร้างขึ้น

จงวงกลมล้อมรอบข้อ ก ข ค และ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ชีงเป็นสารที่ได้จากอะไรบ้าง?

ก. พืช	ข. สัตว์
ค. นักวิทยาศาสตร์สร้างขึ้น	ง. ถูกทั้งข้อ ก ข และ ค
2. รังของผึ้งสร้างมาจากอะไร?

ก. ใบไม้	ข. ชีง
ค. ต้นหญ้า	ง. กาวผึ้งอ่อน
3. นักวิทยาศาสตร์คำนวณว่า ผึ้งจะตอมกินอาหารเข้าไปหนัก 10 กิโลกรัม เพื่อจะผลิตชีงหนักเท่าใด?

ก. 1 กิโลกรัม	ข. 5 กิโลกรัม
ค. 10 กิโลกรัม	ง. 11 กิโลกรัม
4. ไขมันของผลแอปเปิ้ลมีสารจำพวกใด?

ก. แป้ง	ข. น้ำมัน
ค. ชีง	ง. ยาง
5. "ลาโนลิน" เป็นชื่อชีงที่ได้จากสัตว์ใด?

ก. แพะ	ข. แกะ
ค. ปลาวาฬ	ง. ปลาโลมา
6. ปัจจุบันนี้เทียนไขส่วนมากทำมาจากอะไร?

ก. ชีง	ข. ลาโนลิน
ค. พาราฟิน	ง. แรพิน
7. สิ่งของในข้อใดไม่ได้ทำจากชีง?

ก. น้ำมันชักพื้น	ข. เทียนไข
ค. เครื่องบันทึกเสียง	ง. น้ำหอม

แบบฝึกหัดการอ่าน

นกลอย

ฉันเป็นนกลittle ๆ ขนาดเท่านกกระจอก ชื่อฉันก็มี แกคนจิ้มไปหมดแล้ว เพราะ เขามักเรียกฉันว่า "นกลอย" เวลาเขาร้องขำฉัน "นกลอย จะ นกลอย" นั้น ที่จริงเขาน่าจะร้อง "นกขัง จะ นกขัง" เพราะทั้งแกฉันและเพื่อนลี้มหาคุณโลกได้ไม่กี่วัน พวกเราก็กถูกตาข่ายครอบ แล้วจับมาขังไว้ในกรง ขำน้ำเขาก็ไม่ให้ฉันกิน เพราะคนจับเขาจะรีบนำฉันไปขายในกรง ที่ฉันถูกขังไว้ในกรงที่ยังเล็กไปกว่าเก่า มีเพื่อนอยู่กับฉัน เราทั้งสามแทบไม่มีที่จะกิน เมื่อเราได้ยินเสียงคังจนตกใจและโผบินโดยสัญชาตญาณ เราก็กจะกระแทกกับซี่กรง คนขายพยายามขายเราในที่ชุมชนแห่งหนึ่ง มีรถราจอดแจ "นกลอย จะ นกลอย" เขาเที่ยวแค้นให้คนซื้อ "ทำบุญปล่อยนกหน่อยครับ ได้บุญแรง" "เป็นชายไม่ค่อยได้ ขำแพง เลยหาคนใจบุญยาก" เสียงคนขายพูดกับหญิงอ้วนที่นั่งอยู่ที่โต๊ะขายเครื่องใส่บาตร นาน ๆ จึงจะมีคนมาซื้อของใส่บาตร คนนั้นก็ถูกเขาชี้ให้ซื้อ นกลอย แต่มักส่ายหน้า "ไว้วันหลังเถิดจ๊ะ" มีบางคนทนเขาชี้ไม่ไหวก็ซื้อ แต่เขาไม่ได้เลือกกรงที่ฉันอยู่ ฉันจำไม่ได้ว่าฉันเห็นสภาพอย่างนั้นมากี่วัน เพราะฉันเป็นเพียง นกตัวเล็ก ๆ ที่คิดและจำไม่เก่งเหมือนคน ฉันเพียงแต่รู้สึกว้อออแรงลง ปีกของฉัน ขยับเขยื้อนได้อย่างลำบาก ฉันอยากที่จะเห็นทุ่งกว้าง ใบข้าวสีเขียวสด ภูเขาใส สะท้อน ดอกบัวสีชมพู ที่บานอยู่เหนือน้ำ ฟากกว้างที่ปราศจากสิ่งสูง ๆ ที่คำหมิ่นมาถักกัน ฉันอยากสูดอากาศบริสุทธิ์แทนอากาศฉุน ๆ ที่อยู่รอบตัวฉัน เพื่อนร่วมกรงตัวหนึ่งของฉันนั่งหลับตา เขาคงจะฝันถึงทุ่งกว้างอย่างฉันเหมือนกัน อ้าว! เขาลืมคว่ำลงบนพื้นเสียแล้ว ไปสู่ที่ขอบ ๆ เถอะนะเพื่อน ไม่นานคนขายก็สังเกตเห็นเพื่อนฉันที่ตาย จึงเอานกอีกตัวมาใส่แทน เขาโยนนกตัวที่ตายลงไปในถังขยะ เพียง ถ้าฉันตาย ขอให้มันดีกว่านี้สำหรับนอนน้อยเถอะ อิศรภาพ มาถึงอย่างไม่ว่าฉัน หญิงคนหนึ่งรับกรงที่ฉันอยู่จากคนขาย พร้อมกับส่งเงินให้เป็นการแลกเปลี่ยน เธอเปิดประตูกรงให้พวกเรา ฉันก็ใจที่จะได้โผไปสู่อิศรภาพ แต่แล้ว โอ้ ทำไมปีกฉันจึงผิดเหลือเกิน ฉันกางเกือบไม่ออก ฉันก็คัพโผออก

ไปจากกรง ฉันรู้สึกตัวหนักอย่างไม่เคยรู้สึกตัวมาก่อน จึงต้องรอนลงดิน แต่ฉันต้องบินไป
 บินไปให้ถึงทุ่งกว้างที่ฉันปรารถนา ... ฉันมารู้สึกตัวอีกครั้งหนึ่งในที่จำกัด มันกว้างกว่า
 กรงและเย็นสบาย ฉันมองหาทุ่งกว้าง มันอยู่แค่อ้อม แค่มื่ออะไรใส่ ๆ ก็ได้อยู่ ฉันลุกขึ้น
 จากผ้าที่ปูรองฉันอยู่ คนใจบุญคงจะช่วยจับฉันมาวางไว้ในที่นี้ เมื่อพบฉันอ่อนแรงอยู่ข้างถนน
 ฉันกางปีกออกรู้สึกตัวเหมือนกับว่ากำลังบินอยู่ ทั้ง ๆ ที่ฉันไม่ได้บิน ฉันอยู่ในรถที่กำลังแล่น
 นั้นเอง แต่ฉันจะต้องออกไปยังทุ่งกว้างนั้นให้ได้ ฉันจะไม่ยอมอยู่ในที่คุมขังใด ๆ ทั้งสิ้น
 สองแมงกูดที่ไต่เก็บฉันมาจากข้างถนนคงได้สังเกตเห็นว่าฉันฟื้นแล้ว จึงรีบหยุดรถ ในที่สุด
 ฉันก็ได้มาอยู่ในทุ่งนาที่เขียวชอุ่มสมความปรารถนา ครอบครัวที่ใจบุญได้ส่งฉันให้รอนไปสู่
 อีสราฟา ถ้าทุกคนเข้าใจความหมายของอีสราฟาและเมตคาสต์ตัวรวมโลก เราก็จะอยู่
 ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

จงกา + ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ทำไมนกในเรื่องนี้จึงชอบวางนกลอย?

ก. เพราะคนตั้งให้	ข. เพราะเป็นนกที่ถูกขัง
ค. เพราะเป็นนกที่คนชอบแล้วนำมาปล่อย	ง. เพราะถูกปล่อยปลະละเลย
2. นกลอยมีขนาดเท่าใด?

ก. ขนาดเล็กมาก	ข. ขนาดพอเหมาะกักรง
ค. ขนาดเท่านกเขา	ง. ขนาดเท่านกกระจอก
3. "ฉัน" ในเรื่องนี้เป็นใคร?

ก. คนชายนก	ข. คนชื่อนก
ค. นกชนิดหนึ่ง	ง. นกลอย
4. ใครช่วยนกลอยตัวนี้ให้คนสู่อิสราฟา?

ก. คนชื่อ	ข. คนใจบุญ
ค. คนใจบุญ 2 คน	ง. คนใจบุญ 2 คน แมงกูด

แบบฝึกหัดการอ่าน

กระดาษ

ในชีวิตประจำวันของเราปัจจุบันนี้ กระดาษมีบทบาทสำคัญมาก ถ้าขาดกระดาษไปเสียอย่างคงจะรู้สึกวุ่นวาย เราใช้กระดาษเช็คหน้าฝาก เช็ควงเงิน เช็คปาก เช็คชั้นแถว เรื่อยไป จนถึงใช้กระดาษยัดลงในร่องเท้ากับร่องเท้าอีก

ฝรั่งยอมรับว่า ผู้นำในการผลิตกระดาษคือ คนจีน จีนผลิตกระดาษใช้ก่อนชาติใดในโลกก่อนที่จะมีกระดาษ คนจีนเขียนหนังสือลงบนไม้ไผ่ผานบาง ๆ ค้างนั้นตำรา 1 เล่มจะประกอบด้วยไม้ไผ่ผานบางหลาย ๆ คู่ผูกติดกันเป็นพวง ทำให้เกิดความยุ่งยากในการใช้ นักปราชญ์จีนชื่อ โมจิ เวลาไปไหนต้องไขว่คว้า 3 คนขนตำราไม้ไผ่ บางที่คนจีนเขียนลงบนผ้าไหม ซึ่งแพงเกินไป ขนออกหนังสือพิมพ์เป็นผ้าไหม คงไม่มีใครมีหนังสือ

ค้างนั้น ใน ค.ศ. 105 จึงมีนักวิชาการของจีนชื่อ ไส่หลุน คิดทำกระดาษขึ้นก่อนหน้านั้นอาจมีคนอื่นพยายามอยู่ประปราย แต่หลักฐานไม่แน่ชัด

กระดาษไผ่แพร่หลายไปอย่างรวดเร็ว แต่ก่อนนั้นคงยังไม่ถึงกับเอามาใช้เป็นม้วน ๆ ในห้องน้ำ สำหรับเริ่มผลิตกระดาษใช้ใน ค.ศ. 751 เพราะบังเอิญไปวิวาทกับจีนและชนะ จับทหารจีนไปได้มากมาย ซึ่งเป็นช่างทำกระดาษ ต่อมาอียิปต์ซึ่งมีชื่อเสียงทางการเขียนหนังสือลงบนแผ่นปาปิรุสก็หันมาใช้กระดาษบ้าง สเปนในยุโรปเริ่มใช้กระดาษใน ค.ศ. 1150 และกระดาษค่อย ๆ แพร่หลายไปทั่วยุโรป

ในยุโรปก่อนที่จะมีกระดาษแพร่ไปถึง ก็มีการเขียนตำรา เช่น ตำราศาสนา ซึ่งมักเขียนลงบนหนังแกะ คำนวณได้ว่า ตำราศาสนา 1 เล่มต้องใช้หนังแกะประมาณ 300 ตัว เห็นคนไทยสมัยนี้แล้วว่า ใบปริญญาของมหาวิทยาลัยบางแห่งยังคงใช้หนังแกะทั้ง ๆ ที่กระดาษมีใช้กันเกรอ คงเป็นเพราะหนังแกะมีกลิ่นสะอาดกว่ากระดาษ

ถึงแม้ว่าจีนจะเป็นผู้ริเริ่มทำกระดาษ แต่สมัยนี้กระดาษฝรั่งมีคุณภาพดีกว่ากระดาษจีน ไม่ว่าจะเป็กระดาษเขียนหนังสือหรือกระดาษชำระ ขอนี้เป็นเรื่องถกเถียงเชิงปรัชญาซึ่งสรุปได้ว่า คนจีนส่วนมากเป็นคนที่มีก้นอวบ พอผลิตกระดาษพอเขียนหนังสือได้คิด หรือชำระได้พอสมควรก็พอใจ แล้วมิได้คิดอ่านต่อไป ตรงข้ามกับฝรั่งซึ่งความพอใจไม่มีที่สิ้นสุด

สามารถผลิตกระดาษเขียนเพลงยาว ซึ่งแม้เพียงส่งกระดาษเปล่า ๆ ไปให้สาวโดยไม่ต้องเขียนอะไร สาวก็หลงรักเสียแล้ว เพราะสีมันสวย และมันหอมชวนเคลิบเคลิ้ม

นอกจากริเริ่มผลิตกระดาษ คนจีนยังริเริ่มเกี่ยวกับการพิมพ์ ก่อนจะทำพิมพ์อะไรก็ตามต้องมีกระดาษและหมึก ในเมืองจีนคนมีศึลาจารึก โดยใช้กระดาษวางทาบ แล้วเอาหมึกราดลงไป

การพิมพ์ในตอนแรก ๆ เป็นการลอกแม่พิมพ์ สีโลมหมึกลงไปบนกระดาษเหมือนการประทับตรายาง คำว่าพิมพ์ฉบับแรกในโลกเป็นคำรากพุทธศาสนา พิมพ์เมื่อ ค.ศ. 868 มิได้เป็นหน้า ๆ แบบคำรามสมัยนี้ แต่เป็นม้วนยาว 16 ฟุต (คงจะสั้นกว่ากระดาษม้วนยี่ห้อต่าง ๆ ในปัจจุบัน)

การพิมพ์แบบทกล้วน แพร่ไปถึงเปอร์เซียใน ค.ศ. 1294 ส่วนในยุโรปนั้น เริ่มมีการพิมพ์ใน ค.ศ. 1423

จงกากบาททับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

- ผู้นำในการผลิตกระดาษคือ คนชาติใด?

ก. คนจีน	ข. คนอินเดีย
ค. คนอาหรับ	ง. คนอียิปต์
- ในสมัยก่อนที่จะมีกระดาษ คนจีนเขียนหนังสือลงบนอะไร?

ก. แผ่นปาปิรุส	ข. ไม้ไผ่
ค. ผ้าไหม	ง. ถูกทั้งข้อ ข และ ค
- นักวิชาการของจีน ผู้คิดทำกระดาษขึ้นชื่ออะไร?

ก. ไม้จี้	ข. ชงจ้อ
ค. ไส้หลุน	ง. ชงเบง

แบบฝึกหัดการอ่าน

ฟาติมะคนฉลาด

นานมาแล้ว มีเด็กหญิงสวยมากคนหนึ่งชื่อ ฟาติมะ เธอได้รับสมญาว่า ฟาติมะคนสวย แต่เธอไม่ได้สวยอย่างเคียว เธอยังฉลาดมากด้วย

วันหนึ่ง ฟาติมะไปเที่ยวเล่นในป่ากับเพื่อนอีก 5 คน แล้วก็เกิดหลงทางอยู่ในป่าจนมืด ทั้งหมดมองเห็นแสงไฟส่องสว่างอยู่กลางป่า จึงพากันเดินเข้าไปใกล้ ๆ มีหญิงแก่คนหนึ่งนั่งอยู่ข้างกองไฟ หญิงแก่เห็นเด็ก ๆ ก็หัวเราะเสียงแหลม

"อะ ๆ ๆ ค่ะ เหลือเกิน ค่ะอะไรอย่างนี้ พระเจ้าประทานมาให้ฉันแท้ ๆ ทั้ง 6 คน มาเถละฉันจะหาของอร่อย ๆ ให้พวกเธอกิน"

หญิงแก่หยิบขนมหวานน่ากินออกมาให้ ฟาติมะมองขนมแล้วก็มองหญิงแก่คนนั้น เธอแอบกระซิบเพื่อน ๆ ว่า "นั่นนะ แม่คนนะ อย่ากินอะไรของแก่เขาไปเสีย"

"อ่าว ทำไมไม่กินขนมกันล่ะ" หญิงแก่ถาม

"เรากินขนมไม่ลงหรอก ต้องกินน้ำก่อน" ฟาติมะตอบ "ให้เราไปกินน้ำที่แม่น้ำน้อยซี" "ไม่ได้ ไม่ได้" หญิงแก่ร้อง "ถ้าปล่อยให้ไปที่แม่น้ำ พวกเจ้าก็หั่นกันหมดซี"

"เอา เชือกผูกเราไว้ก็ได้ แล้วไปตักน้ำมาให้เรากิน จะได้รู้ว่าเราไม่ได้หนีไปไหน" แม่คนจึงคว้าเชือกมามัดเด็กทั้งหกรวมกันไว้ แล้วถือปลายเชือกอีกด้านหนึ่งเดินไป พูลางพูดว่า "ฉันจะกระตุกเชือกคุณเรื่อย ๆ ถาหนักล่ะก็ ฉันรู้แน่ ๆ" แม่คนเดินไปตักน้ำที่แม่น้ำ เดินไปถึงกระตุกเชือกไปค้วย พร้อมกับส่งเสียงหัวเราะ "อะ ๆ ๆ ยังอยู่ ยังอยู่" พอเดินไปได้อีกนิดก็กระตุกเชือกอีกที "เจ้าเด็ก 6 คนทั้งหมดยังอยู่" แม่คนไม่รู้ว่าฟาติมะแก่เชือกที่ผูกเธอกับเพื่อน ๆ ไปผูกต้นไม้แทน แล้วเด็กทั้ง 6 รีบวิ่งหนีไปทางที่จะกลับหมู่บ้าน พอแม่คนกลับมาดูว่าเด็กหนีไปหมดแล้ว นางก็ร้องเสกให้มีแม่น้ำและจระเข้ตัวโต ๆ ขวางเด็กไว้ เด็กทั้ง 6 วิ่งมาเจอแม่น้ำก็ไม่รู้จะข้ามไปได้อย่างไร ฟาติมะเห็นจระเข้ เธอจึงเข้าไปพูดค้วย "นี่แน่จระเข้เพื่อนรัก ช่วยพาพวกเราซึ่งหลังข้ามแม่น้ำไปที่ละคนเถละจะ"

"แล้วฉันจะได้อะไรตอบแทนล่ะ" จระเข้ถาม "พาพวกเรา 5 คนข้ามไปแล้วกัน คนที่ 6"

ยอมให้เชอกิน" ฟาคิมะตอบจระเข้ยอมตกลง เด็กหญิงคนหนึ่งขึ้นขี่หลังจระเข้ แล้วมันก็
ว่ายน้ำพาไปส่งอีกด้านหนึ่ง

"หนึ่งละนะ" จระเข้พูด แล้วก็กลับมาจับเด็กอีกคน "ฮา สองละ" แล้วก็กลับมา
จับเด็กอีกคน "ฮา สามแล้ว" แล้วก็กลับมาจับเด็กอีกคน "ฮา คนที่สี่" แล้วก็กลับมา
จับเด็กอีกคน "ฮา ครบห้าคนแล้ว ที่วันนี้จะได้กินคนที่หกละ" แมมควังตามเด็ก ๆ มาถึง
แม่น้ำพอดี

ฟาคิมะข้ามแม่น้ำไปพร้อมกับเด็กคนห้าแล้ว เธอแอบเกาะหางจระเข้ไปโดยที่มัน
ไม่รู้ แมมควังขึ้นขี่หลังจระเข้ จระเข้พาไปจนถึงกลางแม่น้ำ แล้วก็ร้องว่า "ฮา นี่เป็น
เด็กคนที่หก" แล้วจระเข้ก็กินแมมค พอกินเสร็จมันก็นั่งว่า "เด็กคนนี้ไม่เห็นดีเลย มีแต่
กระดูกทั้งนั้น เราน่าจะกินคนใดคนหนึ่งในห้าคนนั้นมากกว่า เธอ"

จงเติมคำที่ตกของลงในช่องว่างในแต่ละข้อ

1. ฟาคิมะเป็นเด็กหญิงที่.....
2. เด็ก ๆ ที่หลงทางในป่าเป็นเพราะ.....
3. ฟาคิมะขอร้องให้.....พาข้ามแม่น้ำ
4. มีแม่น้ำขวางทางที่เด็กทั้งหกเดินกลับ แมมน้ำนี้เกิดขึ้นโดย.....
5. จระเข้ได้กิน.....เป็นอาหาร
6. จากนิทานเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าฟาคิมะเป็นคน.....
7. ความคิดของฟาคิมะทำให้เขาและเพื่อน ๆ เดินทางข้าม.....ได้
8. หญิงแก่ในเรื่อนักคือ.....

แบบฝึกหัดการอ่าน
เด็ก ๆ คองการวิทะมิน

"โอ...ตา...บี...ซา...ซี...ลัก...คี...กูก..."

เมื่อยังเป็นนักเรียนชั้นมัธยม แม่จำได้ว่าแม่เคยหลงเสียคลองปรือว่าวิทะมินอะไร มีคุณค่าอะไร เพื่อเอาไปคอบในหองสอบสำหรับวิชาสุขศึกษา แม่ก็ไม่เคยได้คำนึงถึงการที่จะนำความรู้ที่หองอยู่ปาว ๆ นั้นมาใช้กับตัวเองเลยจนตัวแม่เองกลายเป็นสาวผอมโซ ซึ่งเดิณีให้เข้าสมัยนิยมก็จึงกลายเป็นรูปร่างโปร่งบาง อรชรอ่อนแอไปได้

ครั้งมีลูกนั้นแหละ แม่จึงได้ใช้วิชาความรู้ที่เคยหองปาว ๆ นั้นอย่างจริงจังกับเขาเสียที ควยกคิดว่าลูกนั้นจะ "อ่อนแอเอบาง" เหมือนอย่างแม่

วิทะมินนั้นเป็นสารอาหารอีกอย่างหนึ่งที่ร่างกายคองการเพื่อเสริมสร้างส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเช่นเดียวกับสารอาหาร พวกโปรตีน ไขมัน เกลือแร่ ฯลฯ การได้รับวิทะมินในปริมาณที่ไม่เพียงพอหรือในอัตราส่วนที่เหมาะสม จะทำให้เกิดโรคที่เกี่ยวกับการขาดอาหารขึ้นมาได้

สำหรับเด็ก ๆ อาหารที่หนูรับประทานเข้าไปนั้น วิทะมินเป็นสารอาหารที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง วิทะมินที่จำเป็นสำหรับหนูในวัยเด็กก็คือ เอ บี บี₁ บี₂ บี₆ บี₁₂ ซี ดี อี เค ในอาชิน กรดแพนโทเทนิก และกรดโฟลิก เพื่อป้องกันมิให้เกิดอาการของโรคขาดวิทะมิน ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดโรคขาดอาหารคามมา ๆ เป็นชบวน

หนูตัวเล็กที่ยังอยู่ในวัยทารกจึงจำเป็นที่หนูกจะคองได้รับวิทะมินเป็นอาหารเสริม โดยเฉพาะวิทะมินเอ ซี และ ดี เนื่องจากหนูกยังไม่สามารถรับประทานอาหารชนิดต่าง ๆ ที่มีวิทะมินที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติได้

วิทะมินเอ ช่วยหนูอย่างไรบ้าง

วิทะมินเอทำให้หนูกมีสายตาคี ผิวพรรณสวย การขาดวิทะมินเอเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ทารกในประเทศคองพัฒนา เสียชีวิต และโดยทั่วไปแล้วมีผลทำให้ตาบอดได้

จงกากบาท หน้าข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. วิตามินอะไรที่ช่วยให้มีสายตาดี?

ก. วิตามินเอ	ข. วิตามินบี
ค. วิตามินซี	ง. วิตามินดี
2. โรคลักปิดลักเปิด มีอาการอย่างไร?

ก. กระจกตา ฝ้าผุง่าย	ข. เลือดออกตามไรฟัน
ค. แขน ขา ชาบ่อย ๆ	ง. อ่อนแอซึมเซา
3. เด็กที่เป็นโรคกระดูกอ่อนเพราะขาดวิตามินอะไร?

ก. วิตามินเอ	ข. วิตามินบี
ค. วิตามินซี	ง. วิตามินดี
4. ส้มทุกชนิด มีวิตามินอะไร?

ก. วิตามินเอ	ข. วิตามินบี
ค. วิตามินซี	ง. วิตามินดี
5. การเล่นกีฬากลางแจ้งท่ามกลางแสงแดด จะช่วยให้ร่างกายได้รับวิตามินอะไร?

ก. วิตามินเอ	ข. วิตามินบี
ค. วิตามินซี	ง. วิตามินดี
6. พืชผักสดที่มีใบเขียวจัด จะมีวิตามินอะไรมาก?

ก. วิตามินเอ	ข. วิตามินบี
ค. วิตามินซี	ง. วิตามินดี

แบบฝึกหัดการอ่าน

ถ่านทองคำ

เจ้าของโรงสีในเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ทราบข่าวว่าป่าผู้ธรรมาของเขาหายเสียแล้ว ป่าเป็นหญิงที่ตระหนี่ถี่เหนียว ชีระแวง และใจร้ายกับญาติทุกคน ดังนั้นเจ้าของโรงสีจึงไม่ได้เส้ราโศกเสียใจที่ป่าหาย ตรงกันข้ามเขาดีใจที่จะได้รับมรดกก้อนใหญ่ที่ป่าทิ้งไว้ เขาตั้งใจจะออกเดินทาง ไปบ้านป่า เขาทรูวันรุ่งขึ้น และได้ส่งคนให้เตรียมมรดกที่จะใช้เดินทาง ให้เรียบร้อย รวมทั้งส่งคัชรินสาวไซของเขาคอยพาให้เตรียมอาหาร เข้าให้พร้อมตอนตีห้า

คัชรินเป็นหญิงสาวที่รักหน้าดี และมีความรับผิดชอบในงานของตน เธอเอาจริง เอาจังกับคำสั่งจนทำให้เธอคนกลางคึก เธอเข้าใจผิดคิดว่าแสงจันทร์ทั้งสองสว่างนั้นเป็นแสงอาทิตย์ คัชรินรีบลงไปในครัวด้วยความตกใจกลัวว่าจะทำอาหาร เข้าให้เจ้าของโรงสีไม่ทัน เธอพยายามก่อไฟในเตาแต่จุดไฟไม่ได้เพราะพื้นเปียกชื้น คัชรินจึงยิ่งตกใจ เธอโผล่หน้าตาถามว่ามีแสงอาทิตย์ขึ้นหรือยัง เธอมองเห็นกองไฟเล็ก ๆ ลูกโซ่คิซงอยู่ในทุ่ง ห่างจากบ้านประมาณยี่สิบหลา เธอจึงรีบคว้าที่ใส่ถ่านวิ่งออกไป เพื่อขอถ่านมาทำอาหารเข้า เมื่อเธอไปถึงกองไฟนั้น เธอเห็นผู้ชายสามคนนั่งกันเงียบไม่ไหวติง เธอถามว่าจะขอถ่านสักสองสามก้อนได้หรือไม่ แต่ไม่มีใครว่าอะไร เธอก็เลยตักถ่าน กล่าวขอบคุณและยกตัวให้ชายทั้งสามอย่างสุภาพ แล้วรีบกลับบ้าน คัชรินเห็นถ่านที่ตักมาลงในเตา ถ่านก็ดับ เธอจึงรีบวิ่งกลับไปหาชายกลุ่มนั้นอีกครั้งขอถ่านมาอีกสองสามก้อนโดยไม่ลืมกล่าวขอบคุณและรีบกลับบ้าน คราวนี้ถ่านก็พอคัชรินมาถึงครัวถ่านก็ดับกลายเป็นสีดำทันที ตอนนั้นคัชรินรู้สึกตกใจกลัว แต่เธอได้ยินเสียงไม้กระดานลั่น เธอคิดว่าเจ้าของโรงสีคงจะตื่นและกำลังจะลงมากินอาหารเข้า เธอจึงรวบรวมความกล้า คว้าพลั่วกับที่ใส่ถ่านวิ่งกลับไปตักกองไฟและชายทั้งสามอีกเป็นครั้งที่สาม เธอกล่าวคำทักทายค้อย ๆ และถามว่าจะขอถ่านไปอีกครั้งได้หรือไม่ แต่ไม่มีใครพูดอะไรเช่นเคย เธอจึงรีบตักถ่านก้อนใหญ่ ๆ ที่ลุกสว่างไสว อยู่ใต้อ่างในที่ใส่ถ่านของเธอ ขณะที่คัชรินกำลังจะวิ่งกลับบ้าน ชายคนหนึ่งก็พูดขึ้นด้วยเสียงแหบ ๆ ว่า "อย่ามามีอีกนะ" คัชรินตกใจมาก เพราะเธอเห็นหน้าตาชาวซิดเหมือนซากศพของชายคนนั้น เธอรีบวิ่งกลับ

บ้านอย่างรวดเร็วที่สุด คัชรินคิดว่านายของเธอคงจะตื่นขึ้นมาแล้ว และเธอคงจะทำอาหารให้เขาไมทัน เธอรีบเทถ่านลงในเตา คราวนั้นเธอก็ดับสนิทอีก

ทันทีที่นั้นนาฬิกาทั่วคโลก ๆ ก็ก็บอกเวลาเที่ยงคืนตรง แล้วก็มีเสียงเหมือนฟ้าร้องกึ่งกระหึ่มอยู่รอบ ๆ บ้าน คัชรินมองออกไปข้างนอก ทั้งกองไฟและชายสามคนหายไปหมด เธอวิ่งขึ้นไปนอนคลุมโปงในห้องใต้หลังคาของเธอ เธอนอนไม่หลับอยู่นาน แต่พอใกล้เช้า คัชรินก็หลับสนิท

เจ้าของโรงสีลงมาข้างล่างตอนหกโมงเช้า เขามองหาอาหาร เขาก็ไม่เห็นมี คัชรินก็ไม่ได้อยู่ข้างล่าง เขาจึงเดินเขาไปคูในครัวเพื่อว่าคัชรินจะนอนมไว้ให้บนเตา แต่เจ้าของโรงสีก็ท้อใจ เพราะในเตาเต็มไปด้วยทองคำเป็นประกายสุกปลั่งอยู่สามชั้น แต่ละชั้นนั้นข้างบนจะเป็นทองแผ่นใหญ่และสวยงามกว่าข้างล่าง ทองทั้งหมดนั้นมากกว่ามรดกของป่าที่เจ้าของโรงสีกำลังจะเดินทาง ไปรับเสียอีก แต่เจ้าของโรงสีเป็นคนซื่อตรง เมื่อเจ้าของโรงสีได้ฟังคัชรินเล่าเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นแล้ว เขาก็ให้คัชรินเป็นเจ้าของทองคำทั้งหมด ตัวเขาเองก็พอใจในสมบัติที่มีอยู่แล้ว ดังนั้นสาวใช้ซื่อสัตย์จึงกลายเป็นหญิงสาวที่ร่ำรวย

จงกา ✓ หน้าข้อที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้อง

1. ป่าของเจ้าของโรงสีหายไปเพราะชรา
2. คัชรินเป็นเด็กรับใช้ที่บ้านป่าของเจ้าของโรงสี
3. คัชรินวิ่งไปกลางทุ่งเพื่อไปขอด่าน
4. ใกล้เคียง ๆ กองไฟมีชาย 3 คนนั่งอยู่
5. คัชรินนำถ่านมาใส่ถังเก็บไว้ใช้
6. ในเตาที่ใช้ทำกับข้าวมีไฟลุกสว่าง
7. เจ้าของโรงสีเป็นคนดี
8. เจ้าของโรงสีมีนิสัยซื่อตรง
9. คัชรินเป็นหญิงสาวที่ไม่มีความรับผิดชอบ
10. คัชรินกลายเป็นคนที่ร่ำรวยเพราะได้เป็นเจ้าของทองคำมากมาย

แบบฝึกหัดการอ่าน
นกน้ำผึ้ง

ในป่าในอาฟริกา มีนกตัวเล็ก ๆ ชนิดหนึ่ง นกชนิดนี้ชอบกินน้ำผึ้ง มันชอบรสหวานหอมของน้ำผึ้ง เวลาที่มันบินไปพบรวงผึ้งซึ่งมีน้ำหวาน มันจะบินหากคนจนพบ ส่งเสียงร้อง เป็นสัญญาณ พลางบินจากคนไม่คนหนึ่ง ไปยังอีกคนหนึ่ง คนก็จะแปลกใจและตามมันไป คอยวิธินมันก็จะพาคน ไปที่รังผึ้งที่มันพบจนได้ แล้วคนก็จะก่อไฟสุ่มควันไฟที่คนไม่ทิ้งรังผึ้ง ทำให้พวกผึ้งบินหนีควันไฟ ที่รังของมันไป คนก็จะได้นำหวานจากรังผึ้งนั้น เขาจะแบ่งน้ำผึ้งส่วนหนึ่งไว้ให้คนที่พามา โดยวางไว้ให้บนต้นไม้ เจ้านกน้ำผึ้งก็จะกินอย่างมีความสุข ชาวบ้านพากันพูดว่า ถ้าใครไม่แบ่งน้ำผึ้งที่หาได้ให้นก จะต้องเกิดเหตุร้าย ๆ ขึ้นกับตัวผู้นั้น

วันหนึ่ง ชายคนหนึ่งตัดไม้อยู่ในป่า เขาเห็นนกน้ำผึ้งบินมา มันส่งเสียงร้องเรียก และบินจากคนไม่คนหนึ่ง ไปยังอีกคนหนึ่ง ชายคนนั้นคิดใจมาก "อา ทนฉันคงได้พบน้ำผึ้งดี ๆ ละ"

เขาตามนกตัวนั้น ไปจนกระทั่งพบรังผึ้ง เขาก่อไฟที่รังผึ้งนั้น พวกผึ้งก็พากันบินหนีไปหมด ไม่ได้ทำอันตรายเขาเลยแม้แต่น้อย เขาปีนขึ้นไปเก็บรวงผึ้งมาอย่างง่ายดาย นกตัวที่พาเขามาเกาะอยู่บนต้นไม้ มันเฝ้าดูเขาและรอคอยส่วนแบ่งของมัน ชายคนนั้นพูดกับตัวเองว่า "ฉันจะไม่แบ่งน้ำผึ้งให้เจ้านั้นหรอก เรื่องอะไรเก็บเอาไว้ทั้งหมดดีกว่า" แล้วเขาก็นำน้ำผึ้งกลับบ้าน

อาทิตย์หนึ่งต่อมา เขาไปตัดไม้อยู่ในป่า และเห็นนกน้ำผึ้งอีก "คือจริง" เขาร้องขึ้น "คราวนี้ได้เจอน้ำผึ้งดี ๆ อีกแน่" นกน้ำผึ้งนำทางให้เขาตามไป จนกระทั่งถึงต้นไม้คนหนึ่ง ซึ่งมีโพรงอยู่ข้างใน เขามองไม่เห็นรังผึ้งเลย เขาก่อไฟจนควันคลุ้งไปหมด แต่ก็ไม่เห็นมีผึ้งบินออกมาสักตัว เขาจึงคิดว่า "บางทีผึ้งมันอาจจะพากันทิ้งรังไว้ แล้วไปสร้างรังใหญ่กันหมดแล้วก็ได้ รังมันคงอยู่ในโพรงนั่นแน่ ๆ ลองดูซิว่าจะได้พบอะไรบ้าง"

เขาล้วงมือเข้าไปในโพรงต้นไม้ ในนั้นไม่มีน้ำผึ้ง แต่มีงูตัวหนึ่งอยู่ เป็นงูพิษ
และเขาก็ถูกงูกัดตาย
แล้วนกน้ำผึ้งก็บินจากไป

จงกา + ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

1. นกน้ำผึ้งอยู่แถบใดของโลก?

ก. อเมริกา	ข. ออฟริกา
ค. ออสเตรเลีย	ง. ยุโรป
2. ชายคนตัดไม้ต้องตายเพราะอะไร?

ก. เพราะไปหาน้ำผึ้ง	ข. เพราะกลับที่พักไม่ได้
ค. เพราะตามนกน้ำผึ้งไป	ง. เพราะถูกงูกัด
3. ใครเป็นผู้นำชายตัดไม้ไปหาน้ำผึ้ง?

ก. นก	ข. นกชนิดหนึ่ง
ค. นกน้ำผึ้ง	ง. เพื่อนบ้าน
4. วิธีที่จะได้รังผึ้งทำอย่างไร?

ก. หาทางไล่ผึ้ง	ข. ตัดรังผึ้ง
ค. รมควันไต่ต้นไม้ที่มีรังผึ้ง	ง. ตัดกิ่งไม้ที่มีรังผึ้งแขวน
5. ในโพรงไม้มีอะไร?

ก. รังผึ้ง	ข. สัตว์ตัวเล็ก ๆ
ค. งู	ง. แมลง

แบบฝึกหัดการอ่าน
เรื่องของหมวด

ถึงแม้ว่าคนไทยเราไม่ค่อยจะมีหมวด แต่กระนั้นคนไทยก็ยังมีการไว้หมวดไม่แพ้ฝรั่งหรือแขก ซึ่งเป็นชาติที่มีหมวดเคราครก

ความจริงเราไม่ใช่เพิ่งจะไว้หมวดกัน แต่เราได้มีการไว้หมวดมานานแล้ว เช่นในปลายสมัยกรุงศรีอยุธยาเราก็มีนายจันทรหมวดเขี้ยว เอาไว้หมวดจนขึ้นชื่อ

คำว่านายจันทรหมวดเขี้ยว เป็นชื่อเรียก นายจันทร เพราะนายจันทรมีหมวดหรือเอาไว้หมวดแบบเขี้ยว ที่เรียกว่าเขี้ยวกระแต คนทั้งหลายจึงเรียกนายจันทรหมวดเขี้ยว คือเรียกตามลักษณะหมวดของนายจันทรนั่นเอง

เนื่องจากคนไทยได้เอาไว้หมวดมานานแล้ว ดังนั้นเราจึงมีแบบหมวดต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันมาตั้งแต่โบราณมากมายหลายแบบดังนี้

เขี้ยวกระแต ชะแ่งกระต่าย สาหร่ายบก ปกรข้างปาก ฉากข้างแก้ม แหลมขันทา พมาติดบั้ง รังฆมวด หมวดไม้กวาด สาคูลูกคาง กางปีกนก ปกรากไทร

ครั้นถึงรัชกาลที่ 5 เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จประพาสต่างประเทศหลายครั้ง โดยเฉพาะได้เสด็จประพาสยุโรปถึง 2 ครั้ง จึงทำให้พระองค์ได้ทรงพบเห็นขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ พระองค์จึงได้ทรงนำวัฒนธรรมประเพณีดังกล่าวที่เหมาะสมกับคนไทยมาปรับปรุงเผยแพร่ในเมืองไทย โดยเริ่มจากพระองค์เป็นพระราชนิยมก่อน แล้วจึงถ่ายทอดมาถึงเจ้านาย ข้าราชการบริพารและอาณาประชาราษฎร์ตามลำดับ

สำหรับการทรงไว้พระมัสสุของพระองค์นั้น ก็เนื่องมาจากการที่พระองค์ได้เสด็จประพาสต่างประเทศนั่นเอง เพราะไม่ว่าจะเป็นฝรั่งหรือแขกต่างก็นิยมไว้หมวดกันทั้งนั้น พระองค์จึงได้ทรงไว้พระมัสสุดังกล่าว

เมื่อพระองค์ทรงไว้พระมัสสุ เจ้านายและข้าราชการต่างก็พากันทรงไว้พระมัสสุ และไว้หมวดตามอย่างเป็นจำนวนมาก จนเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่งในสมัยรัชกาลที่ 5

จงกากบาทหน้าข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. นายจันทร์ หนวดเขี้ยว มีชีวิตอยู่ในสมัยใด?

ก. สมัยสุโขทัย	ข. สมัยกรุงธนบุรี
ค. สมัยกรุงศรีอยุธยา	ง. สมัยรัชกาลที่ 5
2. นายจันทร์ หนวดเขี้ยว ไว้หนวดแบบใด?

ก. แบบเขี้ยวกระแต	ข. แบบสำหรับยก
ค. แบบฉากข้างแกม	ง. แบบแหลมชันตา
3. รัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสยุโรปกี่ครั้ง?

ก. 1 ครั้ง	ข. 2 ครั้ง
ค. 3 ครั้ง	ง. 4 ครั้ง
4. คำว่า "หนวด" ตรงกับคำราชาศัพท์ข้อใด?

ก. พระเนตร	ข. พระกร
ค. พระมัสสุ	ง. พระบาท
5. ข้อใดเป็นชื่อแบบหนวดที่นิยมในสมัยโบราณ?

ก. ชะแ่งกระต่าย	ข. นกกางปีก
ค. รากไทรย่อย	ง. ปรงข้างหู

แบบฝึกหัดการอ่าน

ปลายทางรุ่งกินน้ำ

เจ้ากบตัวหนึ่งกำลังรำเริงขณะว่ายน้ำอยู่ในสระ มันเหลือบขึ้นมามองเห็นรุ่งกินน้ำ
สีสันสกลี้อยู่กลางอัมพรหลังจากฝนซา

"เอ...ฉันเคยได้ยินว่า" กบรำพึ้ง "จุดหมายปลายทางของรุ่งกินน้ำเป็นบ่อ
ทองคำ ฉันจะลองไปค้นหาบ่อทองคำนั้นดู ฉันจะได้เป็นกบที่รวยที่สุดในโลกตัวเดียวไงละ"

เจ้ากบหนุ่มว่ายน้ำไปที่ขอบสระเร็วเท่าที่จะเร็วได้ ที่นั่นมันได้พบกับกบอีกตัวหนึ่ง

"เฮ้! นี่แกจะถลารีบไปไหน" กบอีกตัวถาม

"ไปที่ปลายทางของรุ่งกินน้ำ" กบหนุ่มตัวแรกตอบฉะฉาน

"อ..." กบตัวที่สองรอง "ข้าได้ยินข่าวเลื่องลือว่าที่นั่นมีบ่อทองคำใช่ไหม?"

"ใช่ งั้นเราไปเถอะ" กบหนุ่มชวน "เราสองตัวจะได้เป็นเศรษฐีกบที่รวยที่สุดใน
โลกทั้งสองตัวไงละ"

ว่าแล้วกบทั้งสองก็กระโดดลงจากขอบสระและก็ได้พบกับกบตัวที่สามเข้าพอดี

"ไฟลนกนรีไง? ถึงได้รับอย่างนั้นนะ" กบตัวที่สามจงนงาย

"เรากำลังจะไปหาบ่อทองคำที่ปลายทางรุ่งกินน้ำกัน" กบสองตัวแรกตอบ

"จริงซี ข้าก็เคยได้ยินอย่างนั้นเหมือนกันว่ามีบ่อทองคำ เพชรพลอย ไข่มุก จีปาณะ"

"งั้น อัยยารอชา!" กบสองตัวแรกเร่ง "เราสามตัวจะเป็นเศรษฐีอันดับหนึ่งของ
โลก

กบหนุ่มสามตัวกอดคอเดินทางเป็นกิลโด ๆ เพื่อไปค้นหาบ่อทองคำหวาน หวังจะเป็น
เศรษฐีในพริบตาโดยไม่ได้คิดจะทำมาหากิน นอกจากแสวงโชคที่บ่อทองคำเพียงอย่างเดียว

เมื่อมันทั้งสามกันคนมาจนถึงจุดหมายปลายทางของรุ่งกินน้ำ ที่นั่นมันได้พบหลุมบ่อลึกลับเหมือน
เหว

"ทองคำ! เพชร! มุก!" กบร้องขึ้นมาพร้อม ๆ กัน พลังถลาคกระโดดลง
ไปในหลุม ไม่คู้ตามาคาเรือ

โถ! ที่นั่นนอกจากจะไม่มีสิ่งมีค่าแม้แต่สักกนิคแล้ว ยังมีแก๊งเหี้ยมโหดตัวยักษ์ที่กำลังหิวโหย
ไม่ได้กินอะไรมา 3 วันแล้ว ก็เจยสว่าปามกบ 3 ตัวกลืนกรวก ๆ ลงคอไปเลย

คติ ความหวังก็เหมือนภูเขาลูกเดียวที่ตกลงมาก็เจ็บปวดหากผิดพลาดหวัง

จงกากบาททับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ในเรื่อง รุ่งกินน้ำ เกิดขึ้นเมื่อไหร่?

ก. ก่อนฝนตก	ข. เมื่อฝนซา
ค. หลังฝนตก	ง. ตอนแดดจ้า
2. ในนิทานเรื่องนี้ มีกบทั้งหมดกี่ตัว?

ก. 1 ตัว	ข. 2 ตัว
ค. 3 ตัว	ง. 4 ตัว
3. กบในเรื่องนี้ คิดว่าปลายทางของรุ่งกินน้ำมีอะไร?

ก. บ่อทองคำ	ข. บ่อเงิน
ค. บ่อมรกต	ง. ถูกทั้งข้อ ก ข และ ค
4. ที่จุดหมายปลายทางของรุ่งกินน้ำ กบพบอะไร?

ก. บ่อทองคำ	ข. หลุมบอลึก
ค. บ่อมรกต	ง. หนองน้ำใหญ่
5. งูเหี้ยมยักษ์อาศัยอยู่ที่ไหน?

ก. บ่อทองคำ	ข. หลุมบอลึก
ค. บ่อมรกต	ง. หนองน้ำใหญ่
6. ในตอนจบของเรื่อง กบเป็นอย่างไร?

ก. รวยเป็นเศรษฐี	ข. อยู่ในบ่อทอง
ค. เป็นอาหารของงู	ง. อยู่บนสวรรค์

แบบฝึกหัดการอ่าน

มิสุโตะลูกชาวประมงกับนกกาน้ำ

นับแต่จำความได้ มิสุโตะ วัย 5 ขวบ ก็เห็นพ่อของเขาลงเรือไปตามแม่น้ำ นางาระ ในตอนเช้าของทุก ๆ วัน พ่อของมิสุโตะมีนกกาน้ำ 20 ตัว เป็นนกกาน้ำที่แข็งแรงและมีความสามารถที่สุดในหมู่บ้านก็พะ มันเป็นนกทะเล ตัวโต ขนสีดำเป็นมัน เป็นนกจับปลาที่มีฝีมือเยี่ยมตามธรรมชาติ

ในตอนกลางวัน มิสุโตะจะเฝ้าดูเด็กหนุ่ม ๆ ในหมู่บ้านฝึกนกกาน้ำที่จับมาได้ พวกเขาจะวางกับดักไว้ตามชายฝั่งเพื่อจับนกกาน้ำ แล้วนำมาฝึกให้เชื่องเพื่อจะได้หาปลาให้ตน ในตอนเย็นมิสุโตะจะช่วยพ่อขนปลาขึ้นจากเรือ ตอนเช้าก่อนพระอาทิตย์ขึ้นจะได้นำไปขายที่ตลาด

เช้าวันหนึ่งมิสุโตะกำลัง โบกมืออำลาพ่อ พ่อกลับหันมายิ้มและบอกว่า "ลงเรือมาด้วยกันสิลูก พ่อมีอะไรจะให้ลูก"

มิสุโตะตื่นเต้นมาก รีบถามลงเรือลำเล็กของพ่อ เรือของพ่อมีใบเรือสีแดงสลับลีน่าเงิน มิสุโตะสงสัยอยู่ในใจว่าพ่อจะพาไปไหนและพ่อมีอะไรให้แก่ตน

ไม่นานนัก มิสุโตะก็ได้คำตอบ พ่อแล่นเรือเข้าไปในอ่าวเล็ก ๆ ริมฝั่งทะเล มิสุโตะได้เห็นนกกาน้ำตัวหนึ่งคิมนอยู่ในกับดักที่ทำจากกิ่งไม้

"นกตัวนี้เป็นของลูก" พ่อบอก "ลูกของทั้งซ้อให้มัน เลี้ยงมันและฝึกให้เชื่อง มันจะเป็นเพื่อนและหาผู้ซื้อสัตว์ของลูก มันจะหาปลาให้ลูกได้นานหลายปีทีเดียว"

พ่อจับนกใส่ในกระบุงหวายมีฝาปิดอย่าง ระมัดระวัง มันคิมนอยู่ครู่หนึ่งก็สงบ มิสุโตะหย่อนปลาตัวเล็ก ๆ ลงไปให้มัน มันก็จิกกินด้วยความหิวโหย เมื่อแล่นเรือกลับบ้าน มิสุโตะรู้สึกภูมิใจมาก ตั้งใจว่าจะฝึกนกตัวนี้ให้เป็นยอดนักจับปลาในหมู่บ้านทีเดียว

การจับปลามีหลายแบบ บ้างใช้แห อวน เบ็ด เบ็ดราว และเครื่องมืออื่น ๆ อีกมากมาย แต่บางครั้งชาวประมงก็มีวิธีที่พิศดารยิ่ง นั่นคือ ใช้สัตว์เลี้ยงของนกจับปลานกกาน้ำเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือ

นกน้ำเป็นนกกทะเล มีถึง 26 ชนิด มันจับปลาเก่ง ด้วยการดำดิ่งลงไปในน้ำนานหลายนาที เมื่อคำได้สองสามครั้ง ขนของมันจะเปียก มันจะตองกางปีกตากแดดอยู่บนก้อนหิน นกน้ำจะถูกเจ้าของใส่ปลอกคอไว้เพื่อให้มันกินปลาตัวโต ๆ ได้ มันจะกินได้แต่ปลาตัวเล็ก ๆ เท่านั้น ตัวใหญ่ ๆ มันจะนำมาให้เจ้าของ นกน้ำที่เก่ง ๆ จะจับปลาได้ถึงชั่วโมงละ 150 ตัว

การใช้นกน้ำจับปลา เชื่อกันว่ามีกำเนิดมาจากประเทศจีน เมื่อสองพันปีมาแล้ว แต่ปัจจุบันชาวประมงญี่ปุ่นเท่านั้นที่ใช้วิธีการเช่นนี้อย่างได้ผลและแพร่หลาย นอกนั้นก็มิในประเทศอินเดีย เกาหลี และเปรู แต่ก็น้อยมาก

ที่ประหลาดไปกว่านั้นคือ การใช้สุนัขจับปลา สุนัขไม่ใช่สัตว์ที่จับปลาเก่ง แต่ในเขตที่อากาศหนาวจัดสุนัขจับปลาได้ด้วยความจำเป็น เพราะขาดแคลนอาหารอื่น พลเมืองในแถบนั้นจึงฝึกสุนัขให้จับปลา แต่ใช้มันเพียงให้กระโดดลงไปในน้ำไปปลาต้นและกระโดดขึ้นเหนือน้ำ ชาวบ้านจะใช้ทอกแทงปลาอีกทีหนึ่ง ขนเฒ่าโอรุมนุญยักค้ำบรพฟ์ในญี่ปุ่นก็ใช้สุนัขช่วยจับปลาเหมือนกัน พวกเขาจะใช้สุนัขลงลุยน้ำพร้อมกันหลาย ๆ ตัว ปลาจะตกใจและกระโดดลงไปในตาข่าย เมื่อจับปลาได้ก็แบ่งให้สุนัขเป็นรางวัล

นกเป็นสัตว์อีกชนิดหนึ่งที่ถูกนำมาฝึกให้จับปลา มีในอินเดีย จีน และในยุโรปสมัยก่อน ในอังกฤษ สกอตแลนด์ และในประเทศแถบสแกนดิเนเวีย

1. พ่อของมิสุโตะมีอาชีพอะไร?

ก. เลี้ยงนกน้ำ	ข. ทำการประมง
ค. เลี้ยงวัว	ง. เลี้ยงไก่และเป็ด
2. มิสุโตะอาศัยอยู่ที่ไหน?

ก. หมู่บ้านชายทะเล	ข. หมู่บ้านนางาระ
ค. ริมฝั่งแม่น้ำ	ง. หมู่บ้านกีฬา
3. นกน้ำมีความสามารถพิเศษอย่างไร?

ก. คำนวณได้ลึก	ข. ว่ายน้ำได้เร็ว
ค. จับปลาได้	ง. เต้นระบำได้

แบบฝึกหัดการอ่าน

พิกัดพิเศษ

โชค คิว เป็นบุตรชายของคนตัดไม้ บ้านเขาอยู่ในป่า เขาต้องช่วยพ่อทำงาน แต่สิ่งที่เขารักเป็นชีวิตจิตใจ คือ วาดรูป เขาวาดรูปดอกไม้ นก ต้นไม้ และทุกสิ่งทุกอย่างในป่า แต่เขาก็ยังไม่พอใจ เขาอยากให้อุปกรณ์ที่เขาวาดดูเหมือนของจริงจนไม่รู้ว่าเป็นรูป

"ฉันอยากให้คุณดูรูปดอกไม้ของฉันแล้วบอกว่ามันดอกไม้จริง ๆ นี่นา ขอผมหน่อยซิ"

เขาวาดรูปไว้มากมาย เป็นรูปที่สวยงามมากทั้งนั้น แต่เขาก็ไม่พอใจรูปไหนเลย "มันไม่เหมือนของจริง" เขามาน

คืนวันหนึ่ง โชคนอนอยู่บนเตียง กำลังคิดเรื่องรูปของเขา "ถ้าฉันมีพิกัด ๆ มีสีดีกว่านี้ ฉันคงทำให้รูปกลายเป็นของจริงได้ แต่วันนี้ไม่มีเงินที่จะซื้อพิกัดและสีดี ๆ " เขาคิดอย่างเศร้าสร้อย หนึ่งคืนนั้นเอง หน้าทาก็เปิดออก หิ้งห้องสว่างไสว มีชายชราคนหนึ่งยืนอยู่ข้างเตียงโชค หน้าทาก็ดี โชคกระโดดลงจากเตียงด้วยความตกใจกลัว

"ฉันเอาพิกัดกับสีมาให้เธอ ยังไงละ" ชายชราลุกขึ้น "นี่เธอจะวาดรูปเป็นของจริงได้" แล้วชายชราก็หายวับไป แคมบนโต๊ะมีสีและพิกัดจริง ๆ

"โอโฮ พิกัดอะไรสวยเหลือเกิน" โชคร้องอย่างดีใจ

เช้าวันรุ่งขึ้น โชคนั่งวาดรูปนก พอวาดเสร็จก็นกบินออกจากกระดาษขึ้นไปเกาะบนต้นไม้ "อะไรกันนี่" โชคร้องลั่น "ของวิเศษ พิกัดวิเศษนี่นา"

ทุกสิ่งทุกอย่างที่โชควาด กลายเป็นของจริงขึ้นมาหมด เขาจัดแจกวาดข้าวของต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว วาดตะเกียงอันใหญ่ให้พ่อ วาดชวาน วาดโต๊ะตัวใหญ่ และเตียงสวย ๆ ฝูงวัว และฝูงไก่

แล้วข่าวเรื่องพิกัดพิเศษของ โชคก็กระจายจนรู้กันทั่วไป หัวหน้าหมู่บ้านที่โชคอยู่ส่งคนมาตามโชคไปหาที่บ้าน พ่อโชคไปถึง เขาก็สั่งว่า "วาดของให้ฉันบ้าง วาดทองคำแท่งมาหลาย ๆ แท่ง แล้วก็นานหลังใหญ่ ๆ มีสวยกายนะ แล้วก็เสื้อผ้าสวย ๆ เยอะ ๆ"

โชคไม่ยอมทำตามคำสั่ง เขาพูดว่า "ไม่ได้ คุณรออยู่แล้ว ผมจะไม่ยอมวาดรูปให้คนที่รออยู่แล้วรวยขึ้นอีกหรอก"

หัวหน้าหมู่บ้านโกรธมาก เขาจับโซคไปขังไว้ในห้องเล็ก ๆ บนหอสูง "แกต้อง
อยู่ทนแะแหละ แล้วจะไม่ข้าวไม่น้ำให้แกกินด้วย จนกว่าแกจะยอมว่ารูปให้ฉันตามที่ฉันสั่ง"
เช้าวันรุ่งขึ้น หัวหน้าหมู่บ้านก็มาดูโซค ปรากฏว่าโซคหายไปแล้ว เขาก็ออกไปทาง
หน้าต่าง และวาคมันไคลงไปยังข้างล่างได้

โซควาดบ้านที่สวยงามสำหรับตัวเอง แล้วเขาก็วาดรูปหญิงสาวแสนสวยคนหนึ่ง
เธอก้าวออกมาจากกระดาศ และพูดว่า "ฉันชื่อ โป้หึ่ง ฉันเป็นคนรับใช้ของคุณ"

โซคแต่งงานกับโป้หึ่ง และอยู่ในบ้านน้อยอย่างมีความสุข

จงชี้ค ✓ หน้าคำตอบที่ถูกต้อง

1. โซครักการวาดรูป
2. หญิงชรา นำพู่กันมาให้โซค
3. พู่กันของโซคเป็นพู่กันวิเศษ
4. พระราชาสั่งให้ทหารจับโซคไปขัง
5. โซคไม่ยอมว่ารูปให้หัวหน้าหมู่บ้าน
6. โป้หึ่ง เป็นคนรับใช้ของโซค
7. ภรรยาของโซคชื่อโป้หึ่ง
8. โป้หึ่ง เป็นผู้หญิงที่โซควาดไว้ในกระดาศด้วยพู่กันวิเศษ

แบบฝึกหัดการอ่าน

พระราชกัณฑ์ทอง

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพระราชองค์หนึ่งนามว่า ไมคัส พระองค์ร่ำรวยมาก และมีพระธิดางดงามน่ารักองค์หนึ่ง แต่พระเจ้าไมคัสไม่มีความสุขนัก เพราะทองในท้องพระคลังจะน้อยเกินไปสำหรับพระองค์เสมอ

"ต้องเก็บภาษีให้มากกว่านี้ จะได้มีทองคำมาก ๆ" พระราชาคิด และทุกคืนพระเจ้าไมคัสจะจุดเทียนและเดินถือเข้าไปสำรวจทองในท้องพระคลัง พระราชาลืมทุกอย่าง ลืมพระธิดา ลืมงานการ ลืมปราสาทราชวัง คิดถึงแต่ทองคำ

"ฉันจะมีความสุขมาก หากว่าพอจิบอะไรเข้าแล้วทุกอย่างจะกลายเป็นทองคำไปหมด"

วันหนึ่งขณะกำลังคิดเช่นนั้นอยู่ นางฟ้าก็ปรากฏกายขึ้น

"ไมคัส เราจะให้พรแก่ท่านตามที่ท่านต้องการ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม สิ่งนั้นจะกลายเป็นทองคำไปหมดสิ้น นับแต่บัดนี้เป็นคนไป"

"จริง ๆ หรือ" พระเจ้าไมคัสอุทาน "ถ้าไม่จริงเราจะจับนางคัดผมแล้วขังไว้บนหอคอย"

"ฉันเป็นนางฟ้าที่พูดจริงเสมอ ถ้าไม่เชื่อก็ลองจิบอะไรเข้าสักอย่างซิ มันจะกลายเป็นทอง"

พระเจ้าไมคัสเอื้อมมือไปแตะก้อนหินบนพื้น มันกลายเป็นทองคำไปทันที พระเจ้าไมคัสดีใจมากวิ่งไปแตะทุกสิ่งที่มีมองเห็น กำแพง โถง ม่าน เก้าอี้ มันกลายเป็นทองคำไปหมดทุกอย่าง

"ทองคำ โอ ทองคำ" แล้วพระราชาก็เข้าไปในสวนทำดอกไม้ทุกดอกกลายเป็นทองคำ ปลาในบ่อ เต่าซึ่งตากแดดอยู่ริมสระน้ำ ม้า สุนัข แมวคำ ทุกสิ่งทีเดียว

พระเจ้าไมคัสวิ่งไปมาจนเหนื่อยและรู้สึกหิว จึงสั่งทหารให้ไปนำอาหารมา แต่พอเอื้อมมือไปแตะอาหาร อาหารทุกอย่างก็กลายเป็นทองคำไปหมด จึงสั่งอาหารอย่างใหม่มา แต่ทุกครั้ง ๆ มันก็กลายเป็นทองคำไปหมด

"พอแล้ว ฉันต้องการอาหาร ฉันหิว" เสียงตะโกนของพระราชา ทำให้นางข้าหลวงวิ่งหนีไปกันหมด พระธิดาวิ่งออกมาดู "เกิดอะไรขึ้นเพคะ" เจ้าหญิงจะทรงเข้าไปแตะพระเจ้าไมคัส แต่พระเจ้าไมคัสรีบถอยหนี

"อย่าลืกร อย่าถูกริ้วพอ เคี้ยวข้าวลูกจะกลายเป็นทองคำไป" แต่เจ้าหญิงองคนอยไม่เข้าใจ เธอจึงไปแตะบิดาและกลายเป็นทองคำไปทันที

"โอ้ ตายแล้ว ลูกรักของพ่อ พ่อไม่ต้องการทองคำอีกแล้ว พ่อโลภมาก พ่อยินดีจะสูญเสียสมบัติทั้งหมดที่มีอยู่ไป ขอให้ลูกของพ่อกลับมาเท่านั้นที่พอ" พระเจ้าไมคัสคร่ำครวญ และทรงไปหานางฟ้ายังที่เดิมที่พบนางฟ้านั้น

"ได้โปรดเถิด จะยึดสมบัติอะไรของข้าไปให้หมดก็ได้ แต่ขอลูกสาวของข้าคืนมา ข้าไม่ต้องการเป็นคนรวยที่สุดในโลกอีกแล้ว"

นางฟ้าสมเพชพระเจ้าไมคัส จึงอำนวยการให้เมื่อกลับไปถึงพระราชวังก็พบว่าพระธิดาหายเป็นปลิดทิ้ง ตนเองแตะสิ่งใดก็ไม่กลายเป็นทองคำ พระเจ้าไมคัสไม่สนใจทองคำอีกเลย แล้วยังจำหน่ายแจกสมบัติที่มีอยู่ ให้แก่คนยากไร้อีกด้วย และกลับมีความสุขมากกว่าเดิม

เติมคำตอบที่ถูกต้องลงในช่องว่าง

1. พระราชาของคนทรงพระนามว่า.....
2. พระธิดาของพระราชาชื่อ.....
3. พระราชาได้รับพรจาก.....
4. เจ้าหญิงองคนอยกลายเป็นทองคำเพราะไปถูก.....
5. พระเจ้าไมคัสเป็นพระราชาที่.....

แม่ก๊กหักการอ่าน

กว่าจะเป็นแม่คชาว

วันนี้ พ่อพานุชกับไอใจ หนาน้อยไปเที่ยวบ้านยาที่บ้านนอก แม่ไปควยไม่ได้ เพราะน้องนุชไม่ค่อยสบายตัวร้อนผ่าว เมื่อวานหมอบรรเลงมาตรวจรักษาแล้ว น้องนุชก็ยังไม่หาย เสียควยจังเลยที่แม่กับน้องนุชไม่ได้ไปควย

พอขับรถเข้าไปในจังหวัดนั้น จอดรถฝากไว้ที่บ้านเพื่อนเก่าคนหนึ่ง แล้วพ่อพานุชเดินตัดคันทนาไปเรื่อย ๆ แคร่ร้อนมาก ระยะทางก็แสนไกลกว่าจะถึงบ้านยา ย่าอยู่กับป้าและอาหลายคน ย่าอายุแปดสิบกว่าแล้วแต่ยังแข็งแรง ย่าดมเนื้อกิดกระดูกเหี่ยวจนสีน้ำตาลจัด แก้มของย่ามม ฟันของย่าเกรอะกรังไปควยคราบน้ำมาก ผมของย่าเป็นสีดอกเลา ดอกเลาเป็นดอกหญ้าชนิดหนึ่งมีสีเทาอมขาว พ่อพานุชไปแถบทุ่งว่างซึ่งมีดอกเลาขึ้นอยู่เป็นแถบ ๆ พอลมพัดมามันจะโอบอุ้มไปตามสายลม

พอกุญให้ฟังว่า พ่อเคยทำนาตอนเด็ก ๆ พ่อช่วยกันกับย่าและป้าอาทั้งหลาย ตอนนั้นปู่ตายไปแล้ว 2-3 เดือน พ่อบอกว่ากว่าจะเป็นแม่คชาวให้เรากินนั้นมันนานแสนนานเหลือเกิน ไม่วาอากาศจะร้อนอบอ้าว แสงแดดจะแฉกกล้าแค้นไหนก็ทนทำ ตอนแรกพ่อก็ควยอยู่ 2 ตัว ทั้งสองตัวดมแห้งเห็นซี่โครงที่เคียว ตอนหลังมันหายไปยาคูตสาห์ถ่อสังขารไปแจ้งความที่โรงพักในอำเภอ ยาคูตงเดินจากบ้านไปถึง 4 กิโลเมตร แทะจนแล้วจนรอดมันก็ไม่คืนมา แต่พ่อก็วิ่งขึ้นพ่อก็กองทำงานทางควยทั้ง ๆ ที่ไม่สบาย พ่อให้เหตุผลว่า "เพราะพ่อเป็นลูกผู้ชาย" บางปีน้ำท่วม ฝนแล้ง ชาวกล้าเสียหาย ย่าถึงกับร้องไห้ควยความขมขื่น บางทีชาวราคาคงได้เงินมาไม่กี่บาท ไม่คุ้มกับน้ำพักน้ำแรงที่สูดสูดสาห์หุมเทลงไป ก็ยังต้องเอาเงินนั้นมาใช้หนี้ พ่อยังบอกให้หนูชภูมิใจในตัวของย่าซึ่งเป็นผู้หญิงตัวเล็ก ๆ แต่สามารถผจญความลำบากในชีวิตมาได้จนอายุถึงปานนี้

ตอนเย็นนุชเข้าไปไหว้ลา ยา ย่าเอามือมาลูบผมของนุชควยความรักเอ็นดู นุชเงยหน้าขึ้นยิ้มกับย่า เพราะแสนจะภาคภูมิใจเหลือเกินที่นุชได้สืบเชื้อสายมาจากสายเลือดของย่า สายเลือดของชาวนา ในความคิดของนุช ย่าสำคัญกว่าคนรวย ๆ และบุคคลสำคัญทั้งหลายเสียอีก ย่าเป็นกระดูกสันหลังของชาติที่ไม่เคยมีใครเหลียวแล

กลับมาบ้านคราวนี้ นุชทานข้าวเกลี้ยงจานไม่เหลือแม้แต่เม็ดเดียว เพราะนุช
 ทราบดีแล้วว่าแม่ชานที่เราทานอยู่ทุกวัน ๆ มันก็คือหยากเห้งื่อหลายล้านหลายแสนหยกของ
 ชวานาที่ไม่ควรทิ้งขว้าง มันทำให้หนูชนึกถึงรวงข้าวสีทองของกันชานที่ผานตามาวันนั้นและนุชก็
 อยากให้ใคร ๆ รู้ว่าของมันเป็นว่า กว่าจะเป็นเม็ดข้าวชวานากองลำบากยากเข็ญเพียงใด

อ่านเรื่องก่อนไปให้เข้าใจ เมื่ออ่านจบแล้ว ลองเติมคำตอบที่เหมาะสมลงใน
ช่องว่างให้ถูกต้อง

1. ยาของนุชอาศัยอยู่ที่.....
2. เมื่อสมัยก่อนยาของนุชมีอาชีพ.....
3. ผมของยาของนุชเป็นสี..... เพราะยาของนุชมี.....
4. พอของนุชเป็นลูก.....
5. ชวานาคือบุคคลที่.....
6. ครอบครัวของนุชมี.....คน
7. พอของนุชเป็นคน.....
8. นุชเป็นเด็กที่มีนิสัย.....
9. คนแก่ที่พันเงรอะกรัง ไปค้าขายคราบน้ำมาก แสดงว่ารับประทาน.....
10. คนแก่ที่มรูปร่าง.....จะมีเนื้อเหนียวยวนติดกระดูก

แบบฝึกหัดการอ่าน

ผู้เสียสละ

นานมาแล้วมีคนไม้คนหนึ่ง รักและเอ็นดูเด็กผู้ชายเล็ก ๆ คนหนึ่ง ทุก ๆ วัน เด็กคนนี้จะมาหา มาเก็บเอาใบไม้ร่อนมาเป็นมงกุฏ แล้วสมมุติตัวเองว่าเป็นพระราชอาชญากร ในบ้าน บางครั้งเขาก็จะเป็นป่าย และห้อยโหนจากกิ่งหนึ่ง ไปสู่อีกกิ่งหนึ่ง หรือเก็บผลไม้กิน หรือเล่นซ่อนหากด้วยกัน เมื่อเขาเล่นจนเหนื่อยเขาจะหลับอยู่ภายใต้ร่มเงาของต้นไม้ นั่น เขารักต้นไม้ และต้นไม้ก็รักเขา เวลาผ่านไป เด็กคนนี้ก็โตขึ้น บ่อยครั้งที่ต้นไม้ต้องอยู่ โดดเดี่ยว จนกระทั่งวันหนึ่ง... เขากลับมา... คนไม้จึงเรียกเขา "มาซิ... มาเล่นกับฉัน มาเป็นป่าย... และห้อยโหนเล่น อย่างที่เธอเคยเล่น มาเก็บผลไม้ มาเล่นอยู่ใต้ร่มเงาของฉัน" เขาคอบว่า "ฉันโตแล้ว โตเกินกว่าที่จะเที่ยวเล่นหรือเป็นป่ายต้นไม้... ฉันอยากมีเงินมาก ๆ ... ไร่ซ้อของ เธอจะให้เงินฉันบ้างไหมจะ..." คนไม้คอบว่า "ฉันเสียใจจริง ๆ ฉัน ไม่มีเงินเลย จะมีก็แต่ใบไม้กับผลไม้ เอาอย่างนี้ดีกว่า... เธอเก็บผลไม้ของฉันซิ เอาไป ขาย... แล้วเธอจะได้มีเงินและมีความสุข" ดังนั้นเขาจึงเป็นขี้คนไม้ เก็บเอาผลไม้ไป... แต่คนไม้ก็ยังรู้สึกเป็นสุข เขาหายเจ็บไปนาน... นานจนกระทั่งต้นไม้คิดว่าเขาคงไม่กลับมาอีกแล้ว แต่แล้ววันหนึ่ง เขาก็กลับมา คนไม้หึงกั้นเขนทั้งยินดีและบอกรับกับเขาว่า "มาซิ มาเล่นกับฉัน มาเล่นอย่างที่คุณเคยเล่น" เขาคอบว่า "ฉันมีอะไรที่จะกองท่ามากมาย ฉัน อยากมีบ้าน... อยากแต่งงาน อยากมีลูก เธอมีบ้านให้ฉันไหม?" "ฉันไม่มีบ้าน" คนไม้คอบ "ป่าเป็นบ้านของฉัน แต่ฉันมีกิ่งก้าน เธอตัดเอาไปเถิด เอาไปสร้างบ้าน เธอจะได้มีบ้านให้ ครอบครัวเธออยู่ แล้วเธอจะได้มีความสุข" ดังนั้น เขาจึงตัดเอากิ่งก้านของคนไม้แล้วจาก ไป... คนไม้ก็ยังมีความสุข คราวนี้เขาจากไปเสียนาน... นานมาก แต่แล้ววันหนึ่ง เขาก็ กลับมาอีก คนไม้แสนจะดีใจ แสนจะกั้นเขนจนแทบพุดอะไรไม่ออก ได้แก่กระซิบว่า "มาซิ มาเล่นกับฉัน" "ฉันแก่แล้ว ฉันไม่อยากจะเล่น" เขาคอบ "ฉันอยากมีเรือที่จะพาฉันไป เที่ยวไกล ๆ ไปจากที่นี่ เธอมีเรือให้ฉันไหม?" คนไม้คอบว่า "เสียใจจริง ๆ ฉันไม่มีเรือ แต่ฉันมีลำคน ตัดเอาลำคนของฉันซิจะ เอาไปทำเรือ... เธอจะได้เป็นสุข เมื่อได้แล่นเรือ ไปไหน ๆ ความใจชอบ" เขาจึงตัดคนไม้... เอาไปทำเป็นเรือ... แล่นไปในทะเล คนไม้ก็

ยังมีความสุข... แก้วไม่เชิงที่เคียวนี้ วันเวลาผ่านไป... วันหนึ่ง เขาก็กลับมาอีก ต้นไม้
จึงพูดกับเขาว่า "ฉันไม่มีอะไรจะให้เธออีกแล้ว ผลไม้ของวันทั้งหมด ไม่มีจะให้กิน
ถึงไม้ก็ไม่มีจะให้โหนเล่น ลำต้นก็ไม่มีจะให้ป็นปาย ฉันเสียใจ... ฉันไม่มีอะไรจะให้เธอ
ได้อีกแล้ว ฉันเป็นเพียงต้นไม้เก่า ๆ เท่านั้นเอง..." เขาตอบว่า "ฉันเองก็แก่มาก
แล้วฟันของฉันก็ไม่แข็งแรง เรียวแรงก็ไม่พอกที่จะป็นปาย ฉันไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว...
นอกจากที่สงบ ๆ สักแห่งสำหรับนั่งพักผ่อนเงียบ ๆ" ต้นไม้ได้ฟังเช่นนั้นจึงรวบรวมกำลัง
ของตน แล้วพูดว่า "เอาซี ต้นไม้เก่า ๆ ก็ยังมีประโยชน์นะ เอาไว้นั่งและพักผ่อนได้
มาซีจะ มานั่ง... และพักผ่อนให้เต็มที่" เขาทำทามและต้นไม้ก็มีความสุข

อ่านเรื่องให้จบแล้วจับคู่ข้อความทางขวามือและซ้ายมือที่มีความสัมพันธ์กัน โดยนำ
อักษรกำกับข้อความทางขวามือมาใส่หน้าข้อความทางซ้ายมือที่มีความสัมพันธ์กัน

1. มงกุฏ	ก. ต้นไม้ตอบว่า "ฉันเสียใจจริง ๆ..."
2. พระราชา	ข. เด็กนำไปไม้มาร้อย
3. ฉันไม่มีเงินเลย	ค. ตัดต้นไม้มาทำ
4. ต้นไม้	ง. ต้นไม้พูดว่า... ยังมีประโยชน์นะ
5. ต้นไม้เก่า ๆ	จ. เด็กผู้ชายเล็ก ๆ สมมุติตนเอง
5. ป็นชิ้นต้นไม้	ฉ. เด็ก... เพื่อเก็บเอาผลไม้ไปขาย
	ช. รักและเอ็นดูเด็กผู้ชาย
	ซ. เด็กหอยโหนต้นไม้
	ด. ฉันเป็นเพียงต้นไม้เก่า ๆ
	ญ. เด็กรักต้นไม้

แบบฝึกหัดการอ่าน

คุยบอกหมา

ยังมีเคหา เจ้าของเลี้ยงหมา ทั้งหมดห้าตัว หนึ่งในนั้นชื่อคุบ รูปร่างตัว มันชอบเหยียยัว เพื่อนหมาของมัน เจ้าของเอนดู จิตที่ให้อยู่ ของกินแบ่งปัน ช่วยกันเฝ้าบ้าน เฝ้าสวน ทุกวัน ใครแปลกหน้ามัน ช่วยกันเห่าเกรี้ยว ขโมยไม้ก่า เขาในเคหา เพราะให้มันเสียหมาดูจะกัด ถูกมัดแน่นเดี่ยว น้องก็ไม่เห็นยัว ก็ถึงเส้นเอ็น เวลาว่างงาน ลูกเจ้าของบ้านชวนกันวิ่งเล่น พวกหมาวิ่งตาม ในสนามยามเย็น เด็กเด็กเลยเล่น แข่งหมาสนุกไป พวกหมาเป็นสุข ยามว่างเล่นสนุก ยามค่ำระวังระไว รักษาหน้าที่ ไม่มีโง่ภัย พวกหมาภูมิใจรักใคร่สามัคคี

เช้ามีวันหนึ่ง เจ้าคุบหูตึง เสียงคนหรือผี ทะลิ่งลุนิ่ง ฟังใหม่อีกที เอ๊ะ กลั้มเงียบจ๊ ไม่มีอะไร วิ่งไปหน้าบ้าน ไม่เห็นเลยพลาณ กลับมากลับไป เห่าบอก บอก บอก คนนอกหรือใน ขโมยไข่ใหม่? เร่งไปอย่าช้า เห่ากรบสามหน ทั้งผีหรือคน ไม่ปรากฏแก่ตา เห็นแต่แสงเรือง ประเทืองขอบฟ้า คอยสูงขึ้นมา อ่า แสงอาทิตย์ เจ้าคุบมองดู ใจเต้นตึกอยู่ อ่าอั้งครึ่งจิต เอ๊ะ เราไข่ใหม่ ไฉดวงอาทิตย์ ซึ่งยังมีคิมิต ให้โผล่ขึ้นมา พรุ่งนี้เราลอง เป็นครั้งที่สองให้เห็นแก่ตา ถ้าเรียกได้อีก ไม่มีปัญหา เราเลิกปัญหา คุยบอกหมาคือเรา

เช้าวันรุ่ง เจ้าคุบโคดผลุง รับประทานไม่เบา เห่าบอก บอก บอก แดกออกเหมือนเกา โอ ไข่แล้วเรา คุยบอกจริงจริง คั้งแก้นั้นมา เจ้าคุบเซิดหน้า แล้วเลิกสูงสิง เราเป็นคุยบอกมา ต้องวางท่าหยิ่ง ใครถามก็นิ่ง ไม่ยอมพาที้ หมาเพื่อนเห็นแปลก เจ้าคุบผิดแฉก เป็นอะไรนี้ แอบซุบซิบกัน ทำวันใดคี้ เมื่อแต่ก่อนนี้ ไม่เป็นอย่างนั้น สัตว์เห็นห่าง ต้องเคินหลักห่าง ไม่เกี่ยวกับมัน ปล่อยคุบท่าโก ใหญ่โตสำคัญ สัตว์เล่นกัน คุบอยู่ลำพังทุกเช้าคุบตื่น จิตใจชุ่มชื่น เห่าออกคำสั่ง แดกก็วางาย นายแสงคุจคั้ง ภูมิใจเหลือยิ่ง เพราะมีฝีมือ หลายวันต่อมา แดกซึ่งเคยจา วันนี้มีค้อ อากาศเย็นจัด ลมพัดหวิว หวิว เจ้าคุบครางฮือ ตัวสันเทาเทา อากาศวิปริต เจ้าคุบนิ่งคิด ทำอย่างไรเล่า ต้องเห่าเรียกแดก ให้มาแฉกเฝ้า ตามคำสั่งเรา ก็จะทำหนาว ออกยืนแข็งขัน ส่งเสียงดังลั่น เห่าขึ้นสามคราว แดกก็

ไม่ออก ผงกลับตกพราว ส่งเสียงเห่าฉาว ก็ไม่เกิดผล คุบนึกเสียใจ เกิดเหตุอะไร
 เจ็บใจเหลือทน โอ้เรายอดหมา ต้องมาหมองหม่น ทำไมสุริยน ไม่ส่องแสงศรี เท่านั้น
 คุบเหนื่อย ขึ้นเห่าเรื่อยเรื่อย ไม่มีอะไรดี นอนพักเสียก่อน ลองวันพรุ่งนี้ เห็นจะเข้าที่
 ใ้ครูเท็จจริง เจ้าคุบเห็นคเหนื่อย นอนพักหายเหนื่อย หลับไม่ไหวถึง ก็นั่งขึ้นเมื่อสาย
 สบายก็จริง เอะ แดดแสนหยิ่ง ทำไมส่องแสง เมื่อวานเราเรียก ผงกลับตกเปี่ยก วันนี้
 ส่องแสง เมื่อยังไม่ล้าง คุบคลั่งระวาง หมคเรียวหมคแรง นิ่งนึกสงสัย หรือมีผู้อื่น เก่งกาจ
 คาษคั้น เรียกตะวันไค้ เราเคยเพลินเพิดิด ว่าเลิศกว่าใคร บัดนี้มีไ้เสียใจอนิจจา

เจ้าคุบเสร์าสลด เสื่อมเกียรติยศ เลิกเป็นยอดหมา รู่สำนึกตัว เมาม้วนานมา
 ตั้งแต่นั้น เลิกหยิ่งผยอง

เขาเลนคลุกคคี เจ้าคุบจูจ ไม่มีคำพอง เพื่อนหมาสบายใจ คุบได้ปรองคอง
 เรื่องนชของ ครองเห็นอะไร?

จงกา + ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. จากเนื้อเรื่อง แสดงให้เห็นว่าคอนแรกเจ้าคุบมีนิสัยไม่ดีอย่างไร?

ก. ซื่อจจา	ข. เกเร
ค. หลงตัวเอง	ง. ซเซา

2. เจ้าคุบในเรื่องนี้เป็นชื่อของใคร?

ก. คน	ข. สุนัข
ค. แมว	ง. โค

3. ทำไมเจ้าคุบจึงเลิกหยิ่งผยอง?

ก. เพราะเหตุว่ารู่สำนึกว่ามีผู้อื่นเก่งกว่าตน	ข. เพราะอายุมากขึ้น
ค. เพราะไม่สบาย	ง. เพราะมีเพื่อนสัตว์ที่ดกกว่าตน

4. ทำไมเจ้าทูปจึงคิดว่าตัวเองเป็นยอดหมา?

ก. เพราะตัวเก่ง

ข. เพราะในครั้งแรกเห่าแล้วแฉกออก

ค. เพราะใคร ๆ ก็สนใจมัน

ง. เพราะทุกคนรักมัน

5. สุรียณ ตามความเข้าใจของนักเรียนหมายถึงอะไร?

ก. ดวงดาว

ข. ดวงอาทิตย์

ค. ดวงจันทร์

ง. กลุ่มเมฆ

แบบฝึกหัดการอ่าน

ดวงตาของเจ้าชาย

พระราชโอรสองค์หนึ่งไม่มีโอรส พระองค์ปรารถนาจะได้โอรสอย่างยิ่ง จึงทำพิธีเช่นสรวงเทพเจ้า ในที่สุดพระองค์ก็ได้โอรสองค์หนึ่ง ตามธรรมเนียมจะมีการทำนายดวงตาของเจ้าชายประสูติใหม่ของคน แต่คำทำนายของโหรทำให้ทุกคนในนั้นต้องเป็นทุกข์อย่างใหญ่หลวง

โหรทำนายว่า เจ้าชายน้อยจะกองสิ้นพระชนม์เพราะ สุนัข งู หรือจระเข้ พระราชาจึงป้องกัน โปรคให้สร้างพระราชวังขึ้นกลางทะเลทราย ให้มีอุปการณอำนวยความสะดวกครบครันและส่งเจ้าชายไปประทับในนั้น แวดล้อมด้วยข้าราชการบริพารผู้จงรักภักดี

หลายปีต่อมา เจ้าชายประทับยืนอยู่ที่ระเบียงบนปราสาททอดพระเนตรเห็นชายคนหนึ่งกับสุนัขของเขา เจ้าชายไม่เคยเห็นสัตว์ชนิดนั้นมาก่อนจึงถามมหาดเล็กว่าเป็นสัตว์อะไร และแสดงความประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ชนิดนั้นไว้เป็นเพื่อนเล่น เมื่อพระราชาทรงทราบ แลละพระองค์ปฏิเสธ แต่พระราชินีรับสั่งว่า "จะซัดใจลูกไปทำไมเพคะ หากลูกสุนัขเล็ก ๆ ให้ลูกสักตัว ลูกสุนัขเล็ก ๆ ไม่เป็นอันตรายอะไรให้เลี้ยงไว้มันก็คงรักลูกของเราอีกหนอยจะกลายเป็นผู้คุ้มภัยลูกเราเสียอีก"

เจ้าชายจึงได้ลูกสุนัขสมพระทัย สุนัขนั้นก็ติดตามเจ้าชายไปทุกหนทุกแห่งอยู่ด้วยกันจนเจ้าชายโตเป็นหนุ่ม เจ้าชายจึงเริ่มเบื่อสภาพชีวิตที่ท้อแท้ในปราสาทราวกับนักโทษ จึงร่ำร้องจะออกไปเผชิญโชค

"หากว่าดวงตาของหม่อมฉันจะตบตายแก่เยาว์วัย ไฉนจะให้หม่อมฉันใช้ชีวิตที่เหลืออยู่นอยนิรันดร์ในอันจำกัด โปรคให้หม่อมฉันใช้ชีวิตให้เป็นสุขที่สุดเท่าที่จะทำได้เถิด"

พระราชาทรงเห็นด้วย ดังนั้นเจ้าชายจึงออกเดินทาง ไปที่พระราชอาณาจักรของพระบิดาพร้อมกับสุนัขคู่ใจและข้าราชการบริพารสองสามคน ในที่สุดก็ข้ามอาณาเขตไปสู่ดินแดนของราชโอรสองค์หนึ่ง ราชโอรสองค์นั้นมีพระชिरูรูปโฉมงดงาม เจ้าชายท่างแดนประสงค์จะได้นางเป็นชายา แต่พระราชโอรสโปรดให้เจ้าหญิงประทับบนหอคอยสูงลิบและประกาศให้เจ้าชายเหล่านั้นเป็นขึ้นไป ใครป็นได้ถึงห้องบรรทมของเจ้าหญิงจะได้อภิเษกกับเจ้าหญิง

มันไม่ใช่งานง่าย ๆ เลย หลายคนพยายามแล้วพยายามอีก แทกล้มเหลว
 เจ้าชายเห็นเจ้าหญิงรูปโฉมงดงามทองคำ จึงลองเป็นคู่บ้าง และประสบความสำเร็จได้
 อภิเษกกับนาง เจ้าชายเล่าให้ฟังถึงดวงชะตาของพระองค์ เจ้าหญิงกังวลมากและ
 พยายามระแวงระวังภัยให้พระสวามี

เจ้าชายเดินทางกลับเมืองพร้อมชายา วันหนึ่งออกไปล่าสัตว์ริมฝั่งแม่น้ำ
 เพลิดเพลินจนลืมคนยุ่นำตามฝูงเป็ดป่าลงไปในน้ำลึก จระเข้ตัวหนึ่งพุ่งตัวตรงเข้าหา
 สุนัขของเจ้าชายเห็นเข้าจึงเห่าเตือน เจ้าชายยิงธนูถูกขาจระเข้และหนีขึ้นฝั่งได้

คืนหนึ่งในฤดูร้อน เจ้าชายวางเหยื่อคนมโวยวายเคียง ขณะที่หลับสนิท ญูใหญ่
 ตัวหนึ่ง เลื้อยมาจากภายนอกเข้ามากินนมจนเกลี้ยง เลยหลับอยู่ที่พบนบนเตียง เจ้าหญิงคนขึ้น
 เห็นเข้าจึงคว้าปืนป้อมมทองคำอันยาวแห่งนั้นตาย เมื่อเจ้าชายคนขึ้นเห็นเหตุการณ์ก็ใจ
 มาก

"บัดนี้ฉันพ้นภัยจากคำทำนายนั้นแล้ว ฉันเป็นโศกขาทาได้แล้ว ด้วยความรัก
 เพื่อนแท้ และเมื่อยรักของตนเอง"

จงกา + ทับอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้อง

1. พระราชาให้สร้างพระราชวังกลางทะเลทรายเพื่ออะไร?

ก. เพื่อให้เจ้าชายน้อยประทับ	ข. เพื่อให้เจ้าชายน้อยปลอดภัย
ค. เพื่อให้ทางไกลจากผู้คน	ง. เพื่อจะได้รับอากาศดี
2. เจ้าชายน้อยเลี้ยงอะไรไว้?

ก. ลูกกระทาย	ข. ลูกแกะ
ค. ลูกสุนัข	ง. ลูกหมู
3. ใครช่วยชีวิตเจ้าชายเป็นครั้งแรก?

ก. พระราชบิดา	ข. พระราชมารดา
ค. ข้าราชการบริวาร	ง. ตัวของพระองค์เอง

4. ครั้งที่สองใครช่วยชีวิตเจ้าชาย?

ก. สุนัขของพระองค์

ข. พระราชบิดา

ค. พระชายา

ง. ข้าราชการบริวาร

5. พระชายาเจ้าชายมีสิ่งใดปกป้องกันตัว สิ่งนั้นคืออะไร?

ก. กำไล

ข. พระขรรค์

ค. แหวน

ง. ปิ่นปักผม

แบบฝึกหัดการอ่าน

นุญแจไข

ในโลกนี้เห็นจะไม่มีอะไรที่สนุกกว่าเท่ากับ อีกา นึกถึงอีกาขึ้นมาทีไร นุญแจก็อยากร้องไห้ขึ้นมาทุกที ที่สนุกกว่าอีกาอย่างมากก็เพราะว่า วันหนึ่งขณะที่นุญแจกำลังเล่นอยู่ในสนามหญ้าที่โรงเรียน อีกาตัวหนึ่งทั้งตัวทั้งใหญ่บินมาที่นุญแจอยู่นอนอยู่อย่างไมทันรู้ตัว มันส่งเสียงดังโกลด ๆ หูของนุญแจ แล้วก็บินเอาปีกแฉลบแกมของนุญแจอีกด้วย นุญแจร้องไห้เสียงดังลั่น เพื่อน ๆ ในสนามก็พากันวิ่งตรงมาที่นุญแจอยู่ คุณครูก็รีบเข้ามาดูนุญแจด้วย พอเพื่อน ๆ ไล่อีกาไปแล้ว คุณครูก็ปลอบให้นุญแจหยุดร้องไห้ และพุดซาตั้งหลายทีว่า

"เด็กน้อยเอ๋ย ทำไมซนแค้นนัก แค้นที่ร้องไห้"

นุญแจเก็บเอาคำพูดของคุณครูมาไว้ในใจ นุญแจเป็นเด็กซนแค้น — นุญแจเป็นเด็กซนแค้น นุญแจขบคิดแต่คำพูดเหล่านั้น ดังนั้นเมื่อกลับไปบ้านนุญแจก็ไม่ยอมไปไหนถ้าคุณพ่อคุณแม่ไม่ไปด้วย เพื่อน ๆ ชวนนุญแจไปวิ่งเล่นนุญแจก็ไม่ไป สิ่งที่นุญแจทำได้เพียงแหม่งจ้อยตรงระเบียงชั้นบนของบ้านคุณพ่อคุณแม่ เล่นเตะลูกบอลกัน นุญแจไม่อยากเล่น ไม่อยากพุดกับใคร นุญแจไม่อยากจะให้ใครบอกว่านุญแจเป็นเด็กซนแค้น

วันหนึ่งขณะที่นุญแจนั่งอยู่ที่ระเบียงบ้านอย่างเบื่อหน่ายนั้น นุญแจเห็นนกกระจอกตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่งกระโดดไปมา ตัวของมันเล็กนิดเดียว มีดวงตาเป็นวาวอยู่ตรงกลาง ปีกที่กระเพื่อมไปมา นกกระจอกกระโดดเป็นระยะ ๆ ไปตามราวระเบียงตรงข้ามกับที่นุญแจนั่งอยู่ มันร้องจิบ ๆ เสียงของมันรัวเร็วและไม่แจ่มใสเลย คล้ายกับว่ากำลังร้องขออะไรบางอย่างจากนุญแจ นุญแจมองดูอย่างครุ่นคิด นกกระจอกยังคงกระโดดและร้องเจ๊ก ๆ อยู่อย่างนั้น นุญแจรู้สึกสงสัย จึงก้าวเท้าก้าวยาว ๆ ไปยังนกกระจอกตัวนั้น แหม่นกลับบินหนีขึ้นไปบนขอบคานบนของหน้าต่าง แล้วก็บินกลับมาหานุญแจอีก บินกลับมาอย่างนตึงสามสี่เที่ยว แลละเที่ยวก็ส่งเสียงเจ๊ก ๆ นุญแจรู้สึกสงสัยยิ่งขึ้น จึงถามว่า

"นกกระจอกจะ เจ้าของกาอะไรหรือ?"

นกกระจอกก็บินกลับมาขึ้นไปยังขอบคานบนของหน้าต่างอีก แลร้องเสียงดังยิ่งกว่าเดิม ทำให้นุญแจสนใจข้างบนขอบคานบนหน้าต่างมากขึ้น นุญแจแหงนหน้ามองดู แลแล้วนุญแจก็ทงตัวแข็งด้วย

ความตกใจ เพราะว่า... อีกาอยู่ที่นั่น ตัวของมันใหญ่มากและมีจงอยปากยาวมากด้วย มัน
 เล็งจงอยปากไปที่ข้างหลังของขอบหน้าต่าง แล้วคาบฟางและขนอ่อน ๆ ตีคมา นุ่นได้ยิน
 เสียงเล็ก ๆ ของลูกนกรองอย่างน่าสงสาร ตัวหนึ่งร้องแล้วเสียงของลูกนกอีกหลายตัวก็
 ตามกระชั้นมา นุ่นรู้แล้วละว่า อีกากำลังขโมยรังของนกระจอกนั่นเอง

นุ่นรู้ว่า นกระจอกน้อยผูกลาหาญบินขึ้นไปทอสูกับอีกา แล้วก็นึกกลับลงมาหา
 นุ่นจึงตัดสินใจโบกมือและร้องไล่อีกา "ไป-ไป"

อีกาเหลียวมาตามเสียงของนุ่น แต่มันก็ไม่ยอมไป มันยังคงจะจิกรังของนกร
 ะจอก เสียงแหลมเล็กของลูกนกรองขึ้นอีกด้วยความกลัว และนุ่นก็เห็นขนนกเล็ก ๆ
 อ่อน ๆ ปลิวขึ้นไปในอากาศ

"เจ้าอีกา เจ้าไม่ยอมหนีหรือ ฉันจะกองจัดการกับเจ้าละ"

นุ่นยี้คิ้วขึ้นและเขย่งสูกปลายเท้าเพื่อให้มือเอื้อมไปถูกอีกาได้

"ไป ไปให้พ้นจากที่นี่นะ"

อีกาขยับตัวอย่างไม่พอใจ แต่เมื่อนุ่นแตะถูกตัวของมัน มันก็ถอยรังเพื่อปีกรอก
 แล้วบินหนีไป นกระจอกเห็นดังนั้นก็ร้องเจยก ๆ เป็นการขอบคุณนุ่น แล้วรีบบินเข้าไปหา
 ลูกนกรน้อยของมัน

นุ่นร้องไล่หลังอีกาเสียงลั่นไปทั่ว

"ถ้าเจ้ากลับมาอีกละก็ ฉันจะสั่งสอนเจ้าที่รังแกผู้ทออ่อนแอกว่า"

เนื่องจากเสียงที่ดังไปทั่วบ้านของนุ่น ทำให้คุณแม่รีบออกมาวิ่งระเบียงบ้านด้วย

ความตกอกตกใจ

"นุ่น ใครทำอะไรลูกหรือจะ" คุณแม่ออกมาเมื่อเห็นนุ่น

นุ่นตอบว่า "เปลาอะคุณแม่" แล้วนุ่นก็เดินไปหาคุณแม่พร้อมกับรอยยิ้มอย่างมี

ความสุขบนใบหน้า

"ไม่มีใครทำอะไรนุ่นหรืออะคุณแม่ นุ่นเป็นคนเข้มแข็งแล้ว"

จงกา + ทัษอักษร ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. นุ่นกลัวอะไรมากที่สุด?

ก. ความสูง	ข. คุณครู
ค. เพื่อน	ง. อีกา
2. จากข้อ 1 ทำไมนุ่นจึงกลัว?

ก. นุ่นเคยตกจากต้นไม้	ข. คุณครูชอบนุ่น
ค. เพื่อนชอบรังแกนุ่น	ง. อีกาเอาปีกแฉลบแฉมุนุ่น
3. คุณครูวานุ่นเป็นเด็กอย่างไร?

ก. ขี้อลาด	ข. ขี้แย
ค. เข้มแข็ง	ง. อ่อนแอ
4. นุ่นคิดว่าตนเองเป็นอย่างไรที่คุณครูพูดหรือไม่?

ก. คิดว่าเป็นเช่นนั้น	ข. ไม่ได้คิดว่าเป็นเช่นนั้น
ค. ไม่ได้สนใจฟัง	ง. ไม่มีข้อใดถูก
5. นุ่นเริ่มกล้าหาญและไม่กลัวอีกาอีกเพราะใคร?

ก. คุณครู	ข. คุณแม่
ค. เพื่อน ๆ	ง. นกกระจอก
6. อีการังแกนกกระจอกอย่างไร?

ก. อีกาขโมยไม้นก	ข. อีกาขโมยลูกนก
ค. อีกาขโมยรังนก	ง. อีกาขโมยอาหาร
7. เมื่อนุ่นเอามือแตะไปถูกตัวอีกามันทำอย่างไร?

ก. จิกนุ่น	ข. กระโดดหนี
ค. บินหนี	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

"ถ้าเจ้ากลับมามีอีกสักที ฉันจะสั่งสอนเจ้าที่รังแกผู้ท่อนแอกกว่า"
8. เจ้า ไททัษหมายถึงใคร?

ก. อีกา	ข. นุ่น
ค. นกกระจอก	ง. ลูกนกกระจอก

9. คุณมีความรู้สึกว่าคุณเป็นคนอย่างไร เมื่อได้ช่วยเหลือผู้อื่นมากกว่า?
ก. เข้มแข็ง	ข. อ่อนแอ
ค. ขี้แย	ง. ขขฉลาด

แบบฝึกหัดการอ่าน
อดอกาแห่งฟินแลนด์

อดอกาอยู่ในประเทศฟินแลนด์ ในดินแดนตอนเหนือของโลก พอถึงฤดูหนาว อากาศจะหนาวจัดและกินเวลานานกว่าประเทศทางซีกใต้ เมื่อเข้าฤดูร้อนอากาศจะอบอุ่นขึ้น มีแสงแดด แต่กินเวลาช่วงไม่นานนัก

อดอกาอยู่กับแม่ในเมืองเฮลซิงกิ เมืองหลวงของฟินแลนด์ พ่อของอดอกาทายไปนานแล้ว แม่ของอดอกาจึงต้องทำงานหนักเลี้ยงชีวิตของคนและลูกสาวตัวน้อย

ถึงวันคริสต์มาสแม่จะให้ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ แก่อดอกา แต่ไม่เคยมีของขวัญพิเศษในโอกาสอื่น ๆ

อดอกาและแม่ไม่มีเงินเหลือพอจะพุ่มเพื่อใด มีพ่อแค่ว่าเขาบาน อาหารและเสื้อผ้าเท่านั้น แม่ในวันเทศกาลเช่นที่จอห์น สองแม่ลูกก็ไม่มีเงินจ่ายค่าเรือไปชมอ่าว

วันเทศกาลเช่นที่จอห์นเป็นเทศกาลสำคัญของฟินแลนด์ เป็นวันหยุดเพื่อฉลองวันเริ่มต้นของฤดูร้อน สำหรับคนในเมืองร้อนฟังดูน่าประหลาดเพราะหนาร้อนมีตลอดปี แต่สำหรับประเทศฟินแลนด์แล้วฤดูร้อนช่วงสั้นจนน่ากินเกินไปมาก

วันเช่นที่จอห์นตรงกับวันที่ 23 มิถุนายน มีการจุดไฟฉลองกันตลอดคืน แทนระบำรอบกองไฟ เวลากลางวันของวันนั้นยาวนานกว่าทุกวันในรอบปี เพราะไม่มีเวลากลางคืนเลย พระอาทิตย์ส่องสว่างตลอดวันตลอดคืนที่เกี่ยว พอถึงเวลาค่ำพระอาทิตย์ก็ค่อยหายลับไปจากขอบฟ้า แต่ยังไม่ทันจะมีคสนิทพระอาทิตย์ก็กลับขึ้นสู่ท้องฟ้าอีกราวกับเวลารุ่งอรุณ มองไปจะเห็นแสงไฟเป็นหย่อม ๆ อยู่ทั่วไปทั้งคามหัวแหลมและริมฝั่งเกาะ ทุกคนรวมทั้งเด็ก ๆ จะอยู่เล่นสนุกกันเกือบตลอดคืน

ผู้คนจำนวนมากจะมุ่งเรือไปในอ่าว มีทั้งเรือใบ เรือยนต์ เรือพายเล็ก ๆ เพื่อชมแสงไฟในวันสำคัญนี้ แต่อดอกาไม่เคยได้ออกไปกับเขาเลย

ชีวิตที่อดอกาปรารถนาจะไถ่กู้เรือชมอ่าวในคืนเทศกาลเช่นที่จอห์นยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด และในฤดูหนาวของปีหนึ่งอดอกาก็ตัดสินใจว่าเธอจะออกไปชมแสงไฟคืนสำคัญนี้ให้ได้

"หนูจะประหยัดเงินไว้เป็นค่าเรือ" เรอบอกมารดา
 "แต่เราไม่มีเงินอะไรจะให้ประหยัดแล้วนี่จะลูก" แมตอม "และหนูก็ยิ่งเล็กเกินกว่าจะรับจ้างใคร เขาทำอะไรควย"

"แต่หนูจะลองพยายามลองดูละ" ออลกาทอม เธอหากลองกระดาศมาในหนึ่งเงาะรูที่ปากคลองและเขียนไว้ว่า

คลองมัชยัสถ์

แล้วเธอก็วางคลองไว้บนชั้นในครัวเพื่อว่าจะได้มองเห็นได้ทุก ๆ วัน

ทุกวันเส้ารับขาย แม่จะมีขนมเค้กพิเศษให้ลูกสาวรับประทาน แต่ออลกาบอกแม่ว่า

"หนูไม่กินขนมเค้ก" ดังนั้นเงินค่าขนมเค้กจึงลงไปอยู่ในคลอง

เมื่ออย่างเข้าฤดูใบไม้ผลิ แม่บอกว่า "หนูควรจะมีเสื้อไหมสักชุด"

แต่ออลกาทอมว่า "ไม่ตองก็ได้ละ ชุดเก่ายังใส่ได้" ดังนั้นเงินค่าเสื้อ จึงลงไปอยู่ในคลอง

วันหนึ่งคุณยายมาเยี่ยม คุณยายอยู่บ้านนอก ฐานะยากจนเหมือนกัน แต่คุณยายเลี้ยงเป็ดเลี้ยงไก่ คุณยายจึงเอาไข่มาฝากหลานสาวหาฟอง

ออลกาจูบขอบคุดคุณยายแก่พอกคุณยายไปแล้วออลกาก็บอกแม่ว่า

"หนูไม่กินไข่ก็ได้"

"ไม่ได้หรอกจ้ะ" คราวนี้แม่ไม่ยอม "หนูต้องกินไข่เพราะบำรุงร่างกาย แก่ก็จ่ายค่าอาหารเข้าน้อยลงไปนิดหนึ่ง เพราะหนูมีอาหารเข้านี้แล้วถึงห้าวัน แม่จะใส่คลองให้ไกลละ"

ในที่สุดก็ถึงเดือนมิถุนายน ออลกาเปิดคลองนับเงินดูจะมีเงินมากพอไหมนะ

ออลกานับแล้วนับอีก แม่ก็ช่วยนับ ก็จึง มีเงินพอค่าเรือแล้ว

ออลกาและแม่แต่งตัวสวยชุดที่ที่ดีที่สุดที่มีอยู่แล้วพากันออกไปที่ท่าเรือในตอนค่ำ มีเรือรอรับผู้โดยสารอยู่ที่ท่าเรือประดับด้วยกิ่งเบียร์ช ใบเขียวสด

ออลกาและแม่นั่งเรือออกไปในอ่าวหน้าเมือง รอบตัวเห็นแสงสว่างเรือง ฟ้าเปลี่ยนเป็นสีแดงเพราะสะท้อนแสงไฟ ดวงอาทิตย์ค่อย ๆ ลับไปจากขอบฟ้าหลังอาคารเมืองเฮลซิงกิ

ออกกายืนพิงแม่ แม่จะเหนื่อยแต่ก็มีความสุขที่สุด เพราะอาทิตย์กำลังจะขึ้นอีกแล้ว
และมันเป็นอรุณทิวงามที่สุดในโลก

1. ออกกายืนพิงแม่อยู่ในประเทศอะไร?

ก. ฟินแลนด์	ข. สวีเดน
ค. นอร์เวย์	ง. อังกฤษ
2. เมืองหลวงของฟินแลนด์ชื่ออะไร?

ก. กรุงเทพมหานคร	ข. ปารีส
ค. เฮลซิงกิ	ง. ลอนดอน
3. วันเทศกาลเซนต์จอห์นมีความสำคัญอย่างไร?

ก. เป็นวันหยุดเพื่อฉลองวันเริ่มต้นของฤดูร้อน	ข. เป็นวันหยุดเพื่อฉลองวันเริ่มต้นของฤดูหนาว
ค. เป็นวันหยุดเพื่อฉลองวันเริ่มต้นของฤดูใบไม้ร่วง	ง. เป็นวันหยุดเพื่อฉลองวันเริ่มต้นของฤดูใบไม้ผลิ
4. วันที่ไม่มีเวลากลางคืนเลยตรงกับวันที่เท่าไร?

ก. 13 มิถุนายนของทุกปี	ข. 16 มิถุนายนของทุกปี
ค. 23 มิถุนายนของทุกปี	ง. 30 มิถุนายนของทุกปี
5. ในคืนเทศกาลเซนต์จอห์นออกกายืนพิงแม่จะทำอะไรมากที่สุด?

ก. เต้นระบำรอบกองไฟ	ข. นั่งเรือชมดาว
ค. จุดไฟฉลอง	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

จากข้อ 5 เพื่อให้ความปรารถนาสมหวัง
6. ออกกายืนพิงแม่ทำอะไร?

ก. ขอเงินคุณแม่	ข. ขอเงินเพื่อน ๆ
ค. ประหยัดเงิน	ง. ขายขนม

แบบฝึกหัดการอ่าน
แพะสิ้นเวร

ในกาลครั้งหนึ่งยังมีสำนักพรหมอยู่แห่งหนึ่ง มีชื่อเสียงระบือไปไกลว่าพรหมณ์อาจารย์ของสำนักนั้นล้วนแต่มีความรู้ ลูกศิษย์ของสำนักก็ออกไปได้มากมาย จึงทำให้ลูกบุตรทั้งใกล้และไกลสำนักมาฝากตัว เป็นศิษย์ทั่วทุกสารทิศ

วันหนึ่งอาจารย์เจ้าสำนักก็มีความประสงค์จะทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่คิตอาจารย์ของสำนักที่ล่วงลับไปแล้วทั้งหมด พิธีที่จะละเลยไม่ได้นั่นก็คือ จะต้องมีการฆ่าแพะบูชาบุญ จึงจับแพะมาตัวหนึ่ง แล้วสั่งลูกศิษย์ว่า

"เธอทั้งหลาย จงนำแพะตัวนี้ไปตีทาน้ำ ช่วยกันชำระเนื้อตัวแพะให้สะอาดหมดมันหิน เอาผ้าซับตัวให้แห้งเสียก่อน แล้วจึงรอยพวงมาลัยคล้องคอประดับด้วยดอกไม้ สุดท้ายจะกองประพรมด้วยเครื่องหอม แล้วจงมาให้ครู เราจะไถ่ลงมือประกอบพิธีกรรมกัน"

เมื่อแพะไถ่ยืนคั่งนั้นก็ปลงและย้อนเห็นกรรมในชาติปางก่อนของตนลึกลงไปในอดีตซึ่งนานแสนนาน แล้วยังเล็งคิดไปในอนาคต เมื่อคิดกลับไปกลับมาแล้ว มันก็ปลงตกว่าถึงเวลาที่ตัวมันจะต้องตายแล้ว

แพะจึงไม่กลัว กลับคิดว่า ตายเสียก็จะได้พ้นทุกข์ไปอีกชาติหนึ่ง มันจึงหัวเราะออกมา 3 ครั้งแล้วก็เงยไปสักครู่หนึ่งเกิดคิดเสียตายชีวิตแวบเข้ามา มันก็ร้องไห้ด้วยเสียงอันคัง

ลูกศิษย์สำนักทั้งหลายจึงมองตาซึ่งกันและกันด้วยความสงสัยว่าทำไมแพะจึงหัวเราะแล้วร้องไห้เกือบจะเวลาเดียวกัน ศิษย์คนหนึ่งจึงถามแพะว่า

"แพะผู้สหาย เจ้านี้ได้อย่างไรจึงเกิดอารมณ์ขันถึงกับหัวเราะออกมา แล้วนั้นก็อะไร จึงต้องร้องไห้สลับกันอย่างนั้นแปลกจริง ๆ"

เมื่อถูกถามแทนที่แพะจะตอบ แพะกลับขอร้องศิษย์เหล่านั้นว่า

"ท่านโปรดจูงเราไปที่สำนักของอาจารย์ท่านแล้วจึงถามคำถามเดิมหน้าอาจารย์ของท่าน ข้าขอเล่าเรื่องทั้งหมดให้อาจารย์ท่านฟัง เพื่อเป็นคำตอบคำถามของท่านทั้งหลาย"

สำนักศิษย์ทั้งหลายของสำนักจิงจุงแพะไปสู่อาศรมของอาจารย์ของตน พวกมันไปเล่าเรื่องทั้งหมดให้อาจารย์ฟัง เมื่อได้ฟังแล้วอาจารย์จึงถามแพะเองว่า

"แพะเอ๋ย เอ็งนี่จะไปหรืออย่างไร ประเดี๋ยวหัวเราะ ประเดี๋ยวร้องไห้ แล้วเรื่องอะไรจะคงมาตอบคำถามของลูกศิษย์ของข้าต่อน้าชวาควย ไหนเอ็งลองว่าไปซิ"

แพะจึงกอบพร้าหมอนว่า "ท่านพร้าหมอน เมื่อชาติก่อนข้าพเจ้าก็ได้เกิดมาเป็นพร้าหมอนเหมือนกับท่านนี้แหละ พอข้าพเจ้าตาย ข้าพเจ้าต้องการทำบุญกุศลส่วนกุศลให้แก่ท่านจึงฆ่าแพะตัวหนึ่งบูชาบุญ" แล้วนำกาแพะก็ไหลอาบหน้า ก่อนจะเลาต่อไปว่า

"เพราะเหตุที่ฆ่าแพะเพียงตัวเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงต้องรับผลแห่งกรรมนั้น ถูกเข่าขาเป็นการชดใช้กรรมมาแล้วถึง 499 ชาติ ชาตินี้จะเป็นการถูกเข่าครบ 500 ชาติ จึงเป็นชาติสุดท้าย เมื่อระลึกได้ข้าพเจ้าจึงเกิดความสุขใจที่ตัวเองจะได้หมดเวรจากการฆ่าแพะเพียงตัวเดียวเสียที"

หน้าของแพะก็กลับแจ่มใสขึ้น หยดเลาเวยอยู่ สำนักศิษย์ของพร้าหมอนจึงเร่งว่า

"เลาต่อไปเร็ว ๆ เลิกว่าทำไมเจ้าจึงหัวเราะก่อนร้องไห้อย่างสักครู่หนึ่งมาน"

"ขอให้คิดดูเถิดว่า ทำไมข้าพเจ้าจะไม่หัวเราะออกมา ในเมื่อคิดได้ว่าชาตินี้จะเป็นชาติสุดท้าย ลินเวรที่ได้รับมาเสียหลายร้อยชาติ แล้วเวรจะสิ้นสุดลงในวันนี้เสียควย ที่หัวเราะนั้นก็เพราะว่า คีใจที่จะไถพนทุกขเสียที"

พร้าหมอนจึงถามต่อไปว่า

"แล้วเหตุใดเจ้าจึงร้องไห้เป็นหน้าเวทนาในเวลาต่อมาอีกเล่า"

แพะทำหน้าที่เศร้ากลาวกับพร้าหมอนว่า

"ท่านพร้าหมอน ข้าพเจ้าร้องไห้ก็เพราะข้าพเจ้าส่งสารท่าน เพราะถ้าท่านฆ่าเราในวันนี้ ท่านก็จะคงไปเกิดเป็นแพะให้เขาฆ่าบูชาบุญถึง 500 ชาติ นับเป็นพัน ๆ ปีที่ทรมาณยิ่งนัก ข้าพเจ้าผ่านมาเสียได้ วันนี้นับเป็นวันสิ้นเวรแล้ว"

พราหมณ์ได้ฟังก็เกิดความหวาดหวั่นต่อความตายโดยการขามูชาอายุถึง 500 ชาติ จึงกล่าวกับแพะว่า

"แพะผู้นาสงสาร เราจะคงไม่ฆ่าเจ้าแล้ว จงเบาใจเถิด เรากลัวกรรมที่จะ ตามสนอง"

แพะไม่ไค้ค้ำใจจนนึกเคียว กลับบอกพราหมณ์ว่า "ท่านจะฆ่าหรือไม่ฆ่าข้าพเจ้า ก็คงตายอยู่แล้วอยากจะทำลายเวรกรรมเสียที่ ข้าพเจ้าเสียเถิด"

"เจ้าไม่ต้องวิตกกอด" พราหมณ์รับรองแข่งขัน "ข้าจะเป็นผู้คุ้มครองเจ้าเอง จะ ช่วยให้เจ้าพ้นความตายให้จงได้"

แพะกลับยื่นคำจะขอให้ฆ่าตนให้ได้ กล่าววว่า

"ป่วยการท่านพราหมณ์ การกรรมาของท่าน คงไม่มีอำนาจพอจะคุ้มครองป้องกัน เวรกรรมที่ข้ากอเอาไว้ไค้คอก ข้าทำกรรมฆ่าเขามา มีอำนาจเหนืออำนาจของท่าน มากนัก"

"ยังงั้นเราจะลองพิสูจน์ให้เจ้าเห็นจริง" ว่าแล้วพราหมณ์ปล่อยแพะไป กำขับตั้ง ลูกศิษย์ทุกคนในสำนักให้ช่วยกันดูแลคุ้มกันแพะให้พ้นความตายให้ได้ในวันนั้น พวกลูกศิษย์อยาก จะเห็นผลของกรรมว่าจะเป็่นของมีจริงหรือไม่อยู่แล้ว จึงช่วยกันดูแลแพะไม่ให้คลาดสายตา

อันแรงแห่งกรรมนั้นเป็่นสิ่งที่ยุติกรรมและศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง ย่อมส่งผลตามกาลเวลาแน่นอน ไม่มีสิ่งใค้จะมากหักท่านผลแห่งกรรมได้ แพะเมื่อได้รับการปลดปล่อยก็เดินเล็มหญ้าไปตามฝั่ง ลำธาร

ขณะนั้นเกิดพายุฝนอย่างกระหน่ำ พัดคะนองลั่นสนั่นหวั่นไหว บังเกิดสายฟ้าฟาดใน บริเวณนั้น แฉนดินสะเทือนทำให้เกิดหินถล่ม หล่นลงมาทับแพะถึงแก่ความตาย ตรงกับที่ ตัวแพะบอกไว้ล่วงหน้ามิไค้ผิดเพี้ยน

ขณะที่พราหมณ์และลูกศิษย์ทุกคนของสำนักกำลังคลั่งในสิ่งที่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้น พระ โพธิสัตว์ก็ปรากฏร่างให้พราหมณ์เห็น ทรงประกาศว่า

"ผู้ฉลาดจะรู้ว่า การฆ่าคนอื่นนั้นยอมจะถูกฆ่าเป็นการตอบแทน ดังที่เห็นกันอยู่ ฉะนั้นสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลายไม่ควรมาพันกันเอง การขานนั้นยอมให้ทุกขทุกฝ่าย ทั้งผู้ฆ่าและผู้ถูก ฆ่า กฎกรรมคามีอยู่ว่า ทำกรรมอะไรก็จะได้รับผลตอบแทนอย่างนั้น"

- ผู้บุชาก่อนยอมได้รับการบูชาตอบ
 - ผู้เบียดเบียนเขาก็จะได้รับการเบียดเบียนตอบเช่นกัน
 - ผู้ใดเกลียดชังผู้อื่น ก็จะถูกเกลียดชังตอบ คนฉลาดจึงไม่ควรเบียดเบียนกัน
- พราหมณ์พอฟังจบก็เกิดกลัวผลแห่งกรรม จึงศกการฆ่าสัตว์ เพื่อบูชายัญตั้งแต่วันนั้น
เป็นคนมา ทั้งยังดำรงอยู่ในศีล 5 จนตลอดชีวิต

จงชี้เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกตอง และชี้เครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความ
ที่ไม่ถูกตอง

-1. แพะหัวเราะเพราะดีใจที่จะโคพันทุกข์ ไปอีกชาติหนึ่ง
-2. ในชาติก่อนแพะเคยเกิดเป็นพราหมณ์
-3. แพะต้องถูกบูชายัญในชาตินี้ เพราะเคยฆ่าแพะหนึ่งตัว เพื่อบูชายัญในชาติก่อน
-4. แพะต้องชดใช้กรรมถึง 300 ชาติ
-5. แพะส่งสารพราหมณ์ที่จะรองรับกรรมเพราะฆ่าตนเองบูชายัญ จึงร้องให้
-6. พราหมณ์ไม่เชื่อคำพูดของแพะเลยจึงจับแพะบูชายัญ
-7. พราหมณ์เชื่อคำพูดของแพะและก้องการคุ้มครองให้แพะพ้นจากความตาย
-8. พราหมณ์ปล่อยแพะให้เป็นอิสระ
-9. แพะหนีผลแห่งกรรม ไม่พ่นจึงถูกสายฟ้าฟาดจนถึงแก่ความตาย
-10. นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ทำกรรมอะไรก็จะได้รับผลกรรมตอบแทนอย่างนั้น
-11. พราหมณ์กลัวผลแห่งกรรมจึงศกการฆ่าสัตว์ เพื่อบูชายัญตลอดไป

แบบฝึกหัดการอ่าน

ห่านชนทอง

นานมาแล้ว มีชายตัดฟืนคนหนึ่งตั้งบ้านเรือนอยู่ชายป่าลึก แกมีลูกชายสามคน คนสุดท้องเป็นคนท่แก่ไม่รักเลย ชาวบ้านเรียกเขาว่า "ไอทม" เพราะชายหนุ่มคนนั้นไม่ช่างพูด เขามักจะทำงานเงียบ ๆ หรือไม่กั้นั่งชมธรรมชาติคนเดียวเงียบ ๆ ด้วยความซาบซึ้ง

วันหนึ่งลูกชายคนโตจอมซ้เกียจของคนตัดฟืนนี้กลับสนุกขึ้นมา เขาก็อาสาท่กับพ่อว่าจะไปตัดฟืนให้เอง พ่อของเขาดีใจมาก รีบเอาดีควาลานหาอาหารให้ลูกชายไปกินตอนกลางวัน

"เอา ลูกรัก พ่อเอาข้าวกับไก่ย่างแล้วกั้ขนมก้อนใหญ่ใส่ยามให้เจ้าแล้วนะ"

ชายหนุ่มเอายามสะพายบาแล้วแบกขวานออกจากบ้านไป พ่อไปถึงตรงท่มีไม้พืนมาก เขาก็ลงมือตัด พอตัดฟืนไปได้ซ้กครูก็เห็นคนแคะหน้าตาพิการกระโรคออกมาจากหลังต้นไม้ คนแคะคนนั้นทาทางเห็น้อยและหิวมาก

"ขอข้าวขอน้ำให้ลูกกินมั้ง เกอะพ่อหนุ่ม" คนแคะขอพลางมองไปที่ยาม

"ฉันไม่มีข้าวให้ลูกกินหรอก ออกไปหาง ๆ หน่อยนะ" ชายหนุ่มตอบพลางฉวยยามแล้วเดินหนีไปนั้นกินคนเดียว พอกินอ้อมเขาก็นอนพักจนบายก็กลับมากั้ตัดฟืนต่อ แต่ตัดไปได้หน่อยขวานกั้หลุคมือไปโดยซาจนเป็นแผลเหวอะหวะ เขาจึงต้องรีบกระเผลกกลับบ้านด้วยความเจ็บปวด

วันต่อมา ลูกชายคนโตสองก็อาสาไปตัดไม้บ้าง คราวนี้พ่อเขาเอาข้าวผัด เนื้อกวางบั้งแล้วกั้ขนมก้อนโตให้เขาไปกินด้วย แล้วรูปการฉกก็เป็นแบบเดิมอ้อ พ่อเขาจะส่งมือกินข้าว คนแคะก็กระโรคออกมาขออาหารกินด้วย

"โอ้ยย ... ไม่ได้หรอก ฉันให้เขอกินแล้ว ฉันจะเอาอะไรกินละ ไปไป"

พอกินข้าวอ้อม เขาก็ออกไปกั้ตัดฟืนต่อ แต่ตัดไปได้ไม่เท่าไรขวานกั้หลุคมือพลาดไปโคนตัวเขาเอง เขา ชายหนุ่มร้องลั่นด้วยความเจ็บปวดแล้ววิ่งโรกลับบ้าน

วันต่อมา ท่มีก็บอกพ่อว่า "พ่อครับให้ผมลองออกไปกั้ตัดฟืนมั้งนะครับ ผมจะระวังไม่ให้ขวานหลุคมือเลยละ"

ผู้เป็นพ่อได้ยินกั้พูดอย่างดูหมิ่นขึ้นว่า "หน้าอย่างแคะนะวีจะไปป่ากั้ตัดฟืน แกมันโง่ ไม่มีหัวคิด ขึ้นออกป่าจะได้โคนเสื่อจับไปกินเสียแน่ แน"

"ให้ผมไปเถอะนะพอนะ ผมจะระวังตัวถ้าเกิดพลาดพลังขึ้นมา ฉันทจะไม่ไว้วางใจเลยจริง ๆ"

ชายศักดิ์ไม่ทนลูกชายรบเร้าไม่ไหวจึงตกลงใจให้เขาออกไปตัดฟัน โดยให้ข้าวถังแห่งเป็นเสบียงไป พร้อมกับน้ำอีกขวดเดียวเท่านั้น ทีมเดินทางมาได้หน่อยก็เจอกับคนแคระท่าทางหิวโหย

"พอหนุ่ม ขออาหารอันโอชะในยามให้ลูกกินบ้างได้ไหม โอ้ย... ลูกหิวเหลือเกิน" คนแคระพูดควยเสียงแหบแห้ง

"ฉันก็อยากจะมีอาหารอร่อย ๆ ให้ลูกกินเหมือนกันละ แต่ตอนนี้ฉันมีแค่ข้าวถังกับน้ำเปล่า ลูกจะกินได้มั๊ยละ" ทีมบอกควยความสงสาร แล้วเขาก็ส่งยามใส่อาหารให้คนแคระไป

แล้วทีมก็ของอำปากค้างควยความตกใจ เพราะคนแคระหยิบเอาไก่ย่างกลิ่นหอมกับข้าวผัดน้ำกินพร้อมทั้งขนมก้อนใหญ่ออกมาจากยาม

"เอาละ พอหนุ่มลุงอิมแล้ว ชอบใจพอหนุ่มมากนะ" คนแคระพูดแล้วก็ลุกจากไป แล้วเขาก็ทำท่าเหมือนนึกอะไรขึ้นมาได้ "เออเนี่ย เดี่ยวพอหนุ่มกินข้าวอิมแล้วก็ลองไปตัดต้นไม้ต้นนั้นดูนะ ถ้าตัดแล้วเจออะไรก็เอาไปเถอะลุงยกให้ ไปละนะ" ว่าแล้วคนแคระก็เดินหายไป

พอทีมกินข้าวเสร็จก็ไปตัดต้นไม้ที่คนแคระชี้ให้ เขาเห็นห่านตัวหนึ่งนั่งอยู่บนคอไม้ขนของมันเป็นที่ทองอร่ามไปทั่วทั้งตัว ทีมอุ้มห่านกลับบ้าน ระหว่างทางหญิงสาวคนหนึ่งเห็นเขาก็อยากได้ขนห่านสักอันจึงวิ่งเข้าไปดึงจากตัวห่านโดยแรง มือของหลอนจึงติดแน่นกับตัวห่าน พอน้องสาวของหลอนเห็นก็จะวิ่งเข้ามาช่วย แต่แล้วมือของหลอนก็ติดแน่นกับตัวพี่สาวอีก

ทั้งสามวิ่งตามกันเป็นแถวมาพักหนึ่ง หญิงกลางคนคนหนึ่งเห็นเขาก็ร้องลั่นว่า "ตายละ แม่สาว ๆ สมัยนี้ชักจะไปกันใหญ่แล้วละ อะไรกัน วิ่งคามผู้ชายโง่ ๆ โดยไม่เอาใครเลยรี มาเนี่ย ฉันเห็นจะต้องสั่งสอนซะมั้ง หมันไส้หนัก" ว่าแล้วหลอนก็วิ่งเข้าค้ำหญิงสาวทั้งสองเต็มแรง มือหลอนเลยติดไปควยอีกทอดหนึ่ง

ขบวนวิ่งเป็นพรวนผ่านมาทางวัด. ลูกศิษย์วัดเห็นเขาก็รีบวิ่งขึ้นมา ตรงเข้ากระซกแซนหญิงสาว หญิงแก่กับเต้ามั่ง มือก็เลยติดหนีบเข้าไปอีกคน แล้วขบวนวิ่งก็เคลื่อนต่อไป ผ่านยายคนรวย ผ่านอะไรก็อะไรจนกระทั่งไปทางวัง ตลอดทางผู้พบเห็นก็พากันหัวเราะเสีย

ทองแข็ง เพราะขบวนการประหลาดมาก มีหัวหน้าเป็นชายหนุ่มอุมหันทอง คิดตามด้วยสาวน้อยสองคน สาวแก่คนหนึ่ง แล้วก็ลูกศิษย์วัดอีกคนหนึ่ง

บังเอิญวันนั้นธิดาเจ้านครออกมาเดินเล่นหน้าวังพอดี พอเจอเห็นขบวนการประหลาด เขาก็หัวเราะไม่ยอมหยุด เจ้าผู้ครองนครเห็นธิดาหัวเราะก็ฉีกใจ เพราะตั้งแต่เกิดมาเธอยังไม่เคยหัวเราะเลยแม้แต่ครั้งเดียว

"ลูกข้าหัวเราะเป็นแล้ว ฮ่า ฮ่า..." เจ้านครลุกขึ้นกระโดดเหิง ๆ จนพุ่งกระเพื่อมด้วยความดีใจ "เอา ใครเป็นต้นเหตุให้ลูกข้าหัวเราะมารับรางวัลเร็ว"

จะมีใครชะเอือกนอกจากทีม งานนี้ทีมเลยได้สาวสวยแถมรายทรัพย์สินมาเป็นภรรยา แถมยังได้เมืองไปครอบครองอีกครั้งหนึ่ง แต่ทีมก็ไม่ได้ลืมหอกกับพี่ชาย เขาสร้างบ้านใหญ่โตให้พอแล้วก็รับทั้งหมดให้เข้ามาอยู่ในวังด้วย สุดท้ายคนทั้งหมดก็อยู่กับกันอย่างมีความสุข

จงกา + ทับอักษร ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

- ชาวบ้านเรียกลูกชายคนสุดท้ายของชายตัดฟันว่า "ไอ้ทีม" เพราะเหตุใด?
 - เพราะชายหนุ่มไม่ช่างพูด
 - เพราะชายหนุ่มชอบทำงานเงี้ยบ ๆ
 - เพราะชายหนุ่มปัญญาไม่ดี
 - ถูกทั้งข้อ ก และ ข
- ลูกชายคนโตของชายตัดฟันมีนิสัยอย่างไร?
 - ขยัน
 - ขโมย
 - ขเกียจ
 - ขฉลาด
- ทำไมชายตัดฟันจึงให้อาหารแก่ลูกชายคนที่สามน้อยที่สุด?
 - เพราะแก่ไม่รักลูกคนนี้เลย
 - เพราะแก่ยากจนไม่มีอาหารดี ๆ
 - เพราะแก่ให้อาหารดี ๆ แก่พี่ ๆ
 - ถูกทั้ง ก และ ข
- ลูกชายของชายตัดฟันคนใดที่แบ่งอาหารให้แก่คนแคระ?
 - ลูกชายคนที่ 1
 - ลูกชายคนที่ 2
 - ลูกชายคนที่ 3
 - ถูกทั้งข้อ ก และ ข

แบบฝึกหัดการอ่าน

ยุง

ยุงเป็นแมลงที่จัดอยู่ในอันดับเดียวกับพวกแมลงวัน มีปีกเพียงคู่เดียว ยุงตัวผู้จะไม่ดูดกินเลือดเป็นอาหาร แต่จะอาศัยนำหวานจากเกสรดอกไม้เป็นอาหาร สำหรับยุงตัวผู้ เราจะสังเกตเห็นได้จากลักษณะของหนวด กล่าวคือหนวดของยุงตัวผู้จะมีขนยาว เป็นพู่เห็นได้ชัด

ยุงมีอยู่มากมายหลายชนิด โดยปกติแล้วยุงที่เราพบอยู่ทั่ว ๆ ไปเป็นพวกยุงรำคาญ และยุงลาย สำหรับยุงก้นปล่องนั้นมักจะพบบริเวณที่ติดกับป่าเขา หรือบริเวณนอกเมือง ซึ่งมีคนอาศัยน้อย ยุงพวกนี้เป็นตัวนำเชื้อโรคมาลาเรีย ที่เราเรียกว่า "ไข้ป่า"

ยุงลายนั้นเป็นยุงที่ผิดจากยุงชนิดอื่น คือ มันออกหากินในเวลากลางวัน ส่วนใหญ่จะอยู่ในบริเวณที่ใกล้ชักรับบ้าน เรือนหรืออุทยานทองที่มีแสงสว่างน้อย ลักษณะที่สังเกตเห็นได้ชัดคือตามตัวและขาจะมีลายสีขาวสลับกับสีดำ ยุงลายเป็นตัวนำโรค "ไข้เลือดออก" ส่วนใหญ่เป็นกับเด็ก ยุงลายวางไข่เป็นฟองเดี่ยว ๆ ตามภาชนะที่มีน้ำ ซึ่งอยู่ในบริเวณบ้านเรือน เช่น พวกตุ่มน้ำ ที่หลอกันมดตามตู้กับข้าวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่มีน้ำขัง ปกติยุงลายจะไข่ติดกับน้ำหรืออยู่เหนือน้ำเล็กน้อย ระยะจากไข่จนเป็นยุงกินเวลาประมาณ 10-18 วัน

สำหรับยุงรำคาญนั้นเป็นยุงที่ออกหากินในเวลากลางคืน ตามตัวและขาเป็นสีดำหรือน้ำตาลไม่มีสีขาว ยุงชนิดนี้เป็นตัวนำเชื้อโรคหลายชนิดแต่ที่สำคัญคือ "โรคเท้าช้าง" ยุงรำคาญวางไข่เป็นแพบนผิวน้ำ ตามบริเวณแหล่งน้ำต่าง ๆ โดยเฉพาะน้ำที่สกปรกมีพวกเศษขยะหรือของเน่าเปื่อยจะพบเป็นปริมาณมาก ระยะจากไข่จนเป็นยุง กินเวลาประมาณ 10-14 วัน

ตอนนี้ก็เข้าหน้าฝนแล้วปัญหาเรื่องยุงก็กำลังจะตามมา โดยเฉพาะไข้เลือดออกมักจะระบาดในระยษหน้าฝน เพราะปริมาณของยุงลายซึ่งเป็นตัวนำเชื้อโรคจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นนักเรียนก็ควรระวังอย่าให้ยุงกัด และควรช่วยกันทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงในบริเวณบ้านของเราให้หมดไปด้วย

จงวงกลมล้อมรอบข้อ ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. อาหารของยุงตัวผู้คืออะไร?

ก. เลือด	ข. น้ำหวาน
ค. น้ำคร่ำ	ง. ถูกทั้งข้อ ก ข และ ค
2. ยุงลายออกหากินเวลาใด?

ก. เวลาเช้ามืด	ข. เวลากลางวัน
ค. เวลาใกล้ค่ำ	ง. ถูกทั้งข้อ ก ข และ ค
3. "ไข่อู๊ว" เกิดจากยุงชนิดใดเป็นตัวนำโรค?

ก. ยุงลาย	ข. ยุงรำคาญ
ค. ยุงก้นปล่อง	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข
4. ยุงรำคาญออกหากินเวลาใด?

ก. เวลาเช้ามืด	ข. เวลากลางวัน
ค. เวลาใกล้ค่ำ	ง. ถูกทั้งข้อ ก ข และ ค
5. "โรคเท้าช้าง" เกิดจากยุงชนิดใดเป็นตัวนำโรค?

ก. ยุงลาย	ข. ยุงรำคาญ
ค. ยุงก้นปล่อง	ง. ถูกทั้งข้อ ก ข และ ค
6. "ไข่อู๊ว" มักจะระบาดในฤดูอะไร?

ก. ฤดูร้อน	ข. ฤดูหนาว
ค. ฤดูฝน	ง. ฤดูใบไม้ผลิ

แบบฝึกหัดการอ่าน

ความเคยมเผชิญโลก

ความเคยมอยู่กับแม่ในบึงใหญ่ ชายป่าแห่งหนึ่ง ความเคยมรักแม่ รักบ้านและรักความสงบสวยงามรอบ ๆ บ้าน ทุกเช้าความเคยมจะออกมาเดินเล่นริมบึงอย่างเพลิดเพลิน มีสิ่งเดียวที่ความเคยมไม่พอใจอย่างยิ่ง สิ่งนั้นก็คือน้ำของความเคยมเอง ความเคยมจ้องดูเงาตนเองในน้ำหลายครั้ง และรำพึงว่า "ทำไมหนอ เราถึงมีรูปร่างหน้าตาไม่สวยเลย" เมื่อความเคยมลองถามแม่ แม่คว้า "เหลวไหล เท่าทุกตัวในโลกก็เป็นอย่างนั้นทั้งนั้น" เช้าวันหนึ่ง ความเคยมว่ายน้ำออกจากบ้านอย่างเคย พอเลี้ยวผ่านกอสาหร่าย ก็เกือบจะชนกับปลาตัวหนึ่ง "สวัสดีครับพี่ปลา พี่เพิ่งมาเที่ยวแถวนี้หรือครับ" "เที่ยววี ซีนมัวเที่ยวก็ออกตายเท่านั้น ฉันกำลังหาอาหารต่างหาก" "ผมอยากเกิดเป็นปลา ปลาที่สวยงาม ๆ เวลาว่ายน้ำหางโบกไปโบกมา ผมชอบจังเลย" "โอ้เอ๋ย สีสันต่าง ๆ ที่พวกเรานี้ะ เราใช้สำหรับหลบซ่อนตัวไปกับพืชใต้น้ำ จะได้ไม่โดนสัตว์อื่นทำร้าย..." "อีกอย่างหนึ่ง..." เจ้าปลากระซิบ "เราเอาไว้คอยดักสัตว์อื่นเป็นอาหาร อย่างนี้ไงละ" ว่าแล้วมันก็ยักหัวออกไปสูบลูกปลาเคราะห์ร้ายตัวหนึ่ง ที่บังเอิญผ่านมา "โอ๊ย " ความเคยมจ้องตาค้าง "ทำไมพี่ถึงได้กินพวกเดียวกันล่ะครับ" "อ้อ อย่าคิดมากเลยนะ ธรรมชาติของพวกฉันเป็นอย่างนี้เอง" "ไม่ไหว ไม่ไหว เค้ายังไม่กินเค้าด้วยกันเลย ผมขอลาพี่ไปก่อนนะครับ" เมื่อมาถึงริมบึง ความเคยมคลานขึ้นจากน้ำ ค้างใจจะไปพักผ่อนที่พุ่มไม้ข้างหน้า "สวัสดีจ๊ะ" เสียงเล็ก ๆ ร้องทัก "สวัสดีครับ คุณคือแมลงเท่าทองใช่ไหมครับ ผมยังเคยชมกับแม่เลยว่าพวกคุณสวยสมชื่อ "เท่าทอง" จริง ๆ" "แม่บอกเธอหรือเปล่าจ๋า พวกเรานี้ก็กินเห็บกันแค่นั้น" "ไม่เคยบอกครับ แล้วคุณก็ภูมิใจกับกลิ่นของคุณมากไหมครับ" "เปล่าเลย กลิ่นช่วยให้เรามีชีวิตรอด สัตว์ต่าง ๆ ไม่อยากกินเรา คนไม่อยากจะจับเราให้เห็บมือ เขาปล่อยเราไว้ เพราะเรายังช่วยกินแมลงที่เป็นศัตรูพืชด้วย" ความเคยมมาจากแมลงเท่าทอง แล้วมาพบแมงกที่กำลังบินไปหาอาหาร ความเคยมทักว่า "พี่จะไปไหน" แมงกบอกว่า "พี่กำลังจะไปหาอาหาร คุณนำหวานจากเกสรดอกไม้เป็นอาหารตามที่ต่าง ๆ" "คือจริงผมอยากเป็นนกแล้วซี นกแข็งแรงกว่า ปีนได้ไกลกว่าผีเสื้อ ผมแยกว่าเพื่อนโดยเฉพะะกระดองที่แสนเกะกะบนหลังนาราคาญ" "เอ " แมงกมองความเคยมอย่างทริกครอง "สิ่งที่มีธรรมชาติให้มาคงจะต้องมีประโยชน์แน่ ๆ อย่างผีเสื้อ มีสีสันต่าง ๆ เพื่ออยู่กับป่า กับต้นไม้ ดอกไม้

เราไม่ได้มีเวลาบิณฑบาตอย่างเชคคิดหรือ เราต้องสร้างรัง ต้องหาอาหาร ต้องดูแลลูกเล็ก ๆ และต้องระวังอันตรายจากคนและสัตว์อื่น ๆ แน่ะ ศัตรูหมายเลขหนึ่งของพี่โผล่มาแล้ว พกของหลบก่อนโชคคินะ" ไม่นานที่ความเคยมจะถามต่อ แมงกักบินหายไป และไม่ว่าความเคยมจะขยับตัว งูเหลือมตัวหนึ่งก็เลื้อยมารัดตัวความเคยมเสียแล้ว ความเคยมรีบหดหัว หดขาเข้าไปในกระดองทันที ความเคยมลองขยับตัวที่ละน้อยใต้กระดองนั้น ความเคยมพยายามเคลื่อนตัวช้า ๆ ไกลริมบึง เข้าไปทุกที ทุกที จนรู้สึกวาทองตะพานน้ำ ความเคยมตะกุยขาหน้าถึมน้ำเต็มแรง ตัวก็เลื่อนหลุดลงในน้ำ หึงงูเหลือมตัวลายไว้ที่ริมบึงนั่นเอง ความเคยมว่ายน้ำกลับบ้านช้า ๆ ความเคยมจะกลับไปบอกแม่ว่าความเคยมเล็กเป็นทุกซกกับรูปร่างหน้าตาของตนเองแล้ว สิ่งที่ความเคยมจะต้องค้นหาต่อไปก็คือ ความเคยมจะมีประโยชน์ต่อบึงและโลกนี้อย่างไรต่างหาก

จงขีด ✓ หน้าคำตอบที่ถูกต้อง

- 1. ความเคยมคือเต่า
- 2. ความเคยมเป็นสัตว์พิเศษ
- 3. ในเรื่องนพคุณถึงสัตว์ 6 ชนิด
- 4. ความเคยมถูกงูเหลือมรัด
- 5. ความเคยมไม่สามารถช่วยตัวเองจากการถูกรัด
- 6. เต่าว่ายน้ำได้
- 7. สัตว์ว่ายน้ำทาง โบกไปมาคือปลา
- 8. แม่ความเคยมก็คือแม่เต่าชนิดหนึ่ง
- 9. ความเคยมไม่สบายใจเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา
- 10. สาหร่ายเป็นพืชที่อยู่บนบก พืชดินที่ปลูกต้องชุ่มชื้น

แบบฝึกหัดการอ่าน
นกฮัมมิงเบิร์ด (Humming Birds)

เพื่อน ๆ คงเคยได้ยินชื่อนกฮัมมิงเบิร์ดมาบ้างแล้ว แม่ว่าจะเป็นนกที่ไม่มีในบ้านเรา แต่ก็เป็นนกที่น่าสนใจ และน่ารักมากทีเดียว เพราะมันเป็นนกที่เล็กที่สุดในโลก

ฮัมมิงเบิร์ด ได้ชื่อเช่นนั้นเพราะเสียงปีกจ้อยของมันคล้ายกับอากาศเป็นเสียงหึ่ง ๆ (Humming แปลว่ามีเสียงหึ่ง ๆ) เนื่องจากเป็นนกตัวเล็กจิ๋ว เพราะฉะนั้นความถี่ของการตีปีกบินจึงสูงมาก เพื่อน ๆ อาจสังเกตได้ว่านกยิ้งตัวโตก็จะยิ่งกระพือปีกช้า ถ้าเล็ก ๆ อย่างนกกระจอกก็จะกระพือปีกเร็วยิ่งขึ้น ฮัมมิงเบิร์ดมีอยู่เกือบ 400 ชนิด ชนิดที่ตัวเล็กที่สุดนั้นอาจตีปีกบินด้วยความเร็วถึง 70 ครั้งต่อวินาที

ฮัมมิงเบิร์ดเป็นนกที่คล้ายแมลง เพราะกินน้ำหวานของดอกไม้เป็นอาหาร และช่วยแพร่พันธุ์ให้พืชบางชนิดอย่างมาก เพราะมันไม่เกาะกินดอกไม้ไม่เลือกเหมือนผึ้งหรือแมลงอื่น ๆ อันทำให้เกสรตัวผู้มีโอกาสหล่นหายไประหว่างทาง ก่อนที่จะไปถึงดอกไม้ชนิดเดียวกัน

เนื่องจากเป็นนกที่กินน้ำหวานจากดอกไม้ นกฮัมมิงจึงมีปากยาว การกินน้ำหวานจากดอกไม้ทำให้มันมีความสามารถพิเศษในการบินผิคว่านกอื่น เพราะฮัมมิงเบิร์ดสามารถเลี้ยงตัวอยู่บนอากาศขณะดื่มกินน้ำหวานจากดอกไม้ได้ และบินถอยหลังได้

ฮัมมิงเบิร์ดเคลื่อนที่โดยการบินตลอด ขาสั้นและตีนซึ่งเล็กมากของมันนั้นใช้สำหรับเกาะเท่านั้นเอง

รังของนกฮัมมิงสร้างด้วยใยเหนียว ไซ้ใบไม้เล็ก ๆ ตะไคร้หรือพืชจำพวกเห็ดครามากอเป็นรูปร่าง มีดเชื่อมกันไว้ด้วยใยแมงมุม รังมีหลายแบบ อาจเป็นรูปถ้วยกาแฟนกิงไม้ หรืออาจเป็นรูปโคม เป็นแผ่นแบน ๆ หรืออาจแขวนอยู่ก็ได้ ตัวเมียเป็นผู้สร้างรัง และจะออกไซ้ใบจิ๋วสีขาวสองฟอง แต่ไซ้ใบจิ๋วนี้ใหญ่มากทีเดียว ถ้าเปรียบเทียบกับขนาดของตัวมัน

ฮัมมิงเบิร์ดใช้เวลาพักไซ้ 2 อาทิตย์ แม่ก็จะเลี้ยงลูกนกโดยป้อนอาหารให้แมงก สอดปากยาวเข้าไปในคอหอยของลูกนกเพื่อป้อนอาหาร ลูกนกใช้เวลาประมาณ 3-4 อาทิตย์ที่จะมีขนเต็มตัว ระยะเวลาการเติบโตของลูกนกเอาแน่ไม่ได้ ถ้าอาหารสมบูรณ์ดีก็จะโตเร็วและขนขึ้นเร็ว

นกฮัมมิงเบิร์ดที่โตที่สุดยาวจากปากถึงปลายหางประมาณ 8 นิ้ว ซึ่งครึ่งหนึ่งเป็นหาง ส่วนพันธุ์เล็กที่สุดนั้นยาวจากปากถึงหางประมาณ 2 นิ้ว ความยาวลำตัวของมันยาวเพียงนิ้วเดียวเท่านั้น คุณเป็นแมลงมากกว่าเป็นนก

จงวงกลมล้อมรอบข้อ ก ข ค และ ง ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ฮัมมิงเบิร์ดเป็นนกที่มีลักษณะคล้ายแมลงเพราะเหตุใด?

ก. ตัวเล็ก	ข. บินเร็ว
ค. ร้องเพราะ	ง. กินน้ำหวาน
2. นกที่กินน้ำหวานจากดอกไม้จะมีลักษณะปากอย่างไร?

ก. ปากสั้นทู่	ข. ปากสั้นแหลม
ค. ปากยาวแบน	ง. ปากยาวแหลม
3. นกฮัมมิงเบิร์ดมีความสามารถพิเศษในการบินดีกว่านกอื่นอย่างไร?

ก. บินได้เร็วกว่านกอื่น	ข. สามารถบินเลียดตัวในอากาศ
ค. สามารถบินถอยหลังได้	ง. ถูกทั้งข้อ ข และ ค
4. ขาและตีนของนกฮัมมิงเบิร์ดมีประโยชน์อย่างไร?

ก. ใช้เกาะต้นไม้	ข. ใช้ช่วยในการบิน
ค. ใช้ปีนต้นไม้	ง. ถูกต้องทุกข้อ
5. นกฮัมมิงเบิร์ดประเภทใดจะเป็นผู้สร้างรัง?

ก. ตัวเมีย	ข. ลูกนก
ค. ตัวผู้	ง. ถูกทั้ง ก ข และ ค
6. นกฮัมมิงเบิร์ดจะออกไข่ครั้งละกี่ฟอง?

ก. 1	ข. 2
ค. 3	ง. 4

7. นักฮัมมิงเบิร์คจะใช้เวลาพักไขก้อาทิตย์?

ก. 1

ข. 2

ค. 3

ง. 4

8. นักฮัมมิงเบิร์คมีในประเทศไทยหรือไม่?

ก. มี

ข. มีเฉพาะทางภาคเหนือ

ค. ไม่มี

ง. มีเฉพาะในช่วงฤดูหนาว

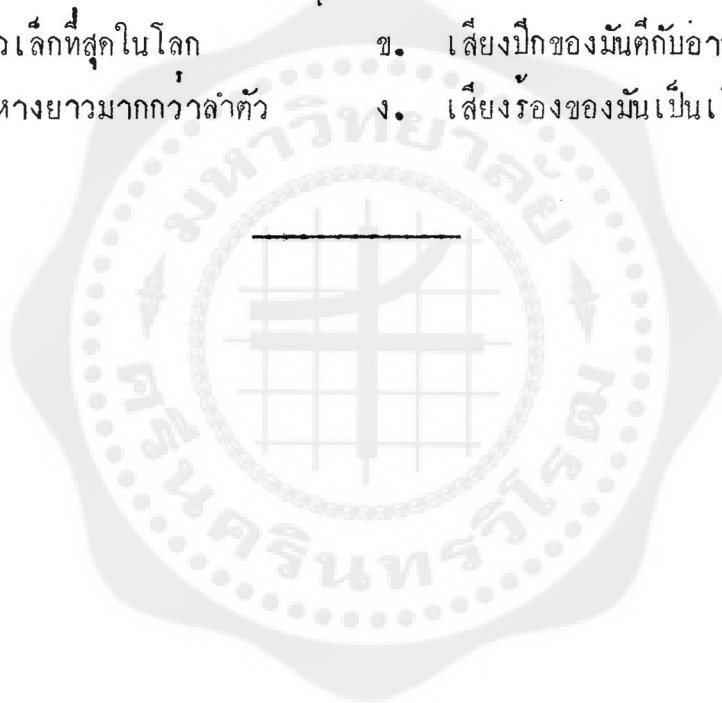
9. นักฮัมมิงเบิร์คได้มีชื่อเช่นนี้เพราะเหตุใด?

ก. ตัวเล็กที่สุดในโลก

ข. เสียงปีกของมันตักกับอากาศเป็นเสียงตึง ๆ

ค. มีหางยาวมากกว่าลำตัว

ง. เสียงร้องของมันเป็นเสียงตึงเมื่อลมพัด

แบบฝึกหัดการอ่าน

เด็กตกปลา

นานมาแล้ว มีชายชราชาวประมงคนหนึ่งชื่อ "ลุงฟาง" แกอาศัยอยู่ริมทะเล แม่ตัวแกเองจะออกทะเลตั้งแต่เช้าจรดค่ำ ชีวิตของแกก็ยังคงออกยากยากจนอยู่เช่นเดิม วันหนึ่งเจ้าเมืองให้คนมาเร่งเก็บภาษีปลาจากลุงฟาง แกลุงฟางไม่มีจะให้ ซึ่งเจ้าพนักงานก็บอกว่าให้ไปเสียภาษีภายในเวลาไม่เกินสามวัน คืนนั้น แม่จะมีพายุและฝน ลุงฟางก็จำต้องออกทะเลไปหาปลา แม่จะทอดแหงไปสักกี่ครั้งก็หน กักจับได้แหเปล่าขึ้นมาเกือบทุกครั้ง จนเกิดความท้อแท้ หันใ้คิดนั้นบังเกิดมีแสงสีทองพวยพุ่งขึ้นมาจากท้องทะเล บริเวณที่แสงสีทองแว่รศมีอยู่นั้นไม่ปรากฏกลิ่นลมเลยแม่แกน้อย ลุงฟางวาคเรือเข้าไปใกล้ แ้วก็ทอดแหไปยั้งจุดที่บังเกิดแสงสีทองนั้น เมื่อสาวแหขึ้นมา ปรากฏว่ามีกากหยกติดขึ้นมาด้วยหนึ่งใบ ในถาดนั้นมีภาพเด็กน้อยนั่งอยู่บนคอกบัวสีชมพูขนาดใหญ่ ขนบข้างควยปลาทอง 2 ตัว ลุงฟางกลับถึงบ้านวางถาดไว้บนโต๊ะอย่างระมัดระวัง ทุกกึ่งคืนนั้นมีเสียงดัง "แก็ด แก็ด" แล้วถาดใ้ใบนั้นก็เปล่งประกายสีทองออกมา คอกบัวเริ่มมีวิวกและคอย ๆ เกิบไ้ขึ้น เบ่งบานออก เด็กน้อยในถาดกระโดดโลดเต้นไปมา พลังร้องเพลงเสียงเจ็อยแจ้ว "ถาดปลา ถาดปลา โยกเยก น้ำใส น้ำใส ไหลเย็น" ส่วนปลาทองก็กระโดดโลดเต้นไปกับเสียงเพลง ค้วยการโหนกัวของปลาทองทำให้น้ำในถาดกระเซ็นหยดลงสู่พื้นโต๊ะ เสียงเพลงปลุกให้ลุงฟางตื่นขึ้น ตกตะลึงในภาพที่ปรากฏต่อหน้ากอตตา

พอฟ้าเริ่มจะสว่าง เด็กกับคอกบัวก็กลับคืนสู่สภาพดั้งเดิม ลุงฟางกระโดดลงจากเตียงยกถาดขึ้นมาดู น้ำที่หยดอยู่บนโต๊ะกลายเป็นไข่มุกสีเงินไปแล้ว ลุงฟางเอาไข่มุกไปขายที่ตลาดเพื่อจะเอาเงินไปเสียภาษี ไข่มุกเม็ดไ้ราคาไ้ยอมเยา ผู้คนจึงแย่งกันซื้อ ครันมีคณถามแกว่า เอาไข่มุกมาจากไหน ลุงฟางผู้ช้อศักก็เล่าให้ฟัง โดยมีไ้ปิดบัง

ชว้นเช้าหู่เจ้าเมือง เจ้าเมืองจึงคิดหาอุบายขวงมึงอยู่ในใจ วันหนึ่งลูกน้องของเจ้าเมืองมาจับลุงฟาง "มีคนฟ้องว่าเจ้าไปขโมยถาดวิเศษมา" เจ้าเมืองเริ่มขู่

"ถาดใ้ใบนี้ข้าพเจ้าไ้มาจากทะเล" ลุงฟางกอบค้วยความศักยจริง

"เมื่อชว้ว่าเจ้าขโมยก็หมายความว่าเจ้าขโมย เอาถาดใ้ใบนั้นออกมาเร็ว ๆ"

เจ้าเมืองออกคำสั่ง และบอกให้ลูกน้องเข้าไปแย่งถาดจากลุงฟาง

"เอาชีวิตข้าได้ แต่เอาถาดข้าไปไม่ได้" ลุงฟางประกาศก้อง พร้อมกับเงื้อมถาดหยกใบนั้นขึ้นจนสุดก้ว "อย่าให้มันทำลาย รั้วแยงมาให้ข้าเร็ว ๆ" เจ้าเมืองสนลานสั่งลูกน้อง

ลุงฟางไม่ยอมให้ถาดนั้นตกไปอยู่ในมือคนชั่ว จึงทุ่มถาดใบนั้นลงกับพื้น ถาดแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ บังเกิดแสงสีทองสาดประกายแวววามไปทั่วทั้งห้อง พลันเด็กน้อยก็กระโดดออกมา เพราะว่าคนเฝ้าทวารโถงของเจ้าเมืองหลุดลอบไปแล้วทวารเฝ้ากลับเกี่ยวติดเสื้อของเจ้าเมืองเหวี่ยงจนตัวเจ้าเมืองลอยลี้วไปตกลงกลางห้องทะเล

แล้วเด็กน้อยก็กระโดดขึ้นนั่งบนคอกบัว ร้องเพลงเสียงเจื้อยแจ้ว ถาดหยกที่แตกค้อย ๆ คืนกลับสู่สภาพเดิม จากนั้นมาถาดวิเศษกับเด็กหกปลาก็ยังคงอยู่กับลุงฟางโดยไม่แยกจากกันอีกเลย

กา + ทับอักษรกำกับคำตอบทุกข้อที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ลุงฟางมีอาชีพอะไร?

ก. ปลุกผัก	ข. จับปลา
ค. ขายของ	ง. ทำนา
2. ลุงฟางมีฐานะอย่างไร?

ก. พอมือพอกิน	ข. ยากจน
ค. ไร้ราย	ง. ฝึกเคือง
3. ลุงฟางใช้เครื่องมือหาเงินชื่อว่าอะไร?

ก. จอบ	ข. เสียม
ค. อวน	ง. แห
4. ถาดใบที่ลุงฟางได้มาเป็นอย่างไร?

ก. แตกราว	ข. เป็นถาดวิเศษ
ค. มีรูปภาพสวยงาม	ง. พุดได้

แบบฝึกหัดการอ่าน
เมื่อกลับบ้าน ไปกินเลี้ยง

กบกำปเป็นชื่อของห่านตัวใหญ่ ขนของกบกำปสีชาวลวน ยกเว้นปากและเท้า กบกำปอยู่บนไร่ มีเพื่อนสนิทชื่อกิกิ กิกิไม่ไรห่าน แต่เป็นหมาพันธุ์ฟูเกิ้ลตัวเล็ก ๆ กบกำปเป็นห่านตัวเดียวในไร่ และเป็นสัตว์ปีกตัวเดียวอีกเหมือนกันที่ได้รับอนุญาตให้เข้าออกในบ้านได้เป็นพิเศษ

กบกำปไปไหน ๆ กับกิกิทุกแห่ง บางทีก็ไปนอนหลับด้วยกันที่มุมโรงนา วันหนึ่ง กิกิเดินออกมาจากบ้านแท่งตัวสวย ขนสะอาด เฟื่องอำบน้ำมาใหม่ ๆ กูเหมือนจะเฟื่องเต็มขน ให้ใครรูปทรง แล้วยังมีปลอกคอสีสวยอีกด้วย

"จะไปไหน กิกิ" กบกำปรองถาม

"วันนี้เป็นวันสำคัญจะ เราจะไปกินเลี้ยงกันที่บ้านคุณยายที่ในเมืองโน้น" กิกิ

ตอบ

"เขาจะให้ฉันไปด้วยไหม" กบกำปสนใจ เอ่ยถามขึ้นด้วยความหวัง

"เห็นจะไม่หรอก ฉันว่าเขาไม่เอาเธอไปด้วยแน่ ๆ" กิกิว่า

แต่กบกำปก็เตรียมตัวจะไปอยู่ดี เจ้าหลอนไปอำบน้ำที่บ่อ ไซ่ปากไซ่ขนที่ละเส้น ๆ อย่างประณีต แล้วยังวิ่งกลับไปหาที่กิกิ

"ฉันดูเป็นไงมั่ง"

"ดี ทจริงเธอก็สวยสะอาดอยู่เสมอแล้ว แต่ฉันว่าคราวนี้เขาไม่เอาเธอไปด้วยแน่ ๆ"

พอได้เวลา นายผู้ขายกับนายผู้หญิงเดินออกมา นายผู้หญิงอุ้มลูกสาวไปด้วย นายผู้ขายร้องเรียกกิกิให้มาขึ้นรถ กิกิวิ่งไปกระโดดขึ้นนั่งที่เบาะหลัง พอทุกอย่างเรียบร้อยนายผู้ขายก็ขับรถออกจากไร่ไป กบกำปส่งเสียงร้องและวิ่งตามรถไป แต่ไม่มีใครสนใจ

กบกำปไม่ใช่ห่านธรรมดา ๆ เจ้าหลอนรู้จักผู้คนและวิถีชีวิตของพวกเขา เพราะ กบกำปก็กางปีกบินตามไป ส่งเสียงกบ ๆ ดังลั่น

นายผู้ชายเปิดวิทยุเสียงดัง นายผู้หญิงหัวเราะคิกคัก แม่หนูนอนหลับอยู่บนตักแม่ ไม่มีใครเห็นหรือได้ยินเสียงผู้กำกับนอกจากก็กิ ก็กี่ยายามจะบอกนายว่าผู้กำกับตามมา แต่ไม่มีใครสนใจฟัง

การจราจรเข้าเมืองแน่นมากผู้กำกับรีบตามไปเรื่อย ๆ ส่งเสียงร้องไล่รถคันอื่น ๆ ให้หลีกทางให้นายผู้ชาย ใครล้อใครมองกันภาคัง ผู้กำกับบินจนเหนื่อยตามรถไม่ทัน จึงถลาลงมาเกาะบนหลังคารถคันหนึ่ง คนขับตกใจแอบรถเข้าข้างทางเปิดประตูออกมาดู

"นี่ เธอ มีหนังสือหนึ่งเกาะอยู่บนหลังคารถเราเนอะ"

"ตาย แล้วจะทำไงละคะ" เสียงผู้หญิงในรถอุทยาน รถคันอื่น ๆ ก็หยุดดูเป็นแถว ผู้กำกับส่งเสียงร้องบอกว่าเธอไม่ใช่หนังสือ คนที่มาชุมนุมร้องบอกกันว่า

"ตามเจ้าหน้าที่ คงหลุดมาจากสวนสัตว์นะ"

ผู้กำกับกางปีกด้วยความตกใจ "ฉันไม่ได้หลงนะ" ผู้กำกับรีบบินขึ้นเมื่อมีมือของใครคนหนึ่งยื่นเข้ามาใกล้ตัว ผู้กำกับบินข้ามรถหลายคันไปเกาะบนหลังคารถเมล์ มีคนเห็นเข้าอีกจนได้

"ลูกพี่ มีนกอะไรไม่รู้นาฬิกาพิกัดเกาะอยู่บนท้ายรถเราเนอะ" กระเป๋ารถเมล์ตะโกนบอกคนขับ ผู้กำกับกลัวถูกจับอีกจึงรีบบินขึ้นสูง ผู้กำกับบินอยู่นานจึงเห็นก็กิโลกเตนไปมาอยู่ในคอนหลังของรถคันหนึ่ง ก็กิส่งเสียงร้องบอกนาย แต่ไม่มีใครสนใจ ผู้กำกับรีบถลาไปเกาะบนหลังคารถนาย

"เสียงอะไรนะ" นายผู้ชายสงสัย

"ดูเหมือนจะอยู่บนหลังคารถนะ" นายผู้หญิงตอบ ก็กิเห่าบอก แต่นายผู้ชายขับรถไปเรื่อย ๆ จนถึงบ้านคุณยาย ผู้กำกับหมอบอยู่บนหลังคารถ แม้ว่าท่าทางจะภาคภูมิใจแต่แขนของเจ้าหลอนคูดึงเหยียงเพราะถูกลมตี

"เฮ นั่นใครมาควยนะ" นายผู้ชายร้องทัก

"ผู้กำกับ แถจะมากินเลี้ยงควยนี้" นายผู้หญิงหัวเราะ

เย็นวันนั้นผู้กำกับได้รับเลี้ยงอาหารพิเศษไม่เหมือนเคย เป็นอาหารของคนเขากินกัน แต่ผู้กำกับไม่ใช่ทานธรรมดา ๆ ดังนั้นเจ้าหลอนจึงชอบอาหารของคน

ตอนขากลับกับกบได้นอนไปในท้ายรถ นายผู้ขายเอากระดาษหนังสือพิมพ์ปูพื้นให้จนหนา นี่เป็นครั้งแรกที่กบสามารถได้ออกมาเดินเลี้ยวนอกบ้าน กบมีความสุขมาก แต่ที่สุขที่สุดก็คือ ไม่ต้องบินกลับบ้านนั่นเอง

อ่านเรื่องต่อไปนี้ให้จบ เมื่ออ่านแล้วกา + ทัมอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง

คำตอบเดียว

1. บ้านที่กบอยู่อาศัยทำอะไร?

ก. ทำไร่	ข. ทำสวน
ค. ทำนา	ง. เลี้ยงสัตว์
2. กบเป็นห่านที่นิสัยอย่างไร?

ก. รักสวยรักงาม	ข. เรียบร้อย
ค. ซุกซน	ง. ซอซอ
3. กบมีเพื่อนเป็นใคร?

ก. สุนัข	ข. คน
ค. ห่าน	ง. สุนัขจิ้งจอก
4. ห่านมีรูปร่างลักษณะคล้ายสัตว์อะไร?

ก. นกกระยาง	ข. หงส์
ค. นกกระสา	ง. นกเพนกวิน
5. คนที่ทำหน้าที่เก็บส่งทางคคาโดยสารรถเมลเรียกว่าอะไร?

ก. นายตรวจ	ข. คนขับรถ
ค. กระเป่า	ง. เด็กรถเมล

แบบฝึกหัดการอ่าน

บัวกระดังง์

บัวกระดังง์หรือบัววิคคองเรียมีถิ่นกำเนิดอยู่แถบอเมริกา เป็นบัวที่มีธรรมชาติค่อนข้างแปลกกว่าบัวชนิดอื่น ๆ แทบจะเรียกได้ว่าประหลาดทีเดียว นับตั้งแต่ใบที่มีขนาดเท่ากระดังง์ ดอกใหญ่ราวสามโคม นอกจากลักษณะที่ใหญ่โตแล้ว บัวชนิดนี้ยังมีบางสิ่งที่น่าสนใจ เช่น ดอกบัวเริ่มบานวันแรกเป็นสีขาว และเปลี่ยนเป็นสีม่วงในวันรุ่งขึ้น เกสรส่งกลิ่นคล้ายสับปะรด ผสมกับเกสรสกอทซ์ (ขนมหวานใส่เนย) อุณหภูมิภายในดอกบัวจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงกลางวัน และที่แปลกที่สุดคือพืชชนิดนี้ก็ "แชก" ยามวิกาลไว้ด้วยกลีบดอกอันงดงาม

บัวยักษ์ชอบขึ้นอยู่ตามทะเลสาบน้ำจืดแถวอเมริกาใต้ ใบบัวที่ใหญ่เท่ากระดังง์ลอยอยู่ใกล้ ๆ กัน ใบแต่ละใบหนาและแข็งแรงพอที่เด็ก ๆ จะลงไปนอนเล่นได้ หากกลางกอบบัวยักษ์จะมีดอกบัวโผล่พ้นน้ำอยู่หลายดอก พอพระอาทิตย์ตกบัวทุกดอกที่โผล่พ้นน้ำจะเริ่มขยายกลีบ กลีบดอกและกลีบจะบานเร็วขนาดที่เราแทบจะเห็นการคล้อกของมัน ขณะที่กลีบสีขาวกำลังจะขยายกว้างบานออกนั้น เกสรก็เริ่มส่งกลิ่นหอมละมุนและทวีความจุนขึ้นเรื่อย ๆ

อุณหภูมิตรงส่วนกลางของดอกสูงขึ้นเรื่อย ๆ การบานอย่างรวดเร็วและส่งกลิ่นที่ค่อนข้างจะรุนแรงนับเป็นงานที่หนักมากสำหรับดอกไม้ ดอกบัวกระดังง์นี้อาจเกิด "เอเวอร์ฮิส" หรือ ร้อนจัดเกินไปได้เช่นเดียวกับรถยนต์ หรือร่างกายคนได้เหมือนกัน มีคนไม่เพียงสองสามชนิดเท่านั้นที่ปรอทขึ้นเนื่องจากทำงานหนัก

พอพลบค่ำก็ได้เวลาแชกมาเยือน พวกแมลงเต่าทองหลงใหลกลิ่นบินตรงมายังต้นตอแห่งกลิ่นหอมหวน โดยปกติแล้วแมลงพวกนี้ที่มีขนาดยาวประมาณ นิ้ว จะมาตอมดอกบัวดอกหนึ่งพร้อม ๆ กันครั้งละเจ็ดแปดตัว แมลงพวกนี้จะไต่ไปสู่ส่วนนุ่มหอมกลางใจเกสร

เวลาผ่านไปชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า อุณหภูมิภายในดอกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าลองแตะดอกบัวในตอนกลางคืนจะรู้สึกวากลิ้นดอกอุ่น

ราวกับดอกไม้วันเป็น เบ้าหลอมโลหะที่ลอยอยู่กลางน้ำอย่างนั้นทีเดียว
 พอถึงเที่ยงคืนกลิ่นหอมจะเริ่มจางลง อณูหุมิไม่เพิ่มขึ้นอีกต่อไป เกาทอง
 คั่วสุดท้ายบินมาถึง กลีบดอกเริ่มหุบซังแมลงโหดคางอยู่ข้างใน บางตัวอาจจะคลานหนี
 ออกมาทัน แต่อกหลาย ๆ ตัวตกคางเป็นเขลย

สองสามชั่วโมงต่อมา กลีบดอกเริ่มเปลี่ยนจากสีขาวเป็นสีชมพู ราวกับมีจิตรกร
 คั่วจิ๋ว ๆ บินเข้าไประบายสีอยู่ที่คางในของกลีบ

อรุณรุ่งแล้ว แต่จิตรกรสีกลับตัวน้อย ๆ ก็ยังไม่เห็นอยู่เลย ยังคงวาดพู่กันอันจ้อย
 ป้ายกลีบดอกไปเรื่อย ๆ จนบายจิ้งโศกหยุดงาน กลีบดอกเริ่มเผลยบานอีกครั้ง พอถึง
 เวลาโพลเพลดดอกไม้ก็บานเต็มที่ พวกเกาทองทั้งหลายที่จมอยู่ในปลักอันหอมหวานก็เริ่ม
 ขยับปีกขยับขาไต่ขึ้นมาตามกลีบดอกหลุกพันจาก "คุก" ขั้วคั้น แมลงพวกนี้ไม่ได้จากไป
 ทั่วเปล่า แต่ไต่หน้าเอาเรณูที่เกสรดอกไม้ฝากไว้ให้คิดขาไปด้วย บรรดาเกาทองที่เพิ่ง
 พันโชนไต่ความเตยมาพักอยู่บนกลีบดอกบัวชั่วครู่ ก่อนจะบินไปสู่ดอกไม้สีขาวบริสุทธิ์
 ดอกใหม่ และเริ่มขบวนการเดิมอีกครั้ง

บัววิคอเรียทุกกอที่ซ่อนอยู่ในทะเลสาบกลางอากัยแมลงพวกนี้ช่วยเป็นพาหะพาเรณู
 จากดอกไม้ดอกหนึ่ง ไปสู่ดอกไม้หนึ่ง ผสมกันกลายเป็นฝักบัวและเมล็ดบัวในที่สุด ในทาง
 กลับกันน้ำหวานอันหอมหวานและในปริมาณที่มากมายจัดเป็นอาหารอันโอชะที่ดอกไม้จัดไว้
 สำหรับแมลงเหล่านี้ ช่วยให้พวกมันอยู่อย่างมีความสุข อิ่มหนำพิ่มัน นับเป็นการเกื้อกูล
 กันที่น่ามหัศจรรย์ เป็นสมคูลทางธรรมชาติ แต่แน่ละเพื่อน ๆ ก็ทราบที่อยู่แล้ว ธรรมชาติ
 เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดสำหรับการดำรงอยู่อย่างสอดคล้องของกัน

จง 7 ทับอักษร ก ข ค และ ง : ทดลองเพียงข้อเดียว

1. บัวกระดังง์มีชื่อเรียกอีกชื่อว่าเป็นอย่างไร?

ก. บัววิตกเรียม	ข. บัวอเมซอน
ค. บัวสีชมพู	ง. บัวสามโคก
2. บัวกระดังง์มีถิ่นกำเนิดที่ใด?

ก. แถบอเมซอน	ข. แถบลุ่มแม่น้ำไนล์
ค. แถบแม่น้ำเจ้าพระยา	ง. แถบลุ่มน้ำอิรวดี
3. บัวกระดังง์เมื่อบานในวันแรกจะเป็นสีอะไร?

ก. สีขาว	ข. สีม่วง
ค. สีชมพู	ง. สีส้ม
4. บัวกระดังง์เมื่อบานในวันที่สองจะเป็นสีอะไร?

ก. สีขาว	ข. สีชมพู
ค. สีม่วง	ง. สีส้ม
5. แมลงอะไรที่รบกวนมาตอมเกสรดอกบัวกระดังง์?

ก. แมลงวัน	ข. แมลงหวี่
ค. แมลงเต่าทอง	ง. หิ่งห้อย
6. ดอกบัวกระดังง์จะเริ่มบานเวลาใด?

ก. เมื่อพระอาทิตย์ขึ้น	ข. เมื่อตอนเที่ยงวัน
ค. เมื่อพระอาทิตย์ตก	ง. เมื่อตอนเที่ยงคืน
7. ดอกบัวกระดังง์จะเริ่มหุบเวลาใด?

ก. เมื่อพระอาทิตย์ขึ้น	ข. เมื่อเวลากลางวัน
ค. เมื่อพระอาทิตย์ตก	ง. เมื่อตอนเที่ยงคืน
8. พาหะที่พาเรณูจากดอกบัวดอกหนึ่งไปสู่ดอกดอกหนึ่งคืออะไร?

ก. หนอน	ง. แมลง
ค. นก	ง. คน

แบบฝึกหัดการอ่าน

ผีเสื้อนกยูง

เบ็สซี่เป็นหวัด เด็กหญิงไม่ได้ไปโรงเรียนสามวันแล้ว แต่แม่มองว่าพรุ่งนี้เธอจะกลับไปเรียนหนังสือได้ เบ็สซี่รู้สึกดีใจมาก เพราะเธอชอบไปโรงเรียน

"พรุ่งนี้เรียนธรรมชาติวิทยา" เบ็สซี่พูด "ดีจริง! ฉันชอบเรียนอะไร ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติ พรุ่งนี้มีสภาวานครูประจำชั้นขอให้เราไปหาดอกไม้ ทั่วแมลง หรืออะไร ๆ มาวางโชว์ที่โต๊ะเรียนธรรมชาติวิทยา แม่จ๋า ลูกจะหาอะไรไปโรงเรียนดีล่ะ? บ่ายวันนี้ ขอลูกออกไปหาอะไรในป่าละเมาะใกล้ ๆ บ้านได้ไหมล่ะ?"

"ได้จะลูก ถ้าฝนไม่ตก" แม่ตอบ "บางที่ลูกอาจจะหาดอกไม้สีเหลืองดอกเล็ก ๆ ได้ หรือดอกสโนว์ดรอปในสวน ถ้าโชคดียังที่ลูกจะได้ดอกโครคัส หรือพริมโรส ลูกไอวี่สีดำ ๆ ก็มีเวลานั้นมันสูงงอม แม่เห็นนกบินมาบินเป็นฝูง ๆ"

"จริงซี้จะ มีอะไร ๆ หลายอย่างที่หาได้" เบ็สซี่พูด "ถ้าลูกหาอะไรบางอย่างที่คนอื่น ๆ หาไม่ได้ไปโรงเรียน พรุ่งนี้ลูกก็จะมีชื่อเขียนบนแผนผังการแสดงเกี่ยวกับธรรมชาติ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วบิลลีมีชื่อเขียนบนแผนผัง เพราะเขาเอาตัวแมลงเก่าทองไปโรงเรียน! แปลกไหมล่ะแม่? แมงคงไม่คิดว่าใครจะพบตัวแมลงเก่าทองตอนตน ๆ ปีอย่างนี้"

"จริงซี้ลูก" แม่ตอบ

พอถึงตอนบ่ายฝนเกิดตกหนัก เบ็สซี่ออกไปนอกบ้านไม่ได้ เด็กหญิงยืนมองออกไปทางช่องหน้าต่าง แล้วเดินไปหาแม่

"ฝนตก!" เด็กหญิงพูด "ถ้าลูกออกไปนอกบ้าน ลูกก็ต้องสวมเสื้อและรองเท้ากันฝน"

"ฝนตกหนักอย่างนี้ลูกออกไปไม่ได้หรอก" แม่พูด "ขึ้นออกไปตากฝน ลูกก็จะกลับเป็นหวัดอีกเท่านั้น ลูกต้องเล่นอยู่ในบ้าน"

"ແຍ່ຈຶງ! " ເດັກໜຶ່ງບັນ "ໂຮກໄມ້ທີ່ບັນທຸກເລຍອອກໄປຫາຕົວແມ່ລຸ່ງຫຼື
 ຄອກໄມ້ໃນປ່າລະເມາະໄມ້ໄດ້ ລູກອາດຈະໄດ້ອະໄວ້ໄປໂຮງເຮັດເສື້ອເຄີນ ລູກອາດມີຊື່
 ເຊັ່ນບັນແຜນຜັງການແຂ່ງຂັນກັບຮຽນຮາກີ"

"ແມ່ເສີຍໃຈ" ແມ່ກອບ "ແກ່ແມ່ຍອມໃຫ້ລູກອອກໄປເປີຍກຸ່ມໄມ້ໄດ້ ແມ່ໄມ້ອາດ
 ໃຫ້ລູກຈັບໄຂ່ນອນໝອກ ຂຶ້ນໄປເສັ້ນໃນທ້ອງໄຕ່ເຜດານເດັກວ່າ ໃນທ້ອງນັ້ນອຸ່ນສບາຍ ເພາະມີ
 ຫອນ້າຮອນ"

ເບີສ໌ສ໌ຊອມເລີນໃນທ້ອງໄຕ່ເຜດານ ທ້ອງນັ້ນມີຜູ້ຕາງເລັກ ໆ ສອງບານ ມີຫີບເຄົາ ໆ
 ໄມ້ໂຕ ໆ ກອບເປັນເຫີນຫີກ ມີທ້ອງໃຫຍ່ສຳລັບວາງສຸມຮູປາກາດເຄົາ ໆ ແລະເຄິ່ງເລັກ ໆ
 ທີ່ເບີສ໌ສ໌ເຄຍນອນສ່ມິເມື່ອ ເຮອເປັນທາກນອຍ ເດັກໜຶ່ງຮູ້ສຶກຂຶ້ນເມື່ອຂັດກັບລຸ່ມນອນເຄິ່ງ
 ແລະສຸມຮູປາກາດເອງເປັນທາກນອຍອີກ

ນ້າເສີຍຄາຍເສື້ອເຄີນທີ່ເບີສ໌ສ໌ໄມ້ສາມາດຈະຫາອະໄວ້ໄປໃຫ້ມີສບຽນໃນວັນຮຸ່ງຂຶ້ນ!
 ແຕ່ກໍ່ຊ່ວຍອະໄວ້ໄມ້ໄດ້! ເດັກໜຶ່ງໄມ້ທຳກະເຈັກະຈອດແລະບັນວ່າອະໄວ້ ໆ ເບີສ໌ສ໌ທຽບວ່າ
 ແມ່ໄມ້ຊອມໃຫ້ເຮອທຳເຮັດນັ້ນ

ເບີສ໌ສ໌ເຄີນຂຶ້ນບັນໄດ້ໄປທີ່ທ້ອງໄຕ່ເຜດານ ໃນທ້ອງມີຜູ້ນະລະອອກຈັບເຕັມໄປທຸກ
 ເດັກໜຶ່ງຄິດວ່າຄາດາດຜູ້ກັນເປັນແລະສຸມຮູປາກາດເອງເປັນສາວໄມ້ເຂົ້າມາປັດກວາດທ້ອງໄຕ່
 ເຜດານ ກໍ່ຈຶ່ງຈະສຸກມີໄຂ່ນອຍ ເຮອຈຶ່ງເຄີນລຸ່ມບັນໄດ້ໄປຫາຜູ້ກັນເປັນມາຄາດທັບກະໂປຽງ
 ແລະເອົາຜູ້ເຂັດຜູ້ກະລຸ່ມສຶກະກ່າງທຸກ ເບີສ໌ສ໌ຍິ່ມທີ່ປັດຜູ້ນະລະໄມ້ກວາດຈາກເຈນສາວໄມ້
 ແລ້ວເຄີນກັບຂຶ້ນໄປທຳຄວາມສະອາດທ້ອງໄຕ່ເຜດານ

ຄູ່ໜູ ໆ ທຽບໄມ້ວ່າເບີສ໌ສ໌ພອອະໄວ້ທີ່ມຸມ ໆ ຫຼືນຶ່ງຂອງທ້ອງໄຕ່ເຜດານ? ຜູ້ເສື້ອ
 ນຄູ່ງ / ໃຜຈະຄິດວ່າຜູ້ເສື້ອຄັ້ງນັ້ນຈະເຂົ້າໄປຊອນອຸ່ນໃນທ້ອງໄຕ່ເຜດານ? ເດັກໜຶ່ງແທບຈະ
 ໄມ້ເຂົ້າສາຍທາຕົວເອງ! ຫຼືທີ່ເບີສ໌ສ໌ກໍ່ຈຶ່ງຈະກວາດໄຍແມ່ງມຸມຈາກເຜດານ ເຮອກໍ່ເຫັນຜູ້ເສື້ອ
 ເຂົ້າມາພອດີ

ເດັກໜຶ່ງມອງຄູ່ຜູ້ເສື້ອ ຄູ່ທຳທ່າງມັນນອນທັບ ພອເຮອເອື້ອມມືໄປແຕະ ມັນກໍ່ຊັບ
 ປິກເບາ ໆ!

เบ๊สตีคอย ๆ จับผีเสื้อวางบนฝ่ามือ แล้วเดินลงบันไดไปให้แม่มด
 "แม่มด แม่ลองทายซิจะวาถูกใจอะไร!" เด็กหญิงพูด แล้วเบ๊สตีก็แบ่มือ
 ออกให้แม่มดดูผีเสื้อ

"ผีเสื้อนกยูง!" แม่มดอย่างประหลาดใจ "เบ๊สตีมันคงจะเข้าไปนอน
 ในห้องใต้เพดานตลอดฤดูหนาว บางครั้งผีเสื้อนกยูงก็ทำเช่นนั้น มีสบรวานคงจะ...
 ประหลาดใจมากที่สุดที่ได้เห็นผีเสื้อตัวที่เบ๊สตีเอาไปโรงเรียน จับผีเสื้อได้ตัวหนึ่งดีกว่าจับ
 แมลงเต่าทองได้เป็นไหน ๆ!"

"ลูกจะเอาผีเสื้อใส่กล่องเจาะรูไว้ข้าง ๆ ให้มันหายใจได้" เบ๊สตีพูดอย่าง
 พอใจ "พรุ่งนี้ลูกจะเอามันไปโรงเรียน อยากรู้เสียครูจะต้องเขียนชื่อลูกไว้บนแผนผัง
 การแสดงเกี่ยวกับธรรมชาติแน่ ๆ! ลูกดีใจจริง ๆ! เพราะผีเสื้อกินที่ฝนตกหนักและ
 ลูกออกไปเล่นข้างนอกไม่ได้ ถ้าลูกออกไปก็คงจะไม่ได้พบผีเสื้อ"

"แม้ก็ดีใจที่ลูกยอมให้ออพิงแม่ และไม่ออกไปข้างนอกเมื่อฝนตก ลูกไปเล่นใน
 ห้องใต้เพดานตามทแม่บอก" แม่มด "สมควรแล้วที่ลูกจะได้ผีเสื้อนกยูงเป็นรางวัลใน
 การที่ลูกเป็นเด็กดี ยอมให้ออพิงแม่"

วันรุ่งขึ้น เบ๊สตีได้เอาผีเสื้อนกยูง ไปให้ครูประจำชั้นที่โรงเรียน มีสบรวาน
 เขียนชื่อของเธอไว้บนแผนผังการแสดงเกี่ยวกับธรรมชาติ เบ๊สตีรู้สึกภาคภูมิใจอย่างยิ่ง
 ที่ได้เห็นชื่อตัวเองปรากฏบนแผนผังนั้น!

จงกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และกาเครื่องหมาย ✗ หน้า

ข้อความที่ผิด

- 1. เบสส์เป็นหวัด เธอจึงไปโรงเรียนไม่ได้หนึ่งสัปดาห์
- 2. เบสส์ชอบเรียนวิชาธรรมชาติวิทยา
- 3. แม่อนุญาตให้เบสส์ออกไปทำอะไรในป่าได้ถ้าฝนไม่ตก
- 4. บิลล์มีชื่อเขียนบนแผนผังการแสดงเกี่ยวกับธรรมชาติ เพราะนำเอา
แมลงเคาทองไปโรงเรียน
- 5. คุณแม่ให้เบสส์ไปเล่นที่ห้องใต้ดินแทนการออกไปข้างนอก
- 6. เบสส์เชื่อฟังคำแนะนำของคุณแม่โดยไม่กะเงาะงอดและบ่นว่าอะไร
- 7. เบสส์พบผีเสื้อนกยูงอยู่หมุมทอง
- 8. ครูประจำชั้นของเบสส์ชื่อมิสบราวน์
- 9. แมซมเบสส์ว่าเป็นเด็กดี เชื่อฟังแม่
- 10. มิสบราวน์เขียนชื่อเบสส์ไว้บนแผนผังการแสดงเกี่ยวกับธรรมชาติ

แบบฝึกหัดการอ่าน

สามเกลอผจญพราน

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ยังมีนักพิราบ กวางน้อย และเต่า ทั้งสามเป็นเพื่อนสนิทกัน อาศัยอยู่ใกล้ ๆ ห้วยในป่าลึกแห่งหนึ่ง ทั้งนกและสัตว์ต่างก็พึ่งพาอาศัยกันให้ความช่วยเหลือแก่กันเสมอ อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่กวางกำลังเดินอยู่ในป่า เกือบจะถึงห้วยที่อาศัยอยู่แล้วก็เหลือบไปเห็นเข็อกที่ถูกเป็นหวางวางอยู่ แทนที่จะเดินผ่านไปเฉย ๆ เจ้ากวางน้อยก็เกิดความอยากรู้อยากเห็นขึ้นมาจึงเข้าไปใกล้ ครั้งแรกก็ลองคมดู เท่านั้นยังไม่พอใจจึงเอาชาลงเชยดู พอชาถูกเข็อกเข้าเท่านั้น เข็อกที่วางอยู่บนพื้นดินเฉย ๆ ก็กลายเป็นบวงของนายพรานไป กวางน้อยตกใจ พยายามคิด แต่คิดเท่าไรเข็อกก็ไม่หลุด จึงส่งเสียงร้องเรียกเพื่อนทั้งสองให้มาช่วย เพราะหัดที่พรานทำกับดักไว้ไม่ห่างจากห้วยมากนัก เต่าและนักพิราบได้ยินเสียงกวางที่ร้องเรียกให้ไปช่วย นักพิราบออกบินไปตามเสียงของกวางทันที ฝ่ายเต่าก็รีบคลานตามไปอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะไปทันที่ที่เต่าไปถึงก็ปลอบเพื่อนว่า "อย่าตกใจไปเลย ข้ามีกรรมแข่งพอจะเคี้ยวเข็อกให้ขาดได้" แล้วเต่าก็เริ่มลงมือเคี้ยวบวงของนายพราน ส่วนนักพิราบก็บอกเพื่อนทั้งสองว่า "ข้าจะไปคุนหนทางให้ ข้ารู้จักบ้านของนายพราน ข้าจะบินไปคอยเฝ้านายพราน ทันทีที่นายพรานออกจากบ้าน ข้าจะรีบบินกลับมาบอก" แล้วนักพิราบก็บินไปเกาะอยู่แถว ๆ บ้านพักของนายพรานซึ่งอยู่ชายป่า คั่นนั้นทั้งคืน เต่าพยายามกัดและดึง เข็อกให้ขาดเร็ว ๆ เขา แต่ทำอย่างไรเข็อกนั้นก็ไม่ได้ขาดได้ง่าย ๆ รุ่งเช้านายพรานได้เวลารุ่งเช้านายพรานได้เวลาที่จะออกไปตรวจกับดักสัตว์ต่าง ๆ หวางไว้ก็เตรียมตัวออกจากบ้าน พอนักพิราบเห็นนายพรานเดินออกจากที่พักก็รีบบินกลับมาบอกเพื่อนทั้งสอง "นายพรานกำลังมาแล้ว บวงเกือบขาดแล้วยัง" นักพิราบถามเพื่อนทั้งสอง อนิจจาเท่าไร ๆ บวงก็ยังไม่ขาดสักที "ฉันจะพยายามหาทางให้นายพรานเปลี่ยนใจ เร็ว ๆ เข้าก็แล้วกัน" นักพิราบบอกเพื่อนทั้งสอง แล้วรีบบินกลับไปตามเส้นทางที่นายพรานกำลังเดินมา พอเห็นนายพรานก็หัดสใจ โจบลงไปบนศีรษะของนายพราน "เอ วันนั้นถ้าจะโชคไม่ดีเสียแล้ว เราควรกลับเข้าบ้านไปก่อน อีกสักพักค่อยออกมา เพื่อฤกษ์จะดีกว่า"

ลักพักใหญ่ ๆ นายพรานคะเนเอาว่าควรจะถูกปลอกแล้วจึงออกจากที่พัก หน้าที่นายพราน โยลออกมา นักพิราบก็ใช้วิธีเก่าคือ บินโฉบลงไปในสระของนายพรานแรง ๆ "สอง ครั้งแล้ว อะไรกันนี่ สงสัยว่าคงจะต้องรอไปอีกหน่อย" แล้วยนายพรานก็กลับเข้า กระหมอมไปใหม่ พักสักพักใหญ่ ๆ นายพรานก็บอกกับตัวเองว่า "ถูกปลอกหรือ ไม่ก็คงจะไปละ เคี้ยวพอคือคต่ายกัน" พอทัศนใจแล้ยนายพรานก็ออกจากกระหมอมเพื่อไปตรวจ กับดักสัตว์ที่ค้างใจไว้ตั้งแต่ก่อนเข้า นักพิราบรีบบินกลับไปหาเพื่อนทันที เพราะรู้ว่า คงใช้วิธีเก่ากับนายพรานไม่ได้แล้ว "นายพรานมาแล้ว นายพรานมาแล้ว เชือกขาด หรือยัง" "เกือบแล้ว" เค้าคอยฟังพาคอบความเหนื่อย ซากรรไกรปวดไปหมด และมีเลือดไหลซึมออกมา ด้วยความรักและเป็นห่วงเพื่อน เค้ารวบรวมกำลังทั้งหมด กัดเชือกเส้นสุดท้ายโดยแรง ขณะเดียวกันเจ้ากวางน้อยก็ดึงเชือกสุดกำลัง เชือกจึงขาด ออกจากกัน พอหลุดเป็นอิสระได้ กวางก็รีบวิ่งเข้าไปซ่อนในพุ่มไม้ แอบนายพรานซึ่งเดิน มาถึงพอดี "แปลกจริง ๆ แต่ได้เขาก็ยังดีกว่าไม่ได้อะไรเลย วันนี้นกินแกงเหาก็แล้วกัน"

คิดคั้งนั้นแล้ยนายพรานก็จ้มน้เตาไสยามลงไป เจ้ากวางน้อยแอบอยู่ในพุ่มไม้ พอเห็นนายพรานจับเตาเพื่อนรักไปก็หาวิธีที่จะช่วยชีวิตเพื่อน "ฉันจะปล่อยให้เพื่อนตาย ได้อย่างไร ในเมื่อเธอเพิ่งช่วยชีวิตฉัน" พอคิดได้อย่างนั้นแล้ว กวางก็ค่อย ๆ ย่อง ออกมา ทำทีเป็นว่าบาดเจ็บมากเพื่อล่อให้นายพรานตามตนไป นายพรานพอนเห็นกวาง เข้าก็ทิ้งยามลงกับพื้นด้วยความดีใจ รีบออกวิ่งตามกวางไปทันที กวางแกล้งวิ่งซาเขยก ไป ทิ้งระยะให้ห่างพอสมควร พยายามหาทางที่คดเคี้ยวมาก ๆ เพื่อที่จะล่อให้นายพราน หลงทางไปในป่าลึก ในเวลาเดียวกันก็พยายามให้อยู่ห่างจากระยะสนุของนายพราน พอ คะเนว่าไดล่อนายพรานให้ตามเข้าไปในป่าลึกมากแล้ว ก็ออกวิ่งโดยเร็วกลับไปห้วยที่ อาศัยทันที ทิ้งนายพรานให้หลงวนเวียนอยู่ในป่านั้นเอง และหลังจากนั้นก็ไม่มีใคร ได้ยิน ขวานายพรานคนนี้อีกต่อไป สัตว์ทั้งสามจึงอยู่ด้วยความสงบ ทั้งนี้ก็เพราะความเป็นเพื่อน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันยามเพื่อนประสบเคราะห์ร้ายของทั้งสามนั่นเอง

อ่านเรื่องให้เข้าใจแล้วกา + ทบอักษรกำกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. กวางน้อยถูกบ่วงของนายพราน เพราะกวางน้อยเป็นอย่างไร?

ก. ชุ่มชาม	ข. คาไม่ดี
ค. อยากรู้อยากเห็น	ง. นึกสนุก
2. ครั้งแรกนกพิราบช่วยเพื่อนอย่างไร?

ก. ไปคอยเฝ้านายพราน	ข. จิกเขือก
ค. จิกศีรษะนายพราน	ง. ไปบอกสัตว์อื่น ๆ
3. เจ้ากวางวิ่งเข้าไปแอบใคร?

ก. นกพิราบ	ข. สัตว์ใหญ่
ค. นายพราน	ง. ศัตรู
4. สัตว์ในเรื่องนี้ตัวใดฉลาดที่สุด?

ก. นกพิราบ	ข. กวาง
ค. เต่า	ง. สุนัข
5. "ให้ทุกแก่ทานทุกชั้นถึงแก้ว" ข้อความนี้ตรงกับใครในเรื่องนี้?

ก. นกพิราบ	ข. กวาง
ค. เต่า	ง. นายพราน
6. กวางล่อนายพรานอย่างไร?

ก. วิ่งล่อ	ข. วิ่งขาเขยก
ค. วิ่งเข้ามาหา	ง. วิ่งหนีให้นายพรานวิ่งตาม

แบบฝึกหัดการอ่าน

หมู กับ หมา

ในภาคอีสานมีเรื่องเล่ากันมาแต่ครั้งโบราณ เป็นนิทานมีคติเตือนใจให้เกิดความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เอาเปรียบและเพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขคือเรื่อง หมูกับหมา มีเนื้อเรื่องดังต่อไปนี้

นานมาแล้วหมูกับหมา 2 ตัว เป็นเพื่อนรักกันมาก สนิทสนมพูดคุยปรับทุกข์รอนกันอยู่เสมอ สัตว์ทั้งสองอาศัยอยู่ในบ้านนายซึ่งเป็นคน อยู่ร่วมกันด้วยความสุขดีมาช้านาน สามัคคีกลมเกลียวกันดี มีอะไรก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่เอาเปรียบและกินแรงซึ่งกันและกัน ความจริงอาจจะยังไม่มีโอกาสจะทำอย่างนั้นด้วย

อยู่มาไม่ช้าไม่นาน นายก็ใช้เจ้าหมูและเจ้าหมาไปช่วยกันทำนา ที่ ๆ จะทำนานั้นยังเป็นพงรก จะต้องถากถางให้เตียนและยกคันนาเสียก่อนจึงจะชักน้ำเข้านาให้ดินเปียกแล้วจึงจะไถได้

เมื่อสัตว์ทั้งคู่ไปถึงที่ที่เห็นหน้าเขาปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรดีกับที่ดินนั้น จะทำอะไรก่อน หลัง ครั้นตกลงกันเรียบร้อยแล้วถึงมือปราบที่ทั้งหมูและหมาต่างพยายามทำงานเต็มสติกำลัง เพราะจะประจบให้นายรัก หมูรูปร่างใหญ่แข็งแรงกว่าหมาจึงมีหน้าที่ขุดดินและขุดท่อไม้ ฝ่ายหมาขอมขากวาก็ช่วยทำงานเบา ๆ เช่น คานกิ่งไม้ ใบไม้แห้งและเศษไม้ไปทิ้ง แล้วก็คอยให้กำลังใจหนุนให้หมูทำงาน ซึ่งก็ไม่ค่อยจะได้ลงแรง

ความจริงหมานั้นไม่ค่อยจะซื่อสัตย์กับเพื่อนนัก คอยหาโอกาสจะเอาเปรียบและกินแรงเพื่อนอยู่ตลอดเวลา หมูก็ไม่เอาใจใส่ การทำงานของสัตว์ทั้งสองจึงดำเนินไปได้

เรื่อย ๆ เจ้าหมูผู้กำยำก็ตั้งหน้าตั้งตาทำงานขุดดินขุดท่อ ไม่ยอมหยุดพักมีผลงานมากมาย

วันหนึ่ง เวลาบ่ายคล้อย หมูรู้สึกเมื่อยล้า และเหนื่อยมากเพราะวันนั้นอากาศร้อนระอุ จึงชวนเพื่อนพักเอาแรง หมารับตกลงทันที เจ้าหมูทำงานหนักตลอดเวลา จึงล้มตัวลงนอนและหลับไปในพริบตาด้วยความอ่อนเพลีย

ในขณะที่หมูหลับสนิทอยู่นั้น บังเอิญนายอยู่ว่าง ๆ จึงออกมาตรวจงาน หมาเห็นนายเดินมุ่งหน้ามาทักตนแก่ ไกลแทนที่จะปลุกเพื่อนกลับนั่งจ้องมองขุนาย เห็นนายจะมาตรวจงาน

แน่ ก็รีบวิ่งออกไปอย่าที่คืนที่หมูดางและชุกตอไว้ แล้วก็เข้าไปมาจนทั่วคืนจึงเก็บไปด้วยรอย
คืนหมา แล้วหมาก็ปล่อยให้หมูหลับสนิทด้วยความอ่อนเพลีย ส่วนตัวเองแกล้งทำเป็นปราบ
คืนชุกตอ กังหน้าตั้งตาทำงานเพื่ออวดนาย เอาความดีความชอบเสียทั่วเดียว
เมื่อนายมาถึงเห็นหมาทำงานอยู่ตัวเดียวจึงถามหาหมู หมาไล่ที่จึงฟ้องหมูกับ
เจ้านายทันที

"อายุเจ้าหมูที่แค่นี้ ไม่เคยช่วยทำงานเลย มันถือว่าตัวมันใหญ่กว่า ไส้อ่านาจะ
ชมชู้ทำให้ข้าของทำงานอยู่ตัวเดียวตลอดวัน"

หมูนอนหลับไม่รู้ไม่เห็น ไม่รู้ว่าโดนใส่ร้าย หมายถึงฟ้องอีก
"คุณนาย ที่ทิ้งผมเมื่อแตรอยกันข้างนั้น นายเห็นรอยกันหมูมึงไหม"
เมื่อนายเขาไปเดินคุ้กเห็นจริง จึงโกรธควาหมูควยเสียอันตั้ง
"อายุอาน ชุนักเสียข้าว ช้เกี่ยจจริง ๆ มึงนะ ให้มาทำงาน เลือกมานอนเสีย"
ว่าแล้วนายก็เตะหมูป่ำใหญ่ จนหมูตกใจก่นขึ้นมา แก้ก็ไม่สามารถจะชี้แจงความ
จริงได้เสียแล้ว เพราะนายไม่ยอมฟัง และเชื่อหลักฐานทาง ๆ ที่เห็นหมูกำลังหลับ แล้วทัก
มีแตรอยกันหมา จึงได้แต่เสียใจ

ฝ่ายนายคิดว่าควรจะตอบแทนความดีของหมา และทำโทษหมูที่อยากช้เกี่ยจ จึง
ตัดสินความในทันที

"เอาอย่างนี้ หมามันขยันก้งหน้าตั้งตาทำงาน ข้าจึงจะตกรางวัล ทอไปนี้ให้เอ็ง
กินข้าวสุกดี ๆ แล้วเฝ้าอยู่หน้าบ้าน เวลาแขกไปใครมามีหน้าทอกรับ หรือบอกให้ข้ารู้"
แล้วนายก็หยุกคิกอูยครุใหญ่ กอนทจะพุดทอไปค้วยควมโกรธว่า
"เจ้าหมู เอ็งมันช้เกี่ยจจริง ๆ ค้แคนอน ทอไปให้เอ็งกินร่า ข้าวบुक ๆ ของให้ลือ
อาหารเหลือ แล้วไปนอนอยู่ในเลาข้างหลังบ้าน อยาออกมาให้ใคร เขาเห็นเทียวนะ"

การกัคสินของนายนั้น ลักทึงสองจะทองเรือพั้ง และเป็นอ่านาสูงสุค จะทอง
ปฏิบัติคามอยางเครงครัด ก้งแค้นหมาหมาจึงอยู่หน้าบ้าน กินข้างหุงไมบुक และคอยรับแขก
ใครจะเข้าบ้านจะพบเจ้าหมาเสนอหน้าอยู่เสมอ เหาให้นายรู้ว่ามีคนมาท่า ส่วนหมูผู้นา
สงสารนั้นจะอยู่ในเลาหลังบ้าน กินแควร่าและเศษอาหารเหลือ ๆ ที่นายยังมีแเก้ใจเหมือน
ให้กินไม่เท้างเสีย หมูก้พอใจ

งานอะไรนายก็ไม่มอบให้ทำ กลัวจะเหลว เพราะชอบนอนเมื่อไม่มีอะไรหมูกก็
พอใจไม่เรียกร้อง กินแล้วก็นอน กินขึ้นมาเมื่อไรกินก็กิน กินมันเรื่อย ๆ ไปทั้งวัน จนอ้วน
เอา ๆ กลายเป็นส้วกเจ้าเนื้อน้ำหนักตัวมาก จะเดินจะวิ่งก็ให้เร็วกว่าส้วกอื่นโดยยาก
กลายเป็นส้วกที่ออกเชื่องช้าไป

แถมควนิสียเคิมเป็นส้วกขยัน จึงไม่ขี้เกียจเสมอไป เมื่อมีโอกาสหลุดออกมา
จากเล้า จะท่องเที่ยวไปซุกดินเป็นการใหญ่ ฉะนั้นหมาจะท่องเที่ยวระวัง ไม่ยอมให้หมูหลุดออก
มาจากเล้ามาเพนพาน เห็นหมูออกมาจากเล้าเมื่อไร จะท่องเที่ยวเข้าไปไล้กัด ทอนให้เข้า
เล้า ทั้งนี้เพื่อไม่ให้นายรู้ว่าความจริงหมูไม่ขี้เกียจ และตัวเองนั้นความจริงไม่ยอมทำ
อะไรเลย

จะเป็นอย่างนี้ทุกบ้านและทุกหนทุกแห่ง หมูและหมาอยู่รวมบ้านเดียวกัน
ควนิสียและหมูจึง ไม่ยอมเป็นเพื่อนกัน ขนคบเมื่อไรหมูรู้ว่าตัวเองนั้นแหละ
จะท่องเที่ยวเสียเปรียบ เพื่อนิสียแล้ว ๆ อย่างหมานั้นควรจะหลีกเลี่ยงเสียให้ไกล

นอกจากหมูยังไม่คิดจะสู้รบกับมือ กมันรับความอาภัพ เจียมเนื้อเจียมตัว ยัง
รู้จักบุญคุณของนายโหะไรมาที่กิน ไม่ซุกซน ทำตัวเลียงงาย อาหารเหลือ ๆ เสีย ๆ ก็กิน
ได้ ไม่แค่นั้น ยังไปทำให้เกิดเนื้อหนัง อ้วนเอา ๆ เนื้อของหมูจึงเป็นที่ต้องการของ
ตลาด เจ้าของเอาไปขายเป็นเงินเป็นทอง บางครั้งเงินจากการขายเนื้อหมูทำให้เจ้าของ
กลายเป็นผู้มีอันจะกิน ไม่เหมือนหมากินก็เปลืองเพราะกินข้าวเหมือนนาย จะต้องซื้อทองคำ
ใครเลี้ยงหมาต้องเสียค่าอาหารเพิ่มจากที่คนกินตามปกติ โดยไม่มีทางทำเงินคืนให้แก่เจ้าของ
เลย

จากนิทานชาวบ้านเรื่องนี้ ทำให้เกิดคำพังเพยเพื่อเตือนใจชาวอีสาน 2 บท คือ

- หมูไฮ่คนา หมากินข้าว
- เป็นหมูขตา คักว่าเป็นหมาขเรื่อน ซึ่งหมายความว่า เป็นหมูคาและ ตาไม่คัก
ก็ยังคงคักว่าหมาขเรื่อน โดยทั่วไป ชาวบ้านจะชอบเลี้ยงหมูมากกว่าเลี้ยงหมา

จงกา + ทับอักษร ก ข ค หรือ ง ที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. นายไข่ให้หมูกับหมาไปทำอะไร?

ก. ทำนา	ข. ทำสวน
ค. ทำไร่	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข
2. หมูทำหน้าที่อะไร?

ก. ชุกดิน	ข. ชุกกอไม้
ค. คาบกิ่งไม้แห้งไปทิ้ง	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข
3. หมาทำหน้าที่อะไร?

ก. ชุกดิน	ข. ชุกกอไม้
ค. คาบกิ่งไม้แห้ง	ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข
4. หมามีนิสัยอย่างไร?

ก. ชักเย็บทำงาน	ข. ชอบเอาหน้าเจ้านาย
ค. ชอบเอาเปรียบเพื่อน	ง. ถูกทั้งข้อ ก ข และ ค
5. ในขณะที่หมอนอนหลับสนิท นายออกมาตรวจงาน ทำไมหมาจึงไม่ปลุกหมู?

ก. หมากองการให้หมอนอนพักผ่อนมาก ๆ	
ข. หมาเกรงใจกลัวว่าหมูจะโกรธถ้าปลุกให้ตื่น	
ค. หมากองการจะเอาความดีความชอบทั่วเดียว	
ง. หมากองการจะช่วยทำงานบาง	
6. "อายุหมูมันแค่นี้ทำไมไม่เคยช่วยทำงานเลย" คำพูดของหมาท่อนั้นแสดงว่าหมามีนิสัยอย่างไร?

ก. ชอบพูดโอ้อวด	ข. ชอบพูดกรงไปกรงมา
ค. ชอบพูดหาเรื่อง	ง. ชอบพูดใส่ร้าย

แบบฝึกหัดการอ่าน
บุรุษสี่ครามแห่งซาฮารา

ลองนึกดูซิว่าเราจะรู้สึกอย่างไร ถ้าหากเรามีพ่อที่คลุมหน้าทาทมดเหมือนไอ้โม่ง เปิดให้เห็นเพียงแคดวงตาเท่านั้นเอง แทนเป็นประเพณีการแต่งกายของชนกลุ่มหนึ่งคือ ชาวทัวเร็ก (Tuareg) เด็ก ๆ ชาวทัวเร็กจึงแทบไม่มีโอกาสรู้จักหน้าตาของพ่อเลย

ที่สมานนี้เป็นเด็กชายชาวทัวเร็กชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในดินแดนไกลโพ้นซึ่งแห้งแล้งและ กั้นคารทางคอนโคของทะเลทรายซาฮารา ชาวทัวเร็กเป็นพวกอพยพเร่รอน ที่สมานจึง ไม่มีบ้านเป็นหลักแหล่งแน่นอน เขาย้ายไปกลับครอบครัว กางกระโจมอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ทั่วทุกหนทุกแห่ง และแหล่งน้ำเพียงพอสำหรับเลี้ยงสัตว์ที่เขาพาไปด้วย

คำว่าทัวเร็กนั้นแปลว่า "บุรุษในผาคลุม" ลักษณะพิเศษกว่าใคร ๆ ของชนเผ่านี้ คือ พวกผู้ชายจะคลุมหน้า แทนที่จะเป็นหญิงเหมือนชนบางพวกซึ่งมีอยู่ในโลก ผู้ชายทัวเร็ก จะคลุมหน้าอยู่ตลอดทั้งวันทั้งคืน ใต้แถบผาแคบ ๆ ผืนยาวพันรอบศีรษะ เรื่อยลงมาคลุม ใบหน้าและลำคอปกปิดใบหน้าอย่างมิดชิด เปิดช่องเพียงแค่วิวสำหรับมองดูเท่านั้น อาจจะมีคนสงสัยว่า

"แล้วเวลากินอาหารละ เขาก็กองเปิดผาคลุมออกให้เราเห็นซี"

เปล่าเลย เขามีวิธีส่งอาหารและนำเขาปากที่อยู่ภายในผาคลุม โดยไม่ต้องเปิด ผาออก

"แล้วเวลาอาบน้ำละ"

ก็เปล่าอีกนั่นแหละ ชาวทัวเร็กแทบจะไม่อาบน้ำตลอดทั้งปี เพราะเขาคิดว่าถ้าอาบน้ำบ่อย ๆ จะทำให้สุขภาพไม่ดี แต่เขาใช้ทรายทำความสะอาดร่างกายแทน

ที่สมานไฝมันถึงวันที่เขาจะโกเป็นหนุ่ม และได้แกงกัวเต็มยศเหมือนผู้ชายในเผ่า ตามประเพณีของชาวทัวเร็กเด็กชายจะเปลือยกายอยู่จนโต แต่ก็ไม่เกือกร้อนอะไรเพราะ อยู่ท่ามกลางทะเลทรายอันร้อนระอุอย่างนั้น

ชาวหัวเรีอกมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "อัสวินแห่งทะเลทราย" ที่ใคร่ชอบก็เพราะผู้ชายชาวหัวเรีอกมีร่างสูงสง่า และในขณะที่เขาเดินควยหาทางองอาจอยู่กลางทะเลทรายนั้นมองคล้ายนักรบผู้กล้าหาญ ประกอบเสื้อผารวมที่สวมใส่ทำให้ดูเหมือนกับเสื้อผาของอัสวินในสมัยก่อนควย นอกจากนั้นเขายังชอบถือดอกยาว ๆ หรือแหวน คาคสายหนัง เห็นมีคัสสูไวท์ข้อมือ สะพายคาบสองคมอยู่ข้างหลัง

บางทีก็มีคนเรียกชาวหัวเรีอกว่า "บรุษสี่คราม" เนื่องจากผิวกายของเขาเป็นสี่คราม ความจริงพวกนี้มีผิวขาว แยกเสื้อผาที่เขาใส่ยอมสี่คราม สี่ครามจากเสื้อผาจึงติดคามผิวพรรณของเขาซำรายของเขาซำรายชาวหัวเรีอกยังไม่ค่อยใคร่อาบน้ำอีก เนื้อตัวจึงกลายเป็นสี่ครามอยู่เสมอ

ชาวหัวเรีอกเป็นนักชิมที่เก่งมาก แต่เขากลับชอบขูดรุมมากกว่า หลังจากที่อยู่ไม่ได้ใช้เป็นพาหนะแล้วที่สมานี่จะทองเอาไปเลี้ยงพร้อมกับแพะและแกะ ปล่อยให้มันเดินทะเล็มไม้หนามในทะเลทรายกินเป็นอาหาร

บางครั้งบางครั้งที่สมานี่ก็ช่วยพวกผู้หญิงโยกย้ายกระโจม กระโจมของเขาทำควยหนึ่งอูฐหรือหนึ่งแพะยอมสี่แดง เย็บติดกันอย่างหยาบ ๆ เป็นหลังคารอบ ๆ กระโจมกันควยเสื้อ เป็นกระโจมที่กันได้เพียงแคคกับพายุทรายเท่านั้น แตกั้นฝนไม่ได้ เนื่องจากบริเวณทะเลทรายที่ชาวหัวเรีอกอาศัยอยู่นั้นแห้งแล้งจนแทบไม่มีฝนตก

ภายในกระโจมโล่ง ๆ ปราศจากโต๊ะ เก้าอี้ หรือเรื่องเรือนใด ๆ เพราะเวลาเก็บข้าวของโยกย้ายที่อยู่ทุกกระยะเวลาเพียงไม่กี่วันจะได้ไม่ต้องกังวลกับการขนย้ายเครื่องเรือนเหล่านี้ ส่วนอาหาร เสื้อผ้า เครื่องครัว รวมทั้งข้าวของกระจุกกระจิกอื่น ๆ ก็จจะบรรจุลงในถุงสี่แดงที่แขวนไว้ตามที่ทาง ๆ ภายในกระโจม

ที่สมานี่ไม่เคยไปทะเลเวนค้าขายกับพ่อและพวกผู้ชายในเผ่า เขาจะอยู่ที่กระโจมกับพวกผู้หญิงและเด็ก ๆ ประมาณปีละครั้งสองครั้ง ที่ผู้ชายหัวเรีอกจะเดินทางบนหลังอูฐไปกันเป็นกองคาราวานเพื่อจะไปยังบริเวณทะเลทรายซาฮาราที่อุดมควยเกลือ อูฐแต่ละตัวสามารถบรรทุกเกลือได้ 300 ปอนด์ หลังจากได้เกลือแล้วเขาเดินทางรอนแรมนานหลายสัปดาห์ทั้ง ๆ ที่มีอาหารและน้ำคืดตัวไปควยเพียงเล็กน้อยจนกระทั่งมาถึงหมู่บ้านริมทะเลทรายที่หมู่บ้านเอง

ที่เขาแลกเปลี่ยนกับแป้ง น้ำตาล ชา และเสื้อผ้า บางคราวชาวทวีเร็ก็แลกเปลี่ยนหรือหนึ่งแพะกับสินค้าในหมู่บ้านที่เขาต้องการ

อีกนานหลายอาทิตย์บางครั้งเป็นเดือน ๆ กวาชาวทวีเร็ก็จะเดินทางกลับมาถึงหมู่บ้าน และพวกเขาจะได้รับการต้อนรับด้วยงานเลี้ยงมโหฬาร ที่สมันช่วยพวกเขาหญิงเตรียมอาหารที่กองไฟกลางแจ้ง แต่ขณะที่เขาทำงาน ทาของเขาจับต้องอยู่ที่หนึ่งสี่แดงที่เพิ่งยกลงมาจากหลังอูรู เขารู้ว่าภายในถุงมีเสื้อผ้า อาหาร ลูกปัด และข้าวของอื่น ๆ เขาอยากให้พวกเขาเสียใจจากการขนของลงมาจากหลังอูรูเร็ว ๆ ปลดอานลงมาแล้วปล่อยให้อูรูออกไปหาคนไม่ใบหน้ากิน เขาเห็นชายคนหนึ่งซุกทรายเป็นหลุมลึกเพื่อจะหว่านให้อูรูที่กระหายจัด

ไมช้าพวกเขาเข้ามารวมวงกับผู้หญิงและเด็ก ๆ แต่เขายังไม่อดข้าวของที่แลกมาได้ แนนอนเขาจะตองกินอาหารก่อน เขาใช้ทรายทำความสะอาดมือและเท้า ในขณะที่ผู้หญิงและเด็ก ๆ กำลังตื่นทนกับงานเลี้ยงและการเฝ้าว่าที่จะมีตลอดคืน

อาหารเสร็จแล้ว ที่สมันเดินเข้ามาพวกเขาเข้ามาในกระโจมที่มีอาหารตั้งรออยู่ เนื้อแกะย่างสามโคและ "คูกู" ร้อน ๆ คูกูทำจากข้าวสาลีเป็นอาหารที่นิยมรับประทานกันในแถบทะเลทรายซาฮารา ทุกคนนั่งบนเสื่อ รับประทานอาหารด้วยมือซ้าย เพราะถือว่าเป็นการเสียมรรยาหากใช้มือขวารับประทานอาหาร ที่สมันกินอิมจนพุงกาง หลังอาหารพวกเขาจะดื่มชาร้อน ๆ อันเป็นธรรมเนียมของผู้ที่อยู่แถบทะเลทรายซาฮารา

แล้วช่วงเวลาที่พักก็มาถึง พวกเขาจะเล่าเรื่องการเดินทางไปแลกเปลี่ยนสิ่งของ และเปิดถุงหยิบข้าวของออกมาให้ทุกคนชม หลังจากนั้นก็เป็นการเล่นร้องรำทำเพลง ที่สมันสนุกสนานตลอดทั้งคืน จนกระทั่งรุ่งสาง เขาจึงนอนหลับอยู่บนพื้นทรายด้วยความสุข พร้อมกับฝันว่าสักวันหนึ่งเขาจะได้เป็น "บุรุษในผ้าคลุม" เหมือนพ่อของเขา

1. ชาวทวิเร็กอาศัยอยู่ที่ไหน?
 - ก. ทางตอนใต้ของทะเลทรายซาฮารา
 - ข. ทางตอนเหนือของทะเลทรายซาฮารา
 - ค. ทางตอนกลางของทะเลทรายซาฮารา
 - ง. ทางตะวันออกของทะเลทรายซาฮารา
2. คำว่า "ทวิเร็ก" แปลว่าอะไร?
 - ก. บุรุษในผ้าสีคราม
 - ข. บุรุษแห่งทะเลทราย
 - ค. อีศวินแห่งทะเลทราย
 - ง. บุรุษในผ้าคลุม
3. ชาวทวิเร็กใช้อะไรเพื่อทำความสะอาดร่างกาย?
 - ก. น้ำ
 - ข. ทราย
 - ค. ใบไม้
 - ง. ฝา
4. บ้านของชาวทวิเร็กมีลักษณะอย่างไร?
 - ก. เป็นดินเหนียว
 - ข. เป็นกระโจม
 - ค. เป็นหิน
 - ง. เป็นกระทอบ
5. "คู คู" เป็นชื่อของอะไร?
 - ก. สัตว์เลี้ยง
 - ข. เครื่องใช้
 - ค. หญิงสาว
 - ง. อาหาร

จงทำเครื่องหมาย หน้าข้อทุกและเครื่องหมาย + หน้าข้อผิด

- 1. เด็กชายชาวทวิเร็กจะเปลือยกายอยู่จนโต
- 2. กระโจมของชาวทวิเร็กทำด้วยฝาใบหนาย้อมสีแดง
- 3. หัสมานได้ไปค้าขายกับพ่อและพวกผู้ชายในเเม่า
- 4. ชาวทวิเร็กใช้วิธีเอาสิ่งของที่มีอยู่แลกกับสินค้าที่กองการได้
- 5. ชาวทวิเร็กรับประทานอาหารโดยใช้มือซ้าย

แบบฝึกหัดการอ่าน

เจดีย์กลางป่า

ในท้องที่ตำบลคาน อำเภอรามไสล จังหวัดศรีสะเกษ มีป่าใหญ่อยู่ป่าหนึ่ง เรียกว่าปางคองแดง ในป่านี้มีเจดีย์เก่าแก่อยู่องค์หนึ่ง ประดิษฐานอยู่กลางป่า จะสร้างตั้งแก่เมื่อไรไม่มีคนทราบ เมื่อถึงวันสำคัญทางศาสนา จะมีชาวบ้านละแวกนั้นเอากอกไม้รูปเทียนไปสักการะมากมายเป็นประจำ

ประวัติของเจดีย์องค์นี้ชาวบ้านแถบนั้นต่างก็รู้ประวัติว่าเป็นมาอย่างไร เพราะมีเรื่องเล่าทอ ๆ กันมาหลายชั่วอายุคน ประวัติเดิมของเจดีย์โบราณมีดังนี้

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ยังมีพ่อค้าเร่คนหนึ่งขนสินค้าขึ้นเกวียนเพื่อจะเดินทางไปเร่ขายต่างเมือง เขาเดินทางไปได้โดยไม่จุดหมายจนกว่าจะขายสินค้าหมด เขาจึงจะกลับบ้านเสียหนึ่ง

วันหนึ่งเขาเดินทางมาถึงหนองน้ำใหญ่ น้ำที่ขังอยู่ในสระอากาศ ประกอบทั้งอากาศก็ร้อนจัด วิวของเขาก็ดูเห็นเหนื่อยเหงื่อโทรมกายของมัน น้ำลายฟูมปาก

ทว่าเขาเองก็รู้สึกกระหายน้ำอย่างยิ่ง เขาจึงหยุดเกวียน ปล่อยให้วัวออกจากแอกตอนให้ลงไปกินน้ำในหนอง

ขณะที่วัวกำลังค้มน้ำอยู่นั้น พ่อค้าก็เดินเลาะขอบบึง ในมือถือถือปฏึกเขยดินเลนบาง แกว่งเลนบางด้วยความเพลิดเพลินและรู้สึกสบายใจ

ข้างทางนั้นยังมีกบตัวหนึ่ง หมอบซ่อนตัวอยู่ในพงหญ้าด้วยความตกใจกลัวเมื่อได้ยินเสียงมนุษย์ ชายพ่อค้าก็ไม่แลเห็นกับนั้น

และโดยไม่ตั้งใจ ขณะที่เอาปฏึกแทงดินเลนด้วยความคะนองมือ นั้น ปฏึกได้ปักไปที่หลังกบถึงแก่ความตาย

ทว่าเขาเองไม่รู้ตัวแม่แกนึกคิดว่า กบได้ขโมบกบตัวหนึ่งเสียแล้ว คงแหงนอนแหว่งนี้เล่น คอยจนวัวค้มน้ำอิ่มแล้ว จึงจูงวัวไปเทียมเกวียน แล้วก็ออกเดินทางต่อไป

เขาเรคาชายอยู่อย่างนั้น ทอม่ออีกหลายสิบปีจนแก่มาแต่เดินทางไม่ไหว เลิก
ค้าขายได้ไม่นาน เขาก็ตายไป

หลังจากตายแล้ว เขาก็ไปเกิดเป็นลูกชวานากั้งแก่เล็กจนโตเขาไม่ได้ทำความ
ดีอะไรและหนักใจแกพอและแม่ของเขาเลย เพราะเขาเป็นเด็กก็ กิริยาวาจาเรียบร้อย
ขยันขันแข็งไม่คุดกาย เป็นที่รักใคร่ของพ่อแม่และชาวบ้านใกล้เคียง ใครเห็นก็ทอ
ชม เหตุที่เขายันขันแข็ง ช่วยพ่อแม่ทำนาโดยไม่เห็นแก่เห็นคเหนื่อย

อยู่ต่อมา พ่อแม่ของเขาก็ตาย ด้วยความภักฏของลูกชายคนเดียว เขาคิดว่า
เขายังไม่เคยบวชให้พ่อแม่ ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เขาจึงกตสันใจจะบวชในพระบวรพุทธศาสนา
ตลอดชีวิต เพื่อตอบแทนบุญคุณของพ่อแม่

เมื่อบวชแล้ว เขาก็ออกธุดงค์ ท่องเที่ยวไปในที่สงบทาง ๆ โดยลำพังแกลงคนเดียว
ในชาตินี้ เขาไม่เคยก่อบาปกรรมทำชั่ว เขาจึงสบายใจยิ่งนัก

ฝ่ายภพที่ถูกพ่อค้าแห่งตายในชาติก่อนนั้น ได้กลับมาเกิดเป็นลูกนายพราน พ่อรัก
มาก ครั้งใดที่นายพรานออกล่าสัตว์ เป็นกองพาลูกไปฝึกทุกครั้งไป ทำให้เขารู้จักวิถีล่าสัตว์
เมื่อโตขึ้นก็หาเลี้ยงชีพทางล่าสัตว์เหมือนพ่อ

วันหนึ่ง เขาออกล่าสัตว์เนื่องจากเป็นกิจประจำวันของเขา เขาแลเห็นพระธุดงค์
องค์หนึ่ง ซึ่งชาติก่อนคือพ่อค้าคนทีกลาวนั่นเอง เดินแบกกถคนเดียวนมาแกลไกล เขาคิดใจ
เพราะแม่เขาจะเป็นพรานเขาก็เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา จึงคิดในใจว่าจะเข้าไปนิมนต์
พระ เพราะจะไปหาอาหารมาถวายเขาอยู่ป่าไมคอยจะได้แลเห็นพระผานมารับบิภท

อีกอย่างหนึ่ง เขาคิดว่าพระธุดงค์เดินป่าองค์เดียวอย่างนั้นคงจะไม่คยอมมีคนเขาทำ
บุญ คิดดังนั้นแล้ว เขาก็เดินตามติดพระธุดงค์ไป โดยมีไคคลาดสายภา

พอเข้าไกลเขาก็ร้องนิมนต์ให้ทวนหยุดก่อน พระธุดงค์ได้ยินดังนั้นก็หันกลับมาทวน
เสียง พอเห็นนายพรานถือหอก พระก็รู้สึกกลัว คิดว่านายพรานจะมาทำร้ายจึงหันกลับ
แล้วเร่งฝีเท้าออกเดินอย่างรวดเร็ว

ฝ่ายนายพรานกลับคิดว่า พระคงไม่ได้ยินทนนินนาก็จึงเดินตาม แล้วก็มึนงงๆ กันอีกหลายครั้ง แท้ก็ไม่ได้ผล สักครูใหญ่ ๆ พระคงก็เห็นทางโค้งแล้วสาวเท้าเดินอย่างรวดเร็วสุดชีวิต ครั้นจะวิ่งหนีก็ไม่กล้า เพราะเป็นการไม่สำรวมสำหรับพระ

ฝ่ายนายพรานนั้นมีศรัทธาจะทำบุญนั้นเสียแล้ว จึงเลี้ยวตามพระไป เพื่อไม่ให้คลาดสายตา ตามไปสักครูหนึ่งนายพรานก็มาอุกคึกได้ว่า พระรอยพระคงจะกลิ้งคนที่ถือหอก ทั้งยังสะพายธนูอีกด้วย พระจึงไม่ยอมหยุด

คิดไต่ดั่งนั้นแล้วนายพรานจึงปลดธนูออกวางไว้ ส่วนหอกนั้นพุ่งปักซ่อนไว้ในพุ่มไม้ข้างทาง แล้วก็ออกวิ่งเหยาะ ๆ ตามไป

ตามไปได้ครูใหญ่ ๆ ก็ไม่เห็นพระเดินอยู่ข้างหน้า ไม่ทราบว่าจะเดินหายไปไหน เขารู้สึกผิดหวังยิ่งนัก จึงหันหลังกลับเคียนมาทางเก่าเพื่อเอาหอกที่พุ่งไว้ข้างทางและธนู

ด้วยผลกรรมที่พระคงได้ประกอบไว้ในชาติปางก่อน แม้ไม่รู้และไม่ได้ตั้งใจที่เคยเอาปฏักแทงกบตาย โดยไม่รู้ตัวที่หนองน้ำที่พบกับวัวเทียมเกวียนลงไปค่อม

เหตุนี้เองทำให้นายพรานมิได้รู้ตัวเลยแม้แก่นึกเดียว เป็นการชดใช้เวรกรรมที่พระคงได้ประกอบไว้ตอนที่แทงปฏักไปถูกกบตาย

ต่อมาเมื่อนายพรานหมดหวังจะตามพระคงศพแล้ว เขาก็กลับมาเอาหอกและธนูตรงที่ศพพระซ่อนอยู่ จึงมาพบว่าพระคงถูกหอกของตัวตายเสียแล้ว

เขารู้สึกเป็นบาปและเศร้าเสียใจอย่างยิ่ง ร้องไห้ด้วยเสียงอันดัง สักครูหนึ่ง เขาก็เป็นลมสิ้นสติไป

ขณะที่เขาไม่รู้สีกว่านั้น เทวดาได้มานิมิตกายให้เขาเห็น และบอกกับเขาว่า

"หนุ่มเอ๋ย อย่าได้โศกเสียใจไปเลย เป็นเรื่องของกำลังกัวเกวียน ผลบุญ ผลกรรมแต่ปางก่อน พระคงก็จึงต้องมาใช้กรรมในชาตินี้ อย่าได้คิดอะไรมากจะให้ใครช่วยจัดศพพระคงให้ เรียบร้อยก็แล้วกัน แล้วจะสร้างอะไรเป็นอนุสรณ์ให้ท่านก็ได้"

พอนายพรานฟื้นขึ้นมาและตั้งสติได้ เขาก็เข้าไปในหมู่บ้านที่เขาอยู่ ชวนชาวบ้าน มาจัดศพพระจนเรียบร้อย

หลังจากปลงศพและขอขมาแล้ว เขาคิดว่ายังไม่สาสมกับบาปของเขาเพื่อเป็นการล้างบาป เขาจึงได้สร้างเจดีย์บรรจุอัฐิของพระศุนด์ค์ไว้กลางป่าคองแดงให้ชาวบ้านได้กราบไหว้มาจนทุกวันนี้

ปัจจุบันนี้เจดีย์ยังอยู่ เป็นเจดีย์เก่าแก่อยู่กลางป่าคองแดง กว้เจดีย์อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอรามไสลประมาณ 20 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดศรีสะเกษประมาณ 58 กิโลเมตร

จงกา + ทับอักษร ก ข ค หรือ ง ระบุข้อเพียงข้อเดียว

1. นิทานเรื่องนี้เล่าถึงประวัติของอะไร?

ก. อำเภอรามไสล	ข. เจดีย์โบราณ
ข. ป่าคองแดง	ง. พอคตาเร
2. พอคตาเรเอาปฏิภักแห่งคืนไปถูกสัตว์ใดถึงแก่ความตาย?

ก. วัว	ข. ชู
ค. กบ	ง. เขียด
3. เมื่อพอคตาเรตายแล้ว เขาไปเกิดเป็นอะไร?

ก. นายพราน	ข. ลูกนายพราน
ค. ลูกชวานา	ง. พระศุนด์ค์
4. ข้อใดเป็นนิสัยของลูกชวานา?

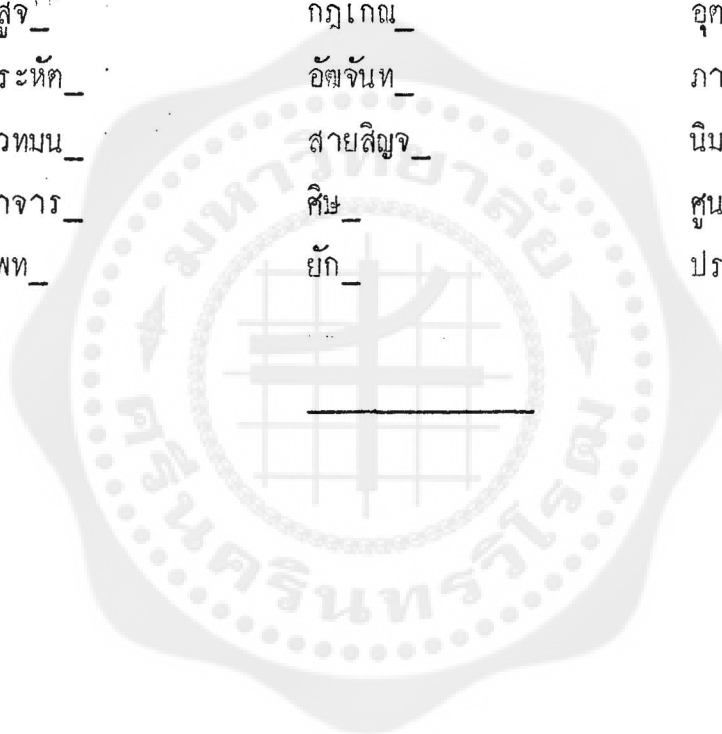
ก. ชี้แจงทำงาน	ข. กัญญุกกเวที่
ค. พุดจาหยาบคาย	ง. ชอบเอารักเอาเปรียบ
5. เมื่อพ่อแม่ของลูกชวานาตาย ลูกชวานาแสดงความกัญญุกกเวที่พ่อแม่ของตนอย่างไร?

ก. ทั้งใจเรียนหนังสือ	ข. ทั้งใจทำนาแทนพ่อแม่
ค. สร้างเจดีย์ในป่าคองแดง	ง. บวชในพระบวรพุทธศาสนา

แบบฝึกหัดการเขียนแบบฝึกหัดที่ 1.เติมตัวการ์นต์ที่หายไป

เดาวัล_	ประคิษ_	กรรมลิต_
พิสุจ_	กฎเกณฑ์_	อุตสา_
พระหัต_	อัฒจันท_	ภาพยนต_
เวทมน_	สายสิญจ_	นิมน_
อาจารย์_	ศิษ_	ศูน_
แพท_	ยัก_	ปรากฏการ_

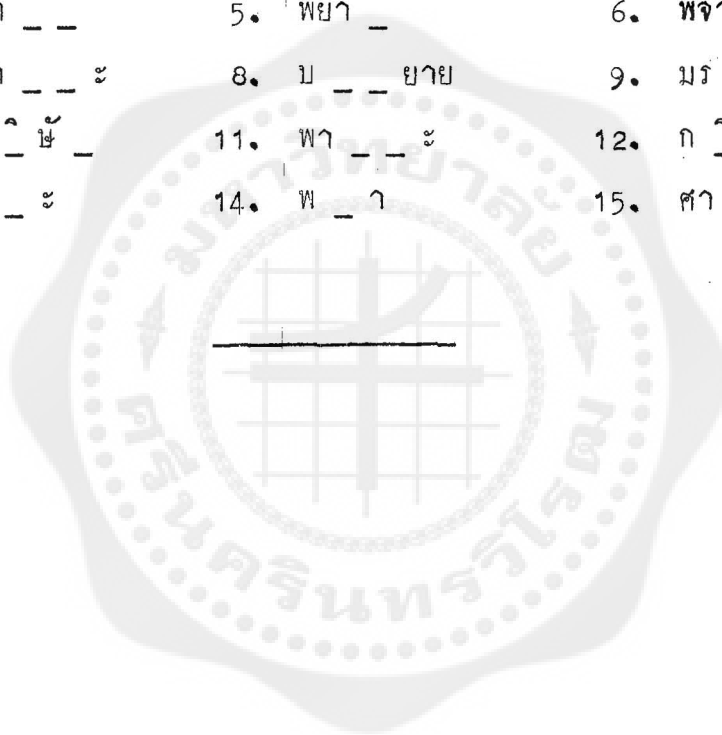

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 2

เติมตัวอักษรในคำที่หายไป

1. ปรา _ _ นา	2. สามา _ _	3. ญา _
4. พุท _ _	5. พยา ิ _	6. พิจาร _ _
7. ภา _ _ ะ	8. บ _ _ ยาย	9. มร _ ก
10. บ ิ ษั _	11. พว _ _ ะ	12. ก ิ ก _
13. ค _ ะ	14. พ _ ภา	15. ศา _ _ ภา

แบบฝึกหัดการเขียนแบบฝึกหัดที่ 3อ่านให้ฟังแล้วบอกค่าละ 2 ครั้ง

หน้า	นารัก	เวลา
๒	๒	๒
๒	๒	๒
๒	๒	๒

๒	๒
๒	๒
๒	๒
๒	๒

๒	๒
๒	๒
๒	๒
๒	๒

หน้า	นารัก	เวลา
๒	๒	๒
๒	๒	๒
๒	๒	๒

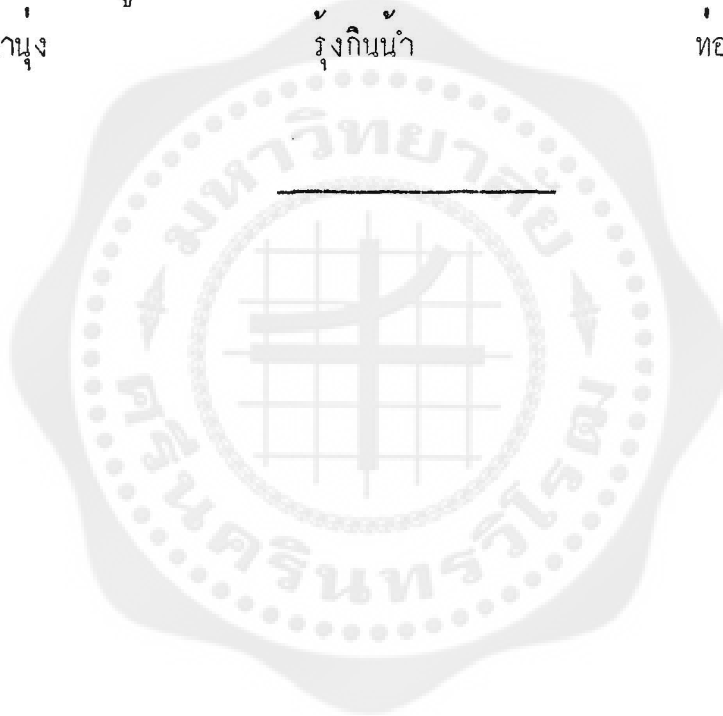
๒	๒
๒	๒
๒	๒
๒	๒

๒	๒
๒	๒
๒	๒
๒	๒

หน้า	นารัก	เวลา
๒	๒	๒
๒	๒	๒
๒	๒	๒

๒	๒
๒	๒
๒	๒
๒	๒

๒	๒
๒	๒
๒	๒
๒	๒

แบบฝึกหัดการเขียนแบบฝึกหัดที่ 4เขียนตามคำบอกโดยบอกคำละ 2 ครั้ง

นาที่

กระทอม

กะรุ้งกะริ้ง

ทัพพี

ชั่วโงง

คลังไค้

นิมนต์

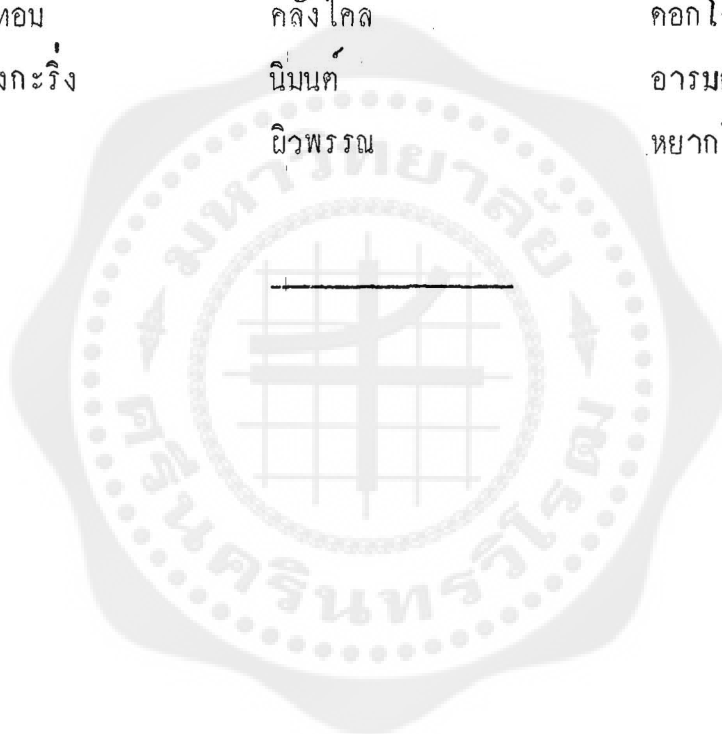
ฉิวพรรณ

มะปราง

คอกโสน

อารมณ์

หยากไย่

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 5

อ่านให้ฟังทั้งหมด บอกประโยคละ 2 ครั้ง

1. ฉันมีสี่สิ่ง
2. คนแก่มักจะใช้ไม้เท้าช่วยเวลาเดิน
3. เธอเคยเห็นนกเอี้ยงไหม?
4. คุณแม่ช่วยยามาไถ่นอง
5. พรุ่งนี้ที่บ้านของฉันมีงานทำบุญ
6. ฉันเรียนหนังสือวันละ 5 ชั่วโมง

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 6

อ่านให้ฟังให้หมดแล้วบอกประโยคละ 2 ครั้ง

1. สัตว์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ
2. ชายคนนั้นมีภรรยาสวย
3. เขาได้รับค่ายกย่องสรรเสริญจากเพื่อน ๆ
4. คนมีภรรยาหาคือใคร ๆ ต่างชม
5. ฉันทึ่งพระบรมยายคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า
6. บรรดานักเรียนกำลังเข้าแถวร้องเพลงชาติ

แบบฝึกหัดการเขียนแบบฝึกหัดที่ 7ขีดเส้นใต้คำที่เขียนถูกต้อง

1. พยาบาท	พยาบาด	พยาบาค
2. รังเกียด	รังเกียจ	รังเกียท
3. อากาศ	อากาส	อากาษ
4. สัณฐาน	สันฐาน	สันฐาน
5. รางวัน	รางวัล	รางวัน

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 8

พิจารณาเฉพาะคำที่เขียนถูกแล้วเขียนคำที่เขียนถูกลงในสมุด

อ้อเพื่อเมื่อแม่

อ้อเพื่อเมื่อแม่

อ้อเพื่อเมื่อแม่

นายพราน

นายพาน

นายพราน

ไกลเกลี่ย

ไกลเกี่ย

ไกลเกลี่ย

ปรีक्षा

ปึกษา

ปรีक्षा

คิกคำบวร

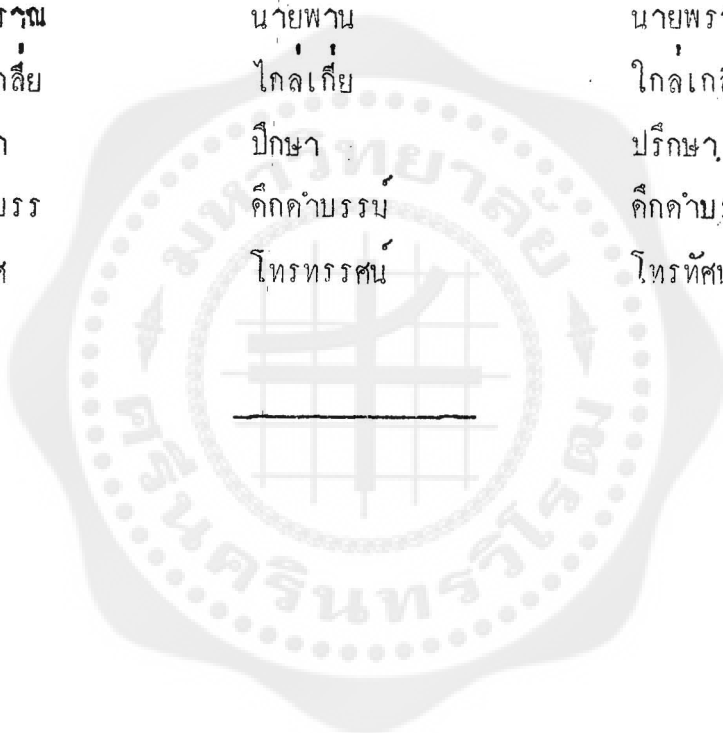
คิกคำบรรม

คิกคำบรรมพ์

โทรทัศ

โทรทรรมศน์

โทรทัศน์

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 9

อ่านให้ฟังแล้วบอกค่าละ 3 ครั้ง

หลงไหล

ออกอยาก

ปราศรัย

หยากไย่

ซบซน

พิการ

จรเข้

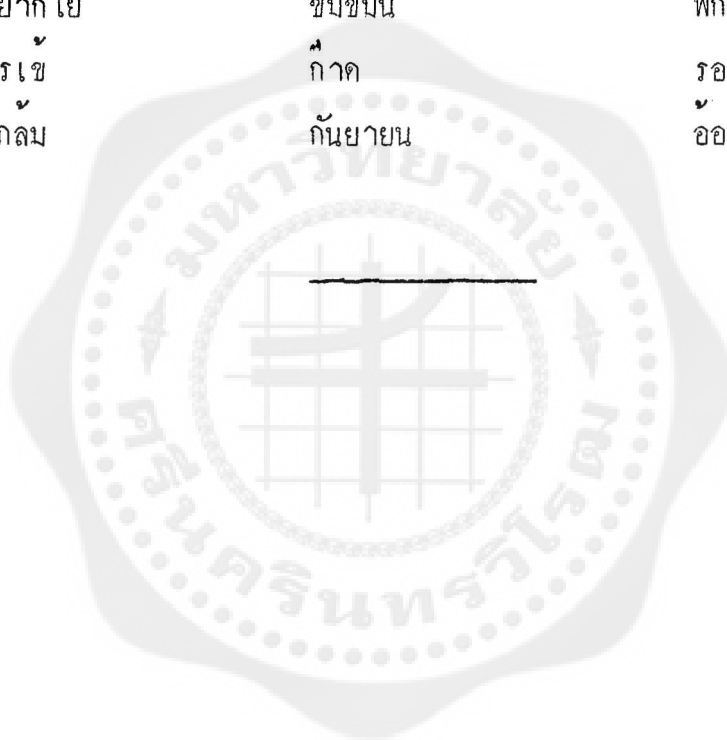
ภาค

รอก

กลม

กัณยาน

ออย

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 10

อ่านให้ฟัง แล้วบอกค่าละ 2 ครั้ง

ลูกโป่ง

ทองถิ่น

ฉวัดเฉวียน

กะรุ้งกะริ๊ง

จิ้งเหลน

กบิใจ

สะโก

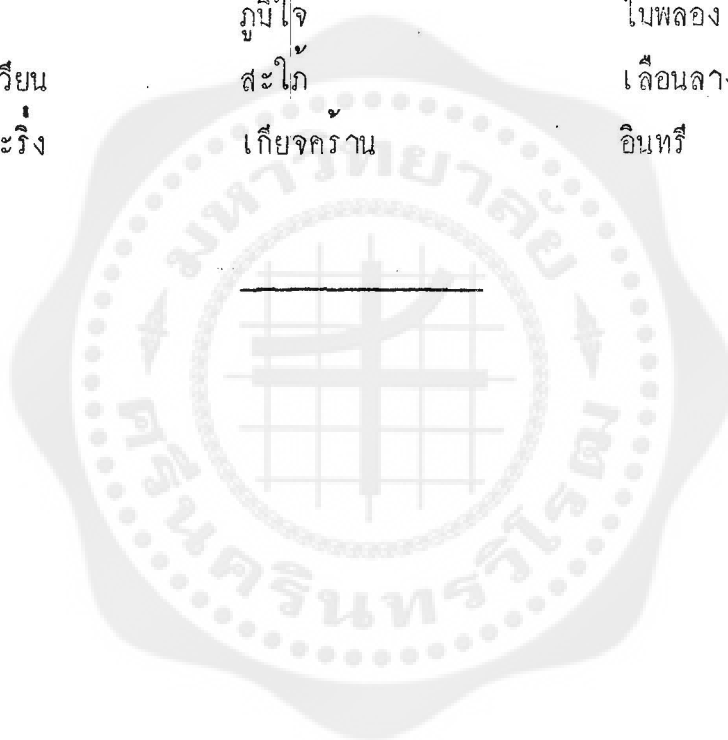
เกี่ยจคราน

ซอนส้อม

ไ้พลอง

เลื่อนกลาง

อินทรี

แบบฝึกหัดการเขียนแบบฝึกหัดที่ 11

อ่านให้ฟังทั้งหมด แล้วบอกวรรคละ 2 ครั้ง

1. เขาปฏิบัติตาม กฎหมาย
2. นักเรียนเข้าแถว เมื่อได้ยินสัญญาณ
3. เด็กเก็บ กฏ แจ้ ไต่ 1 ดอก
4. ราษฎร มารอ เฝ้า รับ เสด็จ
5. ชั้น ใบ นี้ เป็น ชั้น พลา สติก
6. เขาสมัคร รับ เลือก ทั้ง พร รค อะไร?

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 12

อ่านให้ฟังให้หมดแล้วบอกวรรคละ 2 ครั้ง

1. จิ้งหรีด เป็นสัตว์ชนิดหนึ่ง
2. วันนี้เป็นวันจันทร์ พรุ่งนี้จะเป็นวันอังคาร
3. คุณพ่อออกไปเดินเล่นที่สนามหญ้าหน้าบ้านสักครู่
4. ฉันชอบประแจ ควย แบ่ง ทอ หีบ ดา ยา
5. คุณพ่อเป็นผู้ปกครองของฉัน

ลูกหวา

ประวัติก

ประกาศ

เพลิกเพลิน

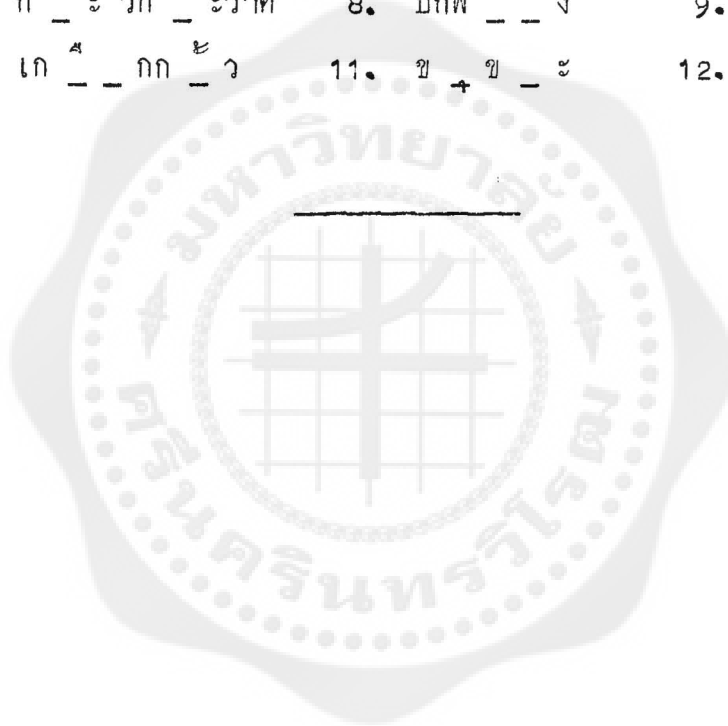
ปรากฏ

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 13

เติมตัวอักษรที่หายไป คำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ก _ _ _ นำว่า	2. ไหวพ _ บ	3. พ _ บพ _ า
4. ไท _ รง _	5. เ _ _ องยนต์	6. ตะ _ _ อ
7. ก _ ะ รีก _ ะวาด	8. บกพ _ _ ง	9. ทรงเ _ _ อง
10. เก _ _ กก _ ว	11. ช _ ช _ ะ	12. นาเ _ _ ยค

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 14

ดูจากคำที่เขียนให้แล้วเขียนเฉพาะคำที่คิดว่าเขียนถูก

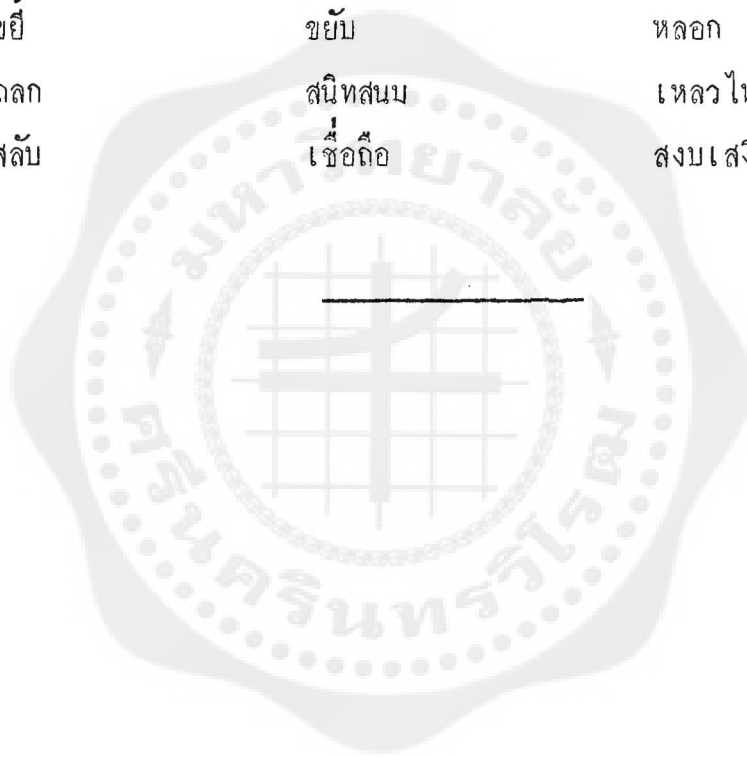
1. บริเวร	บริเวณ	บริเวณ
2. วิเศส	วิเศษ	วิเศษ
3. โลภมาก	โลภมาก	โลภมาก
4. ส้งเกตุ	สังเกตุ	สังเกตุ
5. ฤทธิเคส	ฤทธิ์เคษ	ฤทธิ์เคษ
6. โโอกาส	โอกาส	โอกาส
7. ปรากฎ	ปรากฏ	ปรากฏ
8. เผอิณ	เผอิญ	เผอิญ
9. อำนาศ	อำนาจ	อำนาจ
10. โอวาศ	โอวาท	โอวาท

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 15

เขียนตามคำบอกโดยบอกค่าละ 2 ครั้ง

โหล	ประหยัค	สมอ
ขยี้	ขยับ	หลอก
ถลก	สนทสนบ	เหลวไหล
สลับ	เชือถือ	สงบเสงี่ยม

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 16

เขียนตามที่บอกบรรทัดละ 3 คำ

สวรรค์

พระสงฆ์

สวนสัตว์

บริสุทธิ์

เคราะห์ร้าย

ข้อเสีย

มนุษย์

สมบูรณ์

หนังสือพิมพ์

ทรัพย์สินสมบัติ

กษัตริย์

พาณิชย์

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 17

อ่านให้ฟังแล้วให้เขียนตามครั้งละ 1 ประโยค

1. ปิติเท่าใจ เขาจึงเดินกะโผลกกะเผลก
2. เขามาโรงเรียนสาย ซึ่งโดยปกติเขาจะมาได้เร็ว
3. น้องนอน เอกเขนกุโทรทัศน์
4. แคง ลั่นไถลตกลงจากบันได
5. คุณแม่พูดบ่อย ๆ ว่า เด็กคนนั้นมีสมองดี
6. น้องกำลัง เล่นงูที่ทำจากไบโอสัน

บุหรี

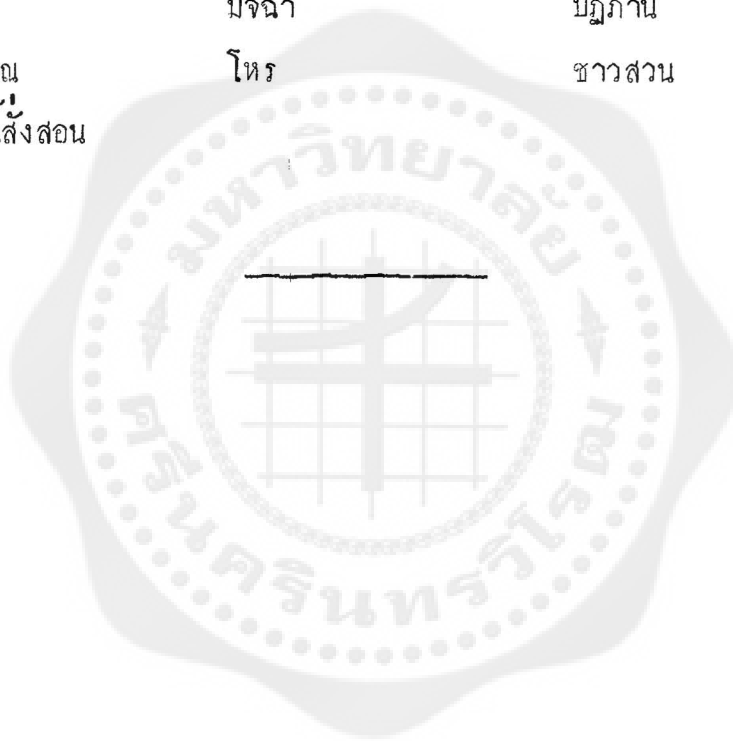
ชยบ

ลูกหว่า

แบบฝึกหัดการเขียน
แบบฝึกหัดที่ 18

คำไหนเขียนผิดให้นักเรียนแก้ไขถูกต้อง คำที่ไม่ผิดนักเรียนลอกลงสมุดด้วย

ปรากฏการณ์	สวดมนต์	ประคิษ
สุจริต	มัจฉา	ปฏิภาณ
อักษิฐาน	โหร	ชาวสวน
อบรมสั่งสอน		

แบบฝึกหัดการเขียน

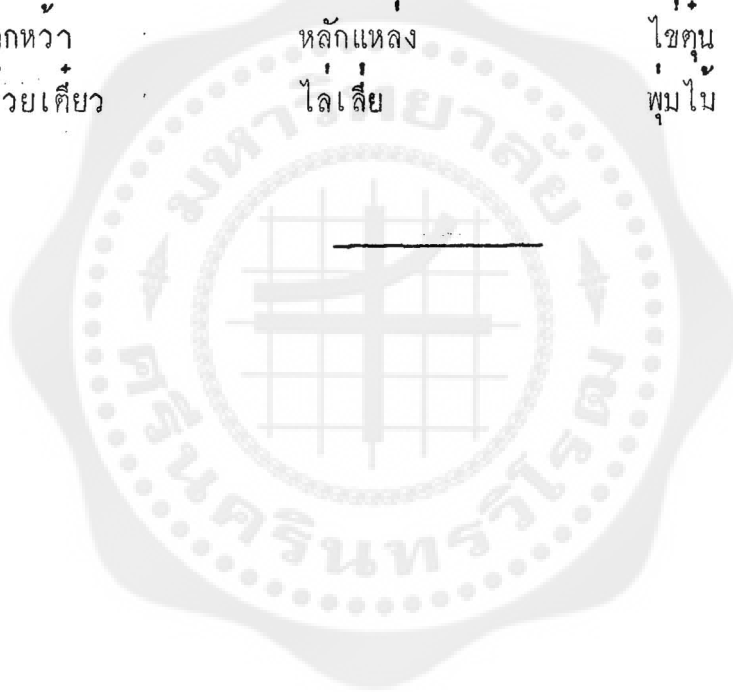
แบบฝึกหัดที่ 19

อ่านให้ฟังแล้วบอกคำละ 2 ครั้ง

จิ้งหรีด
เครื่องมือ
ลูกหว้า
กวยเตี๋ยว

กิงกา
เอื้อเฟื้อ
หลักแหล่ง
ไล่เลีย

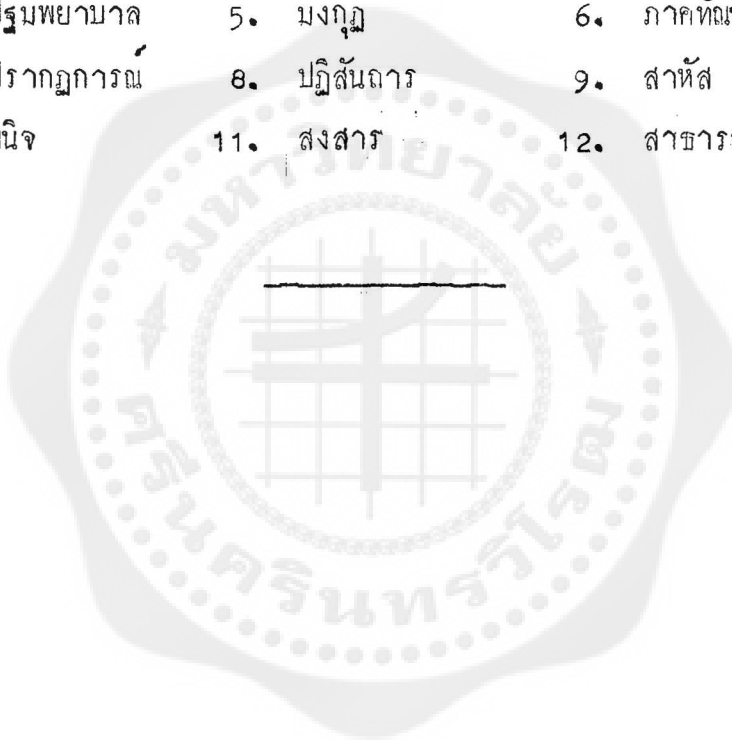
รันเริง
ไกลเกลี้ย
ไซคุน
พุ่มไม้

แบบฝึกหัดการเขียนแบบฝึกหัดที่ 20

บอกคำละ 2 ครั้งเขียนบรรทัดละ 3 คำ

1. ปฏิเสธ	2. อนุญาต	3. เศรษฐี
4. ประมพยาบาล	5. มงกุฏ	6. ภาคทัณฑ์
7. ปราบกฏการณ	8. ปฏิสันถาร	9. สหัท
10. พินิจ	11. สงสาร	12. สาธารณสมบัติ

แบบฝึกหัดการเขียนแบบฝึกหัดที่ 21อ่านให้ฟัง 2 ครั้ง ให้เขียนบรรทัดละ 3 คำ

ทอดพระเนตร	บากรพระ	เมตร
จักรยาน	บัตร	สูตรคูณ
มิตร	เพชร	กิโลเมตร
ชนบัตร	บิดพบาก	บุตร
คักบาท	ศาสนาพุทธ	เซนติเมตร

แบบฝึกหัดการเขียน

แบบฝึกหัดที่ 22

อ่านให้ฟังทั้งหมดแล้วบอกวรรคละ 2 ครั้ง

นักเรียนส่งเสียงดังมาก จึงทำให้คุณครูโกรธ
เขาสอบตกเพราะไม่อ่านหนังสือ คุณพ่อพูดว่าการทำเช่นนั้นเป็นการประมาท
วันนี้อากาศมีครึ้มก่อนเมฆลอยต่ำมาก
ฉันว่ายน้ำชนะเลิศ จึงได้รับเหรียญทอง
นาก เป็นสัตว์เลี้ยงชนิดหนึ่งรูปร่างคล้ายแมวน้ำ

แบบฝึกหัดการเขียนแบบฝึกหัดที่ 23

อ่านให้ฟังทั้งหมดแล้วบอกประโยคละ 2 ครั้ง

1. คุณครูสังเกตเห็นนักเรียนไม่สบาย
2. ฉันไปเคยเห็นเหตุการณ์อย่างนี้เลย
3. ทหารได้รับบาดเจ็บจากการสงคราม
4. คุณย้ายไปทำบุญทุกวันพระ
5. เขาชำนาญในการขับรถ
6. นักเรียนทำความเคารพ เมื่อพบครู
7. กองทัพไทยมีทหารน้อยมาก
8. ฉันคิดรูปภาพที่ฝาผนัง
9. เขาช่วยกันทำ เวร ห้องอาหาร

คณะผู้ดำเนินการวิจัย

1. นางสาวอารี สันตฉวี
2. นางสาวพัฒนา จัทรพงศ์
3. นางวรรณิ์ โสมประยูร
4. นางกรรณิการ์ พวงเกษม
5. นางวรรดี สิริพิทุร
6. นางจิรฐา ชิตประสงค์
7. นางสาวศันัน อุนากุล
8. นางสาวจันทิมา พรหมโชติกุล
9. นางทีฬาทพร เภาโมมมงคล
10. นายอาวุช วัฒนิน
11. นางอุบลนิย์ โพธิ์สุข

หัวหน้า

ผู้เก็บข้อมูล

1. นางสาวพัฒนา จัทรพงศ์
2. นางกรรณิการ์ พวงเกษม
3. นางวรรดี สิริพิทุร
4. นางจิรฐา ชิตประสงค์
5. นางสาวน้ำทิพย์ คุ้มน้อย
6. นางสาวสมศรี อังพิทักษ์พันธ์
7. นางสาวมณฑนา สงวนพวง
8. นางสาวสายพิน เว็มศิริวงษ์

ผู้เขียนรายงาน

1. นางสาวพัฒนา จัทรพงศ์
2. นางวรรณิ์ โสมประยูร

ผู้ตรวจรายงานและพิสูจน์อักษร
นางประจักษ์ อภินัยนุรักษ์

ผู้พิมพ์
นายมนัส สังข์ศรี

ผู้อัฒนา
นายประยงค์ วิจิตรงษ์

ปก
นายมนัส ไ้มงคล

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริม กลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 322 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 190 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนประถมศึกษาสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนวัดตระกร้าเอน กาญจนบุรี ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 132 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนคาราคาม กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนวัดโพธิ์ศรีสุधारาม กาญจนบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าทั้งหมด 2 ชุดคือ ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยในการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 9 ฉบับ แต่ละฉบับเป็นการวินิจฉัยข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ คือ คำที่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดและมีกรันต์ คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว คำควบกล้ำและอักษรนำ คำยกเว้น การวางรูปวรรณยุกต์ ความหมายของคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 9 ฉบับนี้ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .78 ถึง .93 ส่วนเครื่องมือชุดที่ 2 เป็นแบบฝึกหัดซ่อมเสริมการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งแบ่งออกเป็นแบบฝึกหัดด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน

ในการเก็บข้อมูลนั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการทดสอบครั้งแรก (pretest) ด้วยแบบทดสอบวินิจฉัย 9 ฉบับทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังจากนั้นกลุ่มทดลองได้ทำแบบฝึกหัดซ่อมเสริมด้านการฟัง การอ่านและการเขียนเป็นระยะเวลา 14 สัปดาห์ และเมื่อสิ้นสุดการใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริม กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้รับการทดสอบครั้งหลัง (posttest) ด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 9 ฉบับอีกครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ t - test แบบ Independent

ผลของการศึกษา พบว่า

นักเรียนที่เรียน โดยการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้วางไว้ แสดงว่าการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมสามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาไทยได้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1. ด้านการเรียนการสอน

1.1 เนื่องจากผลของการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การใช้แบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนได้ ฉะนั้นจึงควรนำไปใช้เพื่อให้การสอนบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น

1.2 ในการที่จะสอนซ่อมเสริมให้กับเด็กที่มีข้อบกพร่อง ครูควรทำการทดสอบควยแบบทดสอบวินิจฉัยเสียก่อน เพื่อจะได้เลือกใช้แบบฝึกหัดซ่อมเสริมได้ตรงกับปัญหาข้อบกพร่อง

1.3 การสอนซ่อมเสริมควรได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน

1.4 การสอนซ่อมเสริมควรมีแบบฝึกหัด ที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และมีความน่าสนใจอยู่ในสื่อและแบบฝึกหัดนี้ด้วย นอกจากนี้ครูควรใช้การเสริมแรงควบคุมไปกับการสอนซ่อมเสริมควย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยให้ตรงทุกชั้นในระดับประถมศึกษา

2.2 ควรสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและแบบฝึกหัดซ่อมเสริมในวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เป็นต้น และให้ครบในทุกชั้น

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับกระบวนการในการสอนซ่อมเสริม เช่น การสอนเป็นกลุ่มเล็ก เพื่อนช่วยเพื่อน หรือพี่ช่วยน้องซึ่งเป็นการสอนรายบุคคล เป็นต้น

2.4 ควรมีการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสอนซ่อมเสริมที่ช่วยให้ทักษะในการเรียนรู้ขึ้นกับความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) เป็นต้น

